உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவ-எல்லப்பநாவலர்

அருளிச்செய்த

அருணாசலபுராணம்

மூலமும்,

மழவை-மகாலிங்கையரவர்கள்

செய்த உரையும்.

வல்லாளமகாராஜன் சரித்திரம்

மூலமும் உரையும்.

இஃது,

மலையானந்தசுவாமிகளின்

மாணாக்கரிலொருவராகிய

கோகுலாபுரம்

அருணாசலமுதலியாரால்

முன்பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்கப்

பரிசோதித்து

கொன்னூர்

மாணிக்கமுதலியார்

கம்பேனியாரவர்களால்

தமது

மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

நான்காம் பதிப்பு.

வெகுதானிய ஹூ கார்த்திகை மீ. 1879.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சைவஎல்லப்பநாவலர்.

அருளிச்செய்த.

அருணாசலபுராணம்

மூலமும் - உரையும்.

இவை.

திருத்தணிகை.

விசாகப்பெருமாளையரவர்கள்

மாணாக்கரில் ஒருவராகிய

திருவண்ணாமலை

அல்லாளப்பிரபுவையர்சகோதரர்.

அருணாசலவையரால்,

முன்பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்கப்

பரிசோதித்து

திருவண்ணாமலைப்படலம்-௧.

பிரமன்-மால்-அடிமுடியறியாதபடலம்-௧.

பார்வதியம்மை-திருவவதாரப்படலம்-௧.

இடப்பாகம்பெற்றபடலம்-௧.

திருக்கண்புதைத்தபடலம்-௧.

ஆக-ஐந்துபடலங்களுடன்.

திருவொற்றியூர்

இருசப்பமுதலியார்-குமாரர்

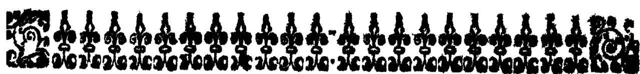
பரசுராமமுதலியாரது

பரப்பிரமமுத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௧௮௮௨ ௵

உ

சிவமயம்.

புராணத்தின் சருக்கங்களி னுடைய

அட்டவணை.

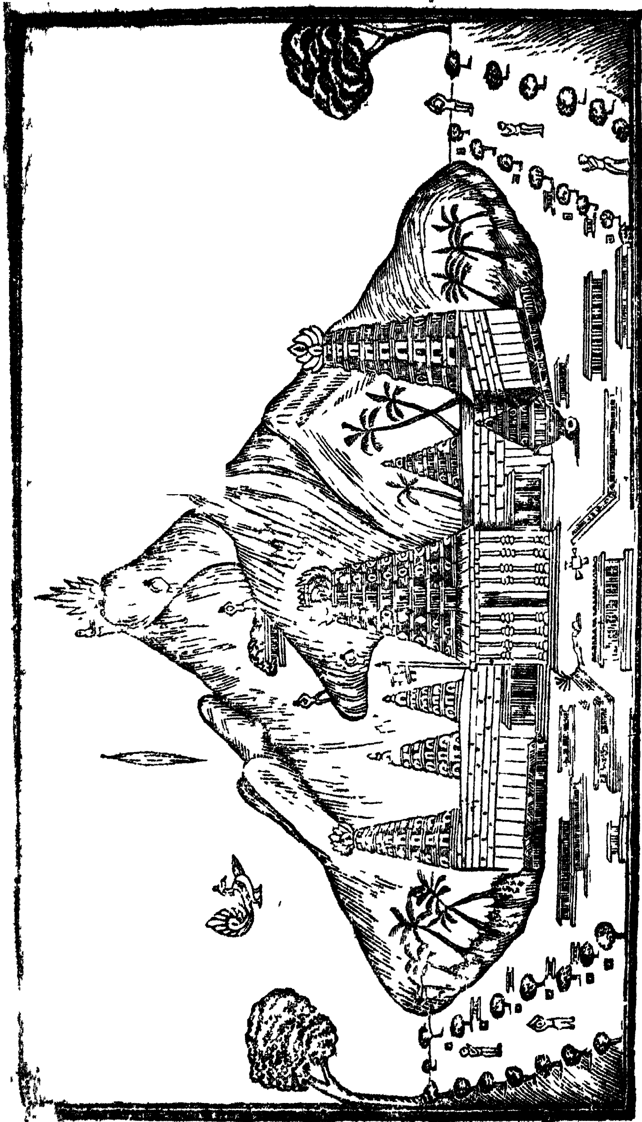
ஆகபாயிரம்உள்படச்சருக்கம்௰ங.

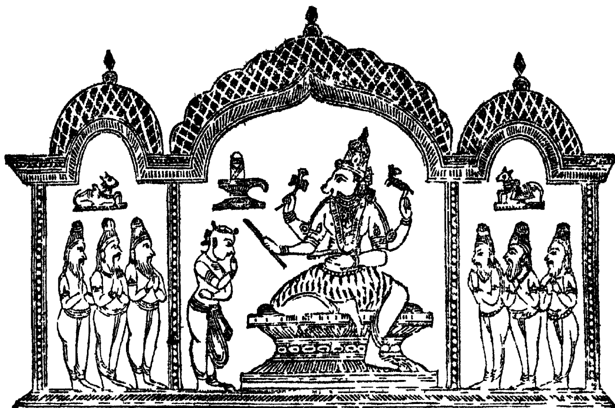
சருக்கம் அட்டவணை

முற்றிற்று.

திருவண்ணாமலை

முதலாவது நந்திகேசுரர்-மார்க்கண்டேயருக்கு-உபதேசித்தபடம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்-

அருணாசலபுராணம்.

மூலமும் - உரையும்.

பாயிரம்.

விநாயகர்தோத்திரம் - கலிவிருத்தம்.

மிக்கவேதவியாசர் விளம்பிய
இக்கதைத்தமிழ யின்றருள்செய்திட
முக்கண்வெற்பின் முக்கயமதவாரியைச்
மைக்களிற்றினைக் கைதொழுதேத்துவாம்.

(இதன்பொருள்)

அநேகவேதங்களை இடல் ரகமே உணர்ந்த வியாசரால் அருளிச்செ
ய்யப்பட்ட ஸ்காந்தபுராணத்தில் உருத்திரசங்கிதையிலிருக்கும் இக்க
தை, ஞானாசாரியர் தமிழிலே சொல்ல இதற்கு இடை
யில்லையென்று சொல்லும்படி அனுக்கிரகம்பண்ணுதற்கு மூன்றுகண்
களையுடைய மலைபோன்றவைகளைச் சமுத்திரம்போன்ற மும்மதத்தையு
முடிகளையுடையயானைமுகமென்றருகரியவிநாயகக்கடவுளை
மனமாரஸ்தோத்திரஞ்செய்வோம் எந்தநூல் இடையூறில்லாமல்

(சபாபதி துதி)

மூன்றிருஞ்சுவைமதுரம்பெற மொழியுந்தமிழ்விரகன்புகழ்
பதிகம்புனைபவரையபினர் பவபஞ்சரமலன்கதி
குதிரும்படிபகிரண்டமு முறையும்படியிலகும்படி
யதிரும்படிநடனம்புரி பதிருங்கழலதிருங்கழல்

(இ-ள்.) மிகுந்தமதுரரசமுண்டாகப்பாடுகின்ற திருஞானசம்பந்தமூர்த்திஸ்வாமிகளால் ஸ்தோத்திரம்பண்ணப்பட்ட பதிகமாகிய மாலையைதரிக்கின்றவராகியும் தம்மையடைந்தவர்கள் பிறவியைக்கெடுப்பவராகியும் மலரகிதராகியுமிருக்கின்றசபாபதியினுடையசூரியனுதிரவும் டகிரணடமுடைபடவும் விளங்குகின்றபூமியதிரவும்நடனத்தைச்செய்யாநின்றமிகவுஞ்சப்திக்கின்றவீரகண்டையைத்தரித்தபாதத்தைவணங்குவோம்-எ-று. (இச்செய்யுளுக்குப்பயனிலைவருவிக்கப்பட்டது.) (க)

ஸ்தலமகிமை அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

இரவிகள்சந்திரர் வயிரவர்விஞ்சைய ரிமையவ ரெண்டிசையோ
ருரகருந்தவர்முனிவரர்பங்கயருவணநெடுங்கொடியோர்
பரவிநெருங்கவிலுலகநிறைந்தவர்பணியுமிடங்கிடையா
தரகரவென்பதுகடலின்முழங்கியதருணைவளம்பதியே.

(இ-ள்.) சூரியரும்சந்திரரும்வயிரவரும் வித்தியாதரரும் தேவரும் அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் நாகலோகத்தாரும் அரியதபசிகளும் முனிவரும்பிரமாக்களும் கருடகொடியையுடையவிஷ்ணுக்களும் பரந்துநெருங்குதலினால் உலகநிறைந்து அவர்கள்வணங்குதற்கு இடங்கிடையாததாயவர்களாலேசொல்லப்பட்ட அரகரவென்கிறசப்தமானது சமுத்திரத்திலும் அதிகமாகமுழங்கும்வளப்பத்தையுடையது அருணாசலமென்னும்ஸ்தலமாம்-எ-று. (உ)

இளமுலைமங்கையர்முகமுநெருங்கியவிருகுழையும்பகலே
யொளிரொருசந்திரனுடனிருசெங்கதிருதயமெனுந்தனியூர்
தலையவிழுந்தொடைமகபதிதன்பதிதனபதிதன்பதியு
மளகைவளம்பதிதனிலும்வளம்பதியருணைவளம்பதியே.

(இ-ள்.) இளமையாகிய ஸ்தனங்களையுடையபெண்கள்முகங்களும் அவர்களணிந்தஇரண்டு இரத்தினகுண்டலங்களும்பகலிலே பிரகாசிக்கின்றதுசந்திரனுடனே இரண்டுசூரியருதயமானார்களென்றுசொல்லும்படியாகியதுப்பற்றனூர்முறுக்கவிழ்ந்த கற்பகமாலையைத் தரித்த தேவேந்திரனுடையபட்டணமாகிய அமராவதியையும்குபேரனுடைய நகராகிய அளகாபுரியைப்பார்க்கிலும்வளத்தையுடையது அருணாசலமென்னுஞ்ஸ்தலமாம்-எ-று. (ங)

பாயிரம்.

காலனெதிர்த்திட மார்பிலுதைத்தவர் காமனுருப்பொடியா
ஆலமிடற்றினர் மாலைமதிக் குறையாடரவப்பணியார்
நாலுமுகத்தவன் ஞானமளிப்பவனுந் தேடற்கரியார்
சூலமெடுப்பவர் மேவு திருப்பதி சோணகிரிப்பதியே.

(இ-ள்.) யமனெதிர்க்கமார்பி லுதைத்தவராகியும் மன்மதனுடைய தேகத்தைப்பொடியாகச் செய்தவராகியும் விஷத்தைக்கண்டத்திலதரித்தவராகியும் மூன்றாம்பிறையை மாலையாகத்தரித்தவராகியும் ஆடுகின்ற சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகப்பூண்டவராகியும் பிரம்மாவிஷ்ணுவும் தேடுதற்கரியவராகியும் சூலத்தையெடுத்தவராகியும் விளங்குகின்ற பரமசிவன் வாசஞ்செய்கின்ற அழகாகியபதி அருணாசலமென்னுந்தலமாம். எ-று.

சந்தக்கலிவிருத்தம்-பரமசிவவணக்கம்

உறவொடுபகையறு மொருமூர்த்தியெவனெவ
னிருவினையுலகரு ளிறையவனெவனெவன்
மறைமுடிவினிடம்வளர்பவனெவனெவ
னறிவினிலறிபவ னடியிணைதொழுவாம்,

(இ-ள்.) உறவும்பகையுமில்லாததொப்பற்றதன்மையானவனெவன் சாவசங்காரமானசெய்பு உலகத்தைஉண்டாக்குகிறவனெவன் வேதமுடிவிலேசகலத்தையுமறிகிறவனெவன் அப்படிப்பட்டதன்மையையுடையசிவனது திருவடிகளையாம் வணங்கினோம் எ-று. (௧)

கலிநிலைத்துறை-அருணாசலதுதி.

மணிகொண்டநெடுங்கடலில்விழிவளருந்திருமாலுமறையினானும்
பணிகொண்டபாதலத்துமபூதலத்துமீதலத்துமபரிந்துதேட
அணிகொண்டபிரமாண்டகோளகைபொற்கோளகையாயழகுகாட்டக்
கனிகொண்டவுருவமாயொருவரையாமகலாதகருத்திற்சேர்ப்பாம்

(இ-ள்) இரத்தினங்க ளிருப்பிடமாகிய நீண்டகடலில் நித்திரை செய்கின்றவிஷ்ணுவும்பிரம்மாவும நாகங்கள்வாசஞ்செய்கின்ற பாதாளத்திலும்பூமியிலும் மேலுலகத்திலும்வருந்தித்தேட அவர்களால்காணப்படாமல் அழகாகிய பிரமாண்ட கோளகையானது பொன்னாற்செய்யப்பட்ட கோளகைபோல அழகுகாண்பிக்கின்றதைக் கொண்ட ஒப்பற்ற அக்கினிமலையாகிய பரமசிவத்தை நீங்காது இருதயத்திற் சேர்த்துக்கொள்வோம்-எ-று. (௨)

ஒருமானைக்கரத்தினில்வைத் தொருமானைச்சிரத்தினில்வைத்தொருமானைப்
பெருமா தருமானையிடத்தினில்வைத்தருள்வானைப்பவளமேனிச்செஞ்சயிலம்
போல, வருமானைமுகத்தானையளித்தானைப் பெருமானையகிழவேறும்,
பெருமானையருணகிரிப் பெம்மானையடிபணிந்து பிறவிதீர்ப்பாம்,

(இ-ள்) தாருகாவனரிஷிகள் ஏவிவிட்ட மானைக் கையிலேந்தியுஞ் சிரசிலே குருமான்போன்ற கங்கையைச் சடையில்வைத்தும் ஏழுலகத்தையும்பெற்ற உமாதேவியை வாமபாகத்தில்வைத்தும் அடியார்களுக்கருள் செய்கிறவரும் பவளம்போல்விளங்குகின்ற ஆனைமுகத்தையுடைய கணபதியைப்பெற்றவரும் போர்செய்கிற ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளுகின்ற ஆண்டவருமாகிய அருணாசலஸ்தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனுடைய பாதத்தை வணங்கி இனிமேல்வரும் பிறப்பைத் தீர்த்துக்கொள்ளுவோம் எ-று. (எ)

உண்ணாமுலையம்மை துதி.

காரெழுகுங் குழலாளைக் கருணைவழிந்தொழுகுமிரு கடைக்கண்ணாளை
மூரலினிலவொழுகப் புழுகொழுகழகொழுகுமுகத்தாளை
வாரொழுகுந் தனத்தாளை யடியொழுகித் தெரியாத மருங்குலாளைச்
சீரொழுகும் பதத்தாளை யருணையுண்ணாமுலையாளைச் சிந்தைசேர்ப்பாம்

(இ-ள்) மேகம்போன்ற கூந்தலையும் கிருபைவழிந்தொழுகாநின்ற இரண்டு கடைக்கண்களையும் தந்தங்களின்காந்தி இளநிலாவாகிய சந்திரிகைபோல் பிரகாசிக்க புழுகுவாசிக்கின்ற அழகுபொருந்திய முகத்தையும் மணிகளைத்தரித்த ஸ்தனங்களையும் அதிகவழகையுடையதாயொருவருக்குந்தெரியாத இடையினையும் சிறப்புப்பொருந்திய பாதங்களையுமுடைய அருணாசலஸ்தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற உண்ணாமுலையம்மையை மனதில் நினைத்துக்கொள்ளுவோம்-எ-று. (அ)

யானைதிறைகொண்டவிநாயகர் துதி.

மதமூன்றுமாறாதவொருகளிற்றுமுகத்தானை மனதிலேதான்
பதமூன்றுமறுதவாக்குப்பயந்தமூன்றுங் கடந்தபதம்பாலிப்பானை
விதமூன்றுமாகவடிவுதாரணிதருளுமெய்ம்முதலைவேதாடேசன்
சிதமூன்றுபிறப்பொழிக்குமானைதிறைகொண்டவனைச் சிந்தைசேர்ப்பாம்

(இ-ள்) மும்மதங்களும் ஆறாகிஓடிவருகின்ற யானைமுகமுள்ளவரும்மனதில் தாமுடைய பாதங்களைச்சிந்திக்கின்ற அரியதவத்தையுடையவர்களுக்கு நான்காம்பதமாகிய சாயுச்சியத்தைக் கொடுப்பவருமாமுப்புரத்தைநீறுசெய்த சிவனாலேபெறப்பட்டவரும் ஒப்பற்றமூல ஆப சஞ்சிதவினையையுடைய பிறப்பைக்கெடுக்கின்றவருமாகிய யானைதிறைகொண்டவனென்னும்விநாயகனை மனதிற்சேர்த்துக் கொள்ளுவோம-எ

சுப்பிரமணியர் துதி.

கொந்தாருமலர்ச்சோலைபரவைநெடுங்கோபுரத்திற்குமரவேளை
சந்தானவாழ்விக்கவடவீதிதனிலுறையுமயிலினனைக்
கந்தாருகடகளிற்றுயகவாறகுதகருசிழலுமகைகரடுங்
தந்தனையலர்க்கடப்பந்தாரானைப்பணியவாதாடலைமேற்கொள்வாம்

இ-ள் பூங்கொத்துக்களையுடைய சோலைசூழ்ந்த அருணாசலத்துக்கிழக்குக்கோபுரவாசலுக்கடுத்தமேல் புறத்து மண்டபத்திலிருக்கிறவரும் தம்மை

டைந்தவர்களைப் பிழைப்பிக்கச்செய்ய வடவீதியிலே வாசஞ்செய்கிற மயில்வாகனக்கடவுளும் தறியிற்கட்டப்பட்டமதம்பொருந்திய ஐராவதத்திலேறுகின்ற தேவேந்திரனுக்குத்தெய்வலோகத்தையுங்கற்பகவிருட்சத்தினிழலையும் கொடுத்தவரும கடப்பமாலையைத் தரித்தவருமாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளை வணங்குகிற அடியார்களுடைய பாதங்களைத் தலைமேல்வைத்துக் கொள்வோம்-என்றவாறு. (௰)

(சைவசமயாசாரியர்கள் துதி.)

வாதுகொண்டபாசமய கோளரியையடிவணங்கி வன்கற்றூணற்றீதுகொண்டசருங்கடலைக் கடந்தசெழுந் தமிழ்க்கடலின் றிருத்தாள்போற்றி, காதுகொண்ட விழிப்பாவை திருமனைக்கெம் பெருமானைக்கால்கடேறுவைத், தூதுகொண்டசுந்தரனை தம்பிரான்றன்றோழனையாந்துதிசெய்வோமே.

(இ-ள்.)வாதுகொண்டுஜெயிக்கவந்தசமணர்களாகியயானைகளுக்குச் சிங்கமாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி ஸ்வாமிகளது பாதத்தைவணங்கி வலியகருங்கல்லோடு சேர்த்துக்கட்டிச் சமணர்கள் சமுத்திரத்திற்போட அக்கல்லினாலேதானே அச்சமுத்திரத்தைக்கடந்த செந்தமிழ்க்கடலென்று சொல்லப்பட்ட அப்பாசுவாமிகளதுபாதத்தைவணங்கி காதளவுந்தாவிய கண்களையுடைய பாவைநாச்சியாருடைய திருமனைக்கு இரண்டுபாதங்களுமநோக நடந்தாண்டவரைத் தூதாகவனுப்பியதம்பிரான்றோழராகிய சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளைவணங்குவோம்.

(தரவு-கொச்சகக் கலிப்பா.) (எ-று.)

அத்தனார் பெருந்துறைபுக் கரியவினைக்கடல்கடந்து
புத்தனார் மதங்கடிந்து புனிதமாகியசிவன்
முத்தனார் மாணிக்க வாசகனார்முத்திக்கு
வித்தனார் வாதவூர் வித்தகர்தாள்போற்றி.

(இ-ள்.) பரமசிவன்குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளி யிருந்த திருப்பெருந்துறைக்குப்போய் அச்சாமியினுடைய அனுக்கிரகம்பெற்று அரிதாகிய தீவினைக்கடலைத்தாண்டி அந்தக்காலத்தில் வியாபித்திருந்த புத்தர்களுடைய மதத்தைக்கண்டனஞ்செய்து பரிசுத்தமாகியசிவன் முத்தியையடைந்தவரும் அம்முத்தியாகிய பலத்திற்கு வித்தாகியும திருவாதவூரிற்பிறந்த ஞானசொரூபராகியுமிருக்கின்ற மாணிக்க வாசகசுவாமிகளுடைய பாதத்தைவணங்குவாம்-எ-று. (௰௧)

(திருத்தொண்டர்கள்துதி.)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம். (தி

மனையாளையரக்களித்துமணங்களித்தவியப்பகையார்மலர்த்தாள்போற்றி
தனையாரும்பெருமானுக செச்சிலிடுங்கண்ணப்பர் சரணம்போற்றி
வினையாளரறியாத திருநீலகண்டரடி விரும்பிப்போற்றி
எனையாளுமிளையான்றன் றேடுமாரரிவினையடியை யிறைஞ்சுவோமே.

(இ-ள்.) பரமசிவன் அடியார்வேடம்பூண்டுவந்து பெண்சாதியை
யெனக்குக்கொடுத்துவிடென்றுகேட்க அதற்காக அதிகசந்தோஷத்
தையடைந்து சுவாமிகளுக்குத்தன்மனைவியைக்கொடுத்தது அதனால் அதிக
மகிழ்ச்சிபொருந்திய இயற்பகைநாயனாருடைய மலர்போன்றபாதங்க
ளைவணங்கி தன்னையாட்கொண்ட சுவாமிக்குத் தான்தின்று ருசிபார்த்
தவெச்சிலைக்கொடுத்த கண்ணப்பசுவாமிகளது பாதத்தைவணங்கிவினை
யையுடையவர்களறியாத திருநீலகண்டநாயனாருடையபாதத்தை மகி
ழ்ந்துவணங்கி அடியேனையாட்கொண்டருளும இளையான்குடிமா
றநாயனாருடைய பாதத்தைவணங்குவேன்-எ-று. (௰௩

ஐயடிகள்காடவர்கோ னீரடியைவணங்கிமகவறுத்தெம்மாற்கு, செய்ய
டிசிலுடன்படைத்தார் திருவடியைத்தொழுதிறு நீறணிசேரமான்,
மெய்யடியைப்புகழ்ந்துதெய்வவுலாசொன்னசேரனடிவிரும்பியேத்தி
ப், பொய்யடிமையில்லாத புலவர்முதலனைவரையும போற்றுவோமே.

(இ-ள்) ஐயடிகள்காடவர்கோனுடைய இரண்டுபாதத்தையும
வணங்கி எமதுசுவாமிகளுக்குப்பிள்ளையை அறுத்துச்சமைத்தகறியை மெ
ய்விட்ட அன்னத்துடனேபடைத்த சிறுத்தொண்டநாயனாருடைய மெ
ய்மையாகிய பாதத்தைவந்தித்துத் தெய்வீகம்பொருந்திய உலாப்பிர
பந்தம்பாடிய சேரமான்பெருமாள்நாயனாருடையபாதத்தை ஆசையுடனு
ப்பணிந்து மெய்யடிமையையுடைய புலவர்கள்முதலாகிய சகலரையும
வணங்குவோம்-எ-று. (௰௪)

(நந்திகேசுரர்-துர்க்கை-கௌதமர்-சண்டேசுரர்துதி.)

நந்திதிருவடியிறைஞ்சி விந்தையடிபுகழ்ந்துமறை நான்கிற்கைநதாய்
வந்தருளுங்கௌதமனார் மலரடியென்முடிக்குமுடி மாலையாக்கித்
தந்தைவிருப்பதஞ் சிதைத்துசிதையாதபதத்திருந்த தண்டிதாளைச்
சிந்தைமிசைக்குடியிருத்தியருணகிரிநினைபவர்தாளசென்னிசேர்ப்பாம்

(இ-ள்.) நந்திகேசுரருடைய அழகியபாதங்களைத் தொழுதுதுர்க்
காதேவியினுடைய பாதத்தைவணங்கி நான்குவேதத்தினின்றும் ஐந்
தாம்வேதசொரூபமென்றுசொல்லப்பட்ட கௌதமருடைய தாமரை
போன்றபாதத்தை என்சிரசுக்குத்தரிக்கப்பட்ட மாலையாகச்செய்துத
ம்முடைய தகப்பனாரது இரண்டுபாதங்களையும்வெட்டி அதனால்கெடா
த மோட்சபதத்திலிருந்தசண்டேசுரருடைய பாதத்தை இருதயத்திற்
குடியிருக்கச்செய்து அருணாசலஸ்தலத்தை நினைப்பவருடையபாதத்
தைச்சிரசிற்சேர்த்துக்கொள்ளுவோம்-எ-று. (௰௫

(அவையடக்கம்.)

தேறுகின்றகலைகலையுந் தெளிந்தசுவையிருநான்குந் திகழும்பாடல்
கூறுகின்றபுலவர்முன்னே தமியேனுஞ்சிலபுகல்சொற் குறித்தவாறு
வீறுகின்றமறைவிரிஞ்சனேறிவருமனத்திரளினூட விரிஞ்சன்றாதை
யேறுகின்றகருடன்முன்னுமொருமசகம்பறவையெனவிரிதல்போலும்

(இ-ள்.) பலநூல்களையுங் குறைவறக்கற்றுஎட்டுச்சுவையும்பொருந்திய தமிழ்ப்பாடல்களைச்சொல்லுகின்றவித்துவான்கள்முன்னேஒன்றுமறியாதயானுஞ்சிலபாடல்களைப்பாடவினைத்தவிதம்விளங்கியநாலுவேதங்களையுடைய பிரமனுடைவனேறி நடத்தும்அன்னவாகனத்தின்முன்னும் அவன்தகப்பனாகிய விஷ்ணு ஏறும்படியானகருடன்முன்னும ஒருசிறியகொசுதானுமொரு பறவையெனப்பறத்தல்போலும்-எ-று. (௰௯)

நீரிருக்குதெனப்பழித்துவிடுவரோவதுபாலினிகழுமானல்
நாரிருக்குதெனக்கழித்து விடுவரோவதுமலரினண்ணுமானு
லாரிருக்குஞ்சடைமுடியார் விடமிருக்குந் திருமிடற்று ஈருணைநாதர்
பேரிருக்குந்தகைமையினலெனதுரையையிகழுவரோபெருமையோரே

(இ-ள்.) பாலொடுகலந்திருக்கின்ற நீரைச்சகவாசயோக்கியதால்தள்ளாமலெடுத்துக்கொள்ளுவார்கள்புஷ்பமாலையோடுசேர்ந்தநாரையும் அப்படியேகொள்ளுவார்கள் ஆத்திமாலையைச் சூடிய சடைமுடியையும ஆலகாலமிருக்குங் கண்டத்தையுமுடைய அருணாஜலேசுராதுநாமமிருக்கிற பெருமையினலே என்னாற்செய்யப்பட்ட புன் பாடலையும் பெரியோர்கள ஒப்புககொள்வார்களேயன்றி யிகழார்கள-எ-று.

அழகுதாக்கனிந்தாச்சமாம்பழையதெனினுமதிலமுதுண்டாமோ
விழைவுதருசுவைக்கரும்புபுதியதுவேயெனினுமதன் விரதம்போமே
இழிவுறுபாடலுமுயாவு தங்கியசெய்யுளுமவைபோ லிருககுமாகில்
பழமையெனநலந்தருமோ புதுமையென விகழ்படுமோ பயன்கொள்வாாக்கே.

(இ-ள்.) அழகியசிவப்புநிறம்பொருந்தப் பழப்பழுதத எட்டிமாம்வெகுநாளையமாமாயிருநதபோதிலும் அதில்மாதுரியமுண்டாகாது சர்வதாரளும் இச்சிககப்பட்ட இனிதாகியகரும்பு கொஞ்சநாளையதாயிருநதாலும அதில்கசப்புஉண்டாகாது அப்படிபோல் குறறதோடுகூடியசெயயுள் பழமையாயிருநததினலே ஒருநன்மையைக கொடுக்காதுயாதொருதோஷமுமில்லாமல் உயர்வுபொருந்தியபாடல் சிலநாளைக்குமுன் னுண்டாயிருந்ததினலேயே இகழப்படாது பிரயோசனத்தைககொள்வோர்களுக்கு-எ-று. (௰௮)

இனையளாவுந்தமிழ்மிடியிற் றதிமதுராம்பிறந்தகல்வித் திறமையோருஞ்
சினையுமியற்சுவையறியாமூடர்பருஉவறிவின்முன்னே நிற்கலாமோ
வினையடருங்குவளை விழியனிச்சமலாணையதிருமேனியானு (திடாசே
புனைவின்மதன்மலர்ககணையைப் பொறுப்பதல்லாலமரிளப்புபொறுத்

எட்டுஞ்சுவையாவன-சிங்காரம்-வீரம்-பெருநகை-கருணை-ரௌத்திரம்-குற்சை-அற்புதம-பயம்.

(இ-ள்.) திளையளவுகூடச் செந்தமிழ்த்தரித்திரம் இன்றி அதிகமாம்பிராகிருதசல்விவல்லவர்களும இலக்கணாசமேஅறியாத மூடர்களுமிருந்தஅறிவையுடைய கல்விப்பிரசங்கத்தின்முன்னிற்கார்கள்கொலுந்தொழிலடைகின்ற நீலோத்பலம்போன்றகண்களையும்அனிச்சப்பூவொத்தஉடம்பினையுமுடையபெண்கள் கருப்புவில்லைத்தரிக்கின்றமன்மதனாலே விடப்பட்ட புஷ்பபாணத்தைப் பொறுப்பார்களேயல்லாமல்கொடிதாகியயுத்ததில்விடுகிற அம்பைப்பொறுக்கார்களது போல்-எ-று (௧௯)

(நூல்வரலாறு.)

கருத்தருகவிறைவனந்திக்கருள்புரியநந்திமார்க்கண்டற்கோத,விரு
த்திமறைவியாசமுனிக்கவனுரைக்கச் சூதனுக்கு வியாசன்சொல்லப்
பொருந்தமன விருடியருக்கருட்சூதன் மொழிந்தசிவ புராணங்கோடி,
யுருத்திரசங்கிதையுரைத்தவருணகிரிவளத்தினையா னுரைக்கலுற்றேன

(இ-ள்) மனதுருகப்பரமசிவன்-நந்திகேசுரருக்கு அருள்புரியநந்திகேசுரரும் மார்க்கண்டேயருக்கருள்செய்ய மார்க்கண்டேயர்வேதங்களையொழுங்குசெய்த வியாசருக்கருள்செய்ய வியாசர் - சூதமுனிவருக்குச்சொல்ல சூதர்ஒருவழிப்பட்டமனத்தையுடைய சவுனகாதிரிஷிகளுக்கருள்செய்த சிவபுராணங்கோடியாகும-அவைகளில் முக்கியமாகிய ஸ்காந்தத்தில் உருத்திரசங்கிதையிற சொல்லிய அருணாசலஸ்தலமகிமையைச்சொல்லத்தொடங்கினேன-எ-று. (௨௰)

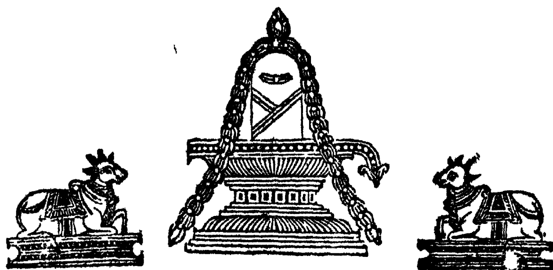
அருணைநகர்வளமையுமாலயனகந்தைவிடவழல் வெற்பானவாறும்
பொருவில்மகமழித்ததுவும் அரனுமையை மணந்துங்கண்புதைத்தவா
றும், வருமகிடற்றொலைத்ததுவுமிறைவியிடங்கலந்ததுவும்வயிரப்பூண
னிருவினையையகற்றியதுவடகலைதென்கலைவிதியாலிசைக்கலுற்றேன.

(இ-ள்.) அருணாசலஸ்தலமகிமையும் பிரமாவிஷ்ணுவினுடையகர்வமடங்க-அக்கினிமலையானதும்,ஒப்பில்லாததக்கனுடையயாகத்தை-அழித்துப்போட்டதும், பரமசிவன-பார்வதியைக் கலியாணஞ்செய்ததும், அப்பார்வதி-சுவாமியினுடையகண்களை மூடியதும, மகிடாசுரனை-உமாதேவிகொன்றதும்; அப்பார்வதி-வாமபாகத்திற் சேர்ந்ததும, வச்சிராங்கதபாண்டியனுடைய பாவத்தைநீக்கினதுமாகிய சரித்திரங்களைச் சொல்லுகின்ற கிரந்தத்தை தமிழ் மொழியினாலே சொல்லத் தொடங்கினேன் -எ-று. (௨௧)

பாயிர - முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௨௧.

சிவமயம்.

முதலாவது

திருநகரச்சருக்கம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

துங்கமழுவுழைபிரம்பு சுரிகையகலாதகையான் றுகிர்க்குன்றூடே, திங்களுமிழ்நிலவனைய வெண்பொடியான் சடைமுடியான் செறிமூசுகண்ணான், பொங்குதிருவரையகலாப் புலிததோலான் புயநாலான் புரிமூந்நூலான், கங்கைமதிதவழ்சடையான் றிருவாணை செலுத்தும் வெள்ளிக்கயிலைகாப்பான்.

(இ-ள்.) உயர்வாகியமழுவும் மானும்பிரம்பும் உடைவாளும் நீங்காதகையையுடையவர்-பவளமலையில் சந்திரன்பொழிகின்றநிலவுபோலததேகத்தில் அணிந்த விபூதியையுடையவர்- சடைமுடியையுடையவர், ஒருமைகியமூன்றுகண்களையுடையவர், விளங்குகின்றஇடுப்பில்என்றும்நீங்காதபுலித்தோலையுடையவர், நான்குபுசங்களையுமுடையவர், மூன்றுபுரியாகிய பூணூலையுடையவர், கங்கையும் சந்திரனும் தவழாநின்றசடையையுடைய பரமசிவனது கட்டளையைச்செலுத்திக்கொண்டுகைலாசகிரியைக்காக்கிறவர்-எ-று. (க)

கொய்வனசமலர்ப்பிறத்தான்மைவளருந்திருமிடற்றான் குலவேள்ளைற்றான், சைவமெனும்பயிர்தழைக்கக கருணைமழைபொழிமேகந் தன்னையொப்பா, னவரையுமகத்தடக்குஞ் சிலாதார்க்குப்புறத்துலவுமதிபோல்வான், றெய்வமெல்லாந்தொழச்சிவந்த மலர்ப்பதத்தானந்தியெனுந்திருநாமத்தான்.

(இ-ள்.) கொய்யப்பட்டதாமரைமலரையொத்த நிறத்தையும் விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையும்நல்லவெண்மையாகிய ரிஷபவாகனத்தையுமுடைய பரமசிவனுக்கு சம்பந்தமாகிய சைவசமயமென்னும் பயிரானது தழைப்பக்குத்துணையாகிய மழையைப்பொழிகின்ற மேகம் போன்றவர் பஞ்சேந்திரியங்களையும்அகத்தில்நின்றும் புறத்தில்தீமையாகியபொருள்களிற் போகவொட்டாமல்அடக்கிய சிலாதாரிஷிக்குப் புறத்திற்சஞ்சரிக்கின்ற உயிர்போன்றவர் விஷ்ணுமுதலாகியதேவர்களெல்லாம்வணங்க அதனாற்சிவப்பேறிய தாமரைப்பூவொத்தபாதங்களையுடையவர் இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடையநந்திகேசுரரென்கிற அழகியநாமத்தைப்பெற்றவர்-எ-று. (௨)

ஈசனணிநதிமதியுந் திருவுருவுந்திருவுருவி லிசைந்தநீறும்
தேசுசெனவிளங்குமொரு கயிலாயச்சிலம்புளதச் சிலம்பின்மீதே
வாசவனேமுதலிமையோர்நெருங்குதலான் மகுடமொடு மகுடந்தாக்கி
யோசையுடன்கனகமணிப்பொடியுதிர்ந்துகனகமலைக்குவமையாகும்

(இ-ள்.) பரமசிவன் தரிக்கின்ற கங்கையுஞ்சந்திரனும் மேற்சொன்னசுவாமியினது வெண்மையாகிய திருவுருவமும் அவ்வுருவத்தில் அணிந்ததிருநீறுமாகிய இந்நான்கினுடைய காந்திபோலப்பிரகாசிக்குங் கைலாசமென்று ஒருதிருமலையுண்டு அந்த திருமலைமேல் வணங்குகின்றதற்காகத் தேவேந்திரன்முதலாகிய தேவர்கள் நெருங்குகிறபடியினாலே கிரீடத்தோடுகிரீடம இடிபட்டுச் சப்தத்துடனே சொர்ணப்பொடிகளும் ரத்னப்பொடிகளும் உதிர்ந்துமகமேருகிரிக்குச் சமானமாகக்குவியும்-எ-று. (௩)

இந்திரநீலச்சிலையா லிசைத்தகடந்தெரியாமலெழுதிச்சேர்த்து
மந்திரமாமெனவயிரத் தூணிறுத்திமாணிக்க மதலைகூட்டிச்
செந்துகிராற்போதிகையு மரகதத்தாலுத்திரமுஞ் செறித்ததன்மீதே
சந்திரகாந்தத்தகடு பரப்பியமண்டபமுளதச் சயிலமீதே.

(இ-ள்.) இந்திரநீலக்கல்லினாலேயொன்றோடொன்றுசேர்த்துசந்து தெரியாமல் சித்திரமெழுதிச்சுவரைவைத்து மந்திரகிரிபோல் வயிரத்தூண்களைநிறுத்தி மாணிக்கத்தினாற்செய்தகொடுங்கைசேர்த்துச் சிவப்பாகிய பவளத்தினாலேபோதிகையும் மரகதத்தினால் உத்திரமுஞ்சேர்த்து அதன்மேல்சந்திரகாந்தத் தகடுவேய்ந்த மண்டபம் ஒன்றுண்டு அந்தமலையின்மேல்-எ-று. (௪)

அதுமருங்குத்தானமணி யிழைத்தவரியாசனத்தி லிருந்துநீலப்
பருமணியா லிழைத்ததொரு பாதபீடிகையின்மலர்ப் பதத்தையூன்றி
யுருவுபெருங்கயிலையின்மீதிருந்து முயலகன்முதுகில்வலதாளூன்றி
யருமறையைமுனிவருக் குரைக்குநிலைமையென விருந்தானந்தவேளை.

(இ-ள்.) அந்தமண்டபத்தில்இரண்டுபக்கமும் முத்துகளிழைத்த சிம்மாசனத்திலிருந்துபெரியநீலரத்தினத்தினாலே இழைக்கப்பட்டிருக்கிறபாதக்குறட்டின்மேலேமலர்போன்றபாதங்களை வைத்துக்கொ

ண்டெந்திகேஸ்வரர் சிவகணங்களாலே மருவப்பட்ட பெருமைபெறுங் கைலாயகிரியிலெழுந்தருளியிருந்து முயலகன்மேல வலப்பாதத்தை வைத்து அரிதாகியவேதப்பொருளை முனிவர்களுக்குத்திருவாயமலர்ந்தருளிய பரமசிவம்போல் இருந்தார் அந்தவேளையில்-எ-று. (௫)

குற்சனுரோமசன்குமுதன் குமுதாக்கன்சகடாயன்கும்பசாதன்
வற்சவைசம்பாயனாக ஞரிமுனிபுலிக்காலன் வாமதேவன்
நற்சனகன்சனக்குமாரன் வாதராயணன்மதங்க னடனத்தாளை
யர்ச்சனைசெய்யனந்தமுனி முதலனந்தமுனிவர்தமருகிற்சூழ

(இ-ள்.) குற்சர்ரோமர் குமுதர் குமுதாட்சர் சகடாயர் அகத்தியர் வற்சாவைசம்பாயணர் ஞரிவியாக்கிரபாதர் வாமதேவர்சனகர்சனற்குமாரர் வியாசர்மதங்கர்சுவாமியினது நடனமபொருந்திய திருவடிகளில் அர்ச்சனைசெய்கின்ற பதஞ்சலிமுதலாகிய அனந்த முனிவர்கள் தமமுடையபக்கததிற்சூழ-எ-று. (௬)

மன்னியமார்க்கண்டமுனி யுடனெழுந்துபணிந்துயிர்கண் மழைமின்போல, வின்னிலத்திற்பிறப்பதுவு மிறப்பதுவுமிருவினையு மெமக்குதந்தோன்றச, சொன்னவொருதனிமுதலேமுத்திபெறும் பரிசெமக்குக்சொல்வ.யென்று, னன்னவுரைசெவிப்புகலு நந்தியருள்சுரந்துமுனிக்கருளவதானான்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்றவயதினையுடைய மார்க்கண்டேய முனியானவர்சீக்கிரத்திலெழுந்திருந்து நந்திகேசுரரை வந்தனஞ்செய்து சுவாமி மேகத்தில்தோன்றி அதிசீக்கிரத்தில் அழியுமின்னல்போல உயிர்களானவைஇந்தவுலகததில்பிறக்கிறதும இறக்கிறதும் இவைகளுக்குக்காரணமாகிய நல்வினைதீவினைகளாகிய இரண்டும் எங்களுக்கு விளங்கும்படியாக அருளிச்செய்தலைப்பற்றகடவுளேநாங்கள்மோட்சத்தையடைகிறதற்குத் தக்கவழியைக் கிருபை செயயவேண்டுமென்றுகேட்க அந்தவார்த்தையைக்கேட்டவுடனே மிகுந்தகிருபையுண்டானவராகி நந்திகேசுரர் மார்க்கண்டேயருக் கருளிசசெயயத்தொடஙகினார்-எ-று. (௭)

கம்பநதிகுமபநதி காவிரிகோதாவேரி கன்னவேணி
பம்பைநதிவேகவதி வேதவதிசரயுநதி பரமாங்கங்கை
செம்புநதிபொன்முகிநல்யமுனைநதி நருமதைமேற் செப்புஞ்சோனை
யம்புவியின்மிகவுளவங்காடினர்தம் வினையகற்று மதுவல்லாமல்.

(இ-ள்) கம்பைநதி கும்பைநதி காவேரி-கோதாவரிகிருஷ்ணவேணி-பமபைநதி-வேகவதி-வேதவதிசரயுநதி-எல்லாநதிகளுக்கு மேன்மையாகிய கங்காநதி-தாமிரபரணி பொன்முகி - யமுனாநதி -நர்மதாநதி-மேன்மையாகச்சொல்லப்பட்ட சோணைநதியென்று அழகுபொருந்திய பூவுலகத்தில் அனேகநதிகளுண்டு அவைகளாதபமிட்டதில் ஸ்நானஞ் செய்தவர்களுடைய பாவததைதீர்க்கும் அதுவல்லாமல்-எ-று.

காசியெனுமொருதலமிக் கயிலையெனுஞ்சிறப்புளது கங்கைநித்தம்
வீசுதிரைக்கொழுந்தோட்டிப்பாகதிக்கு வேறோட்டும்வியாதுமூழ்கின்
மாசிலுடலதிலிறந்தான் மாமேனும்விலங்கேனுமனிதரேனு
மீசனருளுபதேசஞ் செவிப்புகலா லிறைவனெனவிருக்கலாமே.

(இ-ள்) காசியென்கிற ஒருதிவ்யத்தலமானது இந்தக் கைலாசத்தைப்பார்க்கிலும் சிறப்புள்ளது அக்காசியில்வருகின்ற கங்காப்பிரவாகமானது எறிகின்ற அலைகளைக்கொழுந்தாக ஓடச்செய்து தன்னிடத்தில் விரும்பிமுழுகினால் அவர்களுக்குமோட்சத்துக்குவழிகாட்டும் களங்கம்பொருந்தியதேகம் அவ்வூரில்விட்டால் மாமாவது மிருகமாவது மனிதராவது பரமசிவனதுதாரகப் பிரம்மோபதேசம் செவியிற்சோதலாலே சிவசாரூப்பியத்தை யடைந்திருக்கலாம்-எ-று. (௯)

போகியொருபுற்றிடங்கொண் டிருப்பதுகண்டிடுதலல்லாற்புனி
தர்போற்றும், யோகியொருபுற்றிடங்கொண்டிருந்ததலங்கண்டதுண்
டோ வுரைப்பக்கேளு நாகமிசைநடித்தவநுக்குயிர்வேண்டித் திருதவ
ஞ்செய் களினக்கோயில், சேருமனத்தவான மறுவாரூர் தனையெரித்
த திருவாரூரே.

(இ-ள்.) சர்ப்பமானதுபுற்றை யிடமாகக்கொண்டிருந்ததைப்பார்த்ததேயல்லாமல் ஞானிகள்போற்றுகின்ற யோகியானவர் புற்றினிடத்திலே யிருந்ததலத்தைப்பார்த்ததுண்டோ அதுயாதெனிற்சொல்லக்கேளுங்கள் காளிங்கனென்னும்பாம்பின்மேலேறி நடனஞ்செய்த விஷ்ணுவுக்குஉயிர்பிச்சைவேண்டி லட்சுமியானவள்பூசைசெய்துக்கொண்டிருந்த கமலாலயமென்னும் தலமாகிவஞ்சம்பொருந்திய மனத்தையுடைய திரிபுராதிகளையெரித்தசிவன்வாசஞ்செய்கின்ற வூராகிய திருவாரூர் என்னுந் திவ்வியத்தலந்தான்-எ-று. (௰)

தக்கவிராட்புருடன்மனத்தலமெனுமோர் தலமுளதத் தலத்தின் மீதே
முக்கணனார்நடிப்பவர்மூர்த்தியிலாயிரத்திலொரு மூர்த்திதானே
யிக்கயிலையிடத்துறைவதன்னிலத்தின் பெருமைநம்மாலிசைக்கலாமே
யக்கனகசபைகண்டா ரரியயன்காணாதமுத்தியடைகுவாரே.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய விராட்புருடனுடையஇருதயத்தலமாகிய சிதம்பரமென்று ஓர்தலமுண்டு அதிலுள்ளதாகிய கனகசபையில் மூன்றுகண்களையுடையபரமசிவன் ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்வார் அவருடையமூர்த்திகரத்தில் ஆயிரத்திலொன்றுதான் இக்கைலாசபதத்திலிருக்குமென்றால் அந்தஸ்தலத்தினது பெருமையை நம்மாற்சொல்லக்கூடுமோ அப்படிப்பட்ட அழகுபொருந்தியகனகசபையைக்கண்டவர்கள் விஷ்ணுவினாலும பிரமாவினாலுமகாணப்படாத மோட்சத்தையடைவார்கள்-எ-று. (௰௧)

தாங்காழியவன்சிவனை வழிபடுந்தொல்லையந்தத்தலத்தைப்பார்
க்கி, லோகாகாரவடிவதிலேயுயிரிழந்தாலுடலழியாதொளிகெடாது-வி
ங்காதுநெகிழாது பிறவுயிரால்வருந்தாது வெடித்திடாது-நீங்காமண்
ணிருமி பிறவாதுகிடக்கும் வலச்செவிமேலாக.

(இ-ள்) சக்கரத்தைக்கையில்தரிக்கின்ற விஷ்ணுவானவர் பரமசி
வனைப்பூசைபண்ணிய விர்த்தாசலமென்று ஒருஸ்தலமுண்டு அந்தஸ்
தலத்தைப்பார்க்குமிடத்தில் அதுபிரணவசொரூபமாயிருக்கும் அ
ந்தஸ்தலத்தில் உயிர்விட்டால்தேகமழியாது நிறங்குன்றாது வீங்கமா
ட்டாதுகட்டுக்குலையாது மற்றபட்சிமிருகங்களால்பின்னமாகாது வெடி
ப்படாது அநிலதூர்க்கந்தமும்புழுவும்உண்டாகாமல்வலதுகாது மேலா
கக்கிடக்கும்-எ-று. (௰௨)

பொய்ம்மிடறுகனைவென்றவம்மையிடமகலாதபுனிதமூர்த்தி,செ
ம்மையிடமென்றிருந்த கருமிடறுமுகமாகச்செறிகேதார-மிம்மையிடர்
மறுமையிடர்ஞானமில்லாச் சிறுமையிடரெலாந்தீர்க்கும், மும்மையி
டம்பெறுமுலகுக்கெளிதாகத் தனியிருந்தமுத்திபோலும்

(இ-ள்) மெய்ம்மையாகியகருமை முகத்தினையுடையகிடாசூரனை
ஜயித்தபார்வதிவாமபாகத்தில் நீங்காதபரிசுத்தராகிய பரமசிவனானவர்
செம்மையாகியவிடம இதுதானென்று எழுந்தருளியிருக்கிற கறுப்பா
கிய எருமையினதுமுகம்போல் விளங்கியதிருக்கேதாரமென்னுமஸ்
தலமானது இத்ஜெனமத்தில்வருகிறதுக்கமும் மறுமையில்வருகிறது
க்கமும்ஞானமில்லாததினாலே உண்டாகிறதுக்கமுமாகிய எல்லாத்துய
ரத்தையுமநீக்கிறதற்குமூன்றுலகத்தாருக்கும்எளிதாகிய தனியேயிரு
ந்த முத்திஸ்தானம்போல்இருக்கின்றது-எ-று. (௰௩)

இருப்பனத்தன்பருப்பதத்திற் பிரமராம்பிகையுடனென்றிரண்
டுபோதும்-விருப்பனத்தன் பணிந்திமையோருலகுமுதலனைத்துலகும்
விதித்தான்மற்றைத்-திருப்பதிக்கேயிருப்பவனுந் தேவர்களுஞ்சராசர
மாய்சசெனித்தல்லூரி-விருப்பதற்குமுயல்வரென்று ரெத்தலமுமத்தல
த்துகிணையதாமோ.

(இ-ள்) மல்லிகார்ச்சுனமென்கிற பர்வதத்தில் பிரமராம்பிகையுட
னேபரமசிவனானவர் எழுந்தருளியிருக்கிறாரென்று அன்னவாகனத்
தையுடையபிரமாவானவரவர்துபதியோடுஇரண்டுவேளையும் வணங்கி
அவருடையஅருள்பெற்றுத்தேவலோகமுதல் எல்லாலோகத்தையும
படைத்தார்மற்றைதிருப்பதியிலிருக்கின்ற வெங்கடாசலபதியும் தே
வர்களும் அந்தஸ்தலத்தில்சரமாகவும் அசரமாகவும பிறந்திருப்பதற்கு
த்தவஞ்செய்வார்களென்றால் எப்படிப்பட்டஸ்தலங்களும் அந்தக்ஷே
த்திரத்துக்குச் சமானமாகுமோ-எ-று. (௰௪)

விருப்படியார்சொரிந்தவறுகலருனேவிழியிடர்க்கவேடர்காவித்
செருப்படியுமொக்கவிரான் காளத்திகரமெனுஞ்செய்வபூமி - பருப்பத

பாசிபுக் கிளைகுருத்தினையருக்கொழிகுயவர்ப் பதுமையோடு—கருப்ப
டியுந்துப்புயமாப்புனல் விடமண்டுமெய்விருத்தெழுகனைதம் வம்மையையமாதேரா.

(இ-ள்.) திருக்காளத்தியென்னுந் தெய்வீகம் பொருந்திய ஸ்தலத்தில் ஆதிசைவப்பிராமணராகிய சிவகோசரியாரென்பவரோடு நிருதிராக அர்ச்சனைசெய்த அந்நருபுஷ்பங்களினிடையே கண்ணைப்பிடுங்கியப்பித்த கண்ணப்பசுவாமிகளானவர் சேருபனையும் விருப்பமாக ஏற்றுக்கொண்டவிடக்கொரூபமாகியபின்னர் தாம் குளிர்ச்சி பொருந்திய தேசசௌந்தர்யமாகிய தாமரைமலரிலிருக்கின்றலக்ஷ்மியோடுவாசஞ்செய்யுந்திருத்துளாய் மாலையணிந்தமார்பினையுடைய விஷ்ணுவானவர் வேதகாடமென்னுந்திருப்பதியில் லிங்கரூபமாகிய தரிசனஞ்செய்து அனேகமும் பொருட்டு அந்தக்காலத்தில் மல்லாரியுமாகினவர்குகின்றார்—எ-று. (௰௫)

தெக்குநாவிருதிசையும்புகழ்ந்ததொண்டைநாடெனுமோர்தெய்வ
நாட்டி-லேழுக்கின்றவனையகற்றமாருதலமூன்றடுத்தனமப்பயனை யுவைக
கேளுமு-வாக்குநாயகிக்கனைவன் படைத்தபுவிதனைக்கூறம வளர்த்தமுத
நாளுமு-காக்குநாயகியுடனே கம்பநாயகருறையுங்கச்சிமூதூர்.

(இ-ள்) அந்நாட்டுநதிகளிலுள்ளவர்களும் புகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறதொண்டைமண்டலமென்னுந்தெய்வீகம் பொருந்திய நாட்டிலே தரிசனஞ்செய்தவர்களுடைய பாவத்தைப்போக்குகின்றதருவதலமூன்றில் அதுப்பெயனைச்சொல்லக்கேளுங்கள் ஸரஸ்வதியின் கணவனாகிய நான்முகன் படைத்த உலகத்திலுள்ள உயிர்கள் பிழைக்கும்படி கருணைபாலித்திருந்து தருமத்தையும் பரிபாலனஞ்செய்துவருங் காமாக்ஷியம்மையுடனே ஏகாம்பரேசுரர் எழுந்தருளியிருக்கிற காஞ்சிபுரமாகும்-எ-று.

பழுதறவேயெழுகடலும் புவியுமெழுதலமும்படைத்தவேதக்
கிழவனறியாமுடியையொருபாலனறிந்தபதிகிளர்த்தக்கேளு
முழுதுநடம்புரியுமிறைவனுக்கம்பிகைபூசையயனார்பூசை
வழுவறுதாருவரிபூசைகாண் பூசைபுரிந்ததிருவிரிஞ்சைமூதூர்.

(இ-ள்.) யாதொருபழுதுமில்லாமல் ஏழுசமுத்திரத்தையும் ஏழுமலையையும் ஏழுலகத்தையும் படைத்தபிரமனாலும் அறியக்கூடாத ⊙ சிவசொரூபமாகிய சைவப்பிராமணப்பிள்ளையானது அறிந்த ஸ்தலத்தைச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்தசுவாமிக்கு பார்வதியாரும் பிரமாவும் சிவனேசமித்திரனும் விஷ்ணுவும் காணும் பூசித்த விரிஞ்சிபுரமென்னுந் ஸ்தலமாம்-எ-று. (௰௭)

⊙ சுவாமியின் திருசிரஸைசப்பாலன் அறிந்ததாவது அபிஷேக முதலியவை செய்கிறதற்குச் சுவாமியினுடைய திருமுடியானது ஒருவருக்குமெட்டாமலிருக்க அந்தப்பிள்ளையின் கைக்கெட்டாமையினாலே அந்தப்பிள்ளை மனது புண்ணாக ஏங்குகிறதைக் கண்டு சுவாமி செய்கிறதென்று விசனப்பட்டு ... [illegible] ... திருவுளம்பற்றினார்.

பொய்யாதுபுனல்பெருகுங் காவேரியிக்கரையிற்காழியையா
றையாருமிடைமருதுந்திருக்குடந்தைவளநகருமானைக்காவு
மையாருமிடற்றார்திரிசிரமலையு மாணிக்கமலையுந்தோன்று
மெய்யாகவவற்றினதுபெருமையெல்லாம்விரித்துரைக்கும்வேதத்தானே.

(இ-ள்) பொய்க்காமல்பெருகிவருகின்ற காவேரிக்கு இக்கரையிலு ம்சீகாழி திருவையாறு திருவிடைமருதூர்வளம் பொருந்திய கும்பகோ ணம் திருவானைக்காவிலும்பொருந்திய கண்டத்தையுடைய மாதொருபா கர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திரிசிரபுரமும் ரத்தினகிரி இவைமுதலா கிய தலங்களில்விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அந்தத்திவ்யக்ஷேத்திரங்களு டையபெருமையெல்லாம்வேதமானது தான்மெய்மையாக விரித்துச்சொ ல்லும்-எ-று. (௰௩)

பருவரையார்பரிக்குமலைதெக்கிணமாமதுரையறுபத்துநாலு
திருவிளையாட்டிறைவியற்றியதலமா மதன்பெருமைசெப்பலாமோ
கருவிளையாட்டகற்று மிராமேச்சரந்தென் கடற்கரையிற்காணுமங்கே
செருவிளையாட்டிராகவனுமிராவணனைத்தொலைத்தபழிதீர்த்திட்டானே.

(இ-ள்) பெரியசந்தனங்கள்முழங்குகின்ற கைலாசமாகிய மலையில் சோமசுந்தரக்கடவுள் அறுபத்துநாலு திருவிளையாடல் செய்தருளிய மதுரையென்றுநல்லதலமுண்டு அந்தத்தலத்தினுடைய பெருமை யாவராலு ஞ்சொல்லப்படாது தென்சமுத்திரக்கரையிலே ஜனனத்துக்கரைதைப் போக்குகின்ற ராமேச்சரமென்று நல்லதலமுண்டு யுத்தத்தைவிளையாட் டாகச்செய்கின்ற ஸ்ரீராமர் ராவணனைக்கொன்றதனாலானதோஷ த்தை அந்தத்தலத்தில் சிவனைப்பூசித்துத்தீர்த்துக்கொண்டார்-எ-று. ( )

அத்தகையாத்தலங்கடமிற்பிறக்கவுடனிறக்கவிருப்பாரையக்காணச்
சுத்தவெளிதனிலாடுஞ்சுடரொளிக்குமனக்களிப்பதாயசீராட்ட
வித்தமனைதவித்துரைத்துச்சிவாலயமும்விரிபொழிலுநீசவுண்டாக்க
வுத்தமமாகியபரமகதியுளதென்றுரைக்குமுனியுரைப்பனானே.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்டதன்மையையுடைய சலங்களிலே யாவரா யினும் பிறந்தாலும் இறந்தாலும் போய் தரிசித்தாலும் பரிசுத்தராகியா காசத்தில் நிறைந்திருக்கும் பிரகாசரூபனாகிய சிவனு க்குத் திருவுள்ளமானது களிக்கும்படி தூய்மையாகிய சீரினால் ஆராத னைசெய்தாலும் கிரியைகளைச்செவ்வைசெய்து சிவாலயங்கட்டுவித்தாலு ம்விரிந்தசோலையைத்தானுண்டாக்கினாலும் உத்தமமாகியபரகதியுண்டா மென்று நந்திகேசுவரர் அருளிச்செய்யக்கேட்டு மார்க்கண்டேயர் ந ல்லத்தேடநினைந்தார்—எ-று. (௨௰)

இங்கிதாநதிதோறுந் தலந்தோறுமிப்படியேயியற்றவென்றால்
முன்னியவமரருக்குஞ் சித்தருக்குமுனிவருக்கு முடிவுறாது
மின்னிகருஞ்சிறுவாழ்க்கை மனிதர்தமக்கெளிதாமோமேவினாலு
முந்தியமாமிருகமாகு மாந்திலுக்குங்கிடையாதேயயலென்றான்

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய நதிகள்தோறும் ஸ்தலங்கள்தோறும்போய்த் தேவரீர்கட்டளையிட்டவிதமாகவே தீர்த்தமாடி வழிபாடுமுதலானவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்றால் மிகுந்தசிறப்புப்பொருந்திய தேவர்களாலுஞ்சித்தர்களாலும் முனிவர்களாலும்முடியாது அப்படியாகமின்னலைப்போற்றோன்றி க்ஷணத்திலழியுஞ்சிறியவாழ்நாளையுடைய மனிதர்களுக்கு எளிதில்முடியுமோ அப்படிமுடிந்தாலுமிருகங்களுக்கும் பட்சிகளுக்கும் விருட்சங்களுக்குங்கிடைக்கமாட்டாதே சுவாமியென்றுசொன்னார் மார்க்கண்டேயர்—எ-று. (௨௧)

ஆடுமந்தநதிதோறுமினிதெனுமத்தலந்தோறுமனந்தகாலம்
தேடுகின்றபயனல்லவுஞ் சிவஞானம்வருந்தாமற்சிறுதுபோதி
னாடுகின்றவுறுப்பிலாகு நிவிலர்க்கும்புலையருக்குநரகாளவாக்க [றான்
மோடுகின்றவிலங்கினுக்குமறநெறிக்குந்தருமுமென்றுனாபமயன்

(இ-ள்.) மனிதர்கள் ஆடுகின்ற அந்தநதிகள்தோறும் இனிதாகிய அந்தஸ்தலங்கள்தோறும் அனேககாலமாகஸ்நானஞ்செய்து தரிசனமுதலியவைகளைச்செய்ததினால் உண்டாகிய பிரயோசனமாகிய சிவஞானத்தைவருத்தப்படாமல்கொஞ்சகாலத்தில்தானேபிரதட்சணஞ்செய்தல்கும்பிடுதல் தரிசனஞ்செய்தல் முதலியவற்றிற்கு ஏதுவாகியவைகளாலகண்ணற்றவர்களுக்கும்அவிவேகசூனியர்களுக்கும் நீசர்களுக்கும்நரகத்திலவிழத்தகுந்த பாவஞ்செய்தவர்களுக்கும் சஞ்சரிக்கின்ற மிருகங்களுக்கும் மற்றுமுள்ள எல்லாச்சீவராசிகளுக்கும் கொடுக்கின்றதொருதலம அருளிச்செய்யவேண்டுமென்றுகேட்டார்மார்க்கண்டேயர்.—எ-று. (௨௨)

இப்படியேயமனைவென்றபெருந்தவனுமிருந்தவருமிடம்பியேத்திக்
கைப்பதுமமலர்கொடுதன்காற்பதுமந்தீண்டிநலுங்கருணைபாகி [ன்னை
அப்படியேமுநதிதருமொருதலமுண்டுனக்கதுமென்றமைதந்தம்பி
மைப்படியுங்கண்டத்தானருணகிரிதனைத்துபாவசத்தனானான்

(இ-ள்.) எமனைச்செயித்தபெருமையாகிய தவத்தினையுடையமார்க்கண்டேயரும்மற்றுமுள்ள முனிவர்களும் இந்தப்பிரகாரமாகச்சொல்லிதோத்திரஞ்செய்து தாமரைமலர்போன்றகைகளால் நந்திகேஸ்வரருடைய தாமரைமலரொத்த திருவடிகளைதரிசித்துவந்தனஞ்செய்யுமளவில் அவர்கிருபையுள்ளவராகிநீங்கள்சொன்னபடியேமோட்சங்கொடுக்கிறதலம் ஒன்றுண்டு அதைச்சொல்லுகிறோமென்றுகையமாததிப்பின்பு விஷந்தங்கியகண்டத்தையுடையபரமசிவம்எழுந்தருளியிருக்கிற அருணாசலமென்னும்ஸ்தலத்தைதரிசித்துப்பரவசமானார்நந்திகேசுவரர்-எ-று

அங்கமெல்லாமயிர்பொடிப்ப கண்டிணைகளிழியிரண்டு மருவிப்பாய, செங்கையிணைமலர்குவிய மொழிதவழ்தெடும்போது தெளிவில்லாமத், கங்கையணிசடையானே யருணகிரிப்பெருமானே கனற்கண்ணனே, எனையாளுடையானே யெனத்துதித்து விழுந்தெழுந்திசைப்பதானன்.

இ-ள். தேகமெல்லா மயிர்க்குச்செறியக் கம்பிதங் கொண்டு இரண்டுகண்களிலுமின்று அருவிபோல் ஆனந்தபாஷ்பம் வரமலர்போன்ற இரண்டுகைகளும ஒன்றாய்க்குவிய வார்த்தைதடுமாற அநேகவழிகை ஞாபகமில்லாமல் கங்கையைத்தரித்திருக்கின்றசடையையுடையவரே அருணகிரியில்எழுந்தருளியவரே அக்கினிக்கண்களையுடையவரேஎங்களையாட்கொண்டவரேஎன்று தோத்திரஞ்செய்து விழுந்தெழுந்து கொண்டு அதன்பின்பு சொல்லத்தொடங்கினார்நந்திகேசுரா-எ-று உக

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சத்தியமதாமொழிவன் முத்திதருமூறது தனக்குரியநாமமிகவுண், டத்தனையுநான் மொழியவேததனை வலேநதிலொரறபவளவேவுழலுவேன், சித்தியுதவுங்கௌரிநேசநக ரென்றுபெயர் தென்னருணையென்றுபெயர்சீ,வைத்தசிவலோகநக ரென்றுபெயர் நீடுசதுர் வாயுநகரென்றுபெயரே.

இ-ள். அப்படிஸ்தோத்திரஞ் செய்தபின்பு நந்திகேசுரர் சொல்வார்கேளும மாக்கணடேயரே சத்தியமாகச்சொல்லுகிறேன் மோட்சத்தைக்கொடுக்கிற ஸ்தலமொன்றுணடு அதற்குரிய நாமங்களோ அநேகம்அதனை பெயரையுஞ் சொல்லுகிறதற்கு நான்எவ்வளவுசத்தியுடையவன் ஆகிலும அவைகளில் சிலநாமமாத்திரம் சொல்லுகிறேன் சித்தி-யைக்கொடுக்கிறகௌரிநகரமென்றும் தேசநகரமென்றும அழகிய அருணசலமென்றும் சிறப்புப்பொருந்திய சிவலோக நகரமென்றும் நாகரீகமிகுந்த வாயுநகரமென்றும் நூல்களில்சொல்லப்பட்ட திருநாமங்களையுடையது-எ-று. உ௩

சத்தபுரியேமுதலேடுத்தலம் யாவுமொருதட்டுமொரு தட்டதனிலே, யத்தலமுமிட்டெடுதிர நிறுக்கவதை கட்கதிகமானதொனிநகநகரம, முத்திநகரென்றுபெயர் ஞானநகரென்று பெயர்முந்தியதவேச்சாமெனுஞ், சுத்தநகரென்றுபெயர் தென்கைலைஎன்று பெயர்சோணகிரிஎன்று பெயரே.

இ-ள்.பின்னும் நந்திகேசுரர்சொல்வார் சத்தபுரிகளென்கிற அயோத்திமதுரை மாயாபுரி காசி-காஞ்சிபுரி-அவந்தி-துவாரகை முதலாகிய

விலாத்தாங்களையும் ஓர்தட்டிலும் அந்த அருணாசலத்தை ஓர்தட்டிலும் வைத்துநிறுக்க அந்தத்தலங்களுக்கெல்லாம் அதிகனத்தையுடைய தாயிருந்து பிரகாசிக்கின்ற அந்தத்தலத்துக்கு முத்திநகரமென்றும் ஞானநகரமென்றும் முதன்மையாகிய தலேச்சரமென்றும் சுத்தநகரமென்றும் தட்சணகைலாசமென்றும் சோணகிரியென்றும்பெயராம்-எ-று

வாதமிகுகாலமழுவூழியிலே யெழுபுயல் வரைதபுரியாததகோஞ்சிதே மூகிலானபிணி நிரையிடையூறுபசி சேரவரிதானகோம, மாதவாதனை மாதவர்கள் பூசைபுரிமாகரமாதவர்களுமிமலரார், போதிலுறை வேதியாதொண்ணூறு வெயமோடறுவர் பூசைபுரிதேவதகாம்.

(இ-ள்). இறுதிக்காலத்திலுண்டாகிய பிரசண்டவாயுவினாலும் ஊழித்தீயாகிய வடவாமுகாக்கினியினாலும்பொங்கிவரும்சமுத்திர பிரளயத்தினாலும் யுகமுடிவில்பொழிகின்றஎழு மேகங்களினாலும யாதொரு வாதையும் அடையாததலம்சைபித்தியம் முதலானபிணிகள் நிறையாகிய இடையூறுகள் பசியிலைகள் சேராததலம் மகத்தாகிய தவசிகள் அநேகவிஷ்ணுக்களுடைய நாபிகளாகிய தாமரைமலர்களில் உண்டாகிய தொண்ணூற்றாறு பிரமாக்கள் பூசித்ததெய்வீகம்பொருந்தியதலம அருணாசலமென்னும் ஸ்தலமாம்-எ-று. (௨௭)

ஒன்றுளதுபூமிதனி லின்றுபுதிதன்றுலகு மும்பருமுயர்ந்தவெளி யுமென்றுளகதாருளது வேதமுடிமீதனிலிருப்பதகலாம லதிலோர் குன்றுதலிலாதொருவெற்புளது புண்டரிககோளகையுமூடுருவியோநின் றுளதுதென்றிசையிலென்று மழியாதுகொடு நீருலவுவாழ்வுபெறவே

(இ-ள்)இப்படிப்பட்ட சன்மார்க்கமயமடையஸ்தலம் ஒன்றுண்டு அந்தஸ்தலம இன்றைக்கு புதிதாகவுண்டானதல்ல இந்தப்பூவுலகமும் மேலுலகமும்ஆகாயவெளியும்என்றைக்குஉண்டானதுகளோ அக்காலமே தானேஉண்டாயிருக்கின்றது நீங்காமல்வேதத்தின்முடியிலுள்ளது அந்தஸ்தலத்தில் கெடுதலில்லாததொரு மலையுண்டு அது தென்திசையில் என்றும் நிலைபெற்றுப்பிரமாண்டகோளகையையூடுருவிநிற்கின்றது நெடிய கடல்சூழ்ந்த பூமியிலுள்ளவர்கள் வாழும்படிக்கு-எ-று. ௨அ

கலிவிருத்தம்.

ஆரிடமிராக்கதம்சுரந்தேவதை
தாருடைமானிடஞ் சம்புவென்றநாம்
பேரிடமிலிக்கமே பிறக்குமோக்கறு
மேருடைப்பருப்பதமிலிங்கமாலது.

(இ-ள்.) ஆரிஷமென்றும் ராட்சசமென்றும் ஆசுரமென்றுந்தைவதமென்றும் நாலுவகையாகத் தரிக்கின்ற மானிடமென்று மராமமைந்தலிங்கங்களேகதலங்களிலும் பிரகாசிக்கும் இந்தஸ்தலத்திலோ அவைகள்நாலும் மலைமேல் விளங்கப்பிருக்கின்றது ரிஷிகளாலே பூசைசெய்யப்பட்டதுஆரிஷலிங்கம் ராட்சசர்களாலே ராட்சசலிங்கம் தேவர்களாலே தைவலிங்கம் மானிடராலே மானிடலிங்கம்—எ-று (௩௰)

செங்கணன்முதல்யுகந் திரேதைமாமணி
யோங்கியதுவாபரம் பொலிந்தபொன்னிறந்
தங்கியகலியுகந் தன்னிலேசிலை
யங்கமாமதன்பெய ரருணைபூதரம்

(இ-ள்.) முதல்யுகமாகிய கிரேதாயுகத்தில் சிவப்பாகிய அக்கினிமலையாகவும் திரேதாயுகத்தில்மாணிக்கமலையாகவும் துவாபரயுகத்தில்மிகுந்தபிரகாசத்தையுடைய பொன்மலையாகவும்கலியுகத்தில் கல்மலையாகவு மதிருவுருக்கொள்ளு மந்தமலைக்கு அருணாசலமென்னுந்திருநாமம்-எ-

கருவியாமுகக்கடைச் சொரியுங்காரின
முருவமேழென்றியோவ் வொன்றுகோடியாய்
பருவமாயிரந்துளி பனையிற்பெய்யினு
மருவியாயடங்குமவ் வசலமீதினில்.

(இ-ள்.) எல்லாச்சீவராசிகளும்கருவழியும்படியுகாந்தகாலத்தில்பொழிகின்றமேகங்கள் ஏழென்கிற எண்ணிக்கையில்லாமல் ஒவ்வொன்றுகோடியாகி ஆயிரம்வருஷம் ஒவ்வொருதுளிபனைமரம்போலப்பருமனுளதாய்ப்பெய்தாலும்அந்தமலையின்மேல்சிறியஅருவியாய்ச்சுவறிஅடங்கிப்போமல்லாமல் புறத்தில்வரமாட்டாது—எ-று. (௩௧)

அரியயனளவிடா தனந்தகாலமாய்த்
திரிதலினதற்கிணை செப்பலாகுமோ
சுரநதியாவதிச் சுனையினீருணை
விரவிதன்புரவிமே லேறிசெல்லுமே.

(இ-ள்.) விஷ்ணு-பன்றியாகியும்-பிர்மா-அன்னமாகியும்- அநேககோடிகாலமாய்த்தேடி அடிமுடிகாணாமல் வருந்துவார்களாதலால் அந்த அருணாசலத்துக்கு ஒப்புமைச்சமானமாகச் சொல்லக்கூடுமோ அதுவன்றி ஆகாசகெங்கையானது சம்பிரமுமாகிய மென்றுஸ்துதிசெய்கின்ற அந்தமலையிலிருக்கின்றசுனையிலே நீருண்ணச்சூரியன் தேரிற்கட்டியகுதிரையானதுகள் ஏறிவிடக்கூடும்—எ-று. (௩௨)

வெண்மைசேர்புயலதனடியிற்போவது
வெண்மதிமயிலுமீ திருப்பதொக்குமா

நல்லைபேர்கார்த்திகை விளக்கையேற்றுதல்
மலைமகள்மகுடமாணியிறமேறுன்றுமே.

(இ-ள்.) வெள்ளைநிறமாகியமேகங்கள் அந்தமலையடிவாரத்தில்சேர்ந்தால்யாவராலும் எண்ணப்பட்ட கைலாசகிரிமேல்அந்தமலையிருக்கிறது போலாம் குளிர்ச்சிபொருந்திய கார்த்திகையாதத்தில் கார்த்திகாதீபம அந்தமலைமேல்ஏற்றினால் பூமிதேவியினுடையகிரீடத்தில்பதித்தரத்தின ம்போலாம—எ-று. (௩௩)

ஆன்றுமாறிசை முகனாவிடாமுதன்
மன்றல்சோர்ந்திடுமலை வடிவுகொளகையா
னன்றுரமமருகனு மாமமோர்குல
மென்றுளமகிழ்ந்ததே யிமையபூதரம்.

(இ-ள்) முற்காலத்தில் பிர்மாவினாலும் விஷ்ணுவினாலும் அறியப்படாத பரமசிவன்கீர்த்திபொருந்திய அந்தமலையுருவங் கொண்டதினாலே இமோதபர்வதராசனானவன் இத்தனைகாலமவனுக்கும்வேறுசாதியாயிருந்தம்முடையமருமகன்நம்முடையசாதியாய்ப்போய்விட்டானென்றுமனதுசந்தோஷித்தான்-எ-று. (௩௪)

பன்னிருதிங்களும பரிதியானது
மன்னியமதியமும் வலமதாய்வரு
மந்நிலையுரைக்கவென் னறிவுபோதுமோ
வுன்னியவாசையா லுரைக்கலுற்றனன்.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டுமாதமும்சந்திரசூரியர்கள் மகாமேருவைவலஞ்செய்தல்போலப்பிரதட்சணஞ்செய்தவருவார்களென்றுன் அந்தஅருணாசலத்தினது பெருமையைச்சொல்வதற்கு அற்பமாகியஎன்னுடையபுத்திபோதுமோ ஆனாலுஞ்சொல்லவேண்டுமென்று நினைவுகொண்டபத்தினால் சொல்லத்தொடங்கினது—எ-று. (௩௫)

அர்க்கமாமலையுள தகேத்தகீழ்த்திசை
நற்கணாயிரத்தவ னண்ணிவாழ்த்துவன்
தெறகிலேயுளதுபுத்தேளிர்மாமலை
பொறகையேந்தசன்றினம் புகழ்ந்துபோற்றுவான்

(இ-ள்.) அருணாசலமென்னு மலைக்கு அடுத்த கீழ்ப்பக்கத்தில் அர்க்கமலையென்று ஒருமலையுண்டு அதில ஆயிரங்கண்களையுடையதேவேந்திரன் இருந்துகொண்டுசுவாமியை ஸதோத்திரஞ்செயவான் அவ்வருணகிரிக்கு அந்ததென்பாரிசதில் தெய்வமலையென்று ஒன்றுண்டு அதில்சிவசதகைகளையுடைய யமன்புகழ்ந்துகொண்டு வணங்குவான்—எ-று. (

போற்றிசைத்தண்டமாவிலங்கலுண்டதிற்
சேற்றிசைவருணன் பூன்செங்கைகூப்புவன்

திருநகரச்சருக்கம்

தோற்றிடும்படை திசைச்சூலபாலனா
போற்றிடவளைகையான் பொருந்திவாழ்ந்துளான்.

(இ-ள்.) இந்த அருணாசலமென்னுந் திருமலைக்குமேல்பாரிசத்தி(ல்) தண்டலையென்று ஒருமலையுண்டு அதில் மகரவாகனத்தி லேறுகிறவ(ரு)ணராஜன சிவத்தகைகையைக்கூப்பி அந்தமலையை வணங்குவார் வடபா(ரி)சத்தில சூலமலையென்று ஒருமலையுண்டு அதில் சூலாயுதபோற்றப்பட்(ட) குபேரனானவன் இருந்துகொண்டு அரசுசெய்வான்-எ-று. (கூ

மற்றுநால்வரைகளில் வாயுதீயவ
னெற்றிசேர்விழியவ னிருதிம்பார்றுவான்
சுற்றுமமலைதொறுஞ் சாருஞ்சித்தரு
முற்றசீரவசுக்களு முறைந்துபோற்றுவார்.

(இ-ள்) மற்றநான்குதிக்குகளிலும் இருக்கிறமலைகள் நான்கிலும் இ(ரு)ந்துகொண்டுவாயு அக்கினி ஈசானன் நிருதி யிந்தநாலவர்களும் வண(ங்)குவார்கள் அவைகளைச்சுற்றியிருக்கிற மலைகளிலெல்லாம் தேவாக(ளு)ம் சித்தாகளும சிறப்புபொருந்திய அஷ்டவசுக்களும் இருந்துகொ(ண்)டு வணங்குவாாகள்-எ-று. (கூ

தன்னையேநிகருமத் தலத்திலேபுவி
யன்னையாதவம்புரி தகிகமாகவே
என்னையாளுடையவ னிடங்கலந்தவ
பின்னையுமதினலம் பேசலாகுமோ.

(இ-ள்.) தனக்குத்தானேஒப்பாகிய அந்தஸ்தலததில் லோகத்(து)க்குத் தாய பார்வதியம்மை மகத்தாகிய அரியதவஞ்செய்து என்(னை)யாட்கொண்ட பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்திற்சேர்ந்தாள் ஆனபடி(யினா)லே அந்த அருணாசலததின் பெருமையைசசொல்லவேண்டுமோ எ(-று).

தன்னிகர்மந்திரம் புவனத்தத்துவம்
வன்னமாயவிளங்குறல் வரையைமாலய
னன்னமுமேனமு மாகிநாடிநு
பின்னமுமளவிடா திம்மைநீக்கினோர்

(இ-ள்.) தனக்குத்தானேசமானமாகிய மந்திரம்புவனம் தத்(துவம்) இவைகளின்உருவமாய விளங்கும் அருணாசலத்தை விஷ்ணுபிரமா (இ)வரும் பன்றியும அன்னமுமாகித்தேடி இத்தன்மையையுடையதென்(று) அறியக்கூடாமையினாலே அவர்களுடையசர்வத்தைநீக்கினார்கள்-எ-(று).

மருவியபெரும்புகழ் வச்சிராங்கத
னொருவனைவலம்புரிந் தமலனையினான்
கருவியகலாதரன் காந்திசாலியெனு
திருவநும்பாதியெய்தினாதில்.

(இ-ள்.) மகத்தாகிய கீர்த்திபொருந்திய வச்சிராங்கதபாண்டியன் அ
ருணாசலத்தைப் பிரதட்சணம்வந்ததினாலே தன்னுடையபாவத்தை நீங்
கினான் பெருமைபொருந்திய கௌதமர் ஸாங்கிசாலி இந்திரயிவரும அந்த
ஸ்தலத்தைவலம்வந்து மோட்சத்தையடைந்தார்கள்-எ-று. (௬௧)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

ஆதியாயிவர்களெடாடங்கியின் றளவுக்கனேகருண் டருணையைநினை
ந்துங்-காதலாலுரைத்துங்கேட்டுமுன் கண்டுங்கால்களால்வலமதில்செய்
தும் நீதியாயிருந்துநெறியினுணடந்து நெடுங்கயம்படிந்தறம் புரிந்துஞ்
சோதிதாடொழுதும் பணிவிடைசெய்துந் துளக்கிலா முத்திபெற்றிரு
ந்தார்.

(இ-ள்.) சொல்லப்பட்ட இவர்கள் ஆதியாகத் தொடங்கி அன்று
முத லின்றையவரைக்கும் அனேகம்பேர் அருணாசலத்தைநினைத்தும்
ஆசையோடுஸ்தோத்திரஞ்செய்தும்கேள்விப்பட்டும் தரிசனஞ்செய்து
ங்கால்களாலே பிரதட்சணஞ்செய்தும் அதில்நீதிபொருந்தியவேதமார்
க்கத்தை அனுசரித்துக்கொண்டிருந்தும் மகத்துவம்பொருந்திய தீர்த்த
ங்களிலேமுழுகியும தருமங்களைச்செயதும்சோதிசொரூபமாகியசிவனை
த்தொழுதும திருப்பணிசெயதும் கெடுதலில்லாதமோட்சத்தை பெற
றிருந்தார்கள்-எ-று. (௬௨)

அப்பதிதமிழ்நாட்டுளதிடைபெண்ணையாறுசெய்யாறுபிங்கலையா
ஞ் செபபிடகமலைநதி சுழிமுனையாஞ்செய்த தொன்றாயிரம்பலமாமு
ப்பத்துமூன்றுகோடிதேவர்களுமுனிவருந் தவஞ்செயவா ரதற்கோர்,ஒ
ப்புவேறில்லையிப்பாரிட்டிடத்துமும்பாரிட்டிடத்துமென்றுரைத்தார்,

இ-ள். அந்தஅருணாசலஸ்தலமானது தமிழ்நாட்டின்கண் ணிருக்
கிறது அந்தப்பதிக்கு வலப்பக்கத்திலவருகிறபெண்ணையாறு இடையெ
ன்னும்நாடியாகும இடப்பக்கத்திலவருகிறசெயயாறு பிங்கலையென்னு
ம்நாடியாகும் கமலையென்கிறநதி சுழிமுனையென்னும நாடியாகும்அந்த
நதிகளில் ஸ்நானஞ்செய்தால் ஒன்றுக்கு ஆயிரம்பங்குபலன்வரும முப்ப
த்துமூன்றுகோடி தேவர்களும்முனிவர்களும் அந்தஸ்தலத்தில்தவஞ்செய
வார்கள் அதற்குச்சமானம இந்தலோகத்திலும் மேலுலகத்திலும இல்
லையென்றுசொன்னார் நந்திகேசுரர்-எ-று. (௬௩)

அற்றமிலவன்சொலருணையின் சிறப்பாலகமகிழ்ந்துருகியமுனிவன்ம
ற்றுளதலத்திலதிகமென்றுரைத்தவாய்மையைமனங்கொளாதவைப்பா
ன்: சிற்றறிவுடையேனுதலாலொருசொற் றெளிந்திலேனெனச்சொனு

னதற்குமற் றுளமுணர்ந்தான் மொழியெனமொழிந்தான் முனிவனு ம
வர்கதிலைமொழிவான்.

(இ-ள்.) சிவபத்தியிற் சோர்வில்லாதநந்திகேசுரர் சொல்லப்பட்ட அருணாசலத்தின் மகான்மியத்தினாலே இருதயமகிழ்ந்து உருக்கத்தை யடைந்த மார்க்கண்டேயர் மற்றசிவஸ்தலங்களைப் பார்க்கிலும அருணாசலம அதிகமென் றுசொன்னதைமனதில் ஒப்புக்கொள்ளாமல்சொல்வார் சுவாமீ நான்சிறிய அறிவையுடையவனானபடியினாலே நீங்கள்திருவுளம்பற்றிய துசன்றாயதோன்றவில்லையென் றுசொல்ல அதுகேட்டுச்சகலத்தையும உள்ளத்திலுணர்ந்த நந்திகேசுரர்உமக்குண்டான சந்தேகத்தைசொல்லுமென் றுகேட்கமார்க்கண்டேயர்சொல்வார்-எ-று. (சச)

தில்லையைக்காணக்காசியிலிறக்கச்சிறக்குமாரூர்தனிற்பிறக்க,வெல்லையில்பெருமையருணையை நினைக்கவெய்தலா முத்தியென் றுணாதீர். சொல்லுமிவைதலங்களுந் தம்மிலொக்குமென் றுரைத்திடாதடிகேளல் லிருப்பருணையதிகமென் றுரைத்தருளெனவருள்செய்வானவனும.

(இ-ள்.)சிதம்பரத்தைத் தரிசனஞ்செய்தாலும் காசியிலே தேகத்தைவிட்டாலுஞ்சிறப்புள்ள திருவாரூரிலேபிறந்தாலும்அளவில்லாதபெருமையுடைய அருணாசலத்தைநினைத்தாலும் முத்திகிடைக்குமென்று அருளிச்செய்தீர் இத்தனாலுஸ்தலங்களையும ஒன்றுக்கொன்றுசமானமென்று திருவுளமபற்றாமல்சுவாமி அல்லிமலர்களையுடையதடாகஞ்சூழ்ந்தஅருணாசலத்தைமாத்திரம்அதிகமென்றுகட்டளையிட்டதை அனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென்று மார்க்கண்டேயர்கேட்க அந்தநந்திகேசுரரும அருளிச்செய்கிறா-எ-று. (சடு)

இறந்திடுந்தொழிலும்பிறந்திடுந்தொழிலுமெண்ணிபடியவைமுடியா,பறந்திடுமவைக்குஞ்சிலவிலகிலுகரும்பாதவமுதலோருயிர்க்கு, நிறைந்தபுன்னீசராநந்தமக்கு நிருத்தமண்டபந்தொழவோரதற்றிகழ யனுஞ்சிலாசிலாக்கௌிதாமல்லவர்க்கரியதாமதுவே.

(இ-ள்.) கேளும் மார்க்கண்டேயரே ஒருவன் இறக்குந்தொழிலும் பிறக்குந்தொழிலும் நினைத்தபடிமுடியாது அதுஇருக்கட்டும பட்சிஜாதிகளுக்குமமிருகங்களுக்கும விருட்சமுதலாகியஸ்தாவரங்களுக்கும்புன்மைநிறைந்த நீசருக்கும்குருடருக்கும்சபாபதியினுடையநிருத்தசபையைதரிசனம்பண்ணக்கூடாது பூர்வஜன்ம புண்ணியத்தினாலேஅந்தச்சபைக்குப் போய்க்காணத்தக்கதவர்களாகியசிலர்க்குமாத்திரங் கிடைக்கும் மற்றவர்களுக்கு அரியதாகும் அந்தஸ்தலம்-எ-று. (சசா)

குண்டகர்பதிதருக்கோளகர்புலையரகொலைஞருறுப்பிணிக்குறைந்தோர், கண்டகர்னெடுந்தூரத்தினிலிருப்போர்கருணைசேரருணை-யூர்

ஊத வண்டகவொருகா லினைத்திடமுத்தி யிவ்வாலால்விலங்கு புள்மாக்
கள்-முண்டகமுதலாயினவுமுன்காணமுளைத்திடமுத்தியேபெறுமால்

(இ-ள்.)ஸ்திரீயானவள் தன்கணவனுக்கன்றிவேறொருவனுக்குப் பெறப்பட்ட குண்டகர்களுக்கும், பாவிகளுக்கும் விதவை பெறப்பட்ட கோளகருக்கும்-நீசருக்கும்-கொலைசெய்கிறவர்களுக்கும் அவையவங் குறைந்தவர்களுக்கும்-தீமைசெய்கின்றவர்களுக்கும் - வெகுதூரத்திலிருப்போர்களுக்கும்-கிருபைபொருந்திய அருணாசலஸ்தலத்தை நன்றாக ஒருதரநினைக்க முத்தியுண்டாகும் இவர்களல்லாமல்மிருகங்கள்- பட்சிகள்-மரங்கள்-தாமரைமுதலாகிய கொடிபூண்டுகளும் அந்தவூரில் முளைத்தால்முத்தியையடையும்-எ-று. (௬௭)

சிலையெலாமிலிங்கமது சிவலோகந்தேவர்பாதவங்கள்பாதவங்க
ளலையுலாமபுனல்கள்சடையுலாங்கங்கையருந்துமுணமாருண்ணமுதா
மூலவியேவருதல்புவிவலம்வருதலுரைத்தசொல்சுருதியாமுறங்கல்
மலைவருசமாதியாகுமத்தலத்தைமானுமோமற்றொருதலமே.

(இ-ள்.)அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிற சிலைகளெல்லாம் லிங்கங்களான படியினாலே அதுசிவலோகமாகும் அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிற விருட்சங்களெல்லாம் கற்பகவிருட்சங்களாகும் அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிற அலை பொருந்தியநீரெல்லாம் சுவாமியின் சடையிலிருக்கிறகங்கையாகும், அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிறவர்கள் சாப்பிடுகிறவுணவுகளெல்லாம் தேவாமிர்தமாகும்-அந்தஸ்தலத்தில் சஞ்சரித்தால் பூமிபிரதட்சணஞ் செய்ததாகும்-அவ்வூரில்சொல்லும்வார்த்தைகள் வேதமாகும்- அந்தஸ்தலத்தில் நித்திரைசெய்தால்நிஷ்டைகூடி சமாதியிருந்ததாம் ஆனபடியினாலே அதற்குமற்றொரு ஸ்தலம்சமானமாகுமோ-எ-று. (௬௮)

முத்தழல்புரிந்தோர்வன்மறைதெளிந்தோரைவகைவேள்வியுமுடித்தோ, ரொத்தவம்புரிந்தோ ரெவ்வறஞ்செய்தோ ரெண்வகை யோகிய ரெனினு மத்தலநினையா தவர்க்கிலைமுத்தியாதலா லயாவானிட்டது ஞ்சுத்தமானிடராய்ப் பிறந்தவைதகினைத்துத துன்பகிலாமுத்திபெறறிருப்பர்.

(இ-ள்.) காருகபத்தியம்-ஆகவனீயம்-தட்சணாக்கினி என்கிற மூன்றக்கினியைவளர்த்தவர்களும்-ருக்குயசுர்-சாமம அதாவணம என்னுநான்குவேதங்களை யுணர்ந்தவர்களும்பிரமயாகம்தேவயாகம்பூதயாகம-பிதிர்யாகம்-மானுடயாகம்-என்கிற ஐவகை யாகங்களையும் நிறைவேற்றினவர்களும் இத்தன்மையாகிய தவஞ்செய்தவர்களும் அப்படியப்பட்ட தருமஞ்செய்தவர்களும்-இயமம்-நியமம்-ஆசனம்பிராணாயாமம பிரத்தியாகாரம்-தாரணை-தியானமசமாதி என்னப்படுகின்ற அஷ்டாங்க

யோகம்செய்தவர்களுமாகிய எப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தாலும் அந்த அருணாசலத்தைநினைக்கவிட்டால் அவர்களுக்குமுத்தியில்லை ஆனபடியினாலேதான் தேவர்களாய்ச் சொர்க்கலோகத்தி லிருந்தவர்களுமஞானமுள்ள மானிடராகப் பூமியிற்பிறந்து அந்த அருணாசலத்தைததியானஞ்செய்துகெடுதலில்லாதமுத்தியையடைந்திருப்பார்கள். (சகூ)

பொருவிலாசுவர்க்கத் தமிர்தமுண்டிருப்போர் போகபூமியைத்த
னிபுரப்போரருணைமாநகரிறகிருமியாயப்பிறப்பததிகமென்றுநாங்கொ
ள்வார்.மருவுமப்பதியிற்பிறப்பதுநாறு மகம்புரிந்தவர்க்கலாற்கிடையா,
திருவருள்படைத்தார்களிதலான்மறறதேவர்கள்யாவர்க்குமரிதே.

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாத சொர்க்கலோகத்தில்-நரை-திரை-மூப்புஉண்டாகாதபடி அமிர்தமுண்டிருப்போர்களாகியதேவர்களும் போகத்தையனுபவிததறகுரிய அந்தச்சொர்க்கமுதலானலோகங்களைத்தனிததனியாளுகின்ற தேவேந்திரன்முதலாகிய திககுப்பாலகர்களும் அருணாசலஸ்தலததில் கிருமியாயப்பிறக்கிறது சொர்ககத்தின்பததைதை அநுபவிப்பதைப்பார்ககிலும் அதிகமென்றுபிறப்பதறகு ஆசைப்படுவார்கள் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய அந்தப்பதியில் பிறககிறது நூறுயாகஞ்செய்தவர்களுக்கு அல்லாமற கிடையாது சுவாமியினுடையகிருபைபெறறவர்களுககு கிடைக்கும அவர்களையன்றிமறறதேவர்கள்முதலானமகத்துவமபொருந்தியயாவர்க்கும் அப்படிப்பிறககிறது கிடைககமாட்டாது-எ-று.

வெற்றிரும்பிடத்தில் செம்பில்வெண்கலத்தில் வெள்ளியில்வெள்
ளியபொன்னிற், குற்றமொன்றில்லாக்குயிற்றியமணிபோற்குலவியசி
வனிருந்திடுவன், மற்றையதலங்கி லருணையென்றுரைக்கும் வளம்பதி
தனிலெழுந்தருள்வன், பொற்றகட்டிடத்து மணியெனவுரைத்தான் பு
னிதனுஞ்சியவருணந்தி.

(இ-ள்.) சொற்பனிலைபெற்ற இரும்பிலும், செம்பிலும், வெண்கலத்திலும், வெள்ளியிலும், வெள்ளையபொன்னிலும் பதக்கப்பட்ட நவதொருதோஷமில்லாத மாணிக்க ரத்தினமபோல் மறறஸ்தலங்களிலெழுந்தருளியிருக்கிறபரமசிவன் எழுந்தருளியிருப்பார் பொன்னினாறசெய்ததகட்டில் பதிக்கப்பட்ட அந்தரத்னம்போல அருணாசலமென்றுசொல்லப்பட்ட வளம்பொருந்திய ஸ்தலததில் எழுந்தருளியிருப்பாரென்றுபரிசுத்தமாகிய நந்திகேசுரர திருவுளம பற்றினார் ஆனபடியினாலே எல்லாஸ்தலத்திற்கும் இது அதிகமாயது-எ-று.

கண்ணினால் விளங்குந் திருமுகமுகத்தாற் கரியகண் விளங்குமவ்விரண்டின், பண்ணினால் விளங்குமுடலெலாமனைய போற் பரமனால் விளங்குமவ்வருணை, யண்ணறான் விளங்குமருணை மாநகராலமலனோ டருணையூரகமா, லெண்ணிலாப் பதிகளனைவகளும் விளங்கு மெவமறினுஞ்சிறந்ததென்றிசைத்தான்.

(இ-ள்.) கேளும் மார்க்கண்டேயரே கண்களிருக்கிறதினால் முகம் பிரகாசிக்கிறது முகத்தினிடத்திலிருக்கிறதினால் அந்தக்கண்கள் விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் இந்த இரண்டினுடைய சேர்க்கை அழகினாலே தேகமெல்லாம் விளங்கும் இதைப்போலப் பரமசிவனாலே அருணாசலம் சிறப்படைந்திருக்கும் அந்த அருணாசலத்தால் சுவாமியும் அதிக மகிமையுடையவராய் விளங்குகிறார் அந்தஸ்தலத்தினாலும் அதில் எழுந்தருளியிருக்கிற சுவாமியினாலும் எண்ணிக்கையில்லாத ஸ்தலக்ஷேத்திரங்களும் சிறப்பாய் விளங்கும் ஆனபடியினாலே எல்லா ஸ்தலங்களிலும் அதுசிறந்ததென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்-எ-று. (௩௨)

இதனால் எல்லாஸ்தலங்களும் உடலாகவும், அருணாசலஸ்தலம் முகமாகவும் அதில்சுவாமி கண்ணாகவும் சொல்லப்பட்டது.

வீசலரிலைமெய் குளிர்ந்திடிப் கொடியின் வேரினீர்சொரிந்திடினது போற் பூசனை யருணை நகரிலே சிறிதும் புரையறநடக்குமேயாயிற் காசிமுதலெத் தலமெலாம் பூசை கண்பெறநடத்ததாமிலையே, லீசர் வாழுந்த தலமெலாம் பூசை யியற்றிலெனியற்றிடாதிருக்கென்.

(இ-ள்.) ஒருகொடியினது வேரில் நீர்வார்த்தால் அக்கொடியும் அதிலிருக்கிற மணமுள்ள புஷ்பங்களும் இலைகளும் குளிர்ச்சியை யடையும் அதுபோல் அருணாசலஸ்தலத்தில் சுவாமிக்கு எவ்வளவாகிலும் பூசைகுறைவில்லாமல் நடக்குமானால் காசிமுதலாகிய எல்லாஸ்தலங்களிலும் மேன்மையாகப் பூசைநடந்ததாகும் அந்த திருவண்ணாமலையில் பூசைநடவாவிட்டால் மற்றஸ்தலங்களில் நடந்தாலென்ன நடவாவிட்டாலென்ன ஒருபயனுமில்லை-எ-று. (௩௩)

நிலந்தொழு மருணாசலந்தனிலிருந்து நெஞ்சினிலையமாயப் பிரிந்தோர், நலந்தனைவிரும்பி நடந்தவர் முன்செய் தவங்களு மறந்தொலைந்தவரே, குலந்தனிலுதித்தோராயினும் புலையர் குணத்தவராயினும் வேதாடிய, குலந்தவருயிரோடிருக்கினுமதம்கோர் குலமசொனவறமுயிரொழிக்கும்.

(இ-ள்.) உலகத்தார் போற்றுகின்ற அருணாசலஸ்தலத்திலிருந்து இதைவிட உயர்ந்தஸ்தலங்கள் இருக்குமென்று மனதில் சந்தேகங்கொண்டு பிரிந்து ஒருக்ஷேத்திரத்தை நாடி நடந்தவர்களுக்கு அவர்கள் அத

ற்குமுன் செய்யப்பட்டதவங்களும். தருமங்களும், பிரயோசனப்படாதுகள. அவர்கள்நல்லகுணத்திற்பிறந்தவர்களானாலும் பவித்ராவர்கள்நல்லகுணங்களையுடையவர்களானாலும் கொடியகுணத்தாரானார்கள் அவர்கள் உயிரோடிருந்தாலும் இறந்தவர்களானார்கள் அந்த அருணாசலத்துக்கு வேறேருஸ்தலங்களைச் சமானமாகச்சொன்னாலும் இந்த தோஷங்களெல்லாம் உண்டாகும்-எ-று. (௫௪)

என்றுதானவனைச் சிறப்பொடுமுனிவாக்கேதுவோடெடுத்தியம்பிக் கன்றுமானுமழுவுஞ் சூரிகையுந்தரித்த கடவுணன் திருந்தனலனைச், சென்றுசென்றுறைந்தி நெக்குநெக்குருகிச் சென்னிமேற் செங்கைகூப்பி, ஒன்றுமானந்தப்பெருங்கடலிடைப்புக்குணர்ச்சியாய்முனிவனிருந்தனன்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் அருணாசலஸ்தலத்தினதுபெருமையைத்துவேடுமுனிவர்களுக்குஇனிதாயெடுத்து அருளிச்செய்துமான்கன்று மழு உடையவர் இவைகளைத்தரித்த நந்திகேசுரராகியவர் களிப்புற்றிருந்தார் அந்தநந்திகேசுரனைப்பலதரம் வந்தனஞ்செய்து நெக்குவிட்டுருகிச் சிரசின்மேல் சிவந்தகைகளை நெடுநேரங்கூப்பி ஒன்றுபட்டவராய் ஆனந்தசமுத்திரத்தில்முழுகி தன்னைமறந்தவராகிப்பின்பு ஞாபகம்வந்து இதனைச்சொல்லுவார்மார்க்கண்டேயர்-எ-று. (௫௫)

முதலாவது.

திருநகரச்சருக்கம்.

முற்றிற்று.

*

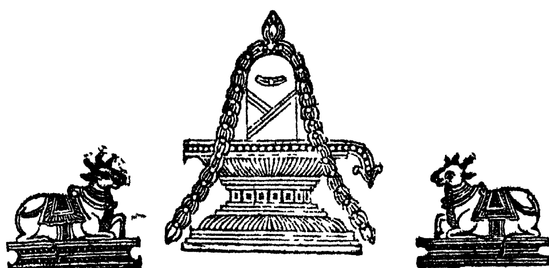
ஆக-திருவிருத்தம்-௭௧.

திருவண்ணாமலை

பிரமா-விஷ்ணு இருவருஞ்சோணசைலத்தின் அடிமுடியைக்காணுதல்.

உ

சிவமயம்.

இரண்டாவது

திருமலைச்சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

எந்தையேயரு ணந்தியேயடியவர்க்கெளியாய்
சிந்தையானது மகிழ்ந்தன னருணையின் சிறப்பா
லந்தமாக்கரிடத்திலே சிவனழல்வடிவாய்
வந்தவாறுடனது மலையாகியவகையும்.

(இ-ள்.) அருணாசலஸ்தலத்தினது மகிமையைக் கேள்வியுற்றமார்க்கண்டேயர்சொலவார்கும்முடையஆண்டவரே அடியேனுக்கு அருள்செய்த நந்திகேசுரசுவாமியே அடியார்கெளியவரோ நீர் அருளிச்செய்ததிருவண்ணாமலையென்னும் ஸதலத்தினது மகிமையினால்மனங்களிப்படைந்தேன் அப்படிப்பட்ட ஸ்தலத்தினிடத்திலே பரமசிவனானவர் அக்கினிசொரூபமாய்த் திருவுருக்கொண்டதும் அதுபின்பு மலையுருவமானதும்-எ-று. (௧)

அம்மலைச்சுடரடி தலைதெரிகிலாதயன்மால்
விம்மலுற்றது மவர்க்கருள்செய்தது மவிளம்பாய்
கைம்மலைக்கட கரியுரிபுனைந்திடுங் கைலை
செம்மலைத்தொழுஞ் செல்வனேயெனவவன்செப்பும்.

(இ-ள்) அந்தஅக்கினிமலையினது அடியும்முடியும்அறியக்கூடாமல்பிரமாவும்விஷ்ணுவும் வருத்தப்பட்டதும்பின்புசுவாமி அவர்களுக்குஅனுக்கிரகஞ்செயததும்திருவுளம்பற்றவேண்டும் கைபெருத்தமலைக்கு ஒத்ததாயாததைபுடைய யானையினது சர்மத்தைத்தரித்த

ளிய கைலாசவாசகராகிய பரமசிவனை வணங்கும்படியான செல்வத்தை யுடையவரே யென்று சொல்ல அந்த நந்திகேசுரர் சொல்லத் தொடங்கி னார் -எ-று. (௨)

பஞ்சபாதகமொருவனப்பதியிலே பண்ண
நெஞ்சினனினைந்திடினு நினைத்ததே பரமாய்த
தஞ்சமாகிய முத்தியாமெனமறைசாற்று
மஞ்சொலாலதுமொழிந்தபேர்க்கென்னபேறரிதே.

(இ-ள்.) ஒருவன் அந்த அருணாசலஸ்தலத்திலே பஞ்சபாதகங்களைச்செய்யவேண்டுமென்றுநினைத்தாலும் அப்படிநினைத்ததே மேற்பட்டபுண்ணியமாகி அதனால்பற்றுகோடாகிய முத்தியுண்டாகுமென்று வேதங்கள்முறையிடும் அன்பையுண்டாக்கும் நல்லசொற்களினாலேஸ்தோத்திரஞ்செய்பவர்களுக்கு என்னபேறுகிடைக்கமாட்டாது என்றவாறு. (௩)

ஆகையாலுமக்கன்றியெமக்குமுண்டதிகஞ்
சோகமேகங்கடவிர்ப்பவனொருபராஞ்சுடராய்
மாகமூடுறவளர்ந்ததுமாலயாகராகப்
போகலிங்கமொன்றானதுமொருவகைபுகல்வேன்.

(இ-ள்.) ஆனபடியினாலேமார்க்கண்டேயரே இந்தமகான்மியத்தைக்கேட்கிறஉமக்கேயல்லாமல்எனக்கும் அதிகபலனுண்டாகும் துக்கத்தையும் மோகத்தையும் நீக்கிவிடுகிற சிவன் ஒப்பற்ற பெரியசோதிசொரூபமாய்ப் பிரமாவிஷ்ணு இவர்களுக்காக ஆகாசமளாவிவளர்ந்தும் சர்வத்திரர்க்கும் போகத்தைக்கொடுக்காநின்ற லிங்கமென்றுசொல்லும்படி திருவுருக்கொண்டதும் எனக்குத்தெரிந்தஅளவில் கொஞ்சம் சொல்லுகிறேன்-எ-று. (௪)

ஒடுங்குநாளினிலயனரியுருத்திரன்மகேச
னொடுஞ்சதாசிவன்விந்துநாதஞ்சத்தியொடியே
யடங்கிடும்பராசிவந்தனிற்பரமசிவமனைத்துங்
கடந்ததத்துவ முடிவிலேநின்றதுகருதி.

(இ-ள்.) சர்வசம்மாரகாலத்தில் முறைப்படிச் சகலஉயிர்களும் பிரமாவிடத்திலொடுங்கிப் பிரமாவிஷ்ணுவிடத்திலொடுங்குவார் விஷ்ணுமகேசுரனிடத்திலொடுங்குவார் மகேசுரன்சதாசிவனிடத்திலொடுங்குவார் சதாசிவம் விந்துவினிடத்திலொடுங்குவார் விந்துநாதத்தினிடத்திலொடுங்கும் நாதம் சத்தியினிடத்திலொடுங்கும் சத்திபரமசிவத்திலொடுங்கும் அந்தபரமசிவம் திருவுளங்கொண்டு எல்லாங்கடந்த தத்துவமுடிவிலேநின்றது-எ-று. (௫)

பரசிவத்தினில்வருபராசத்தியாற்குடிலை
விரிவிடபா தத்துவமனைத்திலேவிரிந்து

மருவுமைவரு மொடுங்கியமுறையிலேவங்கா
ரரிமகன்படைத்திடுவதுநினைந்தனனகத்தில்.

(இ-ள்.) அப்படியெல்லாம் ஒடுங்கினகாலத்தில் தனியாகிநின்ற பரமசிவம் உலகம்உண்டாக்கவேணுமென்று திருவுளங்கொண்ட அளவில் அந்தசிவனிடத்திலே தோன்றிய பராசத்தியினிடத்தில் குடிலையென்னும்சத்திதோன்றியது அதில்பெருமைபொருந்திய மகேசத்துவங்கள் முறையே உண்டானதுகள் பஞ்சகிருத்தியங்களுக்குரிய பிரமா விஷ்ணு ருத்திரன் மகேசுரன் சதாசிவன் முன்னே ஒடுங்கிய முறையே உண்டானார்கள் விஷ்ணுவினுடைய புத்திரனாகிய பிரமா அவ்வுலகத்தைசிருஷ்டிக்கிறதற்கு மனதில்எண்ணினார்-எ-று. ()

மரீசியங்கிரன் புலத்தியன்புலகனுள் மறையோர்
கிருதுவத்திரிசனபதி யெழுவருநினைத்தா
ருரியதக்கனும வலப்பதப்பெருவிரலுதித்தான்
பிருகுமார்பினு மறத்திறைமுகத்தினும்பிறந்தார்.

(இ-ள்.) அப்படிபிரமா நினைத்தவுடனே மரீசி-அங்கிரன்-புலஸ்தியர்-புலகர்-கிருது-அத்திரி-சனபதியென்கிற ஏழுரிஷிகளும் பிறந்தார்கள் தக்கன் வலதுகால்பெருவிரலில்பிறந்தான் பிருகுமார்பினிடத்திற்பிறந்தான் தருமதேவதைமுகத்திற்பிறந்தது-எ-று. (எ)

உன்னுமைந்தரின் மரீசிபாற்காசிபனுதித்தான்
பன்னுதக்கனு மைம்பதுபெண்களைப்பயந்தா
னன்னகாசிப னவர்பதின்மூவரையணைந்தான்
முன்னளாகியவதிதிபாலிமையவர்முளைத்தார்.

(இ-ள்.) பிரமாவினிடத்திற்பிறந்த பிள்ளைகளாகிய எழுவரில் மரீசிரிஷியினிடத்தில் காசிபரிஷிபிறந்தார் தக்கனென்பவன் ஐம்பது பெண்களைப்பெற்றான் அந்தஐம்பதுபெண்களில் பதின்மூன்றுபெண்களைக் காசிபர்விவாகஞ்செய்தார் மூத்தவளாகிய அதிதிவயிற்றில முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும்பிறந்தார்கள்-எ-று. (அ)

இருமைசேர்ந்திதி யிரணியனிரணியாக்கர்களைத்
தெரியவீன்றனள் சிறப்புறுந்திதியெனுமிளையாள்
தருணமைந்தரி ரணியன்பிரகலாதனனோ
டருமைமைந்தர்களவரைப்பயந்தனனவருள்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு அதிதிக்கு இளையவளாகிய சிறப்புப்பொருந்திய திதியென்பவள் இரணியன் இரணியாட்சசனென்கிற இரண்டுபேரையும் பிரசவித்தாகப்பெற்றாள் இந்தஇருவரில் இரணியன் பிரகலாதன்முதல் ஐந்துபிள்ளைகளைப்பெற்றான்-எ-று.

பிரகலாதனன் றவத்தினுல்மூவரைப்பெற்றா
னருணமைந்தரில் விரோசனன்மாவலியளித்தான்
மாவுமாவலி வாணனென்றெருவனைப்பயந்தா
னானருச்சனைபுரிந்தவ னயன்றொழவிருந்தான்.

(இ-ள்.) அந்தப்பிரகலாதனன் தவத்தினுலே மூன்றுபிள்ளைக ளைப்பெற்றான் அந்தமூவரில் விரோசனனென்பவன் மாவலியென்பவ னைப்பெற்றான் மாவலிவாணாசூரனைப்பெற்றான் அந்தவாணாசூரன்பா மசிவனைப்பூசித்துப் பிரமாதொழுபடியாக வாழ்வு பெற்றிருந்தான்-என்றவாறு. (௰)

தனுவளித்தவன் சம்பரன்முதலினோர்பதன்ம
ரனையதானவர்ப் பெற்றனன்சிங்கிகையணங்கு
பணியிராகுவே முதலொருநால்வரைப்பயந்தாள்
பினையளாநகொரு மூன்றுபேரசுரரைப்பெற்றாள்.

(இ-ள்) மலைகளினுடைய சிறகையறுக்கிறதற்குத் தேவேந்திர னுக்குத கண்முதுகெலும்பைக்கொடுத்துத தேகத்தைவிட்டவராகிய ததிசிரிஷியெனபவர் சமபரன்முதலாகிய பத்து அசுரர்களைப்பெற்றா அந்தப் பத்துப்பேரில் சிங்கிகையென்பவள் இராகுமுதல் நாலுபிள் ளைகளைப்பெற்றாள் அவளுக்கு இளையவள் மூனறுபேர்அசுரரைப்பெ ற்றாள்-எ-று. (௰௧)

காலசேயர்களறுவரைப் பயந்தனள்காலை
காலநீள்சிறைக் கருடனுமருணனுந்தவிர
நாலுபாலரைப புதல்வராவினதையுநயந்தாள்
ஆலநேர்விழிக்கத்துரு பணியெலாமளித்தாள்.

(இ-ள்.) காலையென்பவள் காலகேயர்கள் ஆறுபேரையும்பெற்றா ள் மிகவும்நீண்டிருக்கிற சிறகினையுடையகருடன் அருணனோடு கூட நாலுபிள்ளைகளை வினதையென்பவள்பெற்றாள் விஷத்தையொத்த க ண்களையுடைய கத்துருவென்பவள் பாம்புகளெல்லாவற்றையும் பெ ற்றாள்-எ-று. (௰௨)

அரிட்டையென்பவளிடத்திலேயரம்பையேமுதலாய்த
திரட்டிமங்கையர் பிறந்தனரிலங்கிளைமுனிவ
னருட்டலத்திலென் னிரட்டிகந்தருவரையளித்தா
ளருட்டுவாள்விழிக் கபிலையாற்பதின்மர்வந்துதித்தார்.

(இ-ள்.) அரிட்டையென்பவளிடத்தில் அரம்பை ஊர்வசிமுதலா ன பெண்கள்பிறந்தார்கள் இலங்கிளையென்பவள் முனியினுடைய இரு ளையினுலேபதினாறுவகையாகியகந்தருவர்களைப்பெற்றாள் வாள்போன் ற கண்களையுடையகபிலையிடத்தில்பத்துப்பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள்-எ-று

அங்கிரர்சனபதிகள் கார்கருவரையளித்தார்
தங்குமத்திரி கதிரமதிபுலத்தியன்புனையா
பொலகிராக்கதர் வானரர்கின்னராபுலக
னகுமைந்தர்கிம் புருடர்பின்விலங்கையுமளித்தான்.

(இ-ள்.) அங்கிரா-சனபதியென்கிற இருவரும் கார்தருவரைப்பெற்றார்கள் அத்திரியென்பவர் சூரியசந்திரரிருவரையும்பெற்றார் புலத்தியா-இராட்சதர்-வானரர்- கின்னரர்-இவர்களைப்பெற்றார் புலகரிஷியென்பவர்கிம்புருடரையும் மிருகங்களையும்பெற்றார்-எ-று. (௰௪)

தருணராகியவசுக்களைச் சனபதிதந்தான்
பிருகுவென்பவன் கவியுடன்சவுனகரைப்பெற்று
மிருவரோடுசெந் திருவையும்பிருகுபெற்றெடுத்தான்
பருவமைந்தரிற் கவியுமோவெள்ளியைப்பயந்தான்.

(இ-ள்.) சனபதியென்பவர்பின்னும் தருணம்பொருந்தியஅஷ்டவசுக்களைப்பெற்றார் பிருகுவென்பவர் கவியென்பவனையும்சவுனகரையும்பெற்றார் இந்தஇருவரைப்பெற்றதுமல்லாமல் பின்பு லட்சுமியையும்பெற்றார் அந்தப்பருவம்பொருந்திய பிள்ளைகளில் கவியென்பவர் சுக்கிரனைப்பெற்றார்-எ-று. (௰௫)

பரியதானதன் றேவிமூக்கிரண்டினும்பரிதி
யுரியவாண்பரி யாகிப்பெட்டிரியதையூற
வரிசைபெற்றிய மருத்துவரிருவரும்வந்தார்
விரி * சராசரம் பிறந்தனபலபலவிதமாய்.

(இ-ள்.) சூரியன் தன்மனைவியைச்சேருகிறதற்கு யத்தனப்பட்டபோது அவள் தனக்குப்பொருந்தாமல் பெண்குதிரையாயோடினாள் சூரியன் ஆண்குதிரையாயத்துரத்தி அவளைத்திருப்பிப்பார்த்தான் அப்போது சூரியன்தனதுபெண்சாதியினிரண்டுமூக்கிலும் இந்திரியம்நுழைந்தூற வரிசையாகிய அசுவினிதேவர்களிருவர்பிறந்தார்கள் அதன்பின்பு சரமும் அசரமும் அனேகவிதமாயுண்டாயின-எ-று. (௰௬)

கலிவிருத்தம்.

கண்டுலகெலாநமது கற்பனைகளென்றே
புண்டரிகவேதியன் மதத்திரிபுரத்தில்
தண்டியெதிர்கொண்டுபகை தங்கவிசைவண்டார்
வண்டுளபமாயனை வைதுரைவழங்கும்.

(இ-ள்.) இப்படிச்சகலமும் உண்டாக்கிய பிரமதேவர் இந்த உலகெல்லாம்நம்முடையசிருஷ்டியினாலல்லவோ உண்டாயினவென்று அகங்காரங்கொண்டு அதனால்வைகுந்தத்தில் வலுவிற்போயெதிர்த்துப் பகைகொள்ளும்படி சங்கீதம்பாடாநின்றவண்டுகள்சூழ்ந்த துளபமாலையைத்தரித்த விஷ்ணுவைப்பார்த்து அவமதித்துச் சிலவார்த்தைகள் சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (௰௭)

* சரம்-நடையுள்ளன. அசரம்-நடையில்லன.

ஏழுலகமேழுபில மேழுபுயலோரே
ழாழிமுதலேழுகிரி யேழபகையியற்றி
வாழுமுயிரய வகையுமவகுத்திடமனதார்
பாழிமைமரீசிமுதல் மைந்தர்கள்படைத்தே.

(இ-ள்.) வாராயவிஷ்ணுவே பதினாலுலகங்களையுங்கருத்தமேகங்களையுமசத்தசமுத்திரங்களையும், முதன்மையாகிய சத்தகுலபருவதங்களையும் உண்டாகுமாபடிமனத்தினால்படைத்து எப்பொழுதும்வாழ்கின்ற எல்லாவுயிர்களையும உண்டாக்கவலிமைபொருந்திய மரீசிமுதல் சிஷிகளைப்பெற்றேன்-எ-று. (௰௮)

மைந்தர்துமைந்தர்கள் குருக்களுடன்வானோர்
சந்திரன்முதற்பெரிய தானவர்களானோர்
கந்தருவகிம்புருடர் சித்தர்கணநாத
ரிந்திரன்முதற்றிசைக ளெட்டினுமிருப்போர்.

(இ-ள்.) வாராய்விஷ்ணுவே என்னுடையபிள்ளைகளுடைய பிள்ளைகள் குருவாகிய பிரகஸ்பதியுடனே எல்லாதேவர்களும, சந்திரசூரியர்களும், அசுரர்களும்,கந்தருவ-கிம்புருடர்-சித்தர்- கணநாதர்களும் தேவேந்திரன்முதலாகிய திககுப்பாலகர் எட்டுப்பேருமாயிருக்கிறார்கள் இவர்களெல்லோரும் என்னாலல்லவோ உண்டானார்களென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார் பிரமதேவர்-எ-று. (௰௯)

எஞ்சுதலிலாவிறைவ னென்பதனையென்பேர்
கஞ்சனானுமைந்தனை மறந்திடுகரத்தா
லஞ்சலில்படைபபொழியி லெப்படியளிப்பாய்
செஞ்சுவரிலாதெழுது சித்திரமுமுண்டோ.

(இ-ள்.) குறைவில்லாதசகலத்துக்கும் நானேகர்த்தனென்பதையும்,என பிள்ளைதான்பிரமாவென்பதையும், மறந்துவிடு நன்கையினாலேஉலகத்தைபபடைக்காவிட்டால்நீஎப்படிக்காப்பாற்றுவாய் சுவரிலலாமலெழுதுகிறசித்திரமுமுண்டோவென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார் பிரமதேவர் -எ-று (உ௰)

அளித்திடுகளிப்பினை யகத்தினில்விடாயேல்
வெளிப்படவொருத்தனை யளித்திடவிதிப்பேன்
குளிர்ச்சியகடற்கிடை குதித்திடதனுள்ளே
யொளித்திடுசாதிரானுனைச்சருவுமுன்னே.

(இ-ள்.)வாராய்விஷ்ணுவேசகலத்தையும்இரட்சிக்கிறேமென்கிறமதத்தைவிட்டுவிடுகிவிடாமற்போனால்உனதுதியோகத்தைநீக்கி மற்றொருத்தனையுண்டாக்கிஇரட்சிக்குமதொழிலுககுவியமித்துப்போடுவேனெபமுடையபுத்திரபௌத்திரர்களாகிய தேவர்கூட்டங்கள்வந்து உன்னைக்கொல்லும்படிவளைத்துககொள்ளுகிறதற்குமுன்னே திருப்பாற்கடலுக்குள்ளேஒளித்துப்போவென்றுசொன்னார்பிரமதேவர்-எ-று

வித்தகமுனிப்பிருகு விட்டமுனிவாலே
பத்துருவெடுத்ததனை பகுத்தறிகிலாயோ
வத்தனையுடற்களு மமைத்தபடியாலென்
கைத்தலமுமிப்படி கறுத்ததாடிபாராய்,

(இ-ள்.) ஞானசொரூபியாகிய பிருகுரிஷி யானவரிட்ட சாபத்தினாலேபத்துதரம்பூமியிலேபிறந்தாய்நீ அதைப்பகுத்தறிய வில்லையோ அப்படிப்பிறந்தபோதெல்லாம் அவ்வளவு பெரியஉனது உடல்களையெல்லாம்படைத்துப்படைத்து என்கைகள்காய்ப்பேறினபடிகறுத்துப்போயினபாரென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவார்—எ-று, ௨௨

உந்திமலரோனென விகழ்ச்சியுரையாதே
முந்தவொருதூணிடை முளைத்தனையுனக்கு
தந்தையெனவோவலது தாயெனவோசொல்
செந்தழல்பிரந்துகளை தீயப்பதறியாயோ

(இ-ள்.) வாய்விஷ்ணுவே நம்முடைய நாபிக்கமலத்திலே தானே வந்தனென்றுநிந்தனைசொல்லாதே முன்னாலே நீஒருதூணினிடத்திலேபிறந்தாயே அந்தத்தூணை உனக்குத்தகப்பனென்றுசொல்லட்டுமா அல்லதுதாயென்றுசொல்லட்டுமா அந்தத்தூண் உனக்குத்தந்தையானால்எனக்குநீதந்தையாவாய் செந்நிறம் பொருந்திய நெருப்புமூங்கிலினிடத்திலேபிறந்து மூங்கிலைத்தானே கொளுத்திப்போடுகிறதை யறியாயோ அப்படிஉன்னிடத்திலே நான்பிறந்தாலும்உன்னையழித்துப்போடுகிறேனென்றார்பிரமதேவர்—எ-று, ௨௩

வேதனிவைசொற்றன கொடும்படைவெதுப்பிக்
காதிடை துளைத்தனல்பு கட்டினகடுப்பக்
கோதமொடெழுந்தபுகை கொண்டநகைகொண்டே
மாதவன்மதித்தனன் மறுத்திவையுரைப்பான்

(இ-ள்.) பிரமாஇப்படி சொன்னவார்த்தைகள் விஷ்ணுவுக்கு இரண்டுகாதிலும் வேலாயுதத்தைப் பழுக்கக்காய்ச்சித் துளைக்கவிட்டுஉள்ளேசெலுத்தியநெருப்புப்போலத்திக்கமிருந்த கோபங்கொண்டுபுகையெழும்புப்படியாகநகைத்து இவனுக்குஇந்த அகங்காரம்வந்தது எந்தவிதத்தினாலேயென்று ஆலோசித்துச்சிலவார்த்தைகளைச்சொன்னார்விஷ்ணு—எ-று, ௨௪

வந்தவழிதன்னையு நினைந்திலைமனத்தென்
னுந்தியுனதன்னை யெனாஉன்னுதலையில்லாய்
தந்தைசிறுமைசெய்தபிழை தன்னையுணராரென்
றிந்தவுரைசொல்லினை யிகழ்ந்ததுபோறேனே

(இ-ள்.) வாராய்பிரமாவே நீவந்தவழியையும் நினைத்தாயில்லைஎன்னுடையநாபியைத்தாயென்று ஆலோசிக்கவும் இல்லை தந்தைகளாயிருக்கிறவர்களைபிள்ளைகள்செய்தபிழையை ஒருகுற்றமாகநினையார்களென்றுசொல்லார்களதைசொல்லினையோ இனிமேல இப்படிபொறுக்கமாட்டேன் என்றுபின்னுஞ்சொல்லுவார்.

கன்றுமதுவுக்கயிட வப்பகடுதானு
மென்றனையாரகவு மிகழ்ந்ததுயிர்குடித்தேன்
மன்றவொருதீமைசெயின்மைந்தனெனவுண்டோ
வன்றியுடனேயையுமறுத்தெறிகிலாரோ

(இ-ள்.)கோபத்தையுடையமதுவும் யானைபோன்றகைடவனும்ன னக்குப்பிள்ளைகளல்லவாஎன்னையிகழ்ந்துஎதிர்தத படியினாலேகொன் றுவிட்டேன்கிலெபெற்றஒரு தீங்குசெய்தால் மகனென்று பார்க்கக்கூடு மோஅதுவல்லாமல்தேகத்திலே ஒருகட்டிகண்டால் அதைஅறுத்தெறிந்துசொஸ்தபடுத்திக்கொள்ளாமலிருக்கிறார்களோமனுஷர்கள்.(௬)

பித்தனுனதோர்தலைபிடுங்கியெறிபோதி
லத்தலைகமகனென வமைக்கவிதியில்லா
னத்தலைவனென்பதுனை யித்தகைமைகொண்டோ
பைத்தலையராமுடிகொள் பாரிடம்விதித்தாய்,

(இ-ள்.)வாராய் பிரமாவே பயித்தியக்காரனாகிய சிவன்உன்னுடைய தலைகளிலொன்றைப்பிடுங்கி எறிந்தகாலத்தில் அந்தத்தலையை மறுபடியுண்டாக்கிக்கொள்ள வகையில்லை உன்னைப்படித்தலைவனென்றுசொல்லுகிறது இந்தத்தலையைக்கொண்டுதானே படத்தையுடைய ஆதிசேடன் முடியிலிருக்கிறபூமியைப்படைத்தாயென்றார்விஷ்ணு

மச்சவுருவங்கொடு மறைதொகுதிதந்தேன்
விச்சைபுள தானவரை வென்றுயிர்குடித்தே
னச்சமரமாமெனினும் வைத்தமரமென்றே
யச்சமுறுகின்றன னழிக்கவறிதன்றே,

(இ-ள.)வாராய்பிர்மாவே சோமகாசுரன் உன்னிடத்தில்வேதங்களைப் பிடுங்கிக்கொண்டுபோனபோது நான்மச்சாவதாரங்கொண்டு அந்த அசுரனைக்கொன்று வேதங்களைவாங்கித்தந்தேன் அதுவல்லாமல சாமார்த்தியமுள்ள அநேக அசுரர்களைக்கொன்றுதேவர்களோடு உன்னையுங்காப்பாற்றினேன் எட்டிமரமானாலும் தான்வைத்தமரமாகவிருந்தால்வெட்டார்கள் அப்படிப்போல் பிள்ளையான உன்னைக்கொல்லக்கூடாதென்றுபயப்படுகிறேனென்றார்விஷ்ணு—எ-று, (௨௮)

என்றொருவருக்கொருவ ரெத்தனையுரைத்தார்
கன்றினர்புயத்தின்மிசை கைத்தலமடித்தார்
நின்றுலகுதித்தனர் நெருக்கினர்நிமிர்ந்தார்
துன்றியகனற்பொறிசுருக்கெழவிழித்தார்

(இ-ள்.)இந்தப்பிரகாரம் ஒருவருக்கொருவர் எத்தனைவார்த்தைகளையோ சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள் கோபித்துக்கொண்டுபுஜத்தின்மேல் கைகளாலே அடித்துக்கொண்டார்கள் நின்று பூலோகத்தில் குதித்தார்கள் நெருங்கினார்கள் நிமிர்ந்தார்கள் நெருப்புப்பொறிசுருக்கமாய்விழச்சுறுகசெங்கண்களைவிழித்தார்கள்—எ-று, ௨௯

வெற்புகள்பொடித்தன வெடித்ததுகடாகம்
பற்பலசுடர்க்கதிர் பணிக்கதிரொளித்த
சாப்பமுமொளித்தது தலைச்சுமைபொறாதே
கற்பமுடிவென்றமரர் கண்களையிமைத்தார்.

(இ-ள்.) பிரமதேவரும் மகாவிஷ்ணுவும்சண்டைசெய்கிறபோது மலைகளெல்லாம்பொடியாய்ப்போனதுகள் அண்டகடாகம்படீரென்று வெடித்தது பலபலகிரணங்களையுடைய சந்திரசூரியர்கள் ஒளித்தார்கள் ஆதிசேஷன் தலைச்சுமைபொறுக்கமாட்டாமல் உடலையொளித்துக்கொண்டான் கற்பகாலம்வந்து உலகமழியப்போகிறதென்று தேவர்கள் கண்களையிமைத்துக்கொண்டார்கள்—எ-று. (௬௰)

உடுக்கணமுகிற்கண முதிர்ந்தவுலகெல்லா
மிடுக்கணிலவிழ்ந்தன வெழுந்தனபராக
மடங்கினபகீரதி முன் ஞானநதியெல்லாந்
திடுக்கொடுமுழங்கின திசைக்கரிகளெட்டும்.

(இ-ள்.) நட்சத்திரக்கூட்டங்களும் மேகக்கூட்டங்களும் உதிர்ந்ததுகள் உலகமெல்லாந்துன்பங்களோடு அடுக்குக்குலைந்துவிழுந்தது தூளெழும்பியதுகள் கங்கைமுதலான நதிகளெல்லாம் தண்ணீரில்லாமல் வறிப்போனதுகள் அட்டதிக்கிலுமிருக்கிற யானைகள் திடுக்கிட்டுப்பயந்தன—எ-று. (௬௧)

மேலினிலெடுத்தெறிவர் வீழுவர்கடிகோடிக்
கோலிலெதிர்க்குத்துகென நின்றிடுவர்குதிச்
சாலமடிதொட்டளவில சாரிகைதிரிந்தார்
மாலையுமிருட்டுமெவல மாயவருதன்மான.

(இ-ள்.) ஒருவரையொருவர்மேலே யெடுத்தெறிவார்கள் கீழேவிழுவார்கள் மறுபடிஎழுந்து விரைவில்ஓடிவளைந்து எதிர்நின்றுகுத்துஎன்றுசொல்லுவார்கள் அப்படிக்குதித்துக்கொண்டு மிகவுமடியைப்பிடித்து சூறைபோல அநேகவிசைசுழன்று திரிந்தார்கள் அந்நேரமும் இருளும் வலம்இடமாகவருகிற பொருந்திருக்கும்படி—எ-று. ()

ஊருவனதத்துவன செல்வனவிண்ணோடு
சேருவனநின்றன திரிந்தனதிரட்டார்
தாருவகையிற்றன கழைந்ததிருளெங்கு
மேருவரையுக்கதெழு வேலையளறுக.

(இ-ள்) அந்தவேளையில் உலகத்தில் ஊர்ந்துபோகின்ற சீவன்களும், தவழ்கின்றசீவன்களும் நடக்கின்றவைகளும்பறக்கும்சீவராசிகளைப்போல ஆகாசத்திலேபறந்ததுகள் நிலையாகநின்ற விருட்சமலைகள் திரிந்ததுகள் திரளாகநிறைந்த ஐந்துவகையாகிய தேவதருக்கள் பொடிப்பொடியாய்ப்போனதுகள், எவ்விடமும அந்தகாரம் நிறைந்தது மகாமேரு அசைந்தது சத்தசமுத்திரங்களுஞ்சேறானதுகள்—எ-று. ()

அந்தமுடிவெல்லைதனி லஞ்சியிமையோர்தா
மிந்திரனையெய்தினர்க ளெய்திபதுரைக்கு

முந்தியவனுற்றதுயர் யாவையுமொழிந்து
வந்தவரவேதெனவருத்துரைசெய்கின்றார்.

(இ-ள்) சருவசங்காரகாலம்வந்ததென்று சொல்லும்படி இருவருஞ்சண்டைசெய்யும்போது அந்தவேளையில்தேவர்களெல்லாம் பயப்பட்டுத் தேவேந்திரனிடத்திற்போய்ச்சேர்ந்து தங்களுடைய துக்கத்தைச்சொல்லுகிறதற்குமுன்னேதேவேந்திரன் தான்பட்ட துன்பங்களெல்லாஞ்சொல்லிப்பின்பு நீங்கள்வந்தகாரியம் ஏதென்றுகேட்கத் தேவர்கள்சொல்லுவார்கள்—எ-று. (௩௪)

ஆரணனுநாரணனு மானவிருவோருந்
தாரணியிலேமிகு சமர்தொழில்விளைத்தா
ரோணிடவேறுகதி யில்லையெவருக்கும்
காரணனையேதொழுதல் காரியமிதென்றார்.

(இ-ள்) பிரம்மா விஷ்ணுவுமாகிய இருவரும் பூமியில்மிகுந்தயுத்தத்தைச்செய்கிறார்கள் எங்களுக்குப் பிழைக்கத்தக்கதாகக்கமவேறேயில்லை எல்லாருக்குங் காரணமாயிருக்கிற பரமசிவனைத்தொழுது இந்தச்செய்தியைச்சொல்வதேகாரியமென்றுசொன்னார்கள்தேவர்கள்

நாயகனிசைந்துபினர் நாகவுலகத்தோர்
தூயமலர்போலடி துதித்தரிவையாகா
மாயமுடன்மாலயன் வருந்தமதுதீராய்
தாயலதுமைந்தர்துணை தாரணியிலுண்டோ.

(இ-ள்) இப்படிச்சொல்லத்தேவேந்திரனும் சம்மதித்துப்பின்பு அவனோடு தேவர்களெல்லோருமே போய்ச் சிவனுடைய பரிசுத்தமாகிய தாமரைமலர்போன்ற பாதத்தைத்தொழுது மனைகையாகனே ஞானமுங்கொண்டு விஷ்ணுவும் பிரமாவும் சண்டைசெய்வதனால் வருந்துகிறதைத்தீர்க்கவேண்டும் பிள்ளைகளுக்குத்தாயேதுணையல்லாமல் மற்றொருதுணை பூமியிலுண்டோவென்று சொன்னார்கள்தேவர்கள்-எ(

உருப்படுசகட்டைநிக ருற்றுலகின்மீதே
யிருட்படுபிறப்பினை யிறப்பினையுறாதே
பொருட்பெறவுனக்கடிமை புககளவிலாவுன்
னருட்கடல்குளித்திட வடைக்கலமதானோம்.

(இ-ள்) உருண்டுகொண்டுபோகாநின்றவண்டியினுடையசக்கரம்போல அஞ்ஞானம்பொருந்திய பிறப்பையுமிறப்பையு மாறிமாறி யடைந்து வருத்தத்தை யனுபவியாமல் மோட்சத்தைப்பெற உனக்கடிமையாகப்புகுந்து உன்னுடைய அளவில்லாத கிருபைக்கடலில் குளிக்க அடைக்கலமானோமென்றார்கள் தேவர்கள்—எ-று. (௩௭)

புழுக்குடையுடம்பை பொறுக்கமுடியாக
விழுக்குடையினிச்சைகெட விச்சையருள்வோனே

முழுக்கடலிடத்தின் முழுக்களுமேமாறு
வழுக்கமலமற்றிட வடைக்கலமதானோம்.

(இ-ள்) அநேகம்புழுக்கள் குடைந்துகொண்டிராநின்ற உடற்பாரத்தைத்தப்பொறுக்கமுடியாத இழுக்காகிய அஞ்ஞானங்கெடப்பிரியத்தினாலே கிருபைசெய்கின்றசுவாமியே பெரியசமுத்திரத்தினிடத்தில் தினம்முழுகினாலும் போகாதமூலமலமாகிய அழுக்கற்றுப்போக அடைக்கலமாயுமமைச்சேர்ந்தோமென்றார்கள் தேவர்கள்-எ-று. (ஙஅ)

எண்ணமினிவேறிலை யெமக்கருள்செய்யென்றே
கண்ணுதலைவிண்ணவர்கள் கற்றுமொழிபோதி
லண்ணலுமுணர்ந்தனனைத்துயிரினுள்ளே
யெண்ணையெனநிற்குமவ னிதறிகிலானோ.

(இ-ள்.) இனிமேல்வேறேஆலோசனையில்லை எங்களுக்குக் கிருபைசெய்யுமென்று சிவனைதேவர்கள்புகழ்ந்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்யும்போதில் சுவாமியும் அவ்விருவருக்கும் வந்தசண்டையின்மூலத்தை யறிந்தார் எல்லாவுயிர்களிடத்திலும் எள்ளினிடத்து எண்ணெயைப்போல்நிற்கும் சுவாமி இது அறியமாட்டாரோ அறிவார்-எ-று. (ஙகூ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நடுக்கமுறுமுனிவரெலா மமரரெலாம்பயந்துவிர நாகமீது
படுக்கைபுரிதிருமாலும் பங்கயத்திருக்குமயனும் பகைமைதீர
வடுக்கிவிடும்புவனமெலா மடுக்கழியாதிருக்கமனத் தருள்வதாகி
தடுக்கரியதழலுருவத் தொருவரையாயிருவரையுந் தடுப்பதானான்.

(இ-ள்) நடுக்கமடைந்தமுனிவர்கள் தேவர்களெல்லாரும் பயத்தைநீங்கும்படி சர்ப்பசயனத்தில் நித்திரைசெய்கின்றவிஷ்ணுவும்தாமரைப்புஷ்பத்தில்வீற்றிருக்கின்றபிர்மாவும் ஒருவருக்கொருவர் பகைமைநீங்கவும் அடுக்கடுக்காயிருக்கும் அண்டங்களெல்லாம் அடுக்குக்குலையாமலிருக்கும் கிருபைசெய்வதற்காகத் தடுத்தற்கரிய அக்கினிசொரூபத்தோடுகூடிய ஒருமலையாகி இந்தயிருவரையுந் தடுக்கும்படி எழுந்தருளினார் பரமசிவம்-எ-று. (சய)

பாதலத்திற்பணிகளெல்லா விழுதாகவதன்கீழிற் பருவேரோடிப்
பூதலத்திலகிலைத்திமையோ ருலகெல்லாமலர்ந்துமலப் புண்டரீகன்
மீதலத்துமுகடுடைத்துக் கடாகவெளிகடந்துபெரு வெளிக்குமேலா
மாதலத்துக்கிதுவுமொரு கனன்மேருவடுத்ததென வளர்ந்தமாதோ.

(இ-ள்.) பாதாளலோகத்திலிருக்கிறபாம்புகளெல்லாம் அந்தமலைக்குச்சல்லிவேராகவும் அதன்கீழ்ப்பருத்தவேரோடி பூமியிற்பெரிதாய் கிளைத்துத் தேவலோகங்களெல்லாந்தாண்டிப் பிர்மலோகத்துமுகட்டையுடைத்து அண்டகடாகவெளியைக்கடந்து அதற்குஅப்பாலிருக்கிற பெரியவெளிக்கு மேலாயிருக்கிற இடத்துக்கும் அக்கினிசொரூபமாகிய மகாமேருஅடுத்ததென்றுசொல்லவளர்ந்தது-எ-று.(சக)

மூளைக்குநெடுஞ்சுடரிரவி புரவியுலவாவுலகமுழுதுமோடிக், களைகுமணியிருளகற்றவேற்றிவைத்ததவிளக்கெனவேகிளாகமகையாமலே யளக்கவெலாமளப்பரிய வளைவையழல்பரந்ததென வாத்தமானந், திளைக்குமெழுகிரிகளெல்லா மதுசொரிந்தசிறுபொறிபோற் சிவந்தமாதோ.

(இ-ள்.) உதயமாகிநெடுந்தூரம் கிரணங்களை வீசுகின்ற சூரியனுடைய தேரிற்கட்டிய குதிரைகள் சஞ்சாரஞ்செய்யக்கூடாதஉலகமெல்லாம் ஓடிநெருங்கினதல் நீலமணிபோலுங்கரிய இருளையோட்டுகிறதற்கு ஏற்றிவைத்தவிளக்குப்போல பிரகாசிப்பதனாலே சமுத்திரமெல்லாம் சொல்லுதற்கரிய வடவாமுகாக்கினிபரந்ததுபோலச் சிவப்புநிறத்தைப்பொருந்த சத்தகுல பர்வதங்களெல்லாம் அந்தப் பிரகாசத்தினாலே அந்தஅக்கினிமலைசொரிந்த அக்கினிப்பொறிகள்போலச் சிவந்தனதுகள்-என்றவாறு. மாது ஓ அசைகள். (௪௨)

கலிவிருத்தம்.

வானக்கண்ணழலாளது கண்டமலரோனுங்
கானக்கண்ணனு மஞ்சியகன்றார்களகாணா
ஞானக்கண்ணினர் காணுமதல்லனவைசேரு
மீனக்கண்ணினருக்கெளிதாமோவெம்மானே.

(இ-ள்.) இப்படிஆகாசபரியந்தம் அக்கினிசொரூபத்தைக்கண்ட பிரமாவும் வேணுநாதத்தைச்செய்கின்ற கிருஷ்ணனாகிய விஷ்ணுவும் பயப்பட்டு ஒதுங்கினார்கள் ஞானக்கண்ணையுடையவர்கள் காணுவதல்லால் குற்றம்பொருந்திய ஈனமாகியமுகத்திற் கண்ணுடையவர்காணுகிறதற்கு எளியரோ நம்முடையபரமசிவன்—எ-று. ( )

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணிலனவிடவரிய சுடரினைக்கண்டிருவருமாய்க் கவலையனொ, ரெண்ணிலிதனடிமுடியை யறியவல்லோபெரியவனென் றிரைந்தார்நச்சு, மண்ணினடியறிவனெனப் பணிவிடையிற்றாக்கமிக்கோன்வராகமானான். டண்ணின்முடியறிவனென வடிவெங்கினவெடுத்தபனுப விறைந்துபோனான்.

(இ-ள்.) கண்களாலே இவ்வளவுதூரம் இந்த மலைபோலிருக்கிறதென்று அறியக்கூடாத பிரகாசமானமலையைப்பார்த்து இரண்டுபேருந்துன்பத்தையுடையவராய் இந்தமலையினது அடியையாவது முடியையாவது அறிகிறவரே பெரியவரென்று ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டார்கள் அப்பொழுதுசர்ப்பத்தில்நித்திரைசெய்கிறவராகிய விஷ்ணு இந்தமலையினடியை நானறிந்துவருகிறேனென்று வராகரூபமானார் இந்தமலையின் சிகரத்தைக்காணுகிறேனென்று பிரமாவும் அன்னபட்சியாகி ஆகாயத்திற்பறந்தார்—எ-று. (௪௪)

மொத்துமரைக்கணத்தினுக்காயிரங்காதப்பறந்தயனார்விரைந்துபோனார், அத்தியாரலெடுத்தபுவி கணத்தினுக்காயிரங்காதந்துளைத்துபோனார், ரத்தகையோர்செயலுரைக்கிறகணசமணிகெடுப்பூட்டுக்கருகிரோடு, நித்திலமொற்குண்டிகையுநீலமணிக்குன்றகையநிகாதததாதோ.

(இ-ள்.) சொல்லப்பட்ட அரைக்ஷணத்தில் பிரமா ஆயிரங்காதவழி பறந்து மேலாகப்போனார் பட்டத்தையுடைய ஆதிசேஷன் சுமந்த பூமியை அரைநொடியிலே ஆயிரங்காததூரம் துளைத்துக்கொண்டு விஷ்ணு கீழாகப்போனார் அதுஎப்படியிருந்ததென்றால் அந்தமலைதங்கமயமாகையால் அதிற்பொட்டணைப்பூட்டுவதைப்போலவும் அதில் யிறைக்கிறதற்குக்கட்டிவிட்டிருக்கின்ற நீலரத்தினததோண்டிபோலவும் மூத்துகளிழைத்திருக்கிற அழகியதோண்டிபோலவுமிருந்தது—எ-று. (௬௫)

பூவுலகையரியகன்று கீழுலகின்முறைமுறையே புகுந்துபோந்து
காவலுறுமாவலிதன்போகவதியெனும்புரமுங் கடந்துமேவித்
தேவர்தொழும்பாஞ்சுடர்வாளாடகேசுரகாசதுஞ் சிரத்தும்போற்றி
மூவுலகமுதலளந்தோனேழுலகமளந்துமதனமுடிவு காணான்.

(இ-ள்.) வராக அவதாரமெடுத்த விஷ்ணுவானவர் பூலோகத்தைக்கடந்து அதின்கீழிருக்கின்ற ஏழுலகங்களையும் முறையேதுளைத்துக்கடந்துபோய் மாவலிச்சக்கிரவர்த்திகாவலிலேயிருக்கிற போகவதிபட்டணத்தைத்தாண்டி அப்புறம்தேவர்களவணக்கும் பிரமசொரூபம் விளங்காநின்ற ஆடகேசுரத்தைக்கண்டு கைகளினாலும் சிரசினாலும் வணங்கி மூன்றுலகத்தையுமளந்தவ இப்போதேழுலகங்களை அளந்தும் அந்தமலையினடியைக்காணமற்போனார்—எ-று. (௬௬)

வளர்ப்புடையபிறைபோல வளர்மருப்புத் தேய்பிறைபோல்மழுங்கிப்போகக், குளப்படியுமுகநுனியும் பின்னத்தேமோசையைப்போற் குறைந்துபோக, வளப்பரியதுயரின்விழுந் தொருநூறாண்டொழிந்ததன்பினரனைவாழ்த்தி, யிளைப்பதுவுஞ்சலிப்பதுமற் றெழுதலமுமிடர்க்கடலுமேறினானே.

இ-ள்.) அப்படிமகாவிஷ்ணுவராகரூபங்கொண்டு தேடுகிறபோது வளர்பிறைபோல நாளுக்குநாள் வளர்ச்சியுற்ற இரண்டுகொம்புகளும் தேய்பிறைபோல்குறைந்து மழுங்கிப்போகவும், குளம்புகளும், முகத்தினுனியும்-தேய்மானப்பின்பு எப்படிகுறைந்துபோயிற்றோ அப்படித்தேய்ந்துகுறைய எண்ணக்கூடாததுக்கசமுத்திரத்தில்விழுந்து நூறுவருஷகாலந்தேடியுங்காணமல் பின்பு தெளிவுவந்து இது சிவனுடைய செயலென்றறிந்து அவனைத்தியானஞ்செய்து இளைப்புஞ்சலிப்புமகிழ்ந்த தன்னுடையதுக்கசமுத்திரத்தையும், ஏழுலகத்தையும் தாண்டிவந்தார் -எ-று. (௬௭)

தமபோரைமுதற்றேக்கத் தழற்பிறப்பாதவர்ந்தத்தலத்தைச் சார்ந்தார்நமபோதனிதன்முடியினளவறியானெனமனத்திலையநீர்ந்தானமபோருக்கரியானைச் சேடானைத்தனதுவிழியனைததோடே, யைம்போதைப்புனைவானைப்பலகாலும்பணிந்துருகிப் பாவினின்றான.

(இ-ள்.) தனக்கும்பிரமாவுக்கும் வந்தகலகத்தை நீக்கும்படிக்கு அக்கினிசொரூபமாகவுயர்ந்ததலத்தைச்சேர்ந்து அழகியதாமரைப்பூவிலிருக்கிறபிரமா இந்தமலையின்முடியை அறியமாட்டானென்று நிச்சயி

ஞ்செய்துகொண்டு சம்பாதமனுஷாகளுக்கு அரியவனாயப்படிப்பட்டவர்களுக்கு தூரமாகயிருக்கிறவனாத தாமுடைய கண்ணுகியபுஷ்பத்தோடு அழகியபுஷ்பங்களைத் தரிககானின்றவனைப்பலதாமும் வந்தனஞ்செய்து உள்ளமுருகிப்பாவிஞ விஷ்ணு—எ-று. (௬௮)

கலிவிருத்தம்.

இன்னதாமியண்செய விருக்கவிங்கிதன்
முன்னமேயழற்கிரி முடியைததேடவே
யன்னமாய்ப்பறந்தவ னரைக்கணத்திலே
மன்னுமோராயிரக் காதம்வாவினான்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் இந்தவிஷ்ணுவிருக்க இதற்குமுன்னே அக்கினிமலையின்முடியைததேட அன்னபபட்சியாகிப் பறந்தபிரமா அரைக்ஷணத்திலே ஆயிரககாதவழியாகத்தாண்டினா—எ-று. (௬௯)

கிறியேயண்ட கோளகையுங்கீழுற
வேறினாறுயிர மாண்டுமேவினு
ஞறுநூறுயிரக காதநோக்கினு
மீறிலாதிருந்ததவ் வெறியினாணமே.

(இ-ள்) அண்டகோளகையுங்கிழிப்பட கிழித்துப்பறந்து நாறுயிரம்வருஷந்தேடினார் அப்படிஅனேகநூறுயிரகக தந்தாண்டிப்போயப்பாாததலும்முதலபாாத்ததுபோலவேயிருந்தது அக்கினிாதாண்-எ-.)

சிறையெலாமுதிர்ந்தன விசையுந்தீர்ந்தன
நிறைவதமிக்கனு முயிாபுநீணடன
குறையெலாம்வளாநதிடந தனிமைகூர்தலான்
பறையினனிலையிலை மனதிலெண்ணினான்.

(இ-ள்.) அப்படிபிரமா அன்னமாய்ப்பறந்துபோகிறபோது சிறகெல்லாமுகிர்ந்துபோயின விசையுமடஙகி பகுறைவில்லாததுக்கமும்பெருமூச்சும்அதிகப்பட்டன மனககுறை வளாந்தொருவருமில்லாமல்தான் ஒருவனானபடியினாலே பிரமாசிலதை மனதிலெண்ணினார்—எ-று.

அரியமாலிதனடி யறிந்துமீளுமோ
தெரிவருதிடையிலே திரும்புமோவென
வரியதாகியதுய ருதலாடினு
னெரியுறுமெழுகுபோ விளகுஞ்சிந்தையான்.

(இ-ள்) அரியமகாவிஷ்ணு இந்தஅககினிமலையினுடைய அடியை அறிந்துதிரும்புவாறோ கொஞ்சதூரந்தேடி இனிமேல் தேடககூடாதென்றுதிரும்பிவருவாளு என்கிறதுக்கமாகிய ஊஞ்சலிலிருந்தாடினார், நெருப்பிலேயிட்டமெழுகுபோல இளகிய மனதையுடையவாகி பிரமதேவர்—எ-று. (௭௦)

மற்றிதுசிவனென மனதிலெண்ணிலே
னுற்றிதன்னையு முறவுகொண்டிலே
னிற்றைநாளவனாகருமிவ் விடாகருமூழ்கினேன்
சிற்றறிவுடைமையோ செய்ததீமையோ

இ-ள். இந்தமலையைச்சிவனென்று அறியாமற்போனேன் பகைத்துக்கொள்ளப்பட்ட விஷ்ணுவையாவது உறவுகொள்ளாமற்போனேன அன்றுமுதலின்றையவரைக்கும்வெகுக லமாய்த்துக்கசமுத்திரத்தில்மூழ்கினேன் என்னுடையசிறியபுத்தியினாலேயோ பூர்வகாலத்திலேநான் செய்தபாவத்தினாலேயோவென்று விசனத்தையடைந்தார் பிர்ம்மதேவர்—எ-று. (௩௩)

எயதினேன்முடியறிந் தேகிலேனெனும்
பொய்கலையுஞ்சகினும பொருந்தவேயுளா
செய்துணைபிறிகிலை யென்றுதேடபினன்
கைதையின்மடல்வாய்ப் பின்புகண்டனன்

(இ-ள் இவ்வளவுதூரந்தேடிவந்துமுடியையறியாமற்போனேன் ஆகிலுமினிமேற்போய் விஷ்ணுவினிடத்தில் பார்த்தேனென்று பொய்சொன்னாலுங்கூட ஒருத்தரையாகப்பார்த்தேனென்றுபொய்சாட்சிசொல்லுகிறதற்கு ஒருதுணையுமில்லையேயென்றுவிசனப்பட்டார் அந்தசமயத்தில்தாழம்பூமடலொன்றுமேலேயிருந்திறங்கப்பார்த்தார்பிரமா-எ-

இம்மடவெங்குற்று வருவதென்னுமுன்
னம்மடலணைந்ததங் கையெற்றனன்
செம்மறன்முடியிலவீழ் செம்மலர்க்கையான
மெடமைசேருபி ப்பதாய் விடுமினென்றதே

(இ-ள்.) இந்தத்தாழைமடலெங்கேயிருந்து வருகிறதென்று ஆலோசிக்குமுன்னே தாழம்பூபிரம்மாவுக்குச்சமீபத்தில்வர அதைக்கையினாலேபிடித்தான் அதுபரமசிவனுடையசிரசிலிருந்து தவறிவிழுந்தாழம்பூவானபடியினாலே மெய்மையானபெருமூச்சோடு என்னைச் சீக்கிரத்திலேவிட்டுவிடுவாயென்று சொல்லியது—எ-று. (௩௪)

ஏரணிகைதையே யிங்குநீவருங்
காரணமேதெனக் கமலன்கூறினன்
ஆரணனாரண னளவிடாமுத
ருரணிமுடியினுந் தவறிவீழ்ந்தனன்

(இ-ள்.) அந்தத்தாழம்பூசொல்லியதைக்கேட்டு அழகுபொருந்திய தாழம்பூவேஎங்கேயிருந்து வருகிறாயென்று பிர்மாகேட்கப்பிரமாவினாலும் விஷ்ணுவினாலும் அறியகூடாதபரமசிவனுடைய சிரசிலேயிருந்து தவறிவிழுந்தேனென்றுசொல்லியது—எ-று. (௩௬)

தார்ப்பொலிமுடியினுந் தவறிவீழ்தபின்
ளுற்பதினாயிரம வருடமண்ணினே

னேற்பதுவிடுவென் றிசைப்பவெந்தையைப்
பார்ப்பதுவிடுத்தயன் பகர்வதயினான்

(இ-ள்) கொன்றைமாலைப்பிரகாசியாநின்ற சுவாமியினது திருமுடி மேலநின்றுவிழுந்ததும நாற்பதினாயிரம் வருஷங்களாகவந்தேனை இன்னமொன் பூமியிற்போகவில்லைவருந்தத்தோடுவருகிறேன் என்னைப் பிடிக்கவேண்டாம்விடென்று தாழம்பூசொல்லப்பிரமா சுவாமியைத் தேடுகிறதைவெறுத்துச்சிலவார்த்தை சொல்லததொடங்கினான் -எ-று.

துன்னியவுன்னையே துணையுமாய்நமக்
கின்னமுமலைவுறு திருக்கணீக்கினை
யுன்னிலுமுயிர்த்துணை யுறவுவேறிலை
யன்னியனல்லனா னனமுமல்லவே.

(இ-ள்) என்சமீபத்திலடைந்த தாழம்பூவேநீஎனக்குத்துணையாயிருந்து நாளினமுநதேடி யலையாமல் என்வருத்தத்தைநீக்கினையுன்னைப் பார்க்கிலும்முயிர்போன்றதுணையுமஉறவுமவேறில்லைநானும அன்னிய னல்ல அன்னபட்சியுமல்லவென்றுசொன்னான்பிரம்மதேவன -எ-று.(

நாமமோநான்முகனுமாலுமா
யேமமாமிதற்கள விசைசசவெண்ணினோன்
பூமிகீழிடந்தவன பொயினான்மகத
கீமையென்றிருமுடி தேடிக்காண்கிலேன்.

(இ-ள்) என்பெயரோ பிரமா நானும விஷ்ணுவுங்கூடி அக்கினிசொரூபமாகிய இந்தமலையினளவைத் தெரிந்துகொள்ள வெண்ணினோம பூமியினகீழிடத்தைப்பெயர்த்துகொண்டு அடியைஅவன்தேடப்போனான் பாவியாகியநான்முடியைக்காணவெகுநாளாய்த்தேடியுங்காண்கிலேன் -எ-று

அங்கிசலைவாவிது வதுகொண்டபய
னெடியனின்வாயினா னினைத்தசெய்தினற்
படியளந்தவனுடன் பறவையாமிவன்
முடியறிந்தானென மொழிதல்வேண்டுமே.

(இ-ள்.) ஆதியந்தமாக நடந்தசமாச்சாரமிது அதைக்குறித்துப்பேசுவதனாற்பயனென்ன பெருமைபொருந்தியஉன்னுடையநலவாயினாலே நினைத்தகாரியமுடிக்கால்தான்பயன்பூமியையளந்தவிஷ்ணுவினுடன்பகைக்கொண்டு பட்சியாயுருவெடுத்த இந்தபிர்மாசிவனுடைய முடியையறிந்தானென்றுநீசொல்லவேண்டுமென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவான்பிரம்மதேவன்—எ-று. (௩௦)

வஞ்சமென்றிகந்திடேல் வருந்தினோர்க்குயிர்த்
தஞ்சமாமெனிற்பெரும் பொய்யுஞ்சாற்றலா
மஞ்சியேயுரைத்தகா மொழியுமாறிது
கஞ்சமுண்டமைவரே னன்புவேண்டினர்.

(இ-ள்.) தாழம்பூவே கேள் இதுவஞ்சனைத்தொழிலென்று தன்னைத் தேயமேந்தா ஓதுதலைப் பதத்தையடைந்தவர்க்கு உயிர்ச்சேதமே வருமாயின் அதுபிழைத்தற்குப் பெரிதாகிய பொய்யைக்கூடச் சொல்லலா இத்தப்படிச் சொல்லக்கூடாதவார்த்தையுமல்ல அன்பன்சொன்னதுஞ் சினேகத்தன்மையில் நமபிரானவாவிஷ்ணுதனையுந்தின்ற இசைவா-எ-று. ( )

உண்ணலாறுமசெயமென்னச்சம் உண்டெனச்சொல்தென்னச்சய கத்திரித்து இப்படி சிறப்புமைதோக்கின்றது- ஏகாமம்-தேறத் தன்கண்வந்தது

கண்ணுதன்முடியில்வாழ் கைதையேமிறி
தென்னுவமிதாழ்மெகன வியைந்துபோத்தது
விண்ணினுமிந்துசிழ விரைந்துவேதியன்
மண்ணுலகளந்தமான மருமருகண்ணினுன்.

(இ-ள்.) பரமசிவனுடையமுடியில்வாழ்கின்றதாழம்பூவேவேறு ஒருஆலோசனையுஞ்செயயவேண்டாம் இதமகுடனே பலென்றுசொல்லத் தாழம்பூஅதற்கிசைந்துவந்தது ஆகாயத்திலிருந்து சீக்கிரத்தில் பிரமபூமியையளந்த விஷ்ணுவினிடத்திலவந்துசேர்ந்தான்-எ-று. ( )

தோரகேட்டியென வரவின்செயங்கையை
காதநூறுயிரங்கணத்திலேகட
தாதியான்முடியறுகண்டுகண்டேனென
வேதிநானென்றுயுமுள்ளதென்றதே.

(இ-ள்.) அப்படிவந்தபிரமன் சீதானைப்பார்த்து விஷ்ணுவே நீ உன்னுடைய பால்வரவைகேள் ஒருகோடியிலே நூறாயிரங்காதமபறந்து எல்லார்க்கும் ஆதியாகிய சிவனுடையசிரசைப்பார்த்து வந்தேனென்றுசொன்னான் தாழம்பூவும் அதுபோல்நிஜந்தான் பிரமா பார்த்தாரென்றுசொல்லியது-எ-று. ( )

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அக்கணமழற்கிரிவெடித்துவெடித்தவர வத்கினி லாக்கரிமைய யோருருமினா திசைக்களிறுகளவருககளையருக்கியதெனக்குறு திகீர், செககரொளிமடங்கமுறுக்கிதழ்நூககுமெயசிலப்பொளிவெளுந்தவடிவாய, மூகணனதழகிடை பூனைதனன் முகத்திலவன்முப்பு ரமெரித்தகைகையே

(இ-ள்.) அப்படிபிரமாசொன்னதட்சணமே அகனிமலை பகிரென்றுவெடித்தது, வெடித்தசத்தத்தில்ராட்சதர்கள் மூவர்கள்திமி கிட்டியுயிர்சோர்ந்தார்கள திக்கில்இருக்கிற ஆனைகள்சூரியர்களிருகிச்சாய்ந்தாலெப்படியோ அப்படிரத்தஜலங்களைதக்ககினதுகள்செக்கர்வானத்துப்பிரகாசமமழுங்கி போகும்படியாகவும்முருக்கம்பூவிதழ்ச்சிறுதுமபடியாகவும் சிவந்ததமதுதிருவுருவின் ஒருருவுபொருந்திய திறமானதுவிபூதியினால் வெளுத்தவடிவாயத்தோன்ற அந்தவெடிப்பிலிருந்து பரமசிவன்எழுந்தருளினார் முப்புரத்தையெரித்தகைகப்பு அவர்முகத்திலேவந்தது-எ-று. ( )

முண்டகனகங்காரத்தின் மொழிந்தவுரைகணே பொழிந்துரைகொண்டவளவே, அண்டபகிரண்டமுங்குலைந்தெழுந்தனவடவின் வெதிர்ந்தகடலோலம், கொண்டலுமறைந்தன சிறந்தன விறந்தன குறைந்தன நிறைந்தன குலா, வெண்டிசை திரிந்தன கரிந்தன பொரிந்தன வெரிந்தன விரிந்த தருவே.

(இ-ள்.) பிரமாவே உன்னுடைய அகங்காரத்தினாலே சொன்ன சொல்லானதுயிருந்ததென்றுசொல்லிசைத்தபோது அண்டபகிரண்டங்களெல்லாம இப்படியென்றுநடுங்கியொடுங்கிப்போயின சூரிய சந்திரருடைய பிரகாசமடங்கிப்போயின மேகங்கள மறைந்ததுகளசிறந்து இல்லாயிருக்கிறதுகளெல்லாம இறந்ததுகள்நிறைந்தவைகளெல்லாம குறைந்துபோயின குறைந்தவைகளெல்லாமநிறைந்தன கூட்டமாகிய திக்குகள் அலைந்ததுகள் மரங்களெல்லாம் கரிந்தும்பொரிந்து மெரிந்தும்போனதுகள்-எ-று. (௬௫)

கலிவிருத்தம்.

அழிந்தனனயனென வமரரஞ்சினர்
குழிந்ததுநிலமெனக்கொள்ளையாயமலர்
பொழிந்தனாநெடியவர்சகுவலைபூத்தது
கழிந்ததுமலரவற் கிடும்பைக்கங்குலே.

(இ-ள்.) தேவர்களெல்லாரும் பிரமா இன்றே அழிந்துபோனானென்றுபயப்பட்டார்கள்பூமிபள்ளமாகும்படிகொள்ளைகொள்ளையாகப்புஷ்பமாரிபொழிந்தார்கள விஷ்ணுவுக்குச்சந்தோஷம்வந்து பிரமாவுக்குமுன்னையஅகங்காரமென்கிற இருள்நீங்கிப்போயிற்று-எ-று. ()

பாடினன்பரவினன் பரவசத்தினா
லாடினனோடின னளவிடாமுதற்
கூடினனெவ்வரங்கொள்ளுகேனெனத்
தேடினன்சிவனையத் தெளிந்தசெங்கண்மால்.

(இ-ள்.) அப்போதுதெளிவையடைந்த விஷ்ணுவானவர் அக்கினிமலையினிடத்திலிருந்துஎழுந்தருளிய பரமசிவனைப்பாடினார் வந்தனஞ்செய்தார்பரவசங்கொண்டுஆனந்தக்கூத்தாடினார் ஓடினார்யாவராலும்அளவிடக்கூடாதஇந்தச்சுவாமியைத் தரிசித்துக்கூடினான் இனிநானென்னவரங்கேட்பேனென்றுஆலோசனைசெய்தார்-எ-று. (௬௭)

ஆசையாலுருகுமவ் வரிதனண்புகண்
டீசனும்பலகா யினிதுரலகினன்
வாசமாமலரவ னுனக்குமண்ணின்மேல்
பூசையுங்கோயிலும் போகவென்றனன்.

(இ-ள்.) இப்படியிருந்த பக்தியினாலேதேகம் உருகாநின்ற விஷ்ணுவினுடையஅடிமைத்திறத்தைபயாரதுங் கேட்ட வரங்களெல்லா

ஞ் சிவன் அருளிச்செய்து பிரமாவைப்பார்த்து உனக்குப் பூமியிலே கோயிலும் பூசையுமில்லாமற் போகக்கடவதென்று திருவுளம்பற்றினார் சுவாமி-எ-று. (

கைதையே யிவனொடு கரவு நீயுரை
செய்ததாற் றீண்டில மென்று நீத்தன
னெய்திய முனிவு கண்டே கஞ்சனமுகன்
மெய்தரையுறப்பதம் வீழ்ந்துபோற்றினான்.

(இ-ள்) வாராய தாழம்பூவே இந்தப்பிரமாவினோடு சேர்ந்து பொய்யாய சாட்சி சொன்னபடியினாலே உன்னை இதுமுதற்கொண்டு தீண்டோமென்று தள்ளினார் அதன்பின்பு சுவாமிக்கு இப்படிப்பட்ட கோபம் வந்ததைப் பார்த்து ஏக்கமெடுத்துப் பிரமாவானவன் தன்னுடைய தேகம் பூமியிலே தீண்டும்படிய விழுந்து வந்தனஞ்செய்தான்-எ-று. (௬௬)

வேறு.

பொடிமூடிய தழலே நிகர் புலையாணவமலமாஞ்
செடிமூழ்கை டாலே புழல் சிறியேனொரு பொருளோ
வடிவே பெருவெளியே சதுமறையே சதுமறையின்
முடிவே தனிமுதலே யெனை முனியேலெனை முனியேல்.

(இ-ள்) நீறுமூடிய நெருப்பையொத்த சுவாமியே சண்டாளத்துவமாகிய ஆணவமலமென்கிற செடிமூடிக்கொண்டிருப்பதினாலே அவிவேகியாய்த் திரிகின்ற சிறியேனொருபொருளோ உருவமானவரே அகண்டவெளியானவரே நான்குவேதமானவரே நான்குவேதத்தினுடைய அந்தமாகி நிற்கின்றவரே ஒப்பற்றமுதலாகியவரே கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாம் கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாம்-எ-று. (௬௭)

எண்டிசைகளு மொன்றாகிய வெழுவாரியு மறுகி
வெங்கீரதுவாரொடுடன் விளைவப்புனலுண்டே
நின்னீரமையிதென்றுலகுயிரெப்படி நிகழும்
முந்நீர்விடமுண்டோயெனை முனியேலெனை முனியேல்.

(இ-ள்) எல்லாத்திக்கினிலிருந்து ஒன்றாகிய ஏழுசமுத்திரமுஞ்சாய்ந்து வெண்ணீராயச்சட்டால் அலைதயாறுகிறதற்கு வேறேசலமுண்டோ உமக்கே இப்படிப்பட்ட கோபம் வந்தால் உலகத்திலிருக்கிற சீவாசிகள் எப்படிப் பிழைக்கும் முன்னே சமுத்திரத்திலே பிறந்த ஆலகாலவிஷத்தையுண்ட மூர்த்தி கோபஞ்செய்யவேண்டாம் கோபஞ்செய்யவேண்டாம்-எ-று. (௬௮)

பிறைபேருழுமதியேயுரை பெண்ணே பிறவாணே
நறையே நறுமலரேயென நானாவிதமாவை
பொறையே திருவருளே பொழி புயலேயியலிசையே
முறையே பலமுறையேயெனை முனியேலெனை முனியேல்.

(இ-ள்) மூன்றாம்பிறையாகியும் பூரணச்சந்திரனாகியும் பெண்ணாகியும் ஆணாகியும் தேனாகியும் புஷ்பமாகியும் மாலைகளாகியும் கிருபாவருஷத்தைப்பொழிகின்ற மேகமாகியும் சொல்லாகியும் நாதமாகியும்

நம்சாருவிதருபமாகி பூமிருக்கின் மூர்த்திேய உமக்கு முன்னமே மூனதேயானைக்கே பிக்கவேண்டாம் கோபிக்கவேண்டாம்-எ-று. ( )

செம்மை சசாமலாகிய வில்லேவட னுவன்றே
கொழுமைத்தலைமதவாதெழு கோயக்காளிறன்றே
செம்மைக்கனலன்றேகெல செயுமந்தகனன்றே
மூவமைப்புரமன்றேபொரு பொருளாயெனை முனியேல்.

(இ-ள்.) மிருகத்தலைத்தலைக்கொடிக்காலிறைபுஷ்பபாணங்களையுடையமன்மதன்றேயல்லவே தாருகாவனத்து ரிஷிகள்விட்ட வெழும்பினதலையையுடையாருபோன்றாந்தத்தையுமுடைய சோபமாகிய யானையல்லவே அந்தரிஷிகள்பின்புவிட்ட சிவப்பாகிய அக்கினியல்லவே கொலைசெய்யுந்தொழிலையுடைய யமனல்லவே திரிபுரமல்லவேநானெவ்வளவுமக்குஎன்னைஒருபொருளாக்கக்கோபஞ்செய்யவேண்டாம் எ-று.

அரிதற்கரிதா முனமுடியாறிவெனநாளவை
பலவைப்படிவோனினிமேலோவிடாயவேன்
சிறுமைப்பிழையென்பாலனசெய்யென்றுனைசெய்தான்
மறுகிக்குளிரணவோவிறைமகிழ்வாயினமொழிவான்.

(இ-ள்.) யாவராலுமறியக்கூடாத உமருடைய முடியையறிந்தேனென்று நாசக்கிரசக்கிலேபட்சியுருவமானேன் இனிமேலோதுக்கத்தை அடைவேன் சிறுமையையுடைய என்னிடத்திலே இதனைச்செய்யும் என்று சொல்லிவிபசனப்பட்டபோது மறுகிக்காய்ந்து குளிர்ந்தஜலமேபோல சிவனுக்குச்சந்தோஷமாயததிருவாய்மலர்ந்து சிலமொழிகளை அருளிச் செய்வார்-எ-று (௭௮)

அம்போருகவஞ்சேவினி யாவனித்தலமறையோர்
தம்பூசனையும்பூசனை யாகித்தமனியாரஞ்
சம்பூதலவுலகேழையுமளிக்கியெனறருள்செய்தான்
சம்பூதடலவிடமுண்டருள் காருணைக்கடலானே.

(இ-ள்.) வாராய்பிரமாவே இனிமேல் நீபட்டதே பூமியில்பிராமணர்களுக்குச்செய்கிற பூசை உன்பூசையாகக்கொண்டுபொன்னுருவமாயுண்டாகிய மகாமேருமலைதாங்கும் ஏழுலகத்தையும் எப்போதும் போலப்படையென்று அருளிச்செய்தாரசமுத்ரகளைகடைந்த சமுத்திரத்தின் விஷத்தையுண்ட கிருபைக்கடலாகிய சிவபெருமான் எ-று.

அறுசீரடிய சிரியவிருத்தம்.

இத்தலத்திலுமக்குவாய சோதிசுசனலே சனைமுன்றெல்லாம்
சுத்தபவித்திரஞானத் தலமாகப்பொலிந்திருக்கச்செய்தானும
சிறுநூலமையாசிவதூதவர்கடலயின்டஞசிறந்ததான
முதலியனைத்தனைதயாமலநவுமிறைகருணைபுரிமெ ழியுநாமம்.

(இ-ள்.) வாருங்கள்பிரம விஷ்ணுக்களே உங்களுக்கு இந்தஸ்தலத்திலே அனுக்கிரகஞ்செயதுவரங்கொடுத்தபடியினாலே இந்தத்தலத்தை சகல்ரிமுனிவோசனைதாமலரக்கும் சுத்தபவித்திரமாக இருக்க கெவ்வயது இங்கேசெத்தவையாவனது சிறியவுருவதோடுங்கூடிய மபாசக்கவது பேரின்பஞ்சிறந்த வீட்டைச்சேர்ந்த தடையிலாமற் கொடுக்கும் இத்தலத்துக்கு அருணைபுரியென்று பெயராம்-எ-று.

வானைப் பற்றியிந்திரனுமிமையவருமினைக்கவவர்வருத்தந்தீர்த்தோம்
ஆதலினுமித்தலத்தை நினைபவர்க்குப்பிறப்பிறப்பையகற்றுவோமிப்
பூதலமுமித்தலமும்பிரளயத்து மழியாதபொற்பதாகி
மோதியகாற்றடையாதநிசை சராசரங்களனைவையுமுயர்முத்திசேர்க்கும்

(இ-ள்.) துன்பத்தையடைந்த தேவேந்திரனும் மற்றவர்களும் நம்மை நினைக்க அவர்களுடைய துன்பத்தைத்தீர்த்தோம், ஆனபடியினாலே இத்தலத்தை நினைக்கிறவர்களுக்குப் பிறவித்துக்கத்தை நீக்குவோம் இந்தப்பூமியுமிந்தத்தலமும் பிரளயகாலத்திலும் நாசமடையாத இலக்ஷணத்தையுடையதாகிமோதுகின்ற வாயுசஞ்சாரஞ்செய்கின்ற திசைகளிலிருக்கின்ற சராசரங்களெல்லாவற்றையும் முத்தியிலேசேர்க்கும் எ-று. (எஅ)

வையகத்திலரியதவம் புரிந்தவருக்கினியமுத்தி வழங்கவேண்டிச்
செய்யவிரத்திசிகரிலவதரிக்கவாராதருவேடஞ்செய்தத னை
மெய்பெறவொன்றாயிரமாமவளருமித்திறகொடும்பவம விளையாததினைத்
தையமெனவுணர்வார்க்குப்பாகங்கிட்டாதுநாதாணைதானே.

(இ-ள்.) பூமியிலரிதாகிய தவத்தைச் செய்தவர்களுக்கு இனிமையான மோட்சத்தைக்கொடுக்கவேண்டி ஜோதிசொரூபமாகிய இந்தத்தலத்தில் அவதரிக்கவாதலால் நசகொடும்பே மிதில்ஒருகாலஞ்செய்தால்ஒன்று ஆயிரமாயிருத்தியாகும் இத்தத்தலத்திலே பாவமேயுண்டாகாது இதைச்சந்தேகமாக நினைப்பவர்களுக்குமோட்சங்கிடைக்கமாட்டாதுநம்முடைய ஆணைப்படிக்குஎன்றார் சிவபிரான்-எ-று. (எகூ)

அண்ணல் மொழியளவிலழுத்தணைமதுகுறுகியசலமாகி- வண்ண
மெழுஞ்சுடரவிர்த்துவிளங்குசல்கணடயனதிருமாலவணங்கிச்சேரல்வார்
விண்ணவர்தமெங்களுக்குமிந்தச்சோதிகதெதிர்-கதறுங்கிவிழிகசுபபோக- கெண்ணரியசுடர்களெலாமுட்காந்தமலையாகவிருக்கவென்றார்.

(இ-ள்.) இக்கப்பிரகாரசுவாமிசொன்னவளவில் அக்கினிமலையானதுகுறுகி ஒருசிறியமலையாய நிறமபொருந்திய அக்கினியைமறைந்து பிரகாசித்தமலைபார்த்த பிரமாவும்-விஷ்ணுவும்- சுவாமியையணங்கிச்சொல்லுவார்கள்- தேவர்களுக்கும்- எங்களுக்கு மிந்தமலையின் சோதிகளெதிராகபோய கணவிழிக்ககூடவில்லை ஆனபடியினாலே எண்ணுதற்கரிய கிரணங்களெல்லாமடங்கி ஒருமலையாயிருக்கவேண்டுமென்றார்கள் எ-று. (அ௰)

அன்னமிசைவானவனுங் கருடன்மிசைவருவானு மமலபூரணு-
வன்னியொளிமறைந்துமறைமலையாகவிருக்கிறெனமலையாச்செய
தார்- சென்னியிலேயொருசோதியனுதினமும் தெரியவருள்செய்வாயெ
ன்று- ரெனறுரைத்தவடியவர்கள்விடையவனுமிரங்கியிசைவியம்பலுற்றார்.

(இ-ள்.) அன்னவாகனத்திலேறுகின்றபிரமவும்கருடவாகனத்திலேறிவருகின்றவிஷ்ணுவும் மலாகிதராகிய சுவாமி அக்கினிப்பிரகாசத்தை மறைத்து மறைமலைகள்போலிருக்கவேணுமென்றுகேட்க அப்படியே மலையுருவாகச்செய்தார் நீங்கள் மலையினுச்சியிலே ஒருபிரகாசம் என்றும் தெரியும்படியாகக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்றார்கள் அப்படிக்

சொன்ன தொண்டர்களுக்காக இரங்கிச்சுவாமியுந்திருவாய்மலர்ந்தரு
ளினார்-எ-று (அ௰)

கார்த்திகைக்குக்கார்த்திகைநா ளொருஜோதிமலை நுனியிற் காட்
டுவிப்போம்-வாய்த்தவந்தச்சுடர்காணிற்பசிபிணியில்லாதுலகின் மன்
னிவாழ்வார்- பார்த்திவர்க்கு மருந்தவர்க்குமிடையூறுதவறுமிதுபணிந்
தோர்கண்டோர்- கோத்திரத்திலிருபத்தோர் தலைமுறைக்குமுத்திவா
ழ்கொடுப்போமென்றார்

(இ-ள்.) வாருங்கள் விஷ்ணுபிரமாக்களே கார்த்திகைமாதத்தில்கி
ருத்திகைநட்சத்திரத்தில்மலையினுச்சியில் ஒருபிரகாசங்காண்பிப்போ
ம் அப்படிப்பொருந்திய சுடரைக்கண்டால் தரித்திரமும் வியாதியுமில்
லாமல்உலகத்தில்நிலைபெற்றுவாழ்வார்கள் இந்தசோதியைக்கண்ட அ
ரசர்களுக்கும்- அரியதவசிகளுக்கும்- இடையூறுநீங்கும் இதைப்பணி
ந்தவர்கள் தரிசித்தவர்களுடைய கோத்திரத்தில் இருபத்தொருதலை
முறைக்குமுத்திவரங் கொடுப்போமென்றார் அருணாசலேசுரர்-எ-று

மரணபவமறுக்கநல்லமருந்தாகுமதற்குமலைமருந்தென்றோபே
ரருணைவடிவாதலின லருணகிரியெனுமொருபே ரதனையோர்பால்- தர
ணியிலேயுரைத்தவர்க்குமூன்றுகோடியுஞ்செழுத்துச் சரித்ததாமென்-றி
ருணிலவுமிடற்றிறை வனிசைக்கமகிழ்ந் திறைஞ்சியவரிவசப்பதானர்

(இ-ள்.) இறப்பினையும் பிறப்பினையுமொழிக்குவதற்குமருந்தானபடி
யினாலிந்த மலைக்குமலைமருந்தென்றுபெயர் இந்தமலைசிவபுநிறமான
படியினா லருணகிரியென்று ஒருபெயர் அதைஒருதரம் பூமியிலேசொ
ன்னவர்களுக்குப் பஞ்சாக்ஷரத்தை மூன்றுகோடிதரமுச்சரித்ததற்
குச் சமானமாகுமென்று நீலகண்டத்தையுடையசிவன் அருளிச்செய்ய
விஷ்ணு பிரமாக்கள் சந்தோஷத்தையடைந்து சுவாமியைவணங்கிச்
சொல்லுவார்-எ-று (அஉ)

அந்தவருணகிரியானேயுனக்குவிண்ணீரலதுபுனலாட்டுவாரார்
தொடுத்தவுடுத்திரளலதுதிருமுடிக்குமணிமாலைசூட்டுவாரார்
கடுத்திகழுமிடற்றோனே கதிர்களன்றிமணிதீபங்காட்டுவாரார் (றார்
னடுத்திறைஞ்சிப்பூசைசெயவிதன்கீழோரிலிங்கவடிவெடுப்பாயென்

(இ-ள்.) அருணாசலேசுரரே மழையாகியவுமக்கு ஆகாயத்தில்நின்று
பெய்யாநின்றமழையேயல்லாமல்சலங்கொண்டுவந்து அபிஷேகஞ்செ
ய்கிறவர்களார் நக்ஷத்திரக்கூட்டங்களே முத்துமாலையாவதலலது வே
றேமுத்துமாலைசூட்டுகிறவர்களார் சூரியசந்திரகணமேதீபமாவதலலாமல்
தீபங்கொண்டுவந்துவேறேகாட்டுகிறவர்களார் ஆனபடியினாலே நாங்
களபிஷேகமுதலானதுகள்செய்து பூசைசெய்வதற்கிந்த மலையின்கீழ
ஒரு இலிங்கரூபமாயெழுந்தருளவேணுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்
கள்-எ-று. (அங

அன்னதுவாயிருக்குதுநீர் காமியத்திலருச்சியுமென் றசலம்புக்கா
ரெண்ணிலமுதபுகழவங்கோர்சிவனுருவமூலைதந்ததுகண் டிறைஞ்சினர்த்தி
மன்னியபூமழைபொழிந்துபரவசமாய்மகிழ்ந்துதாடிமயனைக்கூவித்
தன்னிகரில்லகோபுரமுமண்டபமுமணிமதிலுஞ்சமைப்பித்தார்கள்.

(இ-ள்.) அப்படியே இலிங்கமாகிற்றும் பக்தியுடன்பூசியுங்களெ ன்றுந்தமலையினுள்ளே மறைவுகோலஞ்செய்தார் என்றதனாலும் புகழுமபடியவ்விடத்தில் ஒருஇலிங்கந்தோன்றிற்று அதைக்கண்டு வணங்கிதோத்திரஞ்செய்து புஷ்பவருஷம்பொழிந்து பரவசமாயச்சந்தோஷத்தையடைந்து ஆனந்தக்கூத்தாடி மயனென்கிறதேவதச்சனைக் கூப்பிட்டு ஒப்பில்லாத கோபுரங்கள் மண்டபங்கள் அழகுபொருந்திய மதிலுஞ்செய்வித்தார்கள்-எ-று. (அச)

அழியாதவளநகருந்தீர்த்தமுமூன்றூற்றுபதுங்கண்டழகுசெய்தார
வழியாகீரச்சுரநதியுஞ்சுரதருவுஞ்சேணிகளுமாமுமான
வொழியாமனிமையவருமிருடியருமனிதரெனவுருவங்கொண்டார்
விழியாலவிடமனையகணிகையராயம்பையருமேவினரே.

(இ-ள்.) எப்பொழுதும் அழியாதவனமுள்ளநகரமும்மூன்றூற்றுபதுவகையாகியதீர்த்தமும்உண்டானதுகண்டழகுசெய்தார் வழியாதசலத்தையுடைய ஆகாயகங்கையும் கற்பகவிருட்சமும் இணையாமாமுமானதுகள் நீங்காமல் தேவர்களும்ரிஷிகளும மனிதரூபங்கொண்டுவந்துபிறந்தார்கள் விஷம்போன்றகண்களையுடைய தாசிகளாக அரம்பாஸ்திரீகள்-எ-று. (அரு)

காலையிலேழுஞ்சிமாவுரியுடுத்துச் சிவந்தசடைகட்டிநீறு (ண்
மேலணிந்துகண்டிகைபூண்டனமுதலாமஞ்சனத்தான் மிகுந்தசார
மாலையினறசிவபூசைபுரிந்தண்ணாமலையடைனவலங்கொண்டேத்தி
ஏலவொருபதினாலாயிரவாண்டுகழிந்ததம்பின்விடைவாரனார்.

(இ-ள்.) பிரமாவிஷ்ணுக்கள் இருவரும் காலமேழுஞ்சிமாவுரித்துக்கொண்டு சிவந்தசடைகட்டிவிபூதியைஉடம்பெல்லாந் தரித்துருத்திராட்சமாலை பூண்டுகொண்டு அன்னமுதலாகிய திருமஞ்சனத்தினும மாலையினும் சிவபூசைசெய்து திருவண்ணாமலையை பிரதட்சிணஞ்செய்து வணங்கிப்பின்பு பதினாலாயிரவருஷம் ஆனபிறகு சுவாமியினிடத்தில விடைபெற்றுக்கொண்டு தங்களபதிக்குப் போகுந்தங்களதிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள்-எ-று. (அசு)

ஆசைதருந்திருவருணைசமைந்ததற்பின் கயிலைமலையாகச்சபோயிற
றீசனுக்குகனகமலையிதுவாயின் வெள்ளிமலையினிமேலென்றுங
காசிமுதலெடுத்துரைக்குஞ்சிறப்புடையதலமெழுங்கனகாடு (ந்த
மாசகன்றகதிர்தோன்றவொளியிழந்தவுடுக்களைமபோன்வனா [illegible]

(இ-ள்.) சுவாமிக்குஆசைகொள்ளுமபடி திருவருணாசலஸ்தலஞ்சமைந்தபிறகுகயிலைமலையிலிருக்கும ஆசைவெறுத்ததனால் இந்தமலையேபொனனுருவங்கொள்ளுமாயின வெள்ளிமலையினிமே லாசையுண்டாகுமா காசிமுதலாகச்சொல்லப்பட்டஏழுஸ்தலங்களுமாகிதகலோகமும் குறைநீங்கிய சூரியனுதயமாகப் பிரகாசமிழந்த நட்சத்திரங்களைப்போல ஒளிமழுங்கிப்போனதுகள்-எ-று. (அஎ)

அரியயனுமளவிடற் கரியமலை நிலையுரைக்கவரிதென்றுலக
தெரியவுளககதிர்ந்தபடிசிறிதுரைத்தேனினி [illegible]
ண்டவிசயபெ [illegible] கண்டமெனிமகிழ்ந்து [illegible] துலையுயாண்டிய

ந்றேன்றி-புரியசிவனிடங்கலந்தகதையுமுரைத் தருளுகெனவுரைப்ப
தாளுன.

(இ-ள்) நந்திகேசுரர் மார்க்கண்டேயரிஷியைப்பார்த்துவிஷ்ணுவும்பிரமாவும் அறிதற்கரிதாகிய திருமலையினது சிறப்பை என்னாலசொல்லுதற்கரியதெனினும என்ககுகதெரிந்த அளவில்சிறிது உமககுததெரியுமபடிச்சொன்னேன் இனிசசொலலவேண்டிய தென்னவென்றுரவரிலைசபெற்றமார்ககணடேயரிஷி சநதோஷித்துகணககிசுவமியானைரோசகித தவஞ்செயது அவரிடப்பாகமபெறறதுவும சொலலவேண்டுமென்றுகேட்கச் சொல்லத்தொடங்கினா-எ-று. (அஅ)

இரண்டாவதுதிருமலைச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-ககூசு.

உ

சிவமயம்.

மூன்றாவது

பார்வதியார்திருவவதாரச்சருக்கம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்ணுவர்பதினெருவ ரெழுவரெணமர் திசைக்கிறைவர் பணிந்தேட்டுள்ளோர, கின்னரகிம்புருடசித்தரியக்கரினையலர்முனிவர்கிளை மிருன்னோர்,எண்ணுமலரயன்திருமால் கலைமகள் நதை மலர் மடந்தைமகிழ்ந்துசூழ, மூவாவலையிகழ்ந்துதக்கன் முடியாத பெருவேள்விமுடிக்கலுற்றான்.

பூருவகண்ட.

கேளுமார்க்கண்டேயரே முன்னாளிலே பிரமாவினிடத்திற்பிறந்தக்கனென்பவன் அரியதபசுசெய்து உயர்தவரங்களைப்பெற்று
[illegible]ரண்டுபிள்ளையுமபெற்றதனுளிவ்வாறுகாலத்திலே பார்வதியான

ள்தன்னிடத்திலேபிறக்க அந்த அம்மனைச்சுவாமிக்கு கலியாணஞ்செய்துகொடுத்து மாமனுக்குப்படிவரம்பெற்று அந்தப்படிசெய்தபின்பொருநாளிவன்சுவாமியினுடையசபைக்குப்போனான் அவ்விடத்தில்சுவாமிதனக்குஎழுந்துமரியாதைசெய்யவில்லை என்கிறகோபங்கொண்டு தன்னுடையவீட்டுக்குவந்து சுவாமியைப்பார்க்கிலும் உயர்வை[illegible]யவேண்டுமென்று.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டுசூரியர்கள் - பதினொருருத்திரர்கள்- சத்தரிஷிகள்-அஷ்டதிக்குப்பாலகர்-நாகலோகத்தார்- கின்னரர்-கிம்புருடர்-சித்தர்-யட்சகர்-தேவர்கள்-முனிவர்கள்-நிலைபெற்றபிரமா-விஷ்ணு- சரஸ்வதி இலட்சுமிமிகவுஞ்சந்தோஷத்தையடைந்துசுற்றிக்கொள்ள எல்லோருக்கும்முதல்வராகிய பரமசிவனைநிந்தித்து முடியக்கூடாதபெரியயாகஞ்செய்யத்தொடங்கினான்-எ-று. (க)

எந்தைசெயுமகம்பார்க்க விடையருளென்றிறைக்கிறைவி விசைத்தாளெந்தை, புந்தியிலாதிகழ்ந்தனனென் றுரைத்தனனீதெனை வேண்டிப்பொறுப்பாயென்று, வந்தனஞ்செய்தனளவளை நகைபுரிந்துகடிதுசென்றுவருவாயென்றான், கந்தமலர்குழலாளுந் தந்தைமகந்தொடங்குகன தவத்தைச்சார்ந்தாள்.

(இ-ள்.) பார்வதிதேவியானவள் தகப்பனாகியதக்கன்யாகம்பண்ணுகிறதைக்கேட்டுசுவாமி என்னுடையதகப்பன்செய்கிறவேள்வியைப்பார்த்துவருகிறதற்கு உத்தாரவுகொடுமென்றுகேட்க அதற்குசுவாமியானவர் உன்னுடையதகப்பன் புத்தியில்லாமல் என்னைமிகவும் நிந்தித்திருக்கிறானே நீபோகலாமாவென்றுசொல்ல அதைக்கேட்டுசுவாமீ என்தகப்பன்செய்த இந்தக்குற்றத்தைஎனக்காகவேண்டிப்பொறுக்கவேண்டுமென்று நமஸ்காரஞ்செய்தபோது அந்தஅம்மனைப்பார்த்துநகைத்து நல்லதுநீபோய்சீக்கிரத்தில்வந்துசேரென்றுசொல்லப்பார்வதியும் தகப்பன்யாகஞ்செய்கிற இடத்துக்குப்போனாள்-எ-று ( )

தாயரைக்கண்டடிதொழுதா ளவட்டமுறவாதிருந்தனன்றந்தை யானன், தீயவனைப்பணிந்தனளாங்கவனுமிகழ்ந்தானிகழ்ந்தசொல்லைநோக்கிப், பேயிருக்குஞ்சுடலையெனப்பிழைபிறந்துவிடுகவுங்கள்பெருவாழ்வென்று, வாய்பிறைக்குங்கொடுமைசொலி மறைந்தனளச்செயலறிந்தான் மங்கைபாகன்.

(இ-ள்.) பார்ப்பதியானவள் தக்கன்யாகசாலைக்குப்போய்தன்னுடையதாயைவணங்கினாள் அவள் இந்தஅம்மனைத்தழுவி உபசாரஞ்சொல்லாமலிருந்தாள் அதன்பின்பு தீமைபொருந்திய தகப்பனைவந்தனஞ்செய்ய அவனும்நிந்தித்தான் அதைப்பார்த்துக்கோபங்கொண்டு உன்னுடையயாகசாலைவாழ்வுபேயிருந்து விளையாடுஞ்சுடலையாகிப்போகக்கடவதென்றுசபித்து இந்தப்பாவி வளர்த்ததேகம்இருக்ககூடாதென்றுயோகத்தினாலேதன்னுடைய தேகத்தைவிட்டாள் அந்தச்செய்கையையுணர்ந்தார்சாம்பவமூர்த்தி-எ-று. (௫)

(கலிவிருத்தம்) உண்ணிலாவுவஞ்சிசெல்ல ,வொருவனுவியுய்யுமோ
தண்ணிலாமுடிக்குணின்றுதழலைமொண்டிறைக்கவு

லண்ணல்வெம்பிமூனிவுகொள்ளு மளவினெற்றிவிழிதனில்
விண்ணடுங்கமண்ணடுங்க வீரன்வந்துதோன்றினன்.

(இ-ள்.) எப்பொழுதுமகூடயிருந்த பார்ப்பதிதேகதனை விட்டவுடனே ஒன்றியாகியிருந்த பரமசிவனுடையஉயிர்சவுக்கியதனையடையுமோ குளிர்ச்சிபொருந்தியசந்திரன் தயமுடையசிரசிலேதானேயிருந்து நெருப்பைவாரிச்சொரிகிறபடியினாலே அதிகதாபதனையடைந்ததுமதக்கனாகிய பாவியினாலல்லவோ இந்தவருத்தம் உண்டாச்சுதெனறுகோபித்துக்கொள்ளுமபோது அவருடையநெற்றிக்கண்ணிலிருந்துவீரபத்திரானவர் ஆகாயஉலகமும பூமியும் நடுங்கும்படியாகத்தோன்றினர்-எ-று. (௪)

மஞ்சுபற்றியுடல்கறுத்து மணிமயூரமுடியுடன்
சஞ்சரிக்குமேருவென்ன விடிமுழங்குதழலின்வாய்
நஞ்சுகொப்பளிக்கவெற்றி நயனமூலகொதிக்கவே
லஞ்சலித்தகையோடெங்க ளையன்வந்துதோன்றினன்.

(இ-ள்.) மேகத்தைப்பார்க்கிலும்உடமபுகறுத்துமயிலினதுநிறம்போன்ற மரகதரத்தினமிழைத்த கிரீடத்துடனே சஞ்சரிக்கின்றமேருவுக்குச்சமானமாகி இடிபோல்முழங்குகின்றநெருப்பாகியசொற்களையுடையவாயானது நஞ்சைககொப்பளிக்க நெற்றிககண்கொதிக்கச்சிரசின்மேல்வைததுக் கூப்பியகைககளோடு எமதுஐயராகிய வீரபத்திரர்வந்துதோன்றினர்-எ-று. (௫)

ஒழிததசிங்கவுரிபுயத்தி னுத்தரீயமாகவே
கழிதெறிந்தவல்லியத்தி னதளிசைதசசசையாய்
விழித்திமைக்குமுன்னம்விண்ணின் வெளியடைத்தமேனியா
தழைததென்னைவென்னவென் றனையன்வந்து தோன்றினன்.

(இ-ள்) இரணியனைக்கொன்ற நரசிங்கத்தினுடையதோல்உத்தரீயமாகவும்தாருகாவனத்துரிஷிகளால்விடப்பட்டுசுவாமியினால் மரணத்தையடைந்த புலியினதுசர்மம் இடுப்புக்கச்சையாகவுமவிழித்து இமைக்கிறதற்குமுன்னே ஆகாயமெல்லாமறைந்ததேகத்துடனே என்னையழைத்தது என்னகாரணம் என்னகாரணமென்றுவீரபத்திரர்வந்தார்-எ-று. (௬)

மூக்கணைத்தனீர்கொடாது கனல்கெடுக்குமுகிலென
தக்கன்வேள்வியைத்தகர்தது மீள்கியென்றுசாற்றினு
ணக்கணத்திறுவகைபொங்கி யடிவணங்கியேகினன்
பக்கநின்றபூதநாதர் பாரிடங்கள்சூழவே.

(இ-ள்.) என்னையழைத்தகாரியமெனனவென்றுகேட்டவீரபத்திரரைப்பார்த்து மூன்றுகண்களையுடைய பரமசிவன் சலததைப்பொழியாமல்நெருப்புகளைக்கக்கும மேகம்போற்போயதக்கனுடையயாகததையழித்துவாவென்று அருளிச்செய்ய அந்தட்சணமேவீரபத்திரர் அதிகசந்தோஷத்தையடைந்து சுவாமியினது திருவடியைத்தொழுதுபக்கத்திநின்றபூதக்கூட்டங்களும் பேய்களுஞ்சூழப்போனார்-எ-று. ()

நஞ்சுகொப்பளிக்குநாக நாவிரண்டுமாலையா
னஞ்சாட்டிபூதலே வாலவட்டம்வீசவே

குஞ்சரங்களொட்டையுங் குதம்பையாகவிட்டவெண்
கஞ்சுகத்தர்நால்வர்தூய கவரிநின்றுவீசவே.

(இ-ள்.) விஷத்தைக்கக்குகின்ற அஷ்டமாநாகங்களை மலையாகத் தரித்துக்கொண்டு பத்துப்பூதங்கள் நீலவானமான ஆலவட்டம் வீசிக்கொண்டுவரத் திக்கிலிருக்கின்றயானைகளொட்டையுங் காதிலேகுண்டலமாகத் தரித்துக்கொண்ட வெள்ளைச்சட்டையணிந்த நாலுபேர்கள் சுத்தமாகிய சாமரம்வீசவும் புறப்பட்டார் வீரபத்திரர்-எ-று.

தீயிருந்தவுதரவெமமை விண்பிழிந்துதீர்த்திடும்
பேயிரண்டுநாறுநாறு காகளம்பிடிக்கவே
வாயிரண்டுபோலுமாலை மதியிடைந்தபூதமோ
ராயிரங்கவிக்கமுத்தி னாதபத்திரங்களே.

(இ-ள்.) வடவாமுகநெருப்புக்குடிகொண்டிருந்தவயிற்றினுடைய பசியையெல்லாம் மேகங்களைப்பிழிந்துகுடித்து ஆற்றிக்கொள்ளுகின்ற இரண்டாயிரம்பேய்கள் எக்காளம்பிடிக்கவும் சந்திரனை இரண்டாகப்பிளந்து இரண்டு கடவாயிலும் வைத்ததுபோலுமிருக்கின்ற ஆயிரம்பூதங்கள் முத்துக்குடைகள்பிடிக்கவும் புறப்பட்டார்-எ-று. (௯)

மாயுமாயாதந்தசங்கு கோடிகோடிமருகவே
தீயின்வாயினூர்திதந்த சிங்காரசமூதவே
சாயுமெனவில்காலனூர்தி தந்தகொம்பிசைக்கவே
யாயிரங்களிறிழுத்த தன்னதேரிலேறினன்.

(இ-ள்.) இறந்திறந்துபிறக்கிற அநேககோடி விஷ்ணுக்களுடையகையிலிருந்தசங்குகளை அநேகபூதங்கள்வாயில்வைத்துஊதிவாவும் இறந்த அக்கினிபகவான் வாயுபகவானேறுகின்ற ஆட்டுக்கடாக்களுமானதுகளுடையகொம்புகளை வாயில்வைத்து அநேக பூதங்களூதவும் இறந்துபோன யமராசாக்களேறிய எருமைக்கிடாக்களுடைய கொம்புகளை வாயில்வைத்து அநேகபூதங்களூதவும் ஆயிரம் யானைகள்கட்டியிழுக்கிற தேரிலேறினார் வீரபத்திரர்-எ-று. (௰)

சிலகணங்களானையான சிலகணங்கடோதா
யுலவுகின்றசிலகணங்க ளோடுகின்றவாசியாய்
மலைவுகொண்டசிலகணங்கள் மனிதர்தேவராயின
வலகைதானுமளவிலா தனந்தவேடமானதே.

(இ-ள்.) அப்படிவீரபத்திரர் தேரிலேறினபோது சிலபூதங்கள் யானைரூபங்கொண்டதுகள், சிலபூதங்கள் தேரினுருவங்கொண்டதுகள் சிலபூதங்கள்குதிரையானதுகள், சிலபூதங்கள் மனிதரூபமும் தேவருமானதுகள், அளவிலாதபேய்கள் அனந்தரூபங்கொண்டு புறப்பட்டதுகள்-எ-று. (௰௧)

வீரையேமடங்கவுண்டும் விடாய்கெடாதமீளுமே
பாரவேழுபாரமுண்டு பசிகெடாதுபடருமே
கூரவேலெறிந்துகால னுடுகெடக்கொள்ளுமே
போரையேவிரும்பிமுன் னடந்துசென்றபூதமே.

(இ-ள்.) வீரபத்திரர்புறப்பட்டவுடனே யுத்தஞ்செய்யவிரும்பி அவருக்குமுன்னேநடந்தபூதங்கள் ஏழுசமுத்திரத்துநீரடங்கலுங்குடி

தாலும் விடாய்தீராமல் திரும்பும்பாரமாகிய ஏழுலகத்தையும் சாப்பி ட்டுப்ப சிபோகாமல் அலைந்துக்கொண்டிருக்கும கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதததைஎறிந்து யமனுடையகோட்டைகளைக்கொள்ளுமனு ப்படிப்பட்ட வலிமையுடையதுகள்-எ-று. (௯௨)

கொண்டலேழையுஞ்சிவந்த குஞ்சிமீதுசுற்றுமே
புண்டரீகாண்டமும் புகைகொளுததிமீளுமே
யெண்டிசாமுகத்தைநாடி யாகசாலைதேடுமே
சண்டவாயுவென்னவலைக தட்டியோடுபூதமே.

(இ-ள்.) ஏழுமேகங்களையும்பிடிததுச் சிவந்ததலைமயிரிலேசுற்றி க்கட்டிககொள்ளும் அனேகபிரமாண்டங்களையும புகையுண்டாக நெ ருப்பினாலேகொளுத்தும எட்டுத்திக்குந்தேடி யாகசாலை யெங்கேயெ னறுதேடும் பிரசண்டவாயுபோலக் கைகளைககொட்டிககொண்டு வீர புததிரன்பின்னேயோடுகிறபூதஙகள-எ-று. (௯௩)

வெள்ளவாழிமதுநுகர்ந்து வீறுகின்றசிலகணக்
துள்ளவந்துபுவனமுற்றுஞ் சுற்றுகின்றசிலகணக்
தள்ளுகின்றபேர்களென்று சாய்க்ககின்றாகைசெயும்
பள்ளிகொள்ளுமுடனெழுந்து பரிவுகொண்டுபாடுமே.

(இ-ள்.) வெள்ளமாகியசமுத்திரமபோன்ற மிகுந்த மதுவைப் பானஞ்செய்து ஆரவாரித்தெழுந்து கொண்டு சண்டைககுஎழுந்தருகள் சிலபூதஙகள் நமமுடையகுல மியைத்தள்ளுகிறவர்கள்-யாரெனறுகே ட்க அவர்களைசசொல்லுகிறதறகாக நின்றுவீரநகைகொள்ளும் சிலபூ தங்கள் நித்திரைசெய்யும சிலபூதஙகள் உடனேஎழுந்து அன்புகொ ண்டுசிவனைககுறித்துபபாடும-எ-று. (௯௪)

வெதிர்சிலம்புமுரசுசஙகம விருதுபம்பையதிரவே
புதியகண்டைமணிதவண்டை புரிமதஙகமழுகவே
கதிகடந்துயாகசாலை கண்டுபூதகணமெலா
மதிகிமைந்தானபோகஙகளையுமவாரிவீசினர்.

(இ-ள்.) வீரபததிரசுவாமிபுறப்பட்டவுடனே புள்ளாங்குழல் சி லம்பு முரசு-சங்கங்களவிருதாகியஉடுக்கைமுதலான வாததியமுழங்க வும், பெரியமணிதவண்டை மிருதங்கம சத்திக்கவும்வழிமுழுதுமபோ யதககனுடையயாகசாலையைக்கண்டு எல்லாப்பூதகூட்டங்களும அ திதியினுடைய பிள்ளைகளாகிய சகலதேவர்களையும ஆகதிவாரி வீசி னதுகள்-எ-று. (௯௫)

காரிலேறினையிலேறி கடாவிலேறியலகைமே
லேறிலேறிமகரமேறி யிரலையேறியலகையாம
பாரிலேறிமானமேறி பகுவிலேறியெண்மருந
தேறிலேறிவகதவீரர் சேனைமாளமோதினர்.

(இ-ள்) மேகவாகனனாகியதேவேந்திரனுமஆட்டுக்கடாவிலேறு கின்றஅககினியும் எருமைக்கடாவாகனனாகிய யமனும பேய்வாகன னாகிய நிருதியும் மகரவாகனனாகிய வருணனும் மானவாகனனாகிய வா யுபகவானும் அளகாபுரியையாண்டு விமானததிலேறுகின்ற குபேர னும் எருதுவாகனனாகிய ஈசானியனுமாகிய எட்டுபபோகளுந தேரி

லேறி எதிர்த்துக்கொண்டுவந்த வீரபத்திருடைய பூதகணங்களை யெதிர்த்தார்கள்-எ-று. (மஅ)

வளிசூலபவேலுலக்கைவச்சிரங்கணிச்சிவாள்
மீளிசேனைகாவலாளர் வீழுமாறுவீசினார்
கூளிஞாலிரண்டுசென்று கொடியவெண்மர்பரியெலா
மாளியோடெடுத்தெறிந்தவம்மனைக்குநிகரவே.

(இ-ள்.) திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரும் பாணம்-சூலாயுதம்-[illegible]ல்-உலக்கை-வச்சிராயுதம்-மழுக்கத்தி-இதுகளைவீரபத்திருடையசேனைதலைவர்கள்விழும்படி பிரயோகஞ்செய்தார்கள். அப்போது எட்டுப்பூதங்கள்புறப்படுத் திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரையும் அவர்களேறிய வாகனங்களெட்டையும் * அம்மனைக்குச்சமானமாக எடுத்தெறிந்ததுகள எ-று. (மக)

அலகைநாலிரண்டுவீழ வமர்செயபூதபோடவே
மலைவுகண்டுதிக்குப்பாலர் வெற்றிமாலைசூடினார்
நலிதல்கண்டுவீரன்வாளி நாலிரண்டையேவினா
னுலகபாலருடல்புகுந்து வமுதமுண்டுலாயதே.

(இ-ள.) முன்னேஎட்டுபூதங்களாலேஎறிபட்டுவிழுந்ததிக்குப்பாலகரெட்டுப்பேரும் அந்தஎட்டுபூதங்களுங்கீழேவிழவும்,மற்றைப்பூதங்களெலாம் ஓடிப்போகவுமயுதஞ்செய்து வெற்றிமாலைசூடிக்கொண்டார்கள் அதுகண்டவீரபத்திரசுவாமியானவர் எட்டுப்பாணத்தைவிட்டார் அதுகள்போய் எட்டுப்பேர்களுடலைத்துளைத்து அவ்வுடல்களுள்இருக்கிற அமுர்தத்தைப்புசித்துச்சஞ்சரித்ததுகள-எ-று. ()

மருங்கிழிந்துகுயிலதாகி வச்சிரத்தனோடினா
னெருங்கியீசனளகையாளி நிருதிவாயுவருணனுஞ்
சுருங்கினார்கடாவிலேறி துஞ்சினனழற்பிரான்
பெருகைகையேழுமீசனன்பர் பிரமபோலறுத்தனன்.

(இ-ள்-) தேவேந்திரனானவன் தன்வாகனத்தைவிட்டுக் குயில்ரூபங்கொண்டுஓடினான் ஈசானன்-குபேரன்-நிருதி-வாயுவருணன்-இவர்கள்தோறறு வெட்கத்தையடைந்தார்கள் யமனானவன்இறந்தான் அக்கினிபகவானுடைய ஏழுகையையும் சுவாமிஅன்பருடையபாவங்களை அறுப்பதுபோல அறுததுத்தள்ளினா வீரபத்திரர்-எ-று; (மக)

கச்சமற்றவஞ்சமோடு கலையதானவெச்சன
ரெச்சனைவுயிரைவாரி யுடலுரிசதெரித்தனன்
பசசைவல்லியன்னையான பன்னிகர்தாண்டையும்
வசசிரத்தினலறிந்து மாமன்முன்புசென்றனன்,

(இ-ள்-) அளவில்லாதபயங்கொண்டயாககர்த்தாவாகியகலைக்கோட்டுமாகாரிஷிபிராணனுநதேகமும் வேறாக்கொன்று உடலை வுரித்தெரிததார பார்வதியின்தாயாகிய தக்கனுடையபெண்சாதியின் இரண்டுகாலையும் அறுத்துத்தள்ளிமாமனாகிய தக்கனிடத்திற்குப் போனார் வீரபததிரா-எ-று. (உ0)

---

* அம்மனை மகளிர்விடுமோர்விளையாட்டு.

யிச்சருந்துசோமபானம் விரபானமாகவே
யொக்கநின்றயாகதண்ட மொன்றுகொண்டிருன்றபோற்
தக்கனொடிரக்கபோது தலையரிந்துகள்ளினு
னக்கணத்திலொன்றுசென் றனைக்கனைத்தயின்றதே.

(இ-ள்.) தேவர்கள்கூடிச் சோமபானஞ்செய்கிறதைநீக்கித்தன வீரமேபானமாகும்படி யாகசாலையிற்புகுந்து யாகஸ்தம்பத்தைப்பிடுங்கிக்கொண்டு எதிர்த்ததக்கனுடையதலையைமலைபோல்கீழேஅறுந்து விழும்படிஅறுத்தாரினு அப்போதந்தப் பூதகணங்களிலொன்று அந்நொடியிலேதானே அந்ததலையைத்தின்றுவிட்டது-எ-று. ()

பசுக்களேறுருத்திரப் பசுக்களாவிதன்னையும்
வசுக்களாவிதன்னையு மற்றதேவராவியும்
மூசுசகளபோலொளிதிருந்த முனிவராவிதன்னையு
மசிக்கவீரன்விட்டசூல மள்ளியள்ளியுண்டதே.

(இ-ள்.) மாடுகளிலேறுகின்ற பசுப்போன்ற ருத்திரக் கூட்டங்கள்பிராணனையும்-அஷ்ட வசுசகளுயிரையு மற்றதேவர்கள்உயிரையும் நூறுகளை போலொளித்துப் பதுங்கியிருந்தமுனியீசுரர்களுடைய பிராணனையும், பரியாசம்பண்ண வீரபத்திரர்விட்ட சூலாயுதம் எடுத்து எடுத்துத்தின்றுவிட்டது-எ-று. (௨௨)

வழியினூடுருக்கர்பல்லை வோறுத்துவாரணிமா
வெழில்படைத்ததண்டகர் விரண்டதுண்டமாச்சினன்
சுழலமைத்தகன்குதிக்க வயிரதமுண்டகலையிலா
வழலவிககுமாறுதாளி லப்புவெண்ணெயொத்ததே.

(இ-ள்) சூரியனுடைய ல்லும்கண்ணும்தெறித்துகீழேவிழும்படியடித்துச்சரஸ்வதியைப்பிடித்து இரண்டாகக்கறுத்தார்இலட்சுமியைமூக்கறுத்தார் வீரகண்டாமணியைத் தரித்த காலினாலே சந்திரனை மிதிக்க அவன்நசுங்கிததன்னுடையயாகசாலைநெருப்பைமிதித்தபடியினாலே அந்தவெப்பந்தீர அப்பியவெண்ணெயைப்போலானான்-எ-று.

காயமண்ணில்விட்டதேவர் கரியமேனியலையாய்
மாயமாகிமுன்னையாகப் வந்துதோன்றியமாசெயத்
தூயசேனையாயபேர் தொடர்ந்துசாகவராசெயதார்
பேயதாயிருக்கவும் பிணககன்றதில்லையே.

(இ-ள்)பூதகணங்களாலேஇறந்துபோனதேவர்கள் கரிய உடம்பினையுடைய பசாசாகிமறுபடியும் முன்யாகத்திலே மாயமாயத்தோன்றிஎழுந்துசண்டைபண்ண அவர்களை வீரபத்திரர்சேனை அடித்துக்கொன்றார்கள்ஆனபடியினாலேபேயாய்ப்போகியுந்துக்கம்நீங்கவில்லை-எ-று

விதிபுனைந்தவோமகுண்டம் வேறுபட்டதென்னினும்
புதியசோறுமெள்ளினோடு பொரியும்வாய்புகட்டிமுன்
குறிகொணெய்கக்காமெடுத் தொழுகுபூதகூளிகண
ளுதகருண்டமனவெழுந்த வோமகுண்டமானதே.

தின்றுவிட்டதென்றது-இரையாய்பிளந்துகொன்றதுஎனறுகொள்

(இ-ள்.) பிரம்மாவினாலே விதிக்கப்பட்ட யாகசாலாசத்தையடைந்தாலும் அதற்குபயோகமாகவைத்திருந்த சோறுகளும் பொரியும் ஒருபூதம் வாயிற்கொட்டிக்கொண்டு நெய்க்குடங்களையெடுத்து மடமடவென்றுவிட்டுக்கொள்ளும்போது அதனுடையவாய் ஓமகுண்டமாகவும் உதிராக்கினியேநெருப்பாகவும் இருந்தது — எ-று. (௨௫)

அட்டதிக்குப்பாலரும் வசுக்களுங்குருக்களும்
முட்டானமுப்பதின் மூன்றுகோடி தேவரும்
பட்டபோதுவாதமெய்களைப்பழுதுறாதுதன்னுளே
இட்டபூதவுதரமுன்னையாகசாலையொத்ததே

(இ-ள்) அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் அஷ்டவசுக்களுமதலோவாகலந்குருக்களும் முட்டுப்பட்டவராகிய முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும் இறந்தபோது அவர்கள் தேகம் வீணாகப்போகாமல் வீரபத்திரருக்கு முன்னே அவருடைய சேனைகள் சாப்பிட்டபடியினாலே அந்தப்பூதகணங்களுடைய வயிறு யாகசாலையையொத்தது — எ-று. (௨௬)

கற்பகாலமுங்கெடாத கணமிதிக்கவமரர்தம்
மற்பமாமுடம்பிரத்தமாவிகாரமொத்ததால
பற்பலவியக்கர்சித்தர்பண்டிசிந்துகூடர்களாம்
சர்ப்பயாகமொத்ததன்றுதக்கன்செய்தயாகமே

(இ-ள்.) கற்பகாலத்திலும் அழிவில்லாத பூதகணங்கள் மிதித்தபடியினாலே தேவர்கள் அற்பமாகிய உடம்பில்நின்று பீறிட்டரத்தமான துயர்கத்துக்கு நெய்யெடுத்துச்சொரிதல்போலிருந்தது பலபல யட்சசித்தர்களுடைய வயிறுபிதுங்கப்பட்டு அவர்களுடைய குடல் கொடியாகச்சிந்திக்கிடக்கிறது சர்ப்பயாகம் செய்ததையொத்தது அன்று தக்கன் வேள்வி — எ-று. (௨௭)

சிறந்ததிக்குபாலராதி தேவசித்தர்முதலினோன்
இறந்திறந்துபோகவேதனிமையிலேயயனளிறு
பிறந்துவந்துவந்துபோர்பெருக்கினார்பிறந்தபேர்
மறந்துவிழவீரன்மோதிமாறினனைமண்டினன்

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய திக்குப்பாலகர்முதலாகியதேவர்கள் சித்தர்கள் இறக்கப்பிரம்மாவானவர் நொடிப்பொழுதிலே யவரைப்படைத்துக்கொண்டுவந்தார் அவர்களும் மறுபடியும் யுத்தஞ்செய்தார்கள் அவர்கள் பின்னும் பிறவாமலிருக்கும்படி பிரமாவையடித்து யுத்தஞ்செய்யத்தொடங்கினார் வீரபத்திரர் — எ-று. (௨௮)

செத்ததேவர்மீளவுஞ்செருச்செயப்படைத்திடும்
கைத்தலங்களவிழுமாறுகமலனைமோதினான்
*முத்தலைக்கொள்படையெடுத்துமுண்டகத்தர்சிந்தைசேர்
பத்துமைந்தர்சென்னியும்படிக்குளோபரப்பினான்

(இ-ள்.) இறந்துபோனதேவர்கள் மறுபடியும் சண்டைசெய்யப்படைக்கும் பிரம்மாவினுடைய கைகளை அறுத்துத்தள்ளினார் மூன்றுக

*முத்தலைக்கொள்படை-சூலாயுதம்

லையையுடைய ஆயுதத்தினாலே அவர்மனதிலுண்டாகிய பத்துபிரமாக்களுடைய தலைகளையும் குதத்தி பூமியில்விழத்தள்ளினார் வீரபத்திரர்.—எ-று.

அண்டகூடமுண்டுமிழ்ந்தவாதிமாயனயர்செயத்
துண்டமேருவென்னவிளங்குகருடன்மீதுதோன்றியே
விண்டவாளிவருடமாக்கவீரன்மார்பில்வீசினான்
கண்டதுண்டமாகவீரன்கையில்வாளியேவினான்

(இ-ள்.) அண்டங்களைவிழுங்கிஉமிழ்ந்தமுதல்வராகியவிஷ்ணு சண்டைசெய்யமுகத்தையுடைய மேருகிரியாக விளங்கிய கருடன்மேலேறிக்கொண்டுஅனேகபாணவருஷங்களைவீரபத்திரர் மார்பில்படும்படியாகப்பொழிந்தார் அப்படிவிட்ட பாணங்களையெல்லாம் துண்டமாகத்தன் கைப்பாணத்தினாலே அறுத்தெறிந்தார்வீரபத்திரர் ௯௰

வையமுண்டமால்வெகுண்டுவாள்விதிர்த்துவீசினா
னையனங்கொர்வாளியாலறுத்தெறிந்தோரம்பினாற்
பையராவருந்தியாவிபருகினன்மெய்கருகினான்
கையிலாழியேவினான்கனிந்ததண்ணல்காலிலே

(இ-ள்.) விஷ்ணுவானவர் வில்யுத்தம்பண்ணுகிறதற்குச்சக்தியில்லாமல்கோபங்கொண்டு ஒருகத்தியையெடுத்துசுற்றி வீசினார் வீரபத்திரர் அந்தகத்தியை ஒருபாணத்தைவிட்டு அறுத்தெறிந்து ஒருபாணத்தினாலேபாம்பைக்கொல்லுகின்றகருடனைக்கொன்றுவிட்டார் அதுகண்டுதுக்கத்தினாலேவுடம்புகறுப்பாய்க் கையிலேயிருக்கிறசக்கரத்தை வீரபத்திரர்மேல் பிரயோகஞ்செய்தார் அதுஓடிவந்து சுவாமிகாலிலேவிழுந்துபணிந்தது—எ-று. (௯௧)

எங்கைமுன்னளித்தவாழிபங்கைதாளில்வீழவே
யங்கமெய்யொழிந்துடனரியரியினவேடமாகியே
வந்தவர்துபோர்தொடங்கிவாளின்வேலின்வவ்வின
னுந்திவேறோர்சேலதாகிவாரிமீதொளித்தனன்

(இ-ள்.) முற்காலத்திலேவிஷ்ணு ஆயிரம்தாமரை மலரைக்கொண்டுபரமசிவனைப்பூசித்து வருகிறபோது இவர்பத்தியைப்பரிசோதிக்கவேண்டிஆயிரம்பூவிலேஒருபூவைச் சுவாமிமறைத்துவைத்தார் விஷ்ணுபூசைசெய்துஅருச்சனைபண்ணிக்கொண்டு வரும்போது ஒருபுட்பங்குறைய அதற்குப்பதிலாகத்தம்முடைய தாமரைப்பூ ஒத்தகண்ணைப்பிடுங்கி அருச்சிக்கச்சுவாமிக்குமனம் சந்தோஷம்வந்து சக்கராயுதங்கொடுத்தார் அந்தச்சக்கரத்தைத்தானே சுவாமிமேலேவிட அதுபயந்துகாலில்விழவேஇனிமேல்இந்தரூபத்தோடேநின்றால் பிழைக்கமாட்டோமென்று அந்தஉருவத்தையொழித்துப் பன்றியாகவும் சிங்கமாகவுமுருவமெடுத்துவந்துயுத்தஞ்செய்ய அந்தவுருவங்களை வாளாயுதத்தாலும் வேலாயுதத்தாலும் வீரபத்திரர்வென்றார் அதன்பின்பு மிகவும்பயந்து மீனுருவமெடுத்துச்சமுத்திரத்திலேவிழுந்துஒளித்தார்—எ-று. (௯௨)

புலியுண்ட நெடுமாலும்பழையபடிபுலியுண்டுபோனன்வேதன்
தலையுண்டுதலைநாலுந் தீயுண்டாரிமையவர்தங் குடியூனுண்டார்
அலியுண்ட கணகுண்டம்பேயிறைச்சியருந்தசனகலமேயான
தலையுண்டுமனமகிழ்ந்தங் கெய்ததவமுனிவரெல்லா மலியுண்டாரே.

(இ-ள்) மண்ணையுண்டவிஷ்ணுவுந்தோற்று மண்ணைவாயிற்
ட்டுக்கொண்டொளித்துக்கொண்டார் பிரமாதலிதது நான்குதலை
றுபட்டிறந்தார் தேவர்களுந்தண்டத்தால் அடியுண்டு இறந்தார்கள்
பூதகணங்கள் இறைச்சிசாப்பிடுகிறதற்குஅமகுண்டமபாத்திரமானது
அவிர்ப்பாகம்சாபபிட்டுவந்த முனிசிரேஷ்டர்கள் எல்லாரும்வீரபத்தி
ரசுவாமியினால் இறந்தார்கள்-எ-று. (௩௩)

இங்கிதுவாய்முடிந்ததற்பின் வீரனிறைபதம்பரவியிசைர்தானெ
ல்லா,"மங்கணனுமுனிமாறியருள்சுரந்து மகததிறந்தாக்காவியீடக்கு,
மங்கரியபதங்களெல்லாமபழையபடியுதவுதலுமவணங்கிப்போனார், ச
ங்கரியைமுன்பெற்றுனென்பெற்றானறனக்காட்டுததலைப் பெற்றானே

(இ-ள்) இவவிடத்தில்இவ்விதமாகயாகசாலையோடு சருவதிரபே
ரும் நாசதலைதயடைந்தபிறபாடு வீரபத்திரர் கைலாயத்துக்குப்போய்
சசுவாமியினுடைய பாததிலேவணங்கி அங்கேநடந்தசமாச்சாரமெ
லலாஞ்சென்னார் அதுகேட்டருளிப்பரமசிவனுங்கோபமாறிகிருபை
பிறந்து யாகத்திலிறநதவர்க ளனைவரையும் பிழைப்பிததுக் கேடிலலா
த அவவிடங்களையவரவர்க்குப்பழையபடியே அருளிசசெய்தலும் அ
வாகளசுவாமி நாஙகளவிவேகமிலலாமையினாலே செய்த குறறத்தைப்
பொறுககவேண்டியதென்று நமஸ்கரிநது விடைபெற்றுக்கொண்டா
ாகள் பாாவதியைப்பெற்றதககனுக்குமாதகிரம் நிகைசெய்ததற்கு அ
பாாத அடையாளமாக ஆட்டுததலையை அவனுடலில் வைத்துப பொ
ருநதி எழுந்திருக்கும்படிசெயதார-எ-று. (௩௪)

என்னாதன்றனையிகழ்ந்தோன் செல்வியெனவுலகுரைக்குமிடுக்கண்டீர
தன்னாகந்தன்யோக சாதனத்தால்விடுததிமயன றவததினாலு (த்
மன்னாகமைநாகன் றனைப்பயந்த மேனியுது முயற்சியாலு
மின்னாகவவதரிததா ளமரரெல்லாங் கற்பகப்பூவீசினாரே.

(இ-ள்.) எனக்குநாதராக இருக்கின்ற பரமசிவனைநிந்தித்ததக்க
னுடையகுமாரியென்றுபழிபபாக்உலகஞ்சொல்லுமேகம்மையென்று
பார்வதி அந்ததுக்கநீரத தன்னுடையதேகததை யோகாக்கினியி
னாலே நிவாத்திசெய்து இமவற்பருவதராசன் தபோமகிமையினாலும்
மூன்னேமைநாகனென்கிற பிள்ளையைப்பெற்றமேனைதேவியினுடைய
முயற்சியினாலும் அவர்களுக்குக்குமாரியாக அவதாரஞ்செய்தாள் தே
வாகறபகப்புஷ்பங்களைவருஷம கபொழிந்தார்கள்-எ-று. (௩௫)

சிந்தாநதத்தோன்றுசத்தி சிவத்திரண்டாய்ஞானமிச்சைசெயலின்
மூன்று, கொத்தாகிக்குடிலைதரு நாதவிந்துவிரண்டினுக்குஞ் சொழு

கொம்பாகி, மூத்தாகிச்சிவனிடத்தேயுருத்திரன்மாலயன்முதலாமு ளைத்தமூல, வித்தாகிநிறைவாளைப் பயந்தவளதுமுடிந்ததவம விளம்ப லாமோ.

(இ-ள்.) சித்தாந்தமாகச்சொல்லப்பட்ட சிவனிடத்திலேயொன்று பட்ட ஆதிஞானசக்தியாய்ப்பின்பு அச்சிவத்தில்நின்றும் பிரானசக்தி யென்று வேறுபட்டுப்பின்புஞானசக்தி இச்சாசத்தி கிரியாசத்தியென மூன்றுவகையாகிக் குடிலையினாலுண்டாகிய நாதவிந்துகளுக்குக் கொழுகொம்பாகியுமசுவாமிக்குமூத்தாகியும பரமசிவனிடத்தில் உருத்திரன் விஷ்ணுபிரமாமுதலானவர்களஉண்டாகிறதற்குமூலமாகிய வித்தாகியும எங்குநிறைந்தபார்வதியைப் பெற்றவர்க்குமுடிந்த தவப்பெருமையைச சொல்லக்கூடுமோ—எ-று. (௫௬)

கலைவளருமதிபோன்று சிவனைவெல்லாதன்வளர்க்குங் கரும்பு போன்றும, பலகலையுந்தெளிந்துயர்ந்து பந்துகழலூசல்பறறியபிலு நாளில், மலைபாசனிடத்தின்மறை நாரதனொருநாளில் மகிழ்வாயெய்தி, யுலகமெல்லாங்குடியிருக்குந் திருவயிற்றுளிலக்கணம்பார்த் துரைக்கலுற்றார்.

(இ-ள்.) பார்வதியானவள்இமாசலராசனுக்குமேனாதேவிக்கும் குழந்தையாகி வளர்பிறைபோல நாளுக்குநாள்வளர்ந்து மன்மதனானவன் சிவனைவெல்லவில்வேணடி அதற்குவளர்நத கரும்பைப்போலதது ப்பலசாஸ்திரங்களையுங்கற்றுப் பந்துகழங்கு ஊசல்விளையாட்டு முதலானதுசெய்துகொண்டு வருகிறகாலத்தில் மலையாசனிடத்தில் வேதமுணர்ந்தநாரதர் ஒருநாள்வந்து உலகங்களெல்லாம் வயிற்றிலேவைத்திருக்க அம்மனுடைய இலட்சணம்பார்த்துச்சொல்வார்-எ-று. ()

நெற்றியிலோர்புறத்திலரை கேத்திரமுண்டாமொருகைநெடியசூலம பற்றுமொருதனமறையு மொருபாகமரகதம்போய்ப் பவளமாகும் கற்றைநெடுங்குழற்பாதி சடையாகுமொருகைவளை கழன்றுபோகு மூற்றுவருமிவ்வகையென மலையாசன்மனமுருகி யுவகையானான்.

(இ-ள்) வாரும்பருவதராசனேஉம்முடைய குமாரத்திக்குச்சில பொழுதிலேநெற்றியில் ஒருபக்கத்தில் அக்கிக்கண்தோன்றும ஒருகையிலேசூலமுண்டாகும ஒருபக்கத்துஸ்தனம் மறைந்துபோகும்பாதிசரீரம் பசசைநிறம்போய்ப்பவளநிறமாகுமகூந்தலிற்பாதிசடையாகும்ஒருகையிலேவளையல்களில்லாமற்போகும் இதுகள்சம்பவிக்குமென்று நாரதர்சொல்ல பருவதராசன் உள்ளமுருகிச சந்தோஷத்தையடைந்தான்-எ-று. (௫௮)

வேறு-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வையநீர்க்கங்கைபாயும் பணிவரைமருங்கினங்காள்
துய்யநீர்ச்சடையான்வந்தங் கோர்தவந்தொடங்கக்கேட்டு
வையகமளித்தாடீதை வள்ளலைப்பணிந்துமானை
யையநின்றவத்துக்கேவல் கோடியென்றளித்துப்போனான்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் நாரதர்சொன்னதைக்கேட்டுப்பார்வதி யே நமக்குப்பெண்ணாகவந்தபடியினாலே பரமசிவன்மருமகனாக வா வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிறானாயில் பூமியிலே கங்கையைச்செலுத்திக்கொண்டிருக்கிற அந்த இமவற்பர்வதத்தின் ஒருபக்கத்தில் பரமசிவன்யாதோவொரு நினைவினாலேயோகத்தி லிருக்கிறாரென்கிறவார்த்தைகேள்வியாகித் தன்மகளாகிய பார்வதியையும் சில தோழிப்பெண்களையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய் நமஸ்காரஞ் செய்து என்னுடையபெண்ணை உமதுடையதவசுக்காக ஏவல்செய்ய ஒப்புக்கொள்ளுமென்று அவரிடத்தில் அம்மனைவிட்டுப்போனான் ப ருவதராசன்-எ-று. (௬௧)

ஓங்குமாலயன்மற்றுள்ளோ ரொழிவிலாத்தவம்புரிந்தால்
தாங்குபேரளிப்பான்றானோர் கருத்தினாற்றவஞ்செய்போதிற்
பூங்குழல்கனியுப்போது முஞ்சியும்புனலுங்கொண்டு
பாங்கியர்பலருஞ்சூழப் பணிவிடைபலவுஞ்செய்தாள்.

(இ-ள்.) எல்லாத்தேவரிலு மூபரந்தவிஷ்ணு- பிரமா-மற்றவர்கள் பெருமையாயொழிவில்லாத தவசுசெய்தால் அவர்களுக்கு வேண்டிய வரத்தைக்கொடுக்கிற சுவாமியானவர் யாதோ ஒருகருத்தினாலே தவஞ் செய்கிறபோது பார்வதி-பழம்-புஷ்பம்-தருப்பை- திருமஞ்சன முதலானதுகளைக்கொடுத்துத் தன்னுடையபாங்கிமார்களுடனே பல பணிவிடையுஞ் செய்துகொண்டிருந்தாள்-எ-று. (௬௨)

இங்கிவையிருக்கத்தேவ ரியாவருமிமையோர்கோவும்
பங்கயத்தவனையெய்திப் பணிந்தனர்பதுமத்தோனு
மங்கவர்க்கிருக்கையீந்தா னவரவர்முகத்திற்சோர்வுங்
குங்குமக்குழம்புதீத்த புயங்களிற்குழைவுங்கண்டான்.

(இ-ள்.) இவ்விடத்தில் இந்தப்பிரகாரமாகவிருக்க எல்லாத்தேவர்களும் தேவேந்திரனுங்கூடிப் பிரமாவைச்சேர்ந்து தொழுதார்கள் அந்தப்பிரமாவும் அவர்களுக்குஇருக்க ஆசனங்கொடுத்துப்பிற்பாடு அவர்களுடைய முகஞ்சோர்ந்து இருப்பதையுங்குங்குமம்பூசி யிருக்கிற தோள்கள் இளைத்திருப்பதையும் பார்த்தார்-எ-று. (௬௩)

வச்சிரமொடிந்தீசானன் கணிச்சுவாய்மடிந்துகாலன்
முச்சிரம்வளைந்துமற்றோர் படையெலாமுறிந்துதேவர்
மெச்சிரமகுடநீத்து மெலிந்தமைவிளம்புமென்று
னச்சுரர்தமக்குக்கோமான் றாரகனழித்தானென்றான்.

(இ-ள்.) வச்சிராயுதம்ஒடிந்துபோயும் ஈசானன் மழுவாயுதத்தின் வாயமழுங்கியும் யமனுடையசூலாயுதம்வளைந்தும் மற்றவர்கள ஆயுதமுறிந்தும தேவர்கள்சிரசிலேயிருக்கிற மகுடம்விடப்பட்டும் வருந்தத்தையடைந்தீர்கள் அவ்வருத்தத்தைச்சொல்லுங்களென்று கேட்கத் தேவேந்திரனானவன் தாருகாசுரன்இப்படிஅவமானஞ்செய்தானென்றுசொன்னான்-எ-று. (௬௪)

காலைபாம்புயத்தோன்சொல்வான் கால்லனற்கனலாற்காற்றன்
மாலினாலென்னானுன்னா லவன்வலிதொலைக்கலாமோ

வாலமாமிடற்றன்சேயா யசலமாதிடத்தேதோன்றும்
வேலனார்வெல்வாருக்கள் சிறையெலாமவிடுப்பாரென்றான்.

(இ-ள்.) அப்படிதேவேந்திரன் சொல்லக்கேட்ட பிரமாவானவ ன்சொல்வான்-யமன்-அக்கினி வாயு-விஷ்ணு-இவர்களாலும்என்றாலு உன்றாலும், அந்தத்தாருகாசூரனைக் கொல்லக்கூடுமோ, சிவனுடை ன்னையாய இமாசலபுத்திரியான பார்வதியினிடமாக சுப்பிரமணிய ர் அவதரிப்பார் அவனைக்கொன்றுஉங்கள் சிறையைமீட்பாரென்று சொ ன்னான்-எ-று. (சுக)

யோகத்திலிருக்கவீச னுமைக்குநாணளிக்குமாறு
வேகத்திலியற்றுமென்றே யயனவிடைகொடுத்தான்மீண்டு
மாகத்திலணுகித்தேவர் மதனனைநினைத்தார்மாரன்
சோகத்தையொழிசருகதென்றறநேருடன்றோன்றிசொல்வான்

(இ-ள்.) யோகத்திலிருக்குஞ்சிவனுனவர்பார்வதிக்குமங்கிலியதா ரணஞ்செய்யும்படிச்சீக்கிரத்தில் முயற்சிசெய்யுங்களென்று பிரமா ர்வதிரபேருகத்தம உத்தரவுகொடுக்கத் தேவர்களெல்லாரும அமரா பதிக்குவந்து மன்மதனைநினைத்தார்கள் அவன விடாயதீர்க்கத் தருந்த தென்றலாகிய தேரிலேறிவந்துசொல்வான்-எ-று. (சுசு)

எனறவமழிக்கமாத ரெவர்களைமயக்கதீவிர
கவலைறதெத்துயாரலெம்மை யழைத்ததென்கருமமென்று
னவனறனையிறுகபபுல்லி யமார்கோனருளினோக்கிச்
சிவன்றவமழிக்கவேண்டி யழைத்தமைதெரியச்சொன்னான்

(இ-ள்)மன்மதன்தேவர்களைப்பார்த்து எவனுடையதவத்தை அ ழிக்கட்டும் எந்தப்பெண்களைமயக்கட்டும் நீங்கள் எந்தத்துக்கமித்த மாக என்னையழைத்தீர்களென்று கேட்கத் தேவேந்திரன அந்தமன்ம தனை இரண்டுகையினாலும் இறுகக்கட்டித்தழுவி உபசாரத்துடனே பார்த்துச் சிவனுடைய் தவத்தையழிக்கும்படி உனனைவேண்டியழைத் ததென்று தெரியசசொன்னான்-எ-று. (சரு)

விண்ணிலாமகவான்சொல்ல வெருண்டுவேள்பயந்துகூறும
பெண்ணலாரலியாணல்லா பிறப்பிலாரிறப்புமில்லார்
கண்ணினாலளவைநூலாற் கருததினாலளவாவநத
தண்ணிலாமுடியார்செய்யுந்தவத்தையார்தவிர்க்கவல்லார்

(இ-ள்.)தேவலோகத்திலிருக்கும் இந்திரன்சொல்லக்கேட்டுப் சுவாமிகருபயப்பட்டுச்சொல்லுவான் யாருமையாதேவேந்திரனே சி வன் பெண்ணுமல்லா, ஆணுமல்லர் அலியுமல்லர் பிறப்பும் இறப்புமி ல்லாதவர் காட்சிப்பிரமாணத்தினாலும் ஆகமப்பிரமாணத்தினாலுமக ருத்தினாலும் இப்படிப்பட்டவரென்று நிதானிக்கக்கூடாத குளிர்சசி பொருந்திய சந்திரனைத்தரிக்குமுடியையுடைய அந்தச்சுவாமியினது தவத்தையழிக்கின்றதற்கு ஆர்வல்லவர்-எ-று. (சசு)

கன்னிகைத்தெளரிபீசன் கதமிலாப்பிரமசாரி
சக்திதிறமிலையாலே யுயிரெலாந்தழைய ரிற்கு

முன்னியவுயிர்கள்போல வொடுங்கிமேலவன்பாற்செல்லு
பன்னியபொருளுந்தோன்றி மனதிலேயொடுங்குமாபோல்.

(இ-ள்.) அம்மனோகன்னிகை சிவனோடு குற்றமில்லாதபிரமசாரி யிவர்களிரண்டுபேர்களுடையசன்னிதிமகிமையினாலேசகலஉயிர்களும் உண்டாகிவிாததியாகுமமுன் எப்படிசுவாமியினிடத்திலிருந்துசீவ ளஉண்டாச்சுதுகளோ அப்படியே அவரிடத்திலே ஒடுங்கும் ம லேதோன்றியஅனேகவஸ்துகளஒடுங்குவதுபோல-எ-று. (௪௭)

தாமதகுணத்தரென்பர் சங்காரததிடலாலீசன்
மமமாமுயிர்கட்கெல்லா மிளைப்பொழித்தருள்வதாக்கும்
மாமலகுணமூன்றில்லை வடிவமிக்கனலாமென்கைப
பூவலாசொரிநதககாலும் புகையெழப்பொரிந்துபோமே.

(இ-ள்.) உலகததிலேசஙகாரகதொழில்செய்வதனாலே சிவன் த மோகுணததையுடையவரென்று சொலவாாகள் அப்படிஆன்றுஉயிர் களுடையஙினைப்பையொழிப்பதாகும மற்றத்தேவர்களுக்குஉண்டாயி ருககின்றமுமமலசம்பந்தமில்லை இவருடையசொருபமமிகவும்நெருப் பாகுமஅவர்மேல்நான்புஷ்பபாணததைவிட்டால அதுகள்புகையாகக் கரிநதுபோகும-எ-று. (௪௮)

உருவெனதெரியாதானை யுருவினோடருவாவானை
யருவெனதெரியாதானை யமாசெயலரிதென்றஞ்சி
வெருவரப்புருடனாகத வேளையிலவேளைநோக்கித்
தருவனததிடையில்வாழும் சதமகனுரைப்பதானான்.

(இ-ள்.) உருவென்று யாவராலும்தெரியக்கூடாதவரையுருவமாகி யும்அருவமாகியும இருககின்றசிவனை அருவமென்றுமதெரியாதவரை மிகவும்யுதகம்செயதுசயிக்கப்படாதென்று மன்மதன்பயப்பட்டுத் த னனுடையஸ்தானததிறகுப்போகப்புறப்பட்டான் அந்தக்காலததில் மன்மதனைப்பாாததுககறபகத்தருவினிழலில்வாசஞ்செயயாநின்றதே வேந்திரன் சொல்லததொடங்கினான்-எ-று. (௪௯)

மாயவனாகத்தின்மீது மலாவனாவின்மீது
காயகன்சிரததின்மீதும் பொறுத்ததுனலமேயன்றோ
காயுநற்கதிரினமேனிக கடைந்ததுமெனக்குமிந்த
வாயிரமயனந்தந்த செயலுமுன்றனமையன்றோ.

(இ-ள்.) விஷ்ணுதமமுடையமார்பிலே இலட்சுமியை வைத்துக் கொண்டதுபபிரமாசாஸ்வதியைநாவில்வைத்துக்கொண்டதும்,மகாத் மாவானவா தலையிலேகஙகையென்கின்ற பெண்ணை வைத்துக்கொண் டதும் உன்னுடையசாமாத்தியமல்லவோ சூரியனைச்சாணையில்கடை யச்செயததும் எனக்கு ஆயிரஙகணவத்ததும் உன்னுடையஆண்மை யல்லவோவென்றான் தேவேந்திரன்-எ-று. (௫௰)

செல்வதின்றெமக்காயங்கே தருவதுதேவர்க்காவி
வெல்வதுசிலனைவென்று கொடுப்பதுகாமவேட்கை

சொல்வதுமறுக்கவேண்டாமெனச்சொலித்துணைக்கைப்பற்றி
நல்வரமிதுதாவென மதனனேயயர்ந்துகூறும்.

(இ-ள்.) பின்னுந்தேவேந்திரன்சொல்வான் வாராய்மன்மதா எனக்காக அங்கேசென்று சிவனைசயித்து அவருக்குக்காமலாகிரி யுண்டாகும்படிசெய்தால் அவருக்குப்புத்திர னுண்டாகும் அந்தப்புத்திரன் சூரசனைக்கொன்று தேவர்களைப்பிழைக்கும்படிசெய்வார் அதனுக்கு நீயேகாரணமாயிருக்கிறாய் நான்சொன்னவார்த்தையைமறுக்கவேண்டாமென்றுகையைப்பிடித்துக்கொண்டு எனக்குஇந்தநல்லவார்த்தைதக் கொடுவென்றுகேட்க மன்மதன் சந்தோஷித்துச்சொல்வான்-எ-று. ()

அரன்சிலைமலையென்றாலு மம்புகணையரியென்றாலும்
வரம்பெறவிசைந்தநாணும் வாசுகியாமென்றாலுங்
கரும்பெனுஞ்சிலைபாணைந்து கணையெறு பலராக்கலச் (போனான்)
சுரும்பெனுங்குணத்தால்வெல்வே னெனச்சொலித் தொழுது

(இ-ள்) வாருந்தேவேந்திரனே சிவனுக்குவில்லானது மலையாகியிருந்தாலும் விஷ்ணுவே பாணமாகியிருந்தாலும் வாசுகியே நாணாக ஏறுகின்றநாணியானாலும் என்னுடையகரும்பாகிய வில்லினாலும் ஐந்துபுட்பங்களாகியபாணங்களாலும் நீலநிறம்பொருந்திய வண்டென்கிறநாணியினாலும் அந்தச்சிவனைச் செயித்துப்போகிறேனென்றுவந்தனஞ்செய்துசுவாமியிடத்துக்குப்போனான் மன்மதன்-எ-று.

சந்தனமணமுந்தெட்டவக தமிழ்ப்புதுமணமுங்கொண்டு
வந்துமலையதென்றல் வசந்தமந்திரியுஞ்சார்ந்த
இந்துவுநிலவாமென்னை வலையினையெறிந்ததெங்கும்
கொந்தலரிளமாவெல்லாங் கோகிலமுழங்கிற்றன்றே.

(இ-ள்.) மன்மதன் சிவனைசெயிக்கும்படிபுறப்படும்போது பொதியமலையிருந்து அவ்விடத்தில்தங்கிய சந்தனவாசனையும் திவ்வியமான தமிழ்வாசனையுங்கொண்டு தென்றல்காற்றுவந்தது வசந்தனாகிய மந்திரியுமவனுடன்சேர்ந்தான் சந்திரன் கிரணமாகிய நிலாவலையினைநாலாபக்கமும்வீசினான் புட்பக்கொத்துகளையுடைய இளமையுற்றமாமரத்திலெல்லாங்குயில்முழங்கியது-எ-று. (௩௬)

மல்லிகைமுகையாஞ்சங்க மதுகரமுழங்கச்செய்ய
முல்லைசண்பகமசோகு முளரியேமுதலாயுள்ள
வெல்லையின்மலருந்தேனு மிசைத்தனவிரும்பச்செய்யக்
கல்வியுநக்கும்சொல்லார் குறிஞ்சியாழ்காதிற்கொண்டார்.

(இ-ள்.) மல்லிகையரும்பே சங்கமாகவும் அவ்வரும்பில்சப்திக்கின்ற வண்டுகள்அச்சங்கத்தைவாயில்வைத்து ஊதுகிறவீரர்களாகவும் விளங்க முல்லை சண்பகம் அசோகு தாமரைமுதலாகியகணக்கில்லாத புஷ்பங்களையுந்தேனையுமூன்றாக்கமுமிறைத்துக்கொண்டு கடினமாகிய கரும்புகல்செம்பு இதுகள கூடவுருகும்படி சொல்லுகிறவார்த்தையையுடையபெண்கள்குறிஞ்சியாழென்னும்வாத்தியத்தைக்கையிலேகொ

(௩௭)

பொங்கியவுடுக்களான புகரணிமுகத்துச்செக்கர்
தங்குசிந்தூரமாகுந் தனியிருட்கரியுங்கிளியை
பைங்குரகதமுஞ்செல்லப் பணைமுலைப்பவளச்செவ்வாய்
மங்கையரெனும்பேர்வீரா வடிக்கண்வாள்விதித்துச்சென்றார்.

(இ-ள்.) மிகுந்த நக்ஷத்திரங்கள் முகத்திலிருக்கிற புள்ளிகளாக செவ்வானமானது ஒருதிலகப்பொட்டாகவும் விளங்குகின்ற ஒப்பற்ற இருட்டாகிய யானையும் பசுமைபொருந்திய கிளியாகிய குதிரையும் நடக்கப்பருத்த முலைகளையும் பவளம்போன்ற வாயையுமுடைய ஸ்திரீகளாகிய சுத்தவீரர்கள் தங்கள் தங்கள் கண்களாகிய சத்திகளை அசைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள்-எ-று. (௫௫)

கோணியகருப்புமைந்து குலமலர்க்கணையுங்கொண்டு
வாணுதலிர்திசெல்ல மகரகேதனத்தினோடு
தாணுமாவனத்தைச்சேர்ந்தான் றவஞ்செய்வான் றனைக்கண்டஞ்சி
நாணிறைநாகால்வண்டு நாணினைமிங்கினானே.

(இ-ள்.) வளைவாகியகரும்புவில்லையும் புஷ்பங்களாகிய ஐந்துபாணங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய இரதிதேவியானவள் கூடவர மீனக்கொடியுடனே பரமசிவன் யோகத்திலிருக்கிறவனத்தைச்சேர்ந்து அவ்விடத்தில்தவஞ்செய்கிற அந்தச்சுவாமியைப்பார்த்து இவரையெவ்வாறுசெயிப்போமென்று பயந்து வெட்கத்தையடைந்துநடுங்கினான் வண்டைநாணாகவுடைய மன்மதன்-எ-று.

வெளிநின்றமலத்தெதிர்த்தாலென்னவிளையுமோதனச்சென்றெண்ணி
யொளிந்தனன்முன்னோபின்னேயுமையவள்வரவுகண்டு
களிந்தனமயக்கமாமோகனந்துகளிறைத்துவில்லை
வளைத்தனனளிநாண்பூட்டிவடிக்கணைதொடுத்தான்மாரன்.

(இ-ள்.) நேரேவெளியாகவந்துயுத்தஞ்செய்தால்என்னசேதமக்கு உண்டாகுமோவென்றுநினைத்துச் சுவாமியின்பின்தெரியாமல் ஒளித்திருந்து சமயம்பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோதுபார்வதி அக்கடவுள் முன்னே பணிவிடைசெய்யவருதலைக்கண்டு பெண்துணைநமக்கிருக்கிறபடியினாலே வெல்லக்கூடுமென்று சந்தோஷித்து மோகனத்தையுண்டாக்கும் புஷ்பாஸ்த்திரத்தைஇறைத்து வில்லைவளைத்து நாணேற்றிப்பாணங்களைத்தொடுத்தான்மன்மதன்-எ-று. (௫௭)

ஒருகரும்புருவச்சாபமொடியினுமுலகமீன்ற
விருகரும்புருவச்சாபமுளவெனுமெழுச்சியாலே
*பொருகணைதொடுத்தானென்று புராணசுடுகணையினாலு
மொருகணைவிடுத்தான்மாரனுடலெலாங்கொளுத்திற்றன்றே.

(இ-ள்.) மன்மதனானவன்றான்றிகைத்தண்டைசெய்தால்ஒருகரும்புருவமாகியவில்லானது ஒடிந்தாலும் உலகத்தைப்பெற்றபார்வதியின்

*ஒருகணையென்றமையால் நெற்றியென்றுவருவிக்கப்பட்டது கண்ணையென்றசொல்மெய்கேட்டு கணையென்று சொல்லணியேற்றன.

இரண்டுகரும்புருவமாகிய வில் உண்டாயிருக்கின்ற நமக்கியாதொரு குறைவுமில்லையென்கிறசெருக்கினாலேபோய்அனேகபாணங்களை விட்டபோது மூன்றுபுரத்தையும் எரித்தநகையாகிய அம்பையுடைய சிவன் அம்மன்மதன்மேல் தன்னெற்றிக்கண்ணைச்செலுத்தினார் அக்கண் மன்மதனுடைய உடம்பையெல்லாங்கொளுத்திவிட்டது-எ-று. (௫௮)

எருக்கவெண்பஞ்சுபோலே யழற்கண்ணாலனங்கனாக
திருக்குலைந்தனலக்கண்டு தேவருந்திசையினோரும
வெருக்கொளவொளித்தார்பூதகணத்துடன் விடையினானும்
பொருக்கெனமறைந்துவெள்ளிப் பொருப்பிடை புகுந்தானன்றே.

(இ-ள்.)நெருப்புப்பட்ட எருக்கம்பஞ்சுபோல் மன்மதனாகியமாறுபாடுபொருந்திய மனத்தையுடையவன் எரிந்துபோகக்கண்டு தேவர்களும் அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் பயப்பட்டொளித்துக்கொண்டார்கள் அதன்பின்பு சுவாமிபூதகணங்களுடன்சீக்கிரமாகஅந்த விடம்விட்டுக்கைலாசத்துக்குளெழுந்தருளினார்-எ-று. (௫௯)

சங்கரன்மணத்தைவேண்டியுமையுநற்றவமேசெய்தா
ளங்கதுபுணருமாறேழ் முனிவருக்கமலனசொன்னான்
மங்கலவெழுஞ்செபதமுனிவருமகிழ்வாயெய்தித
துங்கவெற்பிறையாகிதனைச சோபனஞ்சொல்லினார்கள்

(இ-ள்)பரமசிவனானவர்தன்னைக்கல்யாணஞ்செய்துகொள்ளப்பார்வதிதவஞ்செய்கிறாள் அவள்வந்துசேரசசப்தரிஷிகளையழைத்து பருவதராஜனிடத்திற்போய் சுவாமிக்கு உன்பெண்ணை கலியாணஞ்செய்துகொடுவென்று கேளுங்களென்று அனுப்பினார் அந்தப்படியே அந்த ஏழுபேரும் பருவதராசனிடத்திற்குப்போய் இந்தச சோபனசசேதி சொன்னார்கள்-எ-று. (௬௰)

மலையிறைமகிழ்ந்தானந்த மலையிறைபுதல்வன்வள்ளல்
குலமதுபயந்தோர்நாமங் குடிப்பெயரேதுவாழூர்
தலமதுபுகலுமென்றான் தவத்தவர்நகைத்துசசொல்வா
ரலகிலான்பிறப்புமில்லை கிளையெனவறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்.)ரிஷிகள்போய்ச்சொன்னவுடனே பருவதராஜன்சந்தோஷித்தான் அவன்பிள்ளைபாகியமைநாகன் ரிஷிகளைப்பார்த்து சிவனென்னசாதி அவருக்குத்தாய்தகப்பன் பெயரென்னகுடிப்பெயரென்ன அவரிருக்குமூரெது சொல்லுங்களென்றுகேட்டான் அதைமுனிவர்கேட்டுநகைத்துச் சிவனை அளவிடக்கூடாதவர் அவர் பிறந்தவிடம் மூன்றில் அவர்கல்லசாதியென்றுதெரிவித்தார்கள்-எ-று. (௬௧)

பொருந்தநோருவகையாகிப் பிறைமுடியவன்போர்ராளிற்
பொருந்தபூராருந்தோர்ந்து புனிதரைபபுகழ்ந்துபோமறி
விருத்தியார்வாவுராளுங்குறிதகிரைவிடுத்தானன்னோர்
பருத்தங்கையினாற்கிந்தப்படியெல்லாம்பணிந்துசென்று

(இ-ள்.) அப்படிசத்தரிஷிகள்சொன்னபிறகு பருவதராசன்முதலா னவாகளெல்லாமமகாசந்தோஷத்தையடைந்து சந்திரனைத்தரித்த மு டியையுடையசிவன் பிறந்தநட்சத்திரத்திற்கும் அம்மன்பிறந்த நட்ச த்திரத்திறகுந் தகுந்த பொருத்தமுங் கலியாணஞ்செய்கிறகாலமுமறி ந்து நிச்சயமபண்ணி ரிஷிகளினுடைய பாதத்தைப் புகழ்ந்துவண விருத்தபொருந்தியகலியாணமுகூர்த்தவோலையும் எழுதிக் கொடுத் புவித்தான் அந்தஏழுரிஷிகளும் கங்கையைத்தரித்தசுவாமிக்கு ந சகதிகளெல்லாம வணங்கிசசொன்னார்கள் -எ-று. (௬௨)

இமயவெற்பிறைவனோலை யுகத்திலேழுகிரிக்குமேருச்
சிமையமாலவரைக்குஞ்செம்பொற் றிகிரிமாவரைகளுமேழு
தமரவான்கடற்குஞ்சித்த சாரணர்முனிவோருக்கும்
அமரரானவர்க்குமவஞ்சிமணத்தினையறிவித்தாகள்.

(இ-ள்.) இமையபருவதராசன் பார்வதியம்மன் கலியாணமுகூர்த்த வோலையை அனேகதூதர்கள்கையிற்கொடுத்தனுபபுவிக்க அவாகள் சதத குலபருவதங்களுக்கும், கொடிமுடிபொருந்திய மேருவுக்கும், சக்கிர வாளகிரிக்கும் ஒலியையுடையசத்தசமுத்திரத்திற்கும, சித்தா - சார ணர்-முனிவா-தேவா முதலானவர்களுக்கும, அம்மன கலியாணத்தை த் தெரிவித்தார்கள் எ-று. (௬௩)

ஓலைகண்டளவேசேர்ந்த வுந்திகளேழும்பூமி
மாலையாய்ச்செல்லுகின்ற மகிமைசேர்நதிகளேழும்
நீலமேமுதலாயுள்ள கிரியெலாநெருங்கிச்சென்ற
கோலமாமுனிவோர்சித்த ரிமையவாரூழ்ங்கொண்டார்கள்.

(இ-ள்.) ஓலையைக்கண்டவுடனே எழுசமுத்திரத்திற்கும்பூமிதேவி க்கும, மாலைபோலபபிரகாசிக்கின்ற மகிமைபொருந்திய ஏழுநதிகளு க்கும, நீலகிரிமுதலாகிய சபதகுல பருவதங்களுக்கும, அதிஷ்டா னமாகியதேவதைகளொருங்கிச்சேர்ந்தார்கள-முனிவர்களும, சித்தர் களும் தேவர்களும் கூட்டங்கூட்டமாகச்சேர்ந்துவந்தார்கள்-எ-று. ()

அட்டதிக்கனைத்துந்தோற கொடிகளாலடைத்தாரவிண்ணை
மட்டறுவிமானந்தன்னன் மாலையான்மறைத்தார்வீதி
நெட்டிலைபரமையுூக நிரைகளாய்நிறைத்தார்வெறபிற
றட்டியபுழுகினாலே மெழுகினார்தரைகளெல்லாம்.

(இ-ள்) எட்டுதிக்கையும் தேரினாலும்கொடிகளாலும் இடமில்லா மல்நிறைத்துவிட்டார்கள், ஆகாயத்தைஇடமில்லாமல் விமானத்தினா லும், மாலைகளினாலும் மறைத்துவிட்டார்கள் வீதிகளில் நீண்ட இலைக ளையுடைய வாழைகளையும்-கமுகுகளையும் நிரைநிரையாகநட்டு அலங் காரஞ்செய்தார்கள-மலையிலிருக்கிற புழுகைக் கரைத்துத்தரைகளெல் லா மெழுகினார்கள்-எ-று. (௬௫)

தோரணஞ்சமைத்தார்முத்தின் றொங்கலெலாந்தொடுத்தார் வி
பூரணகும்பநிரைவைத்தார புதுமணிவிளக்குமிட்டார் (ண்ணில்

ஆரணனுலகுமற்றை யனைவருமமரர்நாடு
நாரணனுலகுமவந்து காணவேநாணுமாறே.

(இ-ள்) தோரணங்கட்டினார்கள், அநேக முத்துமாலைகளைத்தொங்க விட்டார்கள் ஆகாயங்களைக்கொண்டுவந்து பூரணகும்பம் வைத்தார்கள். மேன்மையாகிய இரத்தினவிளக்குகள் ஏற்றினார்கள், பிரமலோகமும் அமராவதிபுரியும் தேவலோகமும் வைகுந்தமும் இதைப்பார்த்து நாணும்படிச் சிங்காரித்தார்கள்-எ-று. (௬௬)

மணிவிளக்கனையவிமவான் மலையரமகளிர்கூடிக்
கணிமலர்க்கங்கையாட்டிக் கலையினுண்மருங்கைக்கூட்டிப்
பணிமணியாரம்பூட்டிப் பரிமளத்தாமஞ்சூட்டி
யணிநுதற்றிலகந்தீட்டி யருமறைச்சடங்குசெய்தார்.

(இ-ள்) இரத்தினதீபம்போன்ற பார்வதியைமலையிலிருக்கிறபெண்கள்கூடிக் கற்பகமலர்வாசனைசேர்ந்த கங்காசலத்திலேஸ்நானஞ்செய்வித்து இடுப்பிற்றுகிலுடுக்கும்படிசேலைகட்டி ஆபரணங்களுடன் முத்துமாலையும்பூட்டிப் பரிமளம்பொருந்திய நறுமலர் மாலைசூட்டி அழகிய நெற்றியிலே திலகம்பொட்டுவைத்து வேதவிதிப்படிச் சடங்குசெய்தார்கள்-எ-று. (௬௭)

பூமணக்கோலஞ்செய்த பொடியணிபுனிதனாரைத்
தூமணக்கோலஞ்செய்யச் சதுர்முகன்முதலோரண்டித்
தூமணித்துகிலசாத்திச் சுராதருமாலைசாத்தி
மாமணிப்பணியைநீக்கி மாமணிப்பணிகள்பூட்டி.

(இ-ள்.) வாசனைபொருந்திய புஷ்பபாணங்களை எய்தமன்மதனைநெற்றிக்கண்ணாலெரித்து அப்பஸ்மத்தைப்பூசிய சுத்தராகிய பரமசிவனை மணக்கோலஞ்செய்யும்படியாகப் பிரமா முதலானவர்கள்கூடிப் பரிசுத்தமாகிய இரத்தினமயமாகிய வஸ்திரஞ்சாத்திக் கற்பகப்பூமாலைதரித்து முன்னேயிருந்த சர்ப்பாபரணத்தைக்கழற்றிப்போட்டு மாணிக்கரத்தினங்களாகிய ஆபரணங்களைத்தரித்தார்கள்-எ-று. (௬௮)

சடையிளம்பிறையைத்தங்க ளிறையெனத்தகைந்துசூழ்ந்த
உடுகுலமெனமுத்தா லொளிவிடுமகுடஞ்சூட்டி
அடைவுடன்விழியாந்திங்க ளாதவராகியின்மீது
குடியிருந்தனபோற்செய்ய குண்டலமிரண்டுஞ்சாத்தி.

(இ-ள்) சுவாமியினுடைய சடையிலேதரித்த பிறையைப்பார்த்துத் தம்முடைய புருஷனென்று சுற்றிக்கொண்ட நட்சத்திரக்கூட்டங்களைப்போல முத்துக்கள்பிரகாசியாநின்ற கிரீடஞ்சூட்டிப்பொருந்தியகண்களாயிருக்கிற சந்திரசூரியரிருவருங்காதினிடத்திற் குடியிருந்தாற்போல அழகாகிய இரண்டுகுண்டலங்களைச் சாத்தினார்கள்-எ-று. (௬௯)

வரம்பெற்றதிருமால்சாத்து மலர்விழிக்கதிர்ப்பசோதி
பரம்பியதனையசீலப் பருமணிச்சிலம்புசாத்தி
விருப்பியகோலஞ்செய்தா ரிறையுமால்விடையேறக்கொண்டார்
நரம்பையர்நெருங்கித்தண்ணீ ராஞ்சனங்காட்டினார்கள்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவானவர் வரம்பெற்றுக் கொள்வதற்காகத் தம்முடைய கண்ணிலொன்றைப் பாதத்திற் சாத்தினார் அந்தக் கண்ணினது கருப்புச்சோதி காலைச்சுற்றிப்பரவினதுபோலே நீலமணிகளாலிழைத்த சிலம்பைத்தரித்து சர்வதிராளும் விரும்பத்தகுந்த அலங்காரஞ்செய்தார்கள்-பரமசிவன் விஷ்ணுவே யுருவமாகிய ரிஷபத்திலேறினார் -அப்பொழுது அரம்பாஸ்திரீகள் மஞ்சளாலத்தி யெடுத்தார்கள-எ-று.

குலவுமாலனுகிப்போற்றக் குமுதவாய்மலர்ந்தான்கஞ்ச
மலரினானவணங்கச்சற்றே மணிமுடியசைத்தான்விண்ணோர்
தலைவனெதிர்நின்றேத்தத் தனிநகைபுரிந்தான்றேவர்
பலரும்வந்திறைஞ்சியேத்த வவர்க்கெலாம்பார்வையீந்தான்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவானவர் சுவாமியின்முன்னேவந்து வணங்கச் செவ்வாம்பற்பூப்போலுந் திருவாய் மலர்ந்து வாருமென்றார் - தாமரைப்பூவிலிருக்கிற பிரமாவந்து நமஸ்கரிக்கச்சற்றே இரத்தின கிரீடமிழைந்த திருமுடியையசைத்தார் - தேவேந்திரன் வந்தனஞ்செய்யப்புன்சிரிப்புகொண்டார்-மற்ற தேவர்களெல்லாரும் வந்துவணங்கக்கிருபைகண்ணினாலே பார்த்தருளினார்-எ-று. (௭௧)

கலித்துறை.

முடித்தகங்கையாம்பிறைக்கொழுந்தொடுந்துமேன்முளைத்து
வெடித்ததாமெனத் தவளவர்ணவிளக்கோல்விளங்க
வடித்தகங்கையி னருவியுமர்புனிகொழுந்துந்
தொடுத்துவீழுமா றெனவிருகவரிகடுலங்க.

(இ-ள்) சடையிலே தரித்த கங்காசலத்தினால் பிறையானது கொழுந்துவிட்டு அங்குரமாகிப்புறப்பட்டதென்றுசொல்லும்படியாக வெள்ளைவட்டக்குடைபிடிக்கவும், அலையடிக்கிற கங்கையினருவியும், சந்திரனுஞ்சேர்ந்துவிழுந்ததுபோலும் இரண்டுசாமரம்வீசவும்-எ-று. (௭௨)

திருவினாயகனடப்பைகொண்டொருபுறஞ்சேரத்
தருவினாயகன்களாஞ்சிகொண்டொருபுறஞ்சார
விரவிநான்முக னாலவட்டங்கொடுவீசப்
பரவிநாரதர் தும்புருவிருபுறம்பாட.

(இ-ள்) இலட்சுமிகாந்தராகிய விஷ்ணு பக்குவெற்றிலை முதலானவைவைத்திருக்கிற அடப்பையெடுத்துக்கொண்டு ஒருபக்கம்வரவும், கற்பகத்தருவிற்கு நாதனாகிய தேவேந்திரன் படிக்கமெடுத்துக்கொண்டுவரவும், பிரமாசமீபத்தில்நின்று ஆலவட்டம்வீசவும், தும்புருநாரதரிரண்டுபேரும் வந்தனஞ்செய்து இருபுறத்திலும் நின்று சங்கீதம்பாடவும்-எ-று. (௭௩)

கூற்றுதைத்தவன்கணைசபர்துகைகொடுக்குறுகக்
காற்றுவேந்தனுந் திசையெலாநறும்புகைகாட்ட
வேற்றுவாசனக்கடவுளுஞ்சிறியவாளெடுப்பத்
தோற்றுநாதவர்கலைமதிவிளக்கொடுத்தூழ.

(இ-ள்) யமராசனானவன் தன்னத்தினாற்செய்திருக்கிற பாதக்குறடுகளைக்கையாலெடுத்துக்கொண்டு வரவும், வாயுபகவான் திசைகளெட்டிலும் அகிற்புகை, சாம்பிராணிப்புகை; காண்பிக்கவும், ரிஷபத்திலேறுகிற ஈசானன் உடைவாளெடுத்துக்கொண்டுவரவும், சூரியர்களனேகரும் சந்திரரனேகரும் விளக்கெடுத்துக்கொண்டுவரவும்-எ-று ()

சுரமடந்தையர் துகிலின்மஞ்சிகைபலசுமப்ப
வரவமங்கையர் நவமணிப் பணிசுமந்தணுகப்
பரவுகின்னரர் முதலினோர்வினைபார்ப்பரிக்கப்
பொருவினான்மறை நடந்திறைதலைமைப்புகழ.

(இ-ள்) தேவகன்னியர் அனேகவஸ்திரம்வைத்திருக்கிற பெட்டிகளைத்தூக்கிக்கொண்டுவரவும், நாகலோகப்பெண்கள் நவமணிகளிழைத்திருக்கிற ஆபரணங்களைச்சுமந்துகொண்டுவரவும், கின்னரகிம்புருடர் வீணைவாத்தியஞ்செய்யவும், நான்குவேதங்களுஞ்சமீபித்துச்சுவாமியெல்லாருக்கும் பெரியவரென்று புகழ்ந்துமுறையிடவும்-எ-று. ()

கிரகமேழுமெண்வசுக்களுமுனிவருங்கிளர
வுரகாவிஞ்சையரிமையவர்மகிழ்ந்துகண்டுருக
விருகரங்களாலுருத்திரர்மலர்மழையிறைப்பத்
திருவும்வெண்கலைமடந்தையுமிமசலந்தெளிப்ப.

(இ-ள்) சந்திரசூரியரிருவருந்தவிர மற்றவேழுகிரகங்களும், அஷ்டவசுக்களும், முனியீசுரர்களும களிகூர்ந்துவர நாகலோகத்தார் வித்தியாதரர்கள தேவர்கள்பார்த்துச்சந்தோஷத்தையடைந்து உருக ஏகாதசருத்திரர்களும இரண்டுகைகளாலும் புஷ்பங்களை வருஷமாகவிறைக்க-இலட்சுமியும், சரஸ்வதியும், பனிநீர்தெளிக்கவும்-எ-று. (௯௪)

திக்குப்பாலகர் தெரிவையர்திசைதொறுந்திகழ
மிக்கமாதர்களெழுவருஞ்சோபனமவிளம்ப
விக்குநேர்மொழிநீரமகளிர்வாழ்த்தெடுப்பத்
தக்கவிஞ்சையாமகளிர்பல்லாண்டிசைவழங்க.

(இ-ள்) திக்குப்பாலகருடைய தேவிகள் அவரவர்கள் திசைகளினின்றுசேவிக்கவும சத்தமாதர்கள் சோபனம் பாடவும கருப்பஞ்சாறுபோல்மாதுரியம்பொருந்தியவார்த்தைகளுடைய நீரமகளிர்வாழ்த்துச்சொல்லவும, தகுந்தவித்தியாதரமாதர்கள் பல்லாண்டுகூறவும்-எ-று,

கண்டைபேரிகை குடமுழகாகளந்துவைப்ப
வுண்டமல்லரி சல்லரிவலம்புரியொலிப்ப
வண்டகோளகை மடந்தையர்சிலம்பொலியதிர்ப்ப
வெண்டிசாமுகந் தனிலுமெண்பிரம்பொலியிசைப்ப;

(இ-ள்) பெரியமணியினோசையும், பேரிகை-குடவாத்தியம்-மத்தளவாத்தியம்-காகளம்-சப்திக்கவும், மல்லரி-சல்லரி-சங்கங்கள்கோஷிக்கவும், தேவப்பெண்கள் காலின்சிலம்புகலீரென்று சப்திக்கவும் எட்டுத்திக்கிலும் நந்திகேசுரரானவர்வருகிறகூட்டங்களைவிலக்க அடிக்கிற பிரம்பினதுசப்தம பிரகாசிக்கவும்-எ-று. (எஅ)

எண்ணும்வெள்ளியாம் வரையடியிறங்கியதிடப
மண்ணவல்சேனையின் கொழுந்திய கிரிதலமடைந்த
விண்ணுமண்ணுமெள்ளிடமறநெருங்கியவிமானம்
மண்ணுமால்விடைநெறிகடந்தடைந்ததுபதியே.

(இ-ள்) யாவராலுந்தோத்திரஞ்செய்யப்பட்ட கைலாயகிரியடிவார த்தில் ரிஷபவாகனமிறங்கியதுசுவாமியினுடைய சேனையின் முன் ணி இமையபாவததை யடைந்தது-ஆகாயமும்பூமியும் எள்ளிற விடமில்லாமல் விமானங்கள்நெருங்கியதுகள் அலங்கரித்திருக்கின்ற விஷ்ணுவாகிய ரிஷபம்சுவாமியைத தாங்கிக்கொண்டு வழிமுழுதுங்க டந்து இமயபாவதராசன் புட்டணத்தில்வந்துசேர்ந்தது-எ-று. ()

இமயகிரிப்பதியடைந்ததுமிமகிரிமடவார்
விமலனூர்திருவழகெலாம் விழிகளானிரைத்தா
ருமைதவத்தினுக்கழிவிலையெனப்புகழுந்துரைத்தா
யமர்செய்காமனையழித்தகண்ணெனுவெனவுரைத்தார்.

(இ-ள்) அப்படியேசிவன் இமயபாவதத்திலே எழுந்தருளினபோ து அந்தமலையிலிருக்கின்றபெண்கள் சுவாமியின் அழகைப் பார்த்துப் பார்வதிசெய்த தவசுக்கு ஒருகுறைவுமில்லாமல்பலன்சித்தியாச்சுது எ ன்றார்கள்- அவர்களில்சிலாயுததத்துக்குவந்தமன்மதனையெரித்தகண் ணெதுவோ அந்தக்குரூரமானகண்ணைப் பாாப்போமென்றார்கள்-எ-று.

ஆகமாரணிந்திருக்கவுமுலகெலாமயர்ந்த
போகமீதிவரிருக்கையான் மாணுடலொழித்துப்
போகமீதிவாவிரும்புறவுபாசகனவபுணர்ந்த
மோகமாகுகிறுதலவரெனசசிலாமொழிந்தார்.

(இ-ள) மன்மதன்தேகத்தையுடையவனுயிருந்தபோது இவர்யோ கநிலையிருந்ததினாலே உலகத்திலுள்ள சனங்களெல்லாம் விகார மில்லாமல் அசந்துகிடந்ததுகள் மன்மதன் தேகம்போயும்இவர்போ கநிலைவிருப்பம உண்டானபடியினாலே சகலருக்கும்போகத்திலா சையுண்டாச்சுது-ஆனபடியினாலே மோகத்தையுண்டாக்குகிறவர் இ ந்தசிவனேயன்றி வேறொருவருமில்லை யென்று ஸ்திரீசனங்கள் சி லர்சொன்னார்கள்-எ-று (அக)

மாயவிற்கைவேளழகிவரெழின் மிகுவடிவி
லாயிரத்திலொன்றிலையெனத்தனைமதித்தவனைத்
தீயிடத்துடல்கொளுத்திய தவத்தினைற்றிறமே
யாயுமுத்தமாழிப்பரோவெனச்சிலாறைந்தார்.

(இ-ள்) மாயஞ்செய்கின்றகரும்புவில்லைகையிற் றரித்திருக்கின்ற மன்மதன் அழகு இந்தசுவாமியினுடையவடிவமாகிய அழகில் ஆயி ரத்தி லொருபங்குகாணாது-அதனாலே அவனையிகழ்ந்து தன்னைமதித் துத்தீயினாலேஅவனைக்கொளுத்திப்போட்டது-தபோமகிமையினாலே யே ஆராய்ந்தெடுக்கத்தகுந்த உத்தமர்கள்- ஆனால் அப்படிச்செய்வார் களோவென்றுசிலமாதாகள்சொன்னார்கள் எ-று. (அஉ)

மாதுலன்பெருங்கிளைஞருமருகனூர் திரளும்
காதலன்பினுனெதிரெதிர்தழுவினாகலந்தா

ராதியக்கழுமதனிலை யளவிடவரியோன்
வேதியன்கரம்பிடித்தினி திழிந்தனன்விடைமுன்

(இ-ள்) யாமனாகிய இமவற்பர்வதராஜன் சுற்றத்தார்முதலிய அனேக ருமானாகிய பரமசிவனுடைய சேனாசமூகமுமிகுந்த ஆசையோடு கூடினவர்களாய் எதிரெதிராவந்து ஒருவர்க்கொருவர்கத தழுவிக் கொண்டார்கள் முதலுமீறுமில்லாத அளவிடப்படாதசிவனானவர் பிரமா கையைப் பிடித்துக்கொண்டு ரிஷபவாகனத்தில் நின்று இறங்கினார்-எ-று. (அ௩)

இலகுமங்கையரனேகர் நீராஞ்சனமெடுப்ப
வுலகபாலகரிருமருங்கிலுநடந்தெய்துமகத்
திலகமாதவனிருகைமேலொருகரஞ்சேர்த்தகிட்
டலகிலாமணி யிழைத்ததோரமண்டபத்தனைந்தார்

(இ-ள்) இப்படி சுவாமியானவர் ரிஷபவாகனம் விட்டு இறங்கின வுடனே அழகுபொருந்திய அனேகம் பெண்கள் ஆலாத்தியெடுக்கவும் அஷ்டதிக்குபாலகரெட்டுப்பேரும் சுவாமியினிருபுறத்திலும் நடந்துவரவும் எல்லாருக்குந் திலகமாகிய விஷ்ணுவினுடைய இரண்டுகைமேலும் தம்முடைய ஒருகையைச்சேர்த்துக் கணக்கில்லாத ரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டிருக்கிற மண்டபத்தில் வந்துசேர்ந்தார்கள்-எ-று. (அ௪)

அரியமண்டபத்தமைத்த பீடிகையின்மீதமைந்தார்
வரையிடைப்பிறந்தமைவளர்மூலைசொலவருவார்
குருமலர்க்கையி லேந்திவந்தருள்குடியிருக்கும்
திருமுகத்தினை யிறையவன்வலப்புறஞ்சேர்த்தார்.

(இ-ள்) சுவாமி அருமையாகிய அந்தமண்டபத்தில் இட்டிருக்கிற ஆசனத்திலெழுந்தருளினார்-ஸ்தனங்கள்மலைபோலே யிருப்பதினாலே அந்தஸ்தனங்களோ இவர்கள்மலையிலே பிறந்தாரகளென்று காணபிக் கும்படியாக வருகிற மாதர்களுடைய நிறம்பொருந்திய புஷ்பம்போலும் கைகளிலேயேந்திக்கொண்டு கிருபையே குடியாகவிருக்கின்ற அழகியமுகத்தையுடையபார்வதியைச்சிவனுடையவலப்புறத்திலேகூட்டினார்கள்-எ-று. (அ௫)

முன்னையாரணன் வதுவையின்சடங்கெலாமுடித்து
வன்னிமேற்பொரி யிறைத்தநெய்சொரிந்துமந்திரத்தா
லென்னையாளுடை யிறைவனுமேழுலகீன்ற
கன்னிசெங்கரம்பிடித்துமூவலஞ்செய்தான்கனலை.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் சுவாமியும் அம்மனும் கலியாணமண்டபத்திலெழுந்தருளியிருக்க அந்தவேளையில் பிரமாவானவர் கலியாணச்சடங்கைவிதிப்படிமுடிக்க என்னையாட்கொண்ட பரமசிவனானவர் அக்கினியிற்பொரியிறைத்து நெய்யாகுதிபண்ணி முன்னமே ஏழுலகத்தையும்பெற்ற அம்மன் கையைப்பிடித்து அக்கினியை மூன்றுதரமவலமாகச்சுற்றிவந்தார்-எ-று. (அ௬)

ஒற்றைவால்வளையொலித்தது சுருதியுமொலித்த
சுறறும்வானவ ரிருடியர்மலர்மழைசொரிந்தார்

பற்றியசனத்திருந்தன னனைவரும்பணிந்தார்
பெற்றதாளைதயோடன்னையைப் பணிந்தனன்பெரும்மை.

(இ-ள்)வெண்மைபொருந்தியஞ்பமறசக்கமுழக்கவும், நான்குவேதங்களும சப்திக்கவும், நான்குபுறமும் சுற்றிகொண்டு தேவர்களும் ரிஷிகளும் புஷ்பமாரியைப் பொழியவும், சுவாமி ஒரு ஆசனத்தில் எழுந்தருளினார்- அப்போது சர்வதிரபேரும் வந்தனஞ்செயதார் பார்வதியானவள் அவள் தாயையுந் தகப்பனேயும்வணங்கினள்-எ-று.

எரித்தகாமனைத் தருதியென்றிமையவரயன்மா
லொருத்தரின்றியே யிறையவன்மகிழ்ச்சிகண்டுரைத்தார்
மரித்தகாமனையழைத்தருள் புரிந்தனன்வளளல்
பெருத்தவன்பினலனைவரும விடைகொடுபெயர்ந்தார்.

(இ-ள்)தேவர்களும் பிரமாவும் விஷ்ணுவும் மறறசாவத்திரபேரும்சுவாமி எல்லாரிடததிலும வைத்தபிரியதைதப்பார்த்துச் சுவாமீநீர்முன்னே எரித்த மன்மதனைஎழுப்பித் தரவேண்டுமெனறு கேட்டார்கள். அப்படியே இறந்துபோன மன்மதனே வரவழைத்துககொடுத்தகிருபைசெயதார- பரமசிவன்-பினபு யாவரும் விடைபெற்றுககொண்டு போனார்கள-எ-று. (அஅ)

அதற்பினன்னுலுங கவுரியுமுருகியோன்றுகி
மதத்தவானனையகுமரனைபபயநதனாமகிழவாய்
விதிததவேலினைகுமாரனுககளித்திறையடுத்தான்
கொதிததாருகனுயிர்குடித்துவநதனலகுமரன்.

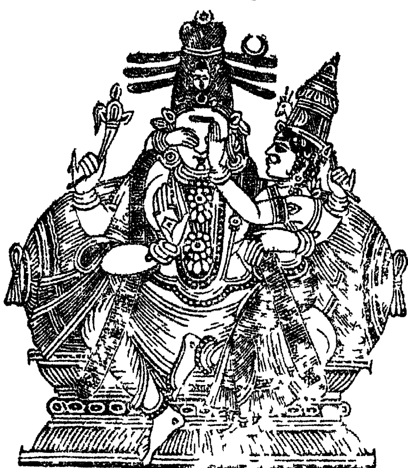
(இ-ள்)அப்படியேதிருக்கலியாணம் நடந்தபின்புசுவாமியும் அம்மனுமிருந்த அனபுகொண்டு ஒருருவமாகிசசேர்ந்து வலிமைபொருநதிய யானைமுகத்தையுடைய விசகினேஸ்வரரையும சுப்பிரமணியரையும் பெற்றார்கள்-அதன்பின்புசுவாமியானவர சுப்பிரமணியருககு ஒருவேலாயுததைதை அருளிசசெயதனுப்பினபடியே அவர்போய் அந்தத் தாருகாசூரனே வேலாயுதத்தால் விட்டெறிந்து கொன்று சந்தோஷத்தையடைந்தார்குமாரசுவாமி-எ-று. (அகூ)

மயிலெனத்திகழ் மலைமகள்பொருகரிவதன
னயிலெடுத்தசெங்கரனுடனிமையவெற்பகன்று
கயிலைவெற்பில்வந்திமையவர் முனிவர்கண்களிக்க
வெயிலுடைப்புரமெரித்தவனிருந்தனனப்பால்.

(இ-ள்)மயில்போல்விளங்காநின்ற பருவதராஜன்மகளாகிய பார்வதியானைமுகததையுடைய பிள்ளையார், வேலாயுதத்தைத்தரித்த சுப்பிரமணியருடன் இமயகிரியைவிட்டு நீங்கித, தேவர்கள் முனிவர்களுடைய கண்களிக்கக்கைலாயத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார்-முப்புரதனத எரித்தவராகிய பரமசிவன்- அதன்பின்பு-எ-று. (கூ0)

மூன்றாவது- திருவவதாரச்சருக்க-முற்றிற்று.

ஆகதிரு ௫... ௩௯-௨௫௪

உ

சிவமயம்.

நான்காவது

திருக்கண்புதைத்தசருக்கம்.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

மின்னனையமுகிறவழு மிமகிரியின் றவோபலத்தான் மேனையாள், வன்னையிடத்தென்னன்னை யவதரித்தகதை சிறிதேயறைந்தேனிப்பால், பொன்னனைய சடையிறைவன் றிருநயனமிருகரத்தாற் புதைத்தவாறுந், தென்னருணைமாநகரி லன்னைவினை தீர்த்ததுவுஞ் செப்பலுற்றேன்.

(இ-ள்) மின்னல்பொருந்திய மேகங்கள்தவழ்ந்து போகாநின்ற இமவற்பருவதத்தின் தவோபலத்தினாலே மேனாதேவியிடமாக என்தாயாகிய பார்வதி அவதரித்த கதையில் கொஞ்சந்தான் சொன்னேன் அந்தப் பார்வதி பொன்போலும் சடையுடையசிவனது அழகியகண்களை இரண்டுகைகளினாற் பொத்தியதும் அதனால் வரும்வினையைத் தென்றிசையின்கண்ணிருக்கிற அருணாசலத்தில் அம்மைபூசைசெய்துதீர்த்ததும் சொல்லத்தொடங்கினேன்-எ-று. (க)

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்-வேறுவண்ணம்.

ஊடுவர்புலவி தீர்ப்ப ரொருவருக்கொருவர் மாலை
சூடுவா மறைநூல்கேட்பர் சொல்லுவார் வீணைநாதம்

பாரிவர்பலவிதம் பயிற்றுவர்பலகாறருக
ம ழுவர்வெல்வா தூற்ப ணிகலம்புனைவரன்பால்.

(இ-ள்) சிவனும்பார்வதியும் பிணங்கிக்கொள்வார்கள் அதை மறுபடியும தீர்ந்துக்கொள்வாகள் ஒருவருக்கொருவர் மாலைகளைச்சூடிக்கொண்டு வேதசாஸ்திரங்களைத் தீதவாகள் முனிவர்கள் சொல்லக்கேட்டும், அதன்பொருளைச்சிலருக்குச்சொல்லியும், விளையாட்டிய றைவாசித்தும் மற்றும் பலவிளையாட்டுகள் செயதும், பலதரம் சூதமாடியும, அதனால் வெற்றியையும் தோறலையு மடைந்தும் அழகிய ஆபரணங்களைத் தரித்துக்கொண்டு மிருந்தார்கள்-எ-று. (உ)

இதுவுமது.

அந்தவேளையிலென்னன்னை யையனையிறைஞ்சியைய
விந்துவுமிரவிதானும் யாவரென்றிசைத்தாளெந்தை
சுந்தரகனிவாய்மின்னே சுடாகளெம்மிருகணென்றூர்
கந்தனைப்பயந்தாளீசன் விழிகளைப்புதைத்தாள்கையால்.

(இ-ள்) அந்தச்சமயத்தில் என்தாயாகியபார்வதி சுவாமியை வணங்கிஐய சந்திரசூரியாகள்யாவரென்றுகேட்க அதற்குச்சுவாமி அழகிய கனிபோலும வாயையுடையபெண்ணே அந்த இருவரும் நமமுடைய கணகளென்றுசொன்னா-சுப்பிரமணியனைப்பெற்ற தாயானவள் கேட்டு வேடிக்கையாகச் சுவாமியினுடைய கண்களை இரண்டுகைகளால் மூடினள்-எ-று. (௩)

கலிவிருத்தம்.

ஈசனார்விழிபுதைத்தலு மிருட்பிழப் புருக்கிப்
பூசினலெனவிருண்டன திசைகளும்புவியு
மாசினீலமால்வரையெனக்கருகியமலைகள்
காசுலாவிய நதியெலாம்யமுனைபோறகறுத்த.

(இ-ள்) பரமசிவனுடையகண்களைப் பார்வதி புதைத்தலும் இருட்கூட்டத்தை யுருக்கசெய்து பூசினதுபோல் திக்குகளும பூமியுமிருண்டதுகள்-மலைகளெல்லாங்குறறமற்ற நீலகிரியைப்போல் கறுததது கள் - மணிகள்பொருந்திய நதிகளெல்லாம யமுனாநதிபோல் கறுத்ததுகள்-எ-று. (௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

மறையவனுநாரணனு முனிவர்களும் வசுக்களுநான் மறையும்வானோ, ரிறையவனும்விழியொளிபோய்ப் பிறவிநெடுங் குருடரெனவிருந்தார்மறறைக, றவைகிளைமுதல்விலங்கு பறவைகளு மொளியிழந்த கண்ணகாண, துறவறமும்பிறவறமுந் தொலைந்தனமற் றுளதொழிலுந்தொலைந்ததன்றே.

(இ-ள்) பிரமாவும், விஷ்ணுவும், முனிவர்களும், அஷ்டவசுக்களும், நாலுவேதங்களும், தேவாகளும்; இந்திரனும், கண்ணினது பிரகாசமறறுப்பிறவிக்குருடர்போலிருந்தார்கள், பசு-காளைமுதலிய மிருகங்க

ளும், பட்சிகளும் கண்ணொளியற்றதுகள்-துறவறமில்லறமிரண்டும் ஒழிந்ததுகள்-மறமல்லாததொழில்களும் கெட்டதுகள்-எ-று. (ரு)

கலித்துறை.

தேவர்மானிடரிராக்கதர் நிறமெனத்திரிந்தார்,
கோவிலிந்திரன் வெண்கரிகருநிறங்கொண்ட
தாவிலம்புயன் கொடிகொடியானதவ்வளவின்
மூவாதேவனுங் களவறுமுறைசெய்யப்புகன்றார்.

(இ-ள்) தேவர்களும் மனிதர்களும் இராட்சதர் நிறம்போலக் கறுத்தார், ஆகாயத்தில் இந்திரன்வாகனமாகிய வெள்ளையானை கரிபோலக் கறுத்தது, கெடுதலில்லாதபிரமாவின்கொடிய அன்னமகாகபோலக்ருகியது, அப்படிஎல்லாப்பொருளுங்கறுத்து மயங்குகிறகாலத்தில் மும்மூர்த்திகட்கு முதலாகிய சிவனிடத்தில் எல்லோரும் போய்முறையிட்டுத் தங்கள்குறையைச் சொல்லிக்கொண்டார்கள்-எ-று. (சு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சலெனவமைத்தகரத் திறைவனுதல் விழிதிறந்தானவனியேழும், துஞ்சமிருளகன்றது பன்னிருகோடி சூரியர்தந் தோற்றம்போல, வஞ்சியுமையிறைவன்விழிபுதைத்ததிருக்கரமலரைவாங்கினின்றாள், விஞ்சுமறையவர்வளர்க்குங் கனல்போல விழிமூன்றும் விளங்கிறறன்றே.

(இ-ள்) சிவன் பயம்வேண்டாமென்று கையமர்த்திப் பன்னிரண்டு கோடி சூரியருதயம்போலத் தம்முடைய நெற்றிக்கண்ணைத்திறக்க-ஏழுலகமும அந்தகாரத்தைநீக்கியது, பார்வதியானவள் பொத்திய கையைவாங்கினின்றாள், பிராமணர்கள் வளர்க்கும் யாகாக்கினிபோல மூன்றுகண்களும் விளங்கியதுகள்-எ-று. (எ)

பார்புதைத்த திருவயிற்றாள் பணிந்துரைப்பாளெமதுசூலப் படையசங்காலன், மார்புதைத்தமலர்ப்பதத்தா யார்புதைத்த சடாடவியாயவையமேழும், கார்புதைத்தவிருளாக விழிபுதைத்தகொடும்பாவங் கழலுமாறு, சீர்புதைத்த பாரிடத்திற்றவம்புரிதற்கானவிட மிகழ்த்துமென்றாள்.

(இ-ள்) எல்லாச்சீவராசிகளையும் கருவாகவைத்துக் கொண்ட வயிற்றையுடையபார்வதி சுவாமியைப்பார்த்து நெடிய சூலத்தை யுடையவரே, இயமனைமார்பிலேயுதைத்த மலர்போன்ற பாதங்களை யுடையவரே, ஆத்திமாலையையணிந்த சடைக்காட்டினையுடையவரே, ஏழுலகமும் மேகநிறத்திலும் அதிகநிறமான இருட்டுண்டாக உமதுகண்களைமூடிய கொடியபாவமானது போகும்படியாகச் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமியினிடத்தில் தவஞ்செய்தற்கு நல்ல இடஞ் சொல்லுமென்றுகேட்டாள்-எ-று. (அ)

ஈசனுமங்குரைத்தருள்வா னுனைவினைவந்தணுகாதே யெவரினும்
யார்க்கும, மாசகலும்படிக்கரியதவம் புரிய விரும்பினையேன் மதுரை
மாயை, காசியவந்திதுவாரகை யயோத்தியினுஞ் சிறப்புடையகாஞ்சி
மேவிப், பூசைபுரிந்தரியதவம் புரியென்றான் விடைகொண்டாள் புகழ்ந்துபோற்றி.

(இ-ள்) அப்படிபார்வதிகேட்கச் சுவாமிபெண்ணே உன்னைப்பு[illegible]
ம்வந்து சேராதாயினும் மற்றவர்களுக்குப்பாவம நீங்கும் பொருட்[illegible]
தவஞ்செய்யஇச்சிததாயாகில்மதுராபுரி- மாயாபுரி-காசி-அவந்தி-துவா
ரகாபுரி-அயோத்தி, இவைகளுள் சிறந்தகாஞ்சீபுரத்திற்போய்ப் பூசை
யுடன் அரியதவஞ் செய்யென்றுசொல்லச் சுவாமியைவணங்கித் திரு
விடைபெற்றுக்கொண்டாள்-எ-று. (௯)

விசையமகள்குடையெடுப்பசசயமகள் பொன்னடப்பைகொடுவி
ரைந்துமேவ, வசையுமணிக்கவரியிரண்டருந்ததியுங் கமலினியு மருகி
ல்வீசத், திசையிலிளநில வெறிக்குந் தாளமணிச் சிவிகையின்மேற்
சென்றபோதுசைபெருகுமறமபெருகப் புனல்பெருகும புகழ்க்கங்கா
நதியைச்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் வீரலட்சுமி குடைபிடிக்க, செயலட்சுமி
பொன்னடப்பந்தாங்கிச சீக்கிரததில்வர, இரத்தினங்களிழைத்தசாம
ரைகளால் அருந்ததியும் இலட்சுமியும் இரண்டுபாகங்களில் நின்றும்
காற்றுகளைவீசாநிற்க ஒருசந்திரனைப்போலப் பிரகாசததைவீசும்முத்
துப்பல்லாக்கின்மேலேறியாவரும் விரும்புகின்ற தருமம் பெருகச்சல
ம்பெருகுகின்ற கீர்த்தியினையுடைய கங்காதீரத்திற்சென்றுசேர்ந்தாளெ
ன்றவாறு. (௰)

இறந்தவுயிரினிமீளப்பிறவாமலிறவாமலிறைவனார்தன்,சிறந்ததிரு
வுருவாகுந்திருக்காசித்தலமடைந்து சிவன்றாள்போற்றி, வறந்தமழை
கருகுமுழந்தத் தலத்தவர்கள் பிழைக்கவறம் வளர்த்துப்பன்னாள், ந
றுந்தாரிடையினரசன் விடைகொண்டுசிறப்பத் தொண்டைவளநாட்
டைச்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்) இறந்துபோனஉயிரானது இனிதிரும்பப்பிறக்காமலும் இற
க்காமலும் பரமசிவனுடைய திவ்வியசொரூபமாகின்ற காசிப்பதியை
ச்சேர்ந்து விசுவேசருடைய பாதம்போற்றி மழையில்லாமல் வருந்தா
நின்ற சீவாசிகள் பிழைக்கும்பொருட்டு அத்தலத்தில் தருமததைப்
பலநாள்வளர்ததுத் தேன்பொருந்திய மாலையைத தரித்த அத்தேசத்
திராசன்விடைபெற்றுச்சிறந்த தொண்டைமண்டலத்தைச் சேர்ந்தாள்
பார்வதி-எ-று. (௰௧)

மறைதவழுந்தலைப்பலவின்பழமதுவாய்விரிந்தாலுமகரவாழைப்,
பழமதுவாய்விரிந்தாலும்புதுமதுவாய்விரிந்தொழுகும்பழனநீங்கி,கு
ழைபாவுமடமாடும் விழிமாதர்நடமாடுங் குறிப்புநோக்கிப்,பொழிலகத்
தின் மடமயில்கணடமாடுந்திருக்காஞ்சிப்புரத்தைச்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்) மேகங்கள்தவழாநின்றதலையையுடைய பலாவினது பழங்கள்
வாயவிண்டாலும் மகரவாழையினுடைய பழங்கள் அவிந்தாலும்,புதிய

தேன்பெருக்கெடுத்துவாய்க்கால்வழியாகவோடிவிழாநின்றகழனிகளைக்கடந்து குண்டலம்வரைக்குந்தாவுகின்றகண்களையுடையபெண்கள் நாட்டியஞ்செய்கின்ற குறிப்பைப்பார்த்துச்சோலைகளில் இளமையாகிய மயில்கணடனஞ்செய்கின்றகாஞ்சீபுரத்தலத்தைச்சேர்ந்தாள் பார்வதி யென்றவாறு. (௱௨)

தாவாத்தையழிவாக்கிமனிதரையுள்ளறிவழிக்குந்தடங்கண்மாதர், பூவிரத்தம்புயசரணஞ் சிவப்பேறவிழைமருங்குனுடைகைவேறு, மாபுரத்தின்மணிமேடையாமலையாக்குவிளையாட மலைகளாகுங், கோபுரத்தினெடுங்கொடிகள்காமவல்லியெனுங்கொடிக்குக் கொழுகொம்பாகும்.

(இ-ள்) கல்லுகளையும்மரங்களையுமுருகச்செய்து மனிதர்களுடையவுள்ளறிவைக்கெடுக்கிற விசாலமாகியகண்களையுடைய பெண்கள் சிலம்பணிந்ததாமரைமலர்போலும்பாதஞ்சிவக்க நூல்போலு மிடையைவருந்துகின்ற அப்பட்டணத்திலிருக்கின்றஇரத்தினமிழைத்த உப்பரிகைகளரம்பைமுதலாகியபெண்களுக்குவிளையாடுகிறதற்குமலைகளாகவிருக்கும், சிவாலயத்தின கோபுரத்திற்கட்டியிருக்கிற கொடிகள்கற்பக விருக்ஷத்திற்படர்ந்த காமவல்லியென்னுங் கொடிக்குப் படருகிறதற்குக் கொழுகொம்பாயிருக்கும்-எ-று. (௱௩)

பாதநாடகமாடு மயில்போலுங்கயிற்று வழிப்பாவைபோலும், சுரதநாடகமாடுந்துடியிடையார்கணவருடன்றுவளும்போது, மரகதாதிகளுறுத்த விழ்ந்ததுமணிமேடையினும்வாரிவீச, வாதனுக்குமானதனு மூதலின்றளவுமாழிகானே

(இ-ள்) பரதநாட்டியமாடுகின்றமயிலுக்குச்சமானமாகவும் கயிற்று வழியாகவாடுகிறசிங்காரமபொருந்தியபிரதமைபோலவுஞ்சுரதவிளையாட்டைச்செய்கின்றஉடுக்கைபோன்றஇடையினையுடையபெண்கள புருஷர்களோடுபடுத்துப்புரளும்போதுமரகதமுதலிய இரத்தினாபரணங்களறுந்தகோபித்து அவ்வுப்பரிகையில்நின்றுமடுத்துவீசியெறிய அவ்வாபரணங்கள் சமுத்திரத்திலேவிழுந்ததினாலேதான் அதுரத்நாகரமென்கிறபெயர்பெற்றது-எ-று. (௱௪)

அனையமருங்ககன்றுலஞ்சியொருமாவின்கீழிருக்கு மானைப்போற்றிக், கலைவலனையவினைகளையுநடுங்குவிக்க நடந்ததிருக்கம்பையேவிப், புனையமணல்குவித்திலிங்கவடிவாக்கியுமைபூசைபுரிந்தாளப்போ, தெனையுடையானவடவத்தினுறுதிநினைந்தறியக்கங்கையேவினானே.

(இ-ள்) அத்தன்மையுடைய வீதியைக்கடந்து ஒப்பற்றமாவிருட்சத்தின்கீழ் எழுந்தருளியிருக்குமேகாமபரநாதரைவணங்கி நெருப்பொத்தபாவங்களைக்கெடுக்கவோடிப்போகவுருகின்றகம்பைநதியருகேபோய் அலங்காரமாய் மணலைக்குவித்துஇலிங்கரூபமாகப்பார்வதி பூசைசெய்யும்போது எம்முடையசுவாமி அவள்தனத்தினுடையஉறுதியையறியகங்கையைப்பிரவாகமாகவரச்செய்தார்-எ-று. (௱௫)

பூதலமேற்குறுமுனிவன் குண்டிகையிற்கவிழ்ந்துவரும்பொன்னி தானோ, ஆதியிலேயந்தமுனியாசமிததேயுமிழ்ந்தவலையாழிதானோ, வதமுறத்தவம்புரியுமபகீரதற்காச்சன்னுமுனி யிரக்கததாலே, காதின்வழி யொழுகவிடப்பாவியகங்காநதியோகமபையாறு.

(இ-ள்) பூமியில்அகஸ்தியமுனிவர்கமண்டலங்கவிழ்ந்ததினாலே வந்த காவேரியோ அந்தமுனியானவர் ஆதிநாளையில் ஆசமனஞ்செய்து உமிழ்ந்தசமுத்திரத்தின்பெருக்கோகுறைமற்றதவஞ்செய்யும் பகீரதனுக்காகச்சன்னுமுனியானவர்இரக்கத்தினாலே காதின்வழியாகவிட்டுப் பெருகிவந்தகங்காநதியோவென்றுசந்தேகப்பட விருந்ததுகம்பை

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம் (௩௰-எ-று

மங்காநதியின்மணலிலிங்கமழியாதிருக்கும்வகையுமையாள்
வெங்காதலினாலணைபவள்போல்வெற்பாரிமையவெற்பாடன்
சங்கார்கரத்தாலிருதனத்தாலிறுகவிறுகத்தழுவுதலும்
கொங்கார்களபத்திருமார்புமுருகியுருகிக்குழைந்தாளே.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் கெடாத கம்பையாறு பெருக்கெடுக்கும் போதுமணலாலேசெய்தலிங்கத்திற்கு அபாயமுண்டாகுமென்று பயந்துகாமங்கொண்ட ஆசையினாலே அணைகிறவள்போல் இமவத்பர்வதராசகுமாரிவளையணிந்தகைகளாலும், இரண்டுகொங்கைகளாலும், இறுகவிறுகத்தழுவுதலும்வாசனைபொருந்தியசந்தனத்தையணிந்ததிருமார்பு உருகிக்குழைந்தாள்-எ-று. (௰௯

மனத்தானினைந்தபெருந்துயருமணக்கப்பிரிவுமுடன்றீரத்
தனத்தாலொருகிமுகபழுதநித்தலைபட்டபோலத்தழுவுதலு
மனத்தால்விளங்குகம்பைநதியருணாசலத்தையொருபொழுது
நினைத்தாவினைகளிரண்டும்போலிரண்டாயப்பகுத்துக்கவிழ்ந்ததே!

(இ-ள்) தன்னுடையதவத்துக்குப்பங்கம்வராமல் நினைத்திருந்ததுன்பமும், சுவாமிகூடாமற்பிரிந்ததுன்பமும், தீரும்படி ஸ்தனங்களிலேநெருக்கிமுகமாழ்ந்திமுனைகளபோல அணைந்தவுடனே அன்னங்கள்சூழ்ந்துகம்பைநதியானது அருணாசலஸ்தலத்தை ஒருவேளை நினைத்தவர்களுடையநல்வினைதீவினைபோலிரண்டாகப்பிரிந்துலிங்கத்தைச்சுற்றிப்போனது-எ-று. (௰அ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

விடுத்தனள்கரத்தைப்பாங்கர் விளங்கிழையுடவர்கள்சூழத்
தொடுத்தபூந்தொடையுஞ்சாந்து மணிந்தவளதொழுதானந்த
வடுக்களாதனதுகேள்வன்மாயினைத்தொடர்ந்தணிந்த
தடுத்திடுஞ்குறிகளபோலவிளங்கியதழும்பாயமமா

(இ-ள்)பார்வதிசுவாமியைத்தழுவியகைகளைவிட்டாள் அருகில்பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணத்தையுடைய அணைகம்பெண்கள் சூழபுஷ்ப மாலையுஞ் சந்தனமுந்தரித்து வந்தனஞ்செய்தாள பாவம்பபோன்ற கனக

ளையுடைய அந்தஅம்மைதன்னுடையசுவாமிமார்பைமற்றப்பெண்கள் வெட்கத்தையடைந்து தொடாமலிருக்கும்படிதடுக்க வைத்த குறிகள் போல் தழும்புகள்விளங்கியதுகள்-எ-று. (௰௯)

அப்பொழுதானுமாற வடித்தழும் பிருக்குந்தோளு
முப்பொழுதிறைஞ்சுந்தேவர் முடித்தழும்பிருக்குந் தாளு
மைப்பொலிகுழலாள்கொங்கை வளைத்தழும்பிருக்குமார்பு
மெய்ப்பொலிநீறுமாகத் தேன்றினார்விடையின்மீது.

(இ-ள்) அந்தக்காலத்தில்பரமசிவனும்பாண்டியராசன் அடித்தழும் பிருந்ததிருத்தோள்களும், மூன்றுகாலத்திலும்வணங்குகின்ற தேவர் களுடையகிரீடங்களின் தழும்பிருந்ததிருவடிகளும் மேகம்போல்விள ங்குகூந்தலையுடையபார்வதி முலைத்தழும்பும்,வளைத்தழும்பு மிருக்கி ன்றமார்பும், தேகத்திற்பொலிந்த திருநீறுமாய் ரிஷபவாகனத்தின் மேல் எழுந்தருளினார்-எ-று. (உ௰)

அந்தரத்தமரரெல்லா மலர்மழைசொரியவானிற்
றுந்துபிமுழக்கத்தோடே சுருதிகண்முழங்காநின்ற
விந்திரன்றிருமாறேவ ரிறைவியைத்தொழுதுநின்றார்
சுந்தரக்கனிவாய்மின்னு மீசனைத்தொழுதுநின்றாள்.

(இ-ள்) ஆகாயத்தில் தேவர்களியாவரும் புஷ்பவருஷம் பொழிய தேவதுந்துபி முழக்கத்தோடு வேதங்கள் முழங்கா நின்றன தேவேந்திரனும், விஷ்ணுவும் தேவர்களும், பார்வதியைத் தொ ழுதார்கள்-அழகுபொருந்திய கனிபோலும் வாயையுடைய அம்மனும் பரமசிவனை வணங்கினாள்-எ-று. (உக)

ஒண்ணுதல்விடைமுன்சென்று பணிந்துளமுருகிப்பூசை
பண்ணுதல்புகழ்தலாகிப் பணிந்தனளவளைநோக்கிக்
கண்ணுதலுனக்குவேண்டும் வரமெதுகழறுகென்று
ளெண்ணுதல்பிறிதொன்றில்லை யிடப்புறந்தருதியென்றாள்.

(இ-ள்) விளங்குகின்ற நெற்றியையுடைய அம்மன் ரிஷபவாகன த்தின் முன்பாகச்சென்று நமஸ்கரித்து மனமுருகிப் பூசை செய்தலை மேல் புகழ்ந்து வணங்கினாள் சுவாமி அப்படிப்பட்ட பார்வதியைப் பார்த்து உனக்குவேண்டியவரம் எதுசொல்லென்றார்-அதற்கு அம்ம னும் வேறேயொன்றும் வேண்டியதில்லை உமது இடபாகத்தை அரு ளுமென்றுகேட்டாள்-எ-று. (உஉ)

அத்தனுமொழிவானென்கண் புதைத்ததாலடைந்ததீமை
இத்தலத்தினியபூசை யியற்றலாலகன்றதிந்த
மெய்த்தலந்தனக்குத்தென்பா லொருநகர்விளங்கித்தோன்று
முத்திமர்நகர்தன்னை நினைத்தபேர்க்களிக்குமுத்தி.

(இ-ள்) அதற்குப்பரமசிவனருளிச்செய்வார், கண்களை மூடியதனு லே அடைந்த பாவம் இந்தஸ்தலத்தி லினிமையானபூசை செய்தலி

ஞலேநீங்கியது- இந்தமெய்மையாணஸ்தலத்துக்குத்தென்பாரிசத்தில் ஒருநகரம்பிரகாசிக்கு மதைநினைத்தால் மூத்தியுண்டாகும-எ-று.

ஆரணன்றிருமாறேட வடிமுடியொளித்துஞானப்
பூரணவொளியாய்மேல்கீ ழுலகெலாம்பொருந்திநிற்போம்
தாரணியவர்க்குமற்றைச் சயிலமாயிருப்போமங்கே
வாரணிமுலையாய்பாகந் தருகுவோம்வருதியென்முர்.

(இ-ள்.) பிரமாவும், விஷ்ணுவும்தேடப்பாதமும், சிரசும், அவர்க்குத தெரியாமலொளிததுப் பூரணமாகிய ஞானவொளியாகிய மேலகீழுலகங்களெல்லாம் ஒன்றாயநிறபோம்-பூமிகளிலிருப்போர்க்கு மலையுருவமாயிருப்போம-அவவிடததில்வந்தால் கசசணிந்த தனத்தையுடையபெண்ணே இடப்பாகத்தைததருமோம் வாவென்றுர் பரமசிவன்-எ-று. (உச)

என்னலுமிறைவிசொல்வா ளினிமைசேர்கயிலைகாசி
தன்னிலுமினிதுகாஞ்சித தலமெனவுரைததீரிந்த
நன்னிலந்தனக்குச்சோணை நகரமேயதிசமென்றீர்
பின்னையுமுளதோவந்தத தலததினுக்கிணையாம்பேருர்.

(இ-ள்.) பரமசிவன் அப்படிதிருவுளம்பற்றிய அளவில் பார்வதிய மமை சொலலுவாள்-இனிமைசோர்த கையிலாயம்காசி இவ்விரண்டு தலஙகளிலுமஇந்தககாஞ்சீபுரம் அதிகமென்று அருள்செய்தீர் அத்தலத்துககுச்சமானமாகிய பெருமைபொருந்தியஸ்தலம்வேறொன்றுண்டோவென்றுள் பாாவதியமமை-எ-று. (உரு)

அவ்வுரைமறுத்தெமகோமானருளுவானமக்கொப்பான
தெய்வமைந்தெழுத்துமானத் திருந்துமந்திரமுமில்லை
சைவமேயனையதான சமயமுமருணைபோல
வெவ்வினைதவிாக்குமூருமிலையெனவிளம்பிப்போனுர்.

(இ-ள்.) அப்படிபார்வதிசொன்னவார்த்தை நமையச்சுவாமியானவர்மறுத்து நமக்குச்சமானமாகியதெய்வமும் பஞசாக்ஷரததிற்கொப்பான மந்திரமும், சைவத்திற்குச்சரியானசமயமும், டொல்லாதபாவங்களைத்தீர்ககும் அருணுசல ஸ்தலத்திற்குசசரியானஸ்தலமும், உலகத்தினில்லையென்றுதிருவாய்மலர்ந்துகைலாயத்திற்கெழுந்தருளினுர்-எ-று. (உசு)

கொம்பனாள்பொறுப்பாயதென்றிறைவனைக்குவித்துப்போற்றிக்
கம்பையாறகன்றுகாஞ்சித தலததையுங்கடந்துவேலன்
தும்பிமாமுகத்தோன்கன்னி வயிரவர்கணங்களசூழச்
செம்பொனுள்கவரிவீசச சிவிகைமேற்சிறந்துசென்றுள்.

(இ-ள்) புஷ்பக்கொம்பையொத்த பார்வதியானவள் சுவாமிநான்தெரியாமல்சொன்னவார்த்தையைப் பொறுத்துக்கொள்ளுமென்று இரண்டுகைகளையுங்குவிதது வணங்கிக் கம்பையாற்றைவிட்டுக் காஞ்சிபுரததையுங்கடந்து சுப்பிரமணியர்-கணபதி- சப்தகன்னிசள்- வயிரவர்-சிவகணங்களசூழவும, இலட்சுமி சவரிவீசவும், பல்லக்கி லெழுந்தருளிஞள்-எ-று. (உஎ)

மண்மகண்மகிழப்பட்ட மரங்களுந்தழைத்துவீறிக்
கண்மலர்சொரியக்கல்லு மலைகளுங்கரைந்துசோர
வெண்மலாமடவாள்போற்றக் காவதமிரண்டுநீங்கி
விண்மதிமுகத்தாண்மறமோர் வெள்ளிடையருகிறசேர்ந்தாள்

(இ-ள்.) பூமிதேவிக்குச் சந்தோஷமுண்டாகப் பட்டுப்போன மரங்களுந் தளிருண்டாகிசதழைத்துத் தேனோடும் புஷ்பங்களைச் சொரிய பாறைகல்லுகளும் பெரியமலைகளுங் கரைந்துருக வெள்ளைதாமரைப்பூவில்வாசஞ்செயயும் சரஸ்வதிதோத்திரஞ்செய்ய இரண்டுகாதமபோயச் சந்திரனையொத்த முகத்தையுடைய பார்வதிஒருவெளியிடத்திலிறங்கினாள்-எ-று. (௨௮)

வெய்யவனுமையாரென்று வினவுகாரணத்தானீலக்
கையவன்மரகதத்திற் கரியவள்காமுங்காலுஞ்
செய்யவள்வருந்தினாளென்றறிந்துயிர்சிதைப்பான்போலப்
பையமேறகடலிற்பாய்ந்தான்குமரவேள்பந்தல்செய்தான்.

(இ-ள்.) சூரியனானவன் தன்னையாரென்று பரமசிவனைக்கேட்டதனாலே நீலம்போன்றகையும், மரகதம்போன்றவடிவமும் தாமரைப்பூப்போன்ற உள்ளங்கையும், உள்ளங்காலும் பொருந்திய அம்மன்சாபத்தினால் வருந்தினாளென்றறிந்து தன்னுயிரைவிட்டுவிடுகிறவன்போல மெள்ளமெள்ளமேற்குச்சமுத்திரத்தில் விழுந்து அஸ்தமித்தான்-சுப்பிரமணியர்அம்மனிருக்கிறதற்காக ஒருபந்தல்போட்டுவைத்தார்-எ-று.

அந்தஸ்தலத்திற்கு வாழைப்பந்தலென்று இக்காலத்தில் வழங்கிவருகின்றது

அன்னையுங்குகனைநோக்கி யரம்பையாற்பந்தல்செய்து
பன்னிருகாமுஞ்சால வருந்தினையெனப்பாராட்டிப்
பின்னுமோர்கருமஞ்சந்தி முடிப்பதற்கினியநன்னீர்
கைந்நிறைவேலைவேவி யழைத்திடுகணத்திலென்றாள்

(இ-ள்.) அதன்பின்பு பார்வதியானவள் சுப்பிரமணியரைப்பார்த்து வாழைமரத்திலே பந்தல்போட்டுப் பன்னிரண்டுகைகளும் சிவக்கவருத்தத்தையடைந்தாயென்று பிரியவசனஞ்சொல்லி இன்னுமொர் வேலையிருக்கின்றது அதென்னவென்றால் சந்தியாவந்தனஞ்செய்கிறதற்கு நல்லபரிசுத்தமானஜலம்வேண்டும் உன்கையிற்பிடித்திருக்கிற வேலாயுதத்தைவேவிஅழைப்பியென்றுசொன்னாள்-எ-று. (௩௰)

காதலாவிலைஞ்சிக்கந்த னேவினன்கைவேலவ்வேல்
போதவான் புத்திராண்டன்புகழ்புருகூதன்போதன்
வாதிபாண்டரங்கன்சோமன் வாமனென்பவுரைவாட்டி
மீதிவேழ்கிரியைவிட்டிக்கொணர்ந்ததுவேலைநீத்தம்.

(இ-ள்.) அப்படிசொன்ன அளவில் அதிகமத்தியோடு சுப்பிரமணியர் வேலாயுதத்தைவிடவே யேவினார், அதுபோதவான் - புத்திராண்டன் - புருகூதன் - சோதன் - பாண்டரங்கன் - சோமன் - வாமன் என்று சொல்லப்பட்ட ஏழுபேரையும், அவர்களிருந்த ஏழுமலையையும், உருவிக்கல்ல தண்ணீர் கடலுக்குப்போய் ஜலங்கொண்டுவந்தது-எ-று. (௫௧)

அந்தநதிக்குச் சேயாறென்றுபெயர்.

கந்தவேலதழைத்தவாறதிற கடனெலாங்கழித்துவாழைப்
பந்தலிலிருந்தாளப்போ துமைபதம்பணிந்தாற்றித்
சிந்துநீர்சிவப்பதேதென் றுரைத்தலுஞ்சிறப்பதாக
வந்தவாறதனையாறுதிருமுகற்குரைப்பாள்வஞ்சி.

(இ-ள்.) சிவசுப்பிரமணியர் வரவழைத்த ஆறறிலே நீர்க்கடனெல்லாமுடித்துக்கொண்டுவாழைப்பந்தலிலிருந்தாள் அப்போது அம்மனை வணங்கி இந்தஆற்றுநீர் சிவப்பாயிருக்கவேண்டிய தென்னவென்றுகேட்க, அந்தவிவாதத்தைச்சிவசுப்பிரமணியருக்குச்சொல்லுகிறாள்பார்வதியானவள்-எ-று. (௫௨)

அனந்தமாபுரத்திலேழு மறையவரறியாக்காலத்
தனந்தமாவினைகள்செய்தா ரதன்பினல்லறிவுதோன்றி
யனந்தமாமெனவேயேழு மயன்பதங்கருதிப்பன்னா
ளனந்தமாலமதாயுட்கொண் டருந்தவம்புரிந்தாரந்நாள்

(இ-ள்.) அனந்தமாபுரமென்கிறபட்டணத்தில் ஏழுபிராமணர்கள் அறியாதகாலத்தில் அனந்தவினைகளைச்செய்து அதன்பின்பு நல்லவிவேகந்தோன்றி அதமமென்று அன்னத்தைத்தனக்குவாகனமாகக்கொண்டபிர்மாவைக்குறித்த இலைகளையே சோறாகஉண்டுபலநாள்தவஞ்செய்தார்கள், அக்காலத்தில-எ-று. (௫௩)

பதுமனுமவர்முன்சென்று பாவிகாள்வனாகளேழில்
விதிமுறைதவஞ்செய்வீரேற் குமரவேள்விடுக்கும்வேலாற்
பொதிசடைமுடியுமுங்கள் வினைகளும்பொடியாமென்று
சதுர்முகனுமாதனபோனா னவருமத்தவமேசெய்தார்.

(இ-ள்.) பிர்மா அவ்வேழுபேர் முன்னேபோய்பாவிகளே நீங்களேழுபேரும் ஏழுமலைகளிலே விதிமுறையாகத் தவஞ்செய்வீர்களானால் அப்போது அம்மனுக்கு ஜலம்வேண்டி நிமித்தியத்தால் சிவசுப்பிரமணியர்வேல்விடுவார் அதனாலே உங்கள்சடையோடு கூடிய சிரசுகளும்பாவங்களும் பொடியாகப்போமென்று சொல்லிவிட்டுப்போனார் அவர்களும் அப்படியே காரம்தவஞ்செய்தார்கள். (௫௪)

[வேறு.] எழுவரையுமதிலிருக்கு மெழுவரையும் பிளக்துநீயெறிந்தகூர்வே, லழியுமவருதிரமுடன் புனல்கலந்துசிவந்தது காணுமாலே, வழுவிலையிங்குனக்கென்ன வடிபணிந்து மகிழ்ந்திருந்தாள் மலைமேற்பட்டசெழுமுனிவர்குருதியினாற்சிவந்ததுசேயாற்சிவந்ததுவேசெக்காவானாம்.

(இ-ள்.) அவ்வேழுபேரையும் அவர்களிருக்குமலையேழையும் பிளக்கது உன்னுடையகூர்மைபொருந்திய வேலாயுதமானது. அதனால்கழிச

தொழுகுகிற அவர்களுடைய இரத்தத்தோடு ஜலங்கலந்து சிவந்துபோய் விட்டது-உனக்கொரு குற்றமுமில்லையென்றுசொல்ல அம்மன் பாதத்தில் சுப்பிரமணியர்வணங்கிச சந்தோஷமாயிருந்த அளவில் மலையிலே தவஞ்செய்து கொண்டிருந்த முனிவர்களுடைய இரத்தத்தினால் சிவப்பு நிறத்தையடைந்ததுபோலச்சிவந்ததுசெவ்வானம்-எ-று. (௫௫)

வித்தகர்கண் புதைக்குமுனம் பார்தவிருண்மறுவையிற குழ்வினை போல, வத்தலத்திலுமையவளைப் பின்பிடித்தாலெனப்பரந்த தக்கா,முத்தமியோசிறுகதவிப்பாந்தலின்கீ ழிருப்பவளென் றும்பர்டட, மித்திலப்பந்தனிகராயவிளங்கியது தாரகையானெருங்குமகானம்.

(இ-ள்.) சுவாமியினுடைய கண்களை முன்னேமூடின திருலேலஉலக மெலலாம் பரவியவிருளானது ஒருவனுக்கு மறுமையிலவந்து பிடித்துக்கொள்ளுகிற பாவகதைப்போல அந்தஸ்தலததில் பிறகுவந்து அம்மனைப்பிடிதததுபோலிருந்தது பார்வதியோ ஒருவாழைபபந்தலின்கீழிருப்பாளென்று தேவாகள்போட்டுவைத்தமுத்துப்பந்தலையொத்திருந்தது நட்சத்திரங்களால்நெருக்கப்பட்ட ஆகாயம்-எ-று. (௫௬)

மாலையெனுங் குமரியிருண் மகிடமுகமகற்றியந்தி வானச்சோரி, கோலமுடன்படிகலியகங் கொண்டதுபோன்மதிநெடுநாகுடபாற்சென்று, தாலமணி மிடற்றிறைதன் விழிபுதைக்கவளைாதவிருளினைத்தீங்கப், பாலமிசைவெடித்தெழுந்த விழியெனவேயெழுந்ததுசெம்பரிதிதானே.

(இ-ள்.)மாலைக்காலமென்கிறதுர்க்கையானவள்இருட்டாகிய மகிடாசுரன்தலையையறுத்து அதனால்செவ்வானமெனறுசொல்லபபட்ட இரத்தகோலத்தோடுபொருந்தியஸ்படிகலிங்கத்தைக்கைகொண்டதுபோல சந்திரனுதயமாகிமேற்குத்திக்கிலஸ்தமித்தது நீலகண்டராகிய பரமசிவனது இரண்டுநேத்திரங்களையும் அம்மன்புதைத்த அளவில் நான்குதிக்கும்பரவியஎல்லாவிருளும்,போகும்படியாயவிழித்தஅச்சுவாமியினது நெற்றிக்கண்போலச் செம்மைநிறமபொருந்திய சூரியனகிழக்குத்திக்கில்உதயமானான்-எ-று. (௫௭)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கங்கைகிராஞ்சேயாற்றிற்காலைசந்திகடன்கழித்து, மங்கைகனகச்சிவிகையின்மேன்மறையோலமிட வழிகொண்டாள், பங்கமலந்திர வழியடியார் கொடியவினையாம்பஞ்சமலைக், கனகிமலையாயவிளங்கியசி வண்ணமலைகண்டு தொழுதாள்.

(இ-ள்.) பார்வதி கங்கைக்குச் சமானமாகிய சேயாறென்கிறநதியில் காலைக்கடனை முடித்துக்கொண்டு பொன்மயமாகிய பல்லக்கிலேறி வேதகோஷமுழங்க நடந்து பகைப்படுத்து மும்மலங்களைத் தீர்க்கிற அடியார்களுடைய பாவமாகியபஞ்சமலைக்குநெருப்புமலையாய விளங்கிய திருவண்ணாமலையைப்பார்த்துச்சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்துக்கொண்டாள்-எ-று. (௫௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்- வேறுவண்ணம்.

வென்றியிறுக்கவர்ந்தபொருள்புகிர்த்திறைவியபயாடும்வேனிற்பர்

லை, குன்றமெல்லாம் வெறியாடன் முல்லையெலாம் பொதுவர் மின்னார் குரவையாடன், மன்றல்கம ழிந்திரற்கு விழாவெடுத்துக்கொண்டாடன் மருதவேலி, முன்றிலெலாஞ் சினச்சுறவு நுளைஞர் பணைக்காடு முந்நீர் நாககானல்.

(இ-ள்.) கல்லணையினுடேயபாலைநிலத்தார் வழிச்செல்வோரை அடித்துப்பறித்த பொருளைப்பங்கிட்டு அந்நிலத்திலிருக்கிற துர்க்கைக்குப் பலிபோடுவார்கள்; மலைகளையுடைய குறிஞ்சிநிலத்தில் இருப்பவ[illegible] ஆடு விழாவெடுக்கிற பூசைபோடுவார்கள், முல்லைநிலத்தில இடைச்சிகள் குரவைக்கூத்தாடுவார்கள், கற்பகமாலையைத்தரித்த தேவேந்திரனுக்கு மருதநிலத்தார் உச்சவஞ்செய்வார்கள், முற்றங்களில் சுறாமீன்களைக் காயப்போடாநின்ற கடலருகாகிய நெய்தனிலத்திலிருக்கிறவர்கள் வருணனுக்குத் திருவிழாச்செய்வார்கள்—எ-று. (௩௯)

சோதிபெறு காரகமறையவப்புசொரிகையினாற்றூய்மையாய
மாதலமெல்லாங்கலந்தமகிழ்ச்சியினாற் பொன்கலந்துமருவுதலால்
போதகளிசனகைகளைப்பெருகுதலான் மதுவுடைய பொருதல லே
சீதரனைசிராசகதிருநதிகாறுமிலைசசெளலாகுசிறந்ததன்றே.

(இ-ள்.) திருநதியானது ஒளிபொருந்திய திக்கைகளையுடைய யானைகள் மழையச் சலத்தைப்பெருக்கி வருதலாலும், பரிசுத்தமாகிய பெரிய பூமியெல்லாம் பரவிய சந்தோஷத்தினாலும், பொன்பொடிகளையுந் திரட்டிக்கொண்டு வருதலாலும், மஞ்சள்பொடிகளைப் பெருக்கினபடியாலும், தேனைக்கூட்டுடைந்து மோதுதலினாலும், என்றுதிக்குப் பொருள்கொண்டுசிலேடைவகையால் கானுடைய அகமறையப்பாணங்களைச் சொரிதலாலும், தாய்மைபொருந்திய கோபிகாஸ்திரீகளைச் சேர்ந்திருக்கிறதினாலும், வைஷ்ணவ உருகந்தனையசெய்கிறபடியினாலும், பதுவெலுதற அசுரன் சாயுஜ்யதஞ்செய்தலாலும் விஷ்ணுவுக்குசசமானமாகநாலு குணங்களினுஞ்சிறந்தது-எ-று. (௪௰)

இதுமுதலைந்துபாடல் வயற்சிறப்புக்கூறுகும்.

பேவுபுலவல்பாசதொழுகக குளிர்ந்துமயிர்பொடித்ததுபோல்வித ந்திறசேழும்பி, காவிலுறைபசுங்கிளியின் சிறகெனவேபசந்து தோன்ற லடக்கிரியமுற்றி, கூவுகின்றவாரணத்தின் தம்போலசிரசெழுந்து குறையிலசாலி, பாவையுமைச்சவமபுரியுக்தலமிதெனப்பணிந்தனபோற படிந்தனவே.

(இ-ள்) அந்தநிருநதியில்வந்த நீர்பாந்தொழுகிறபடியினாலேகுளிர்ந்த பூமிதேவியினுடைய தேகத்தின் மயிர்க்குச்செறிந்ததுபோல குறைவிலலாத நெற்பயிர்களுண்டாகத் தோப்புகளின் வாசஞ்செய்கிற பச்சைக்கிளிகளின் சிறகுபோல பச்சைநிறத்தையடைந்து தோன்றுகதிராய் முற்றிக்கூவுகின்ற கோழிக்கழுத்துப்போலசிரந்து பார்வதிபாகன் தவஞ்செய்கிறதலம் இதுவென்று வணங்கினதுபோல வளைந்து கிடக்கின்றன-எ-று. (௪௧)

சந்ததமுமேருழவர்பதம்பார்த்தங் கரிந்தவரிக்கதிர்ப்பரி, இந்திர ஞருலகிஞேடுபோர்செய்வானெழுந்லையாமென்னப்போர்ச்சீ, தந்திர

மேசுற்றிரவிபுரவிகள்போற் கடாவிடுகதேயாற்றித்தூற்றி, மந்தரமாமே
னைகருவித்து வழங்குகினுந் தொலையாதெனை மருதவேலி.

(இ-ள.) எப்பொழுதும் உழுவோர்கள பதம்பார்த்து அறுத்துஅரிக
ளைச்சுமையாகவாரித தேவேந்திரனுலகத்தோடெண்டைசெயய எருந்த
மலையென்று சொல்லுமபடியாகப்போர்போட்டுஆகாயவழியாகவருகிற
சூரியனுடைய குதிரைகள்போலும்,கடாக்களைவிட்டுஅடிததுவைகளை
வித்தூற்றி மந்தரகிரிபோலக்குவியல்செய்து சருவமனிதர்களுக்கு
ங் கொடுத்தாலும் நெல்குறையாது மருதநிலததில்-எ-று. (௪௨)

கயலினமென்றுமதத்தியர்தங் கண்ணிழலைக்கண்டுகருங்கயல்வந்தே
றும், அயலிவர்கொடும்புருவநிழலினைக்கணடேசிலையெனறஞ்சிமீளும
யலுநவுமாவதனந்தாமரைப்போதெனமருவி வண்டுசேரும, இயலும
வர்நாசிநிழல் சண்பகப்போதெனவெருவியிரியல்போகும.

(இ-ள)வயலிற்களையெடுக்கிற பள்ளததிகளுடைய கண்ணிழலைக்க
ண்டு சேற்கண்டைகள் நமமினமென்றுவந்துசேரும், பின்புஅருகில
அவர்களுடைய புருவநிழலைப்பார்தது வில்லென்றுபயப்பட்டோடும்ஆ
சையைக்கொடுக்கிற அவர்களுடையமுகத்தைதத்தாமரைப்பூவென்று நி
னைததுவண்டுகள்வந்துசேரும-அதன்பின்பு அவர்களுடைய நாசியினி
ழலைப்பார்த்துச் சண்பகப்பூவென்று ஓடிப்போகும்-எ-று. (௪௩)

பெரும்பழனத்துழத்தியர்தங்கணைககாலை வராலெனப்போய்ப் பி
டித்துப்பள்ளர், திருமபவுமங்கவர்புறவகால் கமடமெனப்பிடி மருகத
திணைகடோறும், குரும்பையெனுமுலைச்சியர்கண்முகததினுககும் விழி
யினுக்குக்குலைந்தோமென்று சுரும்பினுடன்கலுழவன போறருமலர
யுங் குவளையுந்தேன் சொரியுமாதோ.

(இ-ள.)பெரியவயல்களிற களையெடுக்கிற பள்ளத்திகளுடையகணை
க்காலை வரால்மீனென்று பள்ளர்பிடிதது வெட்கததையடைந்துமறுபடி
யும அவர்ப்பெண்களுடைய புறங்காலை ஆமையென்றுபிடிககு மருதநி
லந்தோறுமதென்னங்குரும்பைபோன்றமுலைகளையுடைய பெண்களது
முகத்திறகும், கண்ணுக்குந்தோற்றுப்போனோமென்று வண்டுடனே
சொல்லியழுகிறதுபோல்தாமரைப்பூவும,நீலோற்பலமும்,தேனைச்சொ
ரியும்-எ-று. (௪௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மழலையுஞ்சுளிக்குமேதி நெடும்புனல்குடையவன்ன
மழலைவண்டானத்தோடு மருதவண்டானத்தோடு
மழலவிரமணிப்பூண்பள்ள ரரிகிணைக்கியையவூதுங்
குழலிசையறுகான்மாதர் குழலிசையறுகாற்கூட்டம்.

(இ-ள்.) எருமைகீரிலேபோய் விழுந்துகலக்க அன்னம் இளமையா
கிய நாரையுடனே மருதநிலததில் வளம்பொருந்திய தானத்தையுடைய
சோலையில்அடும் பிரகாசம்பொருந்திய இரத்தினாபரணங்களையுடைய பள்
ளர்கள் அடிக்கின்ற அரிகிணையென்னும்வாத்தியத்திற்கு இசையும்படி
யாகஊதுகின்ற புல்லாங்குழலிசை இல்லாதபோது பெண்களுடைய
கூந்தலிற்பொருந்திய வண்டுகள் இசையும்படியாகவூதும்-எ-று. (௪௫)

மூசுவண்டிணங்களெல்லா மூடிந்தசங்கிலிகளாகக்
காசுநெற்கதிர்களெல்லாங் கன்னசாமரைகளாட்டத்
தேசுவாய்க்கவளம்பெற்றுஞ் சேறுகப்பாகைச்சிந்தி
வாசவன்களிறுபோலமருதம்வீற்றிருந்தமாதோ.

(இ-ள்.) ஒழுங்காய்மொய்த்துக்கொண்டிருக்கிற வண்டுகூட்டங்கள் சங்கிலியாகவும், இரதம்போலுநெற்கதிர்கள்சாமரைபோன்றது [illegible] பிரகாசம்பொருந்த வளப்பம்பெற்றெனகிறபொருளைச்சிலேடை [illegible] கொடுக்கும்-அழகியவாயினாலே கவளம்பெறுதலாலும், பருவங்கொண்டதேனாகிய அமிர்தத்தைச்சிந்தியென்னும் பொருளைக்கொடுக்கும் தேறித தன்கண்ணிருக்கின்றபாகனைத் தள்ளிக்கொள்ளுதலாலும், தேவேந்திரனேறுகின்ற ஆயிராவதமென்னும் யானைபோல மருதநிலம் வீற்றிருந்தது-எ-று. (௬௬)

தேசுவாய்க்கவளம்பெற்று என்றதைப் பிரகாசம்பொருந்தவளப்பங்களைப்பெற்று என்றுமயானைக்குப்பிரகாசத்தையுடைய கவளம்பெற்று எனப்பொருளகொள்க-தேறுகட்பாகைசிந்தி என்றதை சிறந்ததேனாகிய அமிர்தத்தைச்சிந்தியென்றுகொண்டு யானைக்கு தேறிதன் கண்ணிருக்கின்ற பாகனைத்தள்ளியென்றுகொள்க.

தரவு- கொச்சகக்கலிப்பா.

பண்ணூர்கமலப் பழனப்பதிநீங்கி
மண்ணோடாபோற்றும வடவீதியிற்குறுகி
யண்ணுமலையா னடிக்கமலஞ்சென்றுதொழு
விண்ணூர்கொடிநெடுந்தேர் வீதிகளினமேவினாள்.

(இ-ள்.) வண்டுகளிசைபாடாநின்ற தாமரைப்புஷ்பங்களையுடையமருதநிலத்தாலாவி டுநீங்கிப் பூலோகத்தாரவணங்குகின்ற வடக்குவீதியிலெழுந்தருளி அருணாசலேசருடைய பாதாரவிந்தத்தைத்தொழவண்ணங்க ஆகாயத்தையளாவியகொடிகளையுடைய தேர்களோடுகூடினகுங்கு வீதியிலவந்தாள் பார்வதி-எ-று. (௬௭)

கலி விருத்தம்.

உச்சகோபுரத் துச்சிமேவிலோர்
வெச்சிரத்தினன் மதியின்மாசுபோம்
பச்சமாமணிச் செம்மையால்தினன்
பச்சைமாவெலாம் பவளமாகுமே.

இ-ள்.யாவரும்விரும்பப்பட்டகோபுரத்தினுச்சிகாக்கினாறில்சந்திரன்வரும்போது அக்கோபுரத்திலிழைக்கப்பட்டிருக்கிறவுப்பற்ற வச்சிரங்களினாலே தனதுகளங்கத்தை நீங்குவான் இன்னும் அக்கோபுரத்திலிழைத்திராநின்றமாணிக்கங்களுடையசிவந்தவொளியினால் அதனருகில்வரும்போது சூரியன் இரதத்திற்கட்டியபச்சைக்குதிரைகளெல்லாம்பவளக்குதிரைகளாகத்தோன்றும்-எ-று. (௬௮)

வேற்றுமேறுசேர் மேடைமீதினும்
போற்றுகார்மதிற் புரிசைமீதினும்

தோற்றுநீலமா மணியின்சோதியா
லேற்றவானகமியாழுனையானதே.

(இ-ள்.) வேறுவேறாகி மேருவையொத்தமேடைகள்மேலும், மேகங்கள்சஞ்சரிக்கின்ற மதில்கள்மேலும், இழைத்திருக்கின்ற நீலரத்தினத்தினுடைய பிரகாசத்தினாலே ஆகாயத்திலிருக்கின்ற கங்கையானது யமுனைபோல் கறுப்புநிறத்தையடைந்தது-எ-று. (௪௯)

பாவையாமெனப் பணைமுழங்கவேயரிவைமாதரா
ரடரங்கின்மேல், விரவுபச்சையின்கதிரைவெய்யவன்
புரவிகொளவிழைய புலலென்றுன்னியே.

(இ-ள்) சமுத்திரம்போல வாத்தியங்கள்முழங்கப்பெண்கள்நாட்டியஞ்செய்கின்ற மேலுப்பரிகையிலிழைத்திருக்கின்றபச்சைரத்தினங்களுடையகிரணங்களைப் புல்லென்றெண்ணித்துச்சூரியன் இரதத்திற்கட்டியபசகுதிரைகளேழுங்கொளவும்-எ-று. (௫௰)

தரவு- கொச்சகக்கலிப்பா.

அத்தகையவீதி கடந்துமணியாலஞ்சேர்
உத்தமனையென்னை யாளுடையானைச்சோணகிரி
வித்தகனைக்கண்டு பணிந்துருகிமீண்டுபல
சத்திகளதமமோடு தலைச்சாலைதமேவினாள்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்டதன்மையையுடையவீதியைத்தாண்டி அழகுபொருந்தியகோயிலுக்குள்போய் உத்தமனை என்னை யாட்கொண்டவனை அருணாசலத்திலிருக்கின்ற ஞானசொரூபனைத் தரிசித்துநமஸ்கரித்து உருகத்தையடைந்து திரும்பிப்பலசத்திகளுடனே தலைச்சாலையென்கிற மலைச்சாலையடைந்தாள் அம்மன்-எ-று. (௫௧)

ஊசியிலோர்கால்விரலையூன்றியொருகான்மடித்து
நாசியிசைவிழிகளையு நாட்டியமுண்டூட்டித
தேசினொழுகுமுதக தெள்ளமுதையுண்டுதவ
கோசிகனைப்போலவுயல்வார் * நேசோடிகோடியே.

(இ-ள்.) ஊசியிலேஒருகாலினுடைய விரலையூன்றி மற்றொருகாலைமடித்துமூக்குநுனியிலே கண்களைச்சேர்த்துப் பதினாறுகலையுள்ள திப்பிரகாசமான அமிர்தகாரணைசெய்துபிரமரந்திரத்தின்வழியொழுகின்ற அமிர்தத்தைச்சாப்பிட்டு விஸ்வாமித்திரன்போலத் தவஞ்செய்வார் அநேகங்கோடிபேர்—எ-று. (௫௨)

நாடுமலமூன்றகற்றி நல்வினையுந்தீவினையுஞ்
சாடிமனமிறந்து தானிறந்துதன்மயமாம்
வீடுபெறவிரும்பி வேட்கையிறிதில்லாமற்
கூடுமெஞ்ஞானியர்கள் கோடானகோடியே

(இ-ள்.) ஆணவமாகிய மாயையென்கிறமும்மலங்களையும் நீக்கி நல்வினை தீவினையென்னும் புண்ணியபாவமென்பது இறந்துபோகக்கெட்டுஉலகத்தில் சிவசொரூபமாயமோட்சம்பெறும்படியாக ஆசைகொண்டு மற்றோராசையுமின்றிச்சிவஞானம்பெற்ற ஞானிகள்கோடிபேர்கள் அந்தமலைச்சாரலில் இருப்பார்கள்—எ-று. (௫௩)

---

* கோடானுகோடியெனப்படும் - கிராமியவழக்குச்சொல்.

தொண்டருடனாகமங்கள் சொன்னவிதிமுறைமையத்
தனையடிமுடிவுசவுராதியாய்ப்பூசித்
தண்டர்பிரானைஞ்செழுத்தையோதியகமகிழ்ந்து
கொண்டகிரியையினார் கோடானகோடியே.

(இ-ள்.) அடியார்களோடு ஆகமங்கள் சொன்னவிதிமுறைப்படி சூரியன்முதல்சண்டேசுரா அந்தரமாகப்பூசைசெய்து தேவருக்கெல்லாமாகிய சிவனுடைய பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தையோதிமனது மகிழ்ந்து கிரியைகளை நடத்துகிறவர்கள் கோடானகோடி-எ-று. (௫௪)

நேருமியம நியமாதனவகையும்
போபிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரமொடு
தாரணையான சமாதிவகைதன்னிலுமெய்
கூருமுயலியோகியர்கள் கோடானகோடியே.

(இ-ள்.) இயமம்-நியமம்-ஆதனம்-பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம்-தாரணை-தியானம்-சமாதியென்று சொல்லப்பட்ட அஷ்டாங்க யோகங்களின் வகைகளையறிந்து அவைகளைத்தேகசிரமமபட்டுமுயல்கின்றயோகியர்கள் அநேககோடிப்பேர்கள்-எ-று. (௫௫)

மாதவர்களினைசெயல் செய்யும்வகைபார்த்துச்
சூதவனஞ்சூழ்ந்த சுனையுஞ்சுனைசூழ்ந்த
சீதவருவிகளும் பார்த்துச்சிறப்புறுக
கோதமனாசிரமந் தனைநிறகுறுகினாள்

(இ-ள்) மகத்தாகிய தவத்தினையுடையோர்கள் செய்யும் செய்கையைப்பார்த்து மாமரத்தோப்புசூழ்ந்த சுனையுஞ் சுனைசூழ்ந்த சீதளமான அருவிகளையும்பார்த்துச்சிறப்பையடைந்து அவ்விடத்திலிருக்கின்றகௌதமருடையஆசிரமத்தில அம்மன்சேர்ந்தாள்-எ-று. (௫௬)

அந்தவிடத்துமையாள செல்லவகலிகையு
மைந்தனுமவந்தேத்தினார் வாழ்த்திமறைகோதமனார்
மூந்திமுனியெவ்விடத்தே யென்றாள்முனிபுதல்வன்
தந்தைமலர்த்தருப்பைக் கொய்கிறதுஞ்சாற்றினான்.

(இ-ள்.) அக்கௌதமருடைய இடத்திற்கு அம்மன்போனவுடனே அவருடையபெண்சாதி அகலிகையும்புத்திரராகியசதானந்தரும்வந்துபணிந்தார்கள் அம்மன் ஆசீர்வதித்துவேதங்களையுணர்ந்தமுதன்மையான கௌதமமுனிவரெங்கேயிருக்கிறாரென்றுகேட்கச் சதானந்தரானவர் தருப்பைகொண்டுவருகிறதற்குப்போனாரென்றுசொன்னார்-எ-று. (௫௭)

பின்னுமவனைப்பார் பேதைமையென்புன்குடிசில்
கன்னலமுந்தனைப்போதிருந்தருளி
லன்னவனைக்கொணர்வேனென்றேறையடிதொழுது
தன்னையளித்தவளைப்பாற சென்றான்சதானந்தன்.

(இ-ள்.) மறுபடியும்பார்வதியைப் பார்த்துகருப்பஞ்சாறுபோன்ற பார்வதியம்மையே அறியாமையுடைய என்குடிசைவீட்டில் கொஞ்சம்பொழுது இருந்தால் என்தகப்பனைக் கொண்டுவருகிறேனென்று பாதங்களைவந்து தன்னைப்பெற்றவளைத்தாண்டித்திக்குப் போனார்சதானந்தர்-எ-று. (௫௮)

இங்கிவன்செல்போதி விளர்தருப்பைகொய்துமுனி
புஙகவாகள்சூழாது வருமுனிவண்பூத்தலர்ந்து
துஙகலனக்கறபகம்போ ஞென்றுதலைவிதவனங்
கங்களவனமல்லவென்றுசனகையுற்றுநோக்கினன்.

(இ-ள்)இந்தப்பிரகாரம்சதானந்தாபோகிறபோதுஇளமையாகிய த வ்வை கசெய்து அனேகமுனிவர்கள்சூழக்கௌதமர் வருகிறதற்குமு ாபே இவ்விடத்தில ஏல்லாவிருக்ஷங்களும் புஷ்பித்துக் கற்பகவிருட் சம்போலக்காணுகிறபடியினலே ஈமமுடையவனமல்லவே இது - அரு டையதென்றுசநதேகப்பட்டுப்பார்த்தார்-எ-று. (ருகூ)

இத்தலததில்வந்தவா ரென்றுணாத்துமாதவற்குப்
பதத்ருவந்தந்த முனியும்பாராசாறு
மதரிரியுமப்புதலைம யாாயுமெலலையிற்றன்
பதம்லேக்சண்டுவா வென்னபுகலென்றான்.

(இ-ள)இந்தஇடத்தில்வந்த பெரியோர்கள்யாரென்றுவிஷ்ணுவுக்கு பதத்தாமபிறகாச் சாபங்கொடுத்தபிருகுரிஷியும்,பாாசருமா, அத்திரி யென்பவரும், அப்புதலைப விசாரிக்குமிடத்தில் தம்முடையபிளளை ச தானந்தனைக்கண்டு இவ்விடதகிலுண்டாகியவிசேஷம்என்னவென்று கேட்டார்கௌதமர்-எ-று. கலிவிருத்தம். சூய

தாதைதயிவைகேளிகறவர்தங்களையளிக்குஞ்
சோதியிவணைய்தினனைத்தொழுதுசொன்ன
ஞதமறைதேடுமவணங்குடிசைமேவற்
கேதுதவமேதுதவ மேதுதவமென்றான்.

(இ-ள.)சதானந்தானவர் தன்தகப்பனாகியகௌதமனைப்பார்த்து பிரம்மாமுதலாகிய ஐவரையுந்தன்னிடத்திலுண்டாகிய தேஜோ மயமாகியபராசத்தி இவ்விடத்தில்வந்திருக்கிறாளென்று வணங்கிச்சொ ல்ல நாதசொருபமாகிய வேதங்கள்தேடுதற்கரிய அம்மைநமமுடையகு டிசையில்வர என்னதவம்செய்தோமென்றார்கௌதமர்-எ-று, சுக

ஓடினனணைத்துமக னுச்சிமுகந்தா
ஞடினன்மகிழ்ச்சியெனு மாழ்கடல்புகுந்தான்
பாடினனெடுதகுசை பார்மிசையெறிந்தான்
வீடினதுகந்தம்வினை வேரினுடனென்றான்,

(இ-ள்)கௌதமர்இந்தவார்த்தையைச்சொன்ன சதானந்தனைக் கட்டி யணைத்துச்சிமுகந்து ஓடினார்திருக்கூத்தாடினார்சந்தோஷமென்கிறசமு த்திரத்திலாழ்ந்தார் பாடினார்தருப்பையைப் பூமியிலேயெறிந்துவிட்டா ர எங்ளுடையபாவம்வேருடனேகெட்டுப்போயிற்றென்றுசொன்னார்-

அத்திரிமுதற்றலைமை யந்தணர்களெல்லாங்
கைத்தலமெடுத்தனர் நடித்தனர்களிப்பால்
வித்தகியிருக்குமிட மேவியெதிர்கண்டார்
பத்திவலையிற்படு பதங்களில்விழுந்தார்

(இ-ள்) அத்திரிரிஷிமுதலாகத் தலைமைபெற்ற ரிஷிகளெல்லாம் இர ண்டுகைகளையுந் தலைமேல்வைத்துக்கூத்தாடினார்கள் சந்தோஷத்துட

னே பார்வதியிருக்கிற இடத்தையடைந்து எதிரேகண்டு பத்தியாகிய வலையிலே அகப்பட்டுக்கொள்ளுகிற பார்வதியினுடைய பாதத்தில்வி ழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள்-எ-று ௬௩

நின்னிலைமைகன்னியிறை நீள்பிரமசாரி
என்னுமுறையன்றுமுத லின்றுவரையெல்லா
முன்னிடையுதித்துல குயிர்த்தொகைக்கெல்லா
மன்னையெனுமுன்பெருமை யாரறியவல்லார்

(இ-ள்) தாயேநீயோகன்னிகைசுவ மியோநித்தியபிரமசாரியென்று சிருஷ்டிதொடங்கி இதுவரைக்குமவேதங்களெல்லாஞ் சொல்லிக்கொ ண்டிருக்கின்றதுகளு அப்படியிருக்க உன்னிடத்தில் உலகங்களிலிரு க்கின்ற எல்லாவுயிர்களுந்தோன்றித்தாயென்றுசொல்லும் அப்படிப் உன்பெருமையை ஆரறியப்போகிறார்கள் எ-று ௬௪

நித்தனைமுதற்றருவை நித்தனிடத்தே
சத்தியெனநீவருவை சத்திசிவமென்றே
இத்தகைமைகொண்டுயிர்கள் யாவையுமளிப்பா
யத்துவிதமாகுமுனை யாரறியவல்லார்

(இ-ள்) நித்தியமாகவிருக்கிற சிவனை முதலில் உண்டாக்குவாய் அந் தசிவனிடத்திலே சத்தியாகவருவாய் சத்திசிவமென்கிற தன்மை யாகக்கொண்டு உயிர்களையெல்லாம்பெறுவாய் அத்துவித சொரூபமா கிய உன்னையாரறியப்போகிறார்கள்-எ-று ௬௫

மெய்ப்பொருண்மகேசனரன் வேதனரியானால்
மைப்பருமகேசியுமை வாணிதிருவாவை
இப்படியுமன்றியவ னெப்படியெடுத்தா
னப்படியுமாவையுனை யாரறியவல்லார்

(இ-ள்) பரமசிவனானவர் மகேஸ்வரர் உருத்திரர் - பிரமா-விஷ்ணு ஆனால் நீ மகேஸ்வரி-உருத்திரி-சரஸ்வதி-லட்சுமியாகிய சத்திகளாய் இப்படியுமல்லாமல் அந்தச்சிவன் எப்படிப்பட்ட உருவங்கொண்டா ரோ அதற்குத்தகுந்த உருவங்கொள்வாய் உன்பெருமையை ஆரறியவ ல்லவர்கள்-எ-று ௬௬

நெஞ்சுருகிமாதவர்க ணின்றிவைபுகழ்ந்தார்
வஞ்சியிடைகோதமனும் வந்தனன்வரும்போ
தஞ்சலிபுரிந்தன னதற்குமுனமேமின்
கஞ்சமலரன்னவிரு கால்களில்விழுந்தான்

(இ-ள்)மகாதவத்தையுடையரிஷிகளெல்லாம் நெஞ்சமுருகி நின்று இப்படிஸ்தோத்திரஞ்செய்தார்கள் அந்தச்சமயத்தில் பார்வதி சமீபத்தி ல் கௌதமர்வரும்போதே இரண்டுகைகளையுந் தலையிலேவைத்துச்சூ டபிந்தாமரைமலரையொத்த அம்மனது இரண்டு பாதத்திலும் நமஸ்க ரித்தான்-எ-று

அன்பினுயர்கோதமனு மன்னையையிறைஞ்சி
பின்புறவரைப்பனைய னெண்டிசைபரப்போர்

தன்சிரமிதிக்கரிய தாளிணைகளின்றென்
புன்றுடிமிதிக்கவென புண்ணியமுடித்தேன்

(இ-ள்) பகதியினாலேஉயர்ந்த கௌதமரிஷியும்பார்வதியம்மனைவணங்கிச்சொல்வான் பிரமா அஷ்டதிக்குப்பாலகா சிரசிலேவைத்தற்கு அருமையான பாதமிரண்டு மடியேனுடைய புன்மைபொருந்திய சிரசின்மேல்மிதிக்க என்னபுண்ணியம் செய்தேனை-எ-று ௬அ

இந்தமொழிசொற்றலு மிளங்கொடியுமவேலன்
றந்திமிடைசென்றிடவணங்கதுதவிர்ந்தால்
சிந்தைமகிழுன்னிடையில் வந்துகுறைதீர்வேன்
மைந்தவெனவோதினள் மறுத்துமிவைசொல்வாள்

(இ-ள்) இந்தவார்த்தையைச்சொன்ன அளவில் இளமையாகியகொடிபோன்ற அம்மையும், பிள்ளையாகிய கௌதமனே எனக்கோர் குறைவந்தால் சுப்பிரமணியனிடத்திலும் கணபதியிடத்திலுஞ் சென்று தீர்த்துக்கொள்வேன் அவ்விடம்விட்டால் என்பேரில் அன்புவைத்த உன்னிடத்தில்வந்து தீர்த்துக்கொள்வேனென்று சொல்லி மறுபடியுஞ்சொல்வாள்-எ-று ௬௯

நாயகன்மொழிந்திட நடந்தபடியெல்லாம்
பாயிரமெனும்படி பகர்ந்தனளெவர்க்குந்
தாயிவைமொழிந்தளவினிற்சதமகற்கன்
றாயிரம்விழிதந்தருளித்தமுனிசொல்வான்

(இ-ள்) பரமசிவனவர் சொன்னபடி பூமியில்வந்து தானடந்தசமாசாரமெல்லாம பாயிரத்தோடேகூடிய நூல்போல முறையாகவிரித்து எலருக்குந்தாயாகிய பார்வதிசொன்னபோது முன்காலத்தில் தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்ணுண்டாகச் செய்த கௌதமர்சொல்வார் என்றவாறு ௭௰

இத்தலமுதற்றலமிதன்பெயர்தலேச்ச
மூத்தமயிதிற்றரு மொன்றுபலவாகும்
மெய்த்தவமியற்றியிடில் வெள்விடையின்மேல்வந்
தத்தனுமிடப்புற மளித்தருளுமென்றார்

(இ-ள்) இத்தஸ்தலம் முதன்மையானஸ்தலம் இதனுடையபேர் தலேச்சுரம் இதுமிகவு மூத்தமமானது இதில் ஒருபுண்ணியத்தைச்செய்தால் ஒன்றுபலவாய் விருத்தியாகும் இதிலிருந்து கொண்டு நீமெய்மையாகிய தவசுசெய்தால் வெண்மைபொருந்திய ரிஷப வாகனத்தின் மேலெழுந்தருளிப்பரமசிவன் உனக்குஇடப்பாகங்கொடுப்பாரென்றார் கௌதமர்-எ-று ௭௧

மாலயன்வசுக்கண் மகவான்முனிகணத்தோர்
சாலவுள்சமைத்ததில் தனித்தவமுடித்தார்
காலமிடகன்றுசெயல் கைப்பலமிதென்றான்
மூலமுதல்வல்லியு முடிப்பணிதுவென்றாள்

(இ-ள்) வாராய்அம்மையே விஷ்ணுபிரமா அஷ்டவசுக்கள் தேவேந்திரன் அனேகமுனிவர்கள் அவரவர்கள் இடஞ்செய்துகொண்டு ஒப்பற்றதவஞ்செய்து நினைத்தகாரிய முடித்துக் கொண்டார்கள் நீவந்த

காலமு மிட முநன்மையாகும் இவ்விடத்தில் நீதவஞ்செய்தால்கைப்ப
லமாகி முடியுமென்று கௌதமர்சொல்ல எல்லாப்பொருளுக்கு மூல
மாகிய அம்மனும்தவசுசெய்து என்கருத்தைமுடித்துக்கொள்ளுகிறே
னென்றாள்-எ-று ௭௨

எண்சீரடிஆசிரியவிருத்தம்

கோதமனேமுதலாய முனிவர்க்கெல்லாங் குளிர்ந்தமொழி பு
ந்துவிடை கொடுத்துச்சோணை, பூசாமாமதன் குணபாற்பன்னசாலை
நிதமைப்பித்தகமகிழ்ந்து புறம்புகாக்க, மாதரொழு வயிரவமைத்து நா
லுபாலின் வாயிலையெண் வயிரவர்கண் மகிழ்ந்துகாக்க, வாதாவினிரு
த்திமைந்தர் மருங்குகாக்க வந்தரியுட்புறங்காக்க வமைத்தாள்மன்னோ

(இ-ள்) கௌதமாமுதலான முனிவர்க்கெல்லாம் பிரியவசனஞ்சொ
ல்லி உத்தரவுகொடுத்து அருணாசலத்துக்குக் கிழக்குப்பக்கத்தில்பன்
னசாலை புதிதாகச்செய்வித்து சத்தமாதர்களைப் புறக் காவலாகவைத்
து நான்குவாசலையும் எட்டுவயிரவர்களைக்காக்கவும் விநாயகர் சுப்பிரம
ணியா தன் இரண்டுபக்கமுங்காக்கவும் துர்க்கை உட்பக்கங் காக்கவுஞ்
செய்தாள் பார்வதி-எ-று ௭௩

கொந்தளகஞ்சடை பிடித்துவிரித்துப்பொற்றோட் குழைகழுத்தி
ற்கண்டிகையின் குப்பைபூட்டி, யுந்துமாவுரிநிகர்பட்டாடை நீக்கியுரித்
தமாவுரிசாத்தியுத்தூளத்தால், விந்தைதிருநீறணிந்து கனற்குட்காய்ந்
துவிளங்குமூசியிலொருகால்விரலையூன்றி, அந்திபகலிறைபதத்தின் ம
னதையூன்றியரியபெருந்தவம்புரிந்தா ளகிலமீன்றாள்

(இ-ள்) புஷ்பங்களைத்தரிக்கின்ற கூந்தலைச் சடைசெய்து விரித்துத்
தோள்கழுத்து காதுகளில் ருத்திராட்ச மாலைகளைத்தரித்து ஆடுகின்ற
பாமபுரிபோலிருக்கிற பட்டாடை யுடுத்துகிறதுவிட்டு மாவுரிதரித்து
செயதலைக்கொடுக்கின்ற விபூதியைச் சருவாங்கமுந்தரித்து நெருப்பி
ல்காய்ந்து பளபளவென்று பிரகாசிக்கும ஊசியில் ஒருகாற் பெருவிர
லையூன்றிக்கொண்டு இராப்பகல் மனதிலே பரமசிவனைத் தியானமா
கநிறுத்தி அரிதாகிய பெரியதவத்தைச்செய்தாள் உலகத்தைப்பெற்ற
பார்வதியம்மன்-எ-று ௭௪

இளைத்தகொடி மருங்குவளைந் தெரியினூப்ப ணினியதவ மியற்று
தலைகண்டிளைத்துவாடிக், களைத்துமனந்துடித்துவிழி புதைத்துவாணி
கண்ணீரின் மூழ்கினின்றாள் கமலத்தாளு, மூளைத்துமனந் தளர்ந்த
ழுதுவிழுந்தாண்மற்றை யுயிர்களெல்லாங்கரைந்துகரைந்துருகாநின்ற,
வளைத்துவளைத்துரைப்பதென்றாய் வருந்துமானால் வயிற்றிலுள்ள க
ருப்பமெல்லாம் வருந்திடாதோ

(இ-ள்) மிகவுஞ்சிறிதாகிய கொடிபோன்ற இடையானது வளைந்து
அக்கினிமத்தியிலே இனிமையான தவத்தைச்செய்கிறதைப் பார்த்துப்
பார்த்து இளைத்துவாட்டத்தையடைந்து களைத்துமனது துடித்து இர
ண்டுகண்களையு மூடிக்கொண்டு சரஸ்வதியானவள் கண்ணீரால்முழு
கினாள் இலட்சுமியானவள் மனதுவருந்திச் சஞ்சலப்பட்டு அழுது
விழுந்தாள் மற்றசீவராசிகளெல்லாம் மனங்கரைந்து உருகியதுகள் கா
விதைப்பிரித்துச் சொல்வதினால் என்னபயன் தாயானவள் வருந்து

வாளாயின் வயிற்றிலுள்ளகருவாகிய சீவனெல்லாம் வருத்தத்தை யடையாதோ-எ-று ௭௫

முன்பனியிற்கருகுபடாக்கமலம்போல முகநதோன்றப் பனிகய த்துண் மூழ்கிநிற்கும, பின்பனியிலதிசீதவிடத்திற்சேரும்பெருமழை க்குணமீனென்னப் பேணிநிறகும், அன்பனிடம் பெறுமளவு மிது ஞால் வேண்டு மரியதவமபுரிந்தனளவவிடத்துவேந்தன், வன்பனி யுறுயினை மேமான்முதலாந் தேவர்மறைபுகுந்ததவச சாலை மருங்கிற் சார்ந்தார்

(இ-ள்) முன்பனிக்காலத்திலே கருகிப்போகாத தாமரைப்பூப்போ லமுகமாத்திரந்தெரியக்குளிரசசியெபாருந்திய தடாகங்களிலே நின்றும் பின்பனிககாலததிலே அதிகசீதளம்பொருந்திய இடத்திலேயிருந்துமழைபெயகிறபோது அதில் ஒருமீன்போலச்சஞ்சலப்படாது நின்றும் பரமசிவன் இடப்பாகததைப் பெறுகிறவரைக்கு மிதுபோலவேண்டியதவததைசசெய்தாள் அததவிடத்தில் பிரமதேவனும வலிய சர்ப்பததில நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களும் தேவகோஷ்டம்பொருந்திய தவச்சாலையைவந்து அடைந்தார்கள்-எ-று ௭௬

அந்தரியுமாயவனுா முதலாந்தேவ ரனைவருக்கு முபசார மளித் துநீங்கள், வந்தவாவியம்புமென மகிடனாலேவருந்தியதுந் தளர்ந்ததுவும் வகுத்துச்செ ன்னா, சுந்தரியுங்குமரியுடன் சுடரும்வாளாற்றொடுகளததின் மகிடனுாகதொலைப்பாயென்றாள், விரதையதுபுரிவனெனப் பணிந்தாளன்னை விளம்புதல்கண் டகமகிழ்ந்து விடைகொண்டாரே

(இ-ள்) பார்வதியானவள் விஷ்ணுமுதலான தேவர்களெல்லாருக்குமுபசாரஞ்சொல்லி நீங்களிவ்விடததிறகுவந்தவகைசொல்லுங்களென்றுகேட்க அவர்கள் மகிடாசுரனாலே தாங்கள்துன்பப்பட்டுத் தளாச்சியடைந்தவகை விபரமாகச்சொன்னார்கள் அதற்குப்பார்வதியானவள் துர்க்கையைக்கூப்பிட்டு நீகததியினாலே யுததகளததிலே மகிடாசுரனவல்லமைகெடக் கொன்றுவிடென்றுசொன்னாள் அதற்குத் துர்க்கை அப்படியே செய்வேனென்றுபணிந்தாள்தாயாகியபார்வதி இந்தவார்ததையைசசொன்னஅளவில் விஷ்ணுமுதலானவர்கள் சநதோஷத்தையடைந்து வணஙகி விடைபெற்றுககொண்டார்கள் எ-று ௭௭

கலிவிருத்தம்

கோதமாச்சிரமந் தனிற்கோல்வலை
தீதில்தததவஞ் செயததுசெப்பினேன்
மேதிமாமுகற் காய்ததும்வெள்விடைச்
சோதிபாகமடைநததுஞ்சொல்லுவேன்

(இ-ள்) சத்திதேவியானவள் கௌதமருடைய ஆசிரமத்தில் குறைவில்லாத தவததைசசெய்ததுசொன்னேன் பிறயாடு மகிடாசுரனைக் கொன்றதும், ரிஷபவாகனத்தையுடைய சிவனுடையஇடப்பாகததைப்பார்வதியார் அடைந்ததுஞ்சொலவேன்-எ-று ௭௮

நான்காவது-திருககண்புதைத்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௩௩௨.

உ

சிவமயம்.

ஐந்தாவது

பார்வதியார்

இடப்பாகம்பெற்றசருக்கம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சனக்கிரியில்வாழு மசுரன்றுனர்க்குந்தீ
னஞ்சமேயனையானந்த நமனுக்குநமனுயவந்தோன்
செஞ்சிகையெரியைததியக்கும் தீமையானளகைநாட்டின்
விஞைசயான்வருந்தவுள்ள வளமெலாமகவாந்தவீரன்

(இ-ள்) நீலகிரியில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருககிற அசுரனுனவன் எல்லாரிலும அதிகபராககிரமத்தையுடையவன் விஷததினுககுச்சமானமானவன் அந்தயமனுக்கும யமனுனவன்சிவபபாகிமேலெயெழுகினற கொழுந்தையுடைய நெருப்பைசசுடத்தகுநத தீமையையுடையவன் அளகாபுரியில குபேரன் தரித்திரதஜையடைய அங்கேயிருககிறவளங்களெல்லாங் கொள்ளையிட்டவன்-எ-று

தாமரைக்கண்ணன்றங்கு மாவினைத்தலைவால்கூட்டி
மாமணிக்கவண்போற்கொள்வன் வாரணிவாகனத்தைவாங்கி
வேமழற்குஞ்சிமைந்தர்க் குதவுவன் விமானத்தோடே
சோமனைப்பிடித்துக்கையாற் பிழிந்துமுன்சுருந்துஞ்சூரன்

(இ-ள்) விஷ்ணுவிற்கிரைசெய்கின்ற ஆதிசேடனைத்தலையையும், வாலையும் ஒருகையினாலே சேர்த்துப்பிடித்து அதன் சிரமணியைக் கவணிற்கல்லாகவெறிந்து விளையாடுவான் அக்கினியைச்சொறிவிட்டு அவனேறுகின்ற ஆட்டை நெருப்பைப்போலச் சிவப்புமயிரையுடைய தன்பிள்ளைகளுக்கு ஏறக்கொடுப்பான் சந்திரனை அவனேறுகிற விமானத்தோடே கையினாலே பிடித்துப்பிழிந்து அவனுடம்பிலிருந்துவருகிற தேவாமிர்தத்தைப்பானம்பண்ணுகிறசூரன்-எ-று ௨

கருதியமகவான்வெள்ளைக் களிற்றின்மேற்றிரிவன்பின்னைப்
பரிதிதேர்த்தனிப்பசுமைப் பரிசெலப்பவனிபோவா
னிருதியைச்சுமக்குமாளி யேறுவனிணங்கின்மூழ்கிக்
குருதிகொப்பளிக்கும் வாளோ னெடுத்துயிரனைத்துங்கொல்வான்

(இ-ள்) உயர்வாக நினைக்கப்பட்ட தேவேந்திரனுடைய வெள்ளையானைமேல் திருவோலக்கம்வருவான் சூரியனுடைய தேரிலேறிக்கொண்டு பச்சைக்குதிரைகளேழும் நடக்கப் பவனியாகப்போவான் நிருதியைச் சுமக்கின்ற ஆளியின்மேலேறிக்கொள்வான் நிணங்களாலே மூழ்கப்பட்டு இரத்தங்களைக்கொப்பளிக்கும் ஒருவாளாயுதமெடுத்து சருவத்திரசீவன்களையும் கொல்வான்-எ-று ௩

அன்னவன்மகிடமான வாற்றினலங்கிக்காலத்
தென்னவன்மகிடமேறான் காலினுற்றிரிந்தானென்றா
லென்னவன்கொடுமைநம்மா லியம்பலாமிலகுஞ்சோதி
மன்னவன்கிரியைச்சாய்த்தான் மீனுக்காவாரிதூர்த்தான்

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட அசுரன் எருமைமாட்டுமுகத்தையுடையவனானபடியினாலே தெற்குத்திக்கிலிருக்கின்ற யமனுடைய எருமைக்கடாவின்மேலேறமாட்டான் காலினால்நடந்து திரிந்தானென்றால் அந்த மகிடாசுரனுடைய கொடுமை நம்மாலெப்படிச்சொல்லக்கூடும் சோதிசொரூபமாகிய சிவனிருக்கிற கைலாயத்தையுஞ் சாய்த்தான் மீன் வேண்டியதற்காகச் சமுத்திரத்தையுந் தூர்த்தான்-எ-று ௪

மயனெனுந்தச்சன்செய்த மகிடமாபுரத்திலன்னோ
னயனறுகரிசிலத்த விருக்குநாளவனுக்காய
பயனுறுநுகர்ச்சிவேண்டி யாயிரம்படைக்கையாளர்
கயமுதல்விலங்கைநாடி வேட்டையாகக்கானிற்சென்றார்

(இ-ள்) மயனென்கிற தேவதச்சனால் இரத்தினகசிதமாகச் செய்யப்பட்ட மகிடபுரத்தில் அந்த அசுரன் பிரமாவானவர் நித்தியம் அறுகும் அட்சதையுங்கொடுக்க வாழ்த்துக்கொண்டிருக்கிறநாளில் அந்த அசுரன் தின்னுகிற மாமிசத்துக்காக ஆயுதபாணிகளாகிய ஆயிரம் பேர்கள் யானைமுதலாகிய மிருகங்களைத்தேடி வேட்டைமார்க்கமாகக் காட்டுக்குப்போனார்கள்-எ-று ௫

தானவர்சென்றுவஞ்சிதவஞ்செய்கானகத்தைச்சூழ
வானவர்பணியுபட்டவயிரவாதொகைதகாரா
போனவாறிருந்தவாறுமபுரிசூழ்ற்றவருநதாத
ரானவரவுணர்கோவுக்கடிபணிந்தறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்.) அப்படி வேட்டையாட வெளிப்பட்ட ஆயிரமசுரர்களு[illegible]
ந்து பார்வதி தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற வனத்தைச்சுற்றிக்[illegible]
ளஅதைக்கண்டு தேவர்கள் பணிகிளறகாவலாகவிருந்து அஷ்டவயிரவ
ர்களும் அந்தஆயிரம்பேரையுங்கொன்றார்கள் அவர்கள் இறந்துபோன
தும் அம்மன் தவசுபண்ணுகிறதும் பாதத்தைவணங்கிததூதர்கள் ம
கிடாசூரனுக்குததெரிவித்தார்கள்-எ-று. ௬

போற்றிபக்கவர்கள்சொல்லப் புகைகைபிறந்ததங்கி
தூற்றியவிநகணண்ட கோளமூஞ்சுழன்றதங்கே
நாற்றிசையுள்ளவேழ நடுங்கியதிமையோர்கூட்டங்
கூற்றமுங்கரந்ததால காலமுங்குளிர்ந்ததன்றே

(இ-ள்) தூதர்கள்வணங்கித்தெரிவித்தஅளவில் புகையும் சிரிப்புமு
ண்டானது இரண்டுகண்களுந் நெருப்புகளைப் பறக்கவீசியதுகள் அ
ண்டகோளமுமகிழுகிறெண்டுசுழன்றது அஷ்டதிக்கிலிருக்கிறயானைக
ளும் தலையைத்தொங்கப் போட்டதுகள் தேவர்கூட்டம நடுக்கத்தை
யடைந்தது யமனும்ஒளிந்துக்கொண்டான் ஆலகாலவிஷமும் குளிர்ச்
சியடைந்தது-எ-று ௭

அப்படிமகிடன்சீறு மளவிலனிகும்பனென்போன்
செப்பிமூனதுகோபம் பொறுப்பரோசிறியரென்றே
முப்புடையினீரென்னு முலைச்சிவாழ்வனததுளாரைக்
கைப்படையதனாற்கொல்வேனெனச்சொலிக்கடிதுபோனான்.

(இ-ள்) அந்தப்பிரகாரம் மகிடசூரன் கோபிக்குமளவில் நிகும்பாசு
ரனென்கிற படைத்தலைவன்வாருமையாராசனே உமதுடையகோபத்
தை அற்பமாகியவர்களா பொறுப்பார்கள் என்றுசொல்லித் தென்னி
னானீர் சூததனததையுடைய பார்வதிதவஞ்செய்கிற வனத்திலிருப்
போரைக கையிலிருக்கின்றவாளால் கொன்றுவருகிறேனென்று சீக்கி
ரத்தில் புறப்பட்டுப்போனான் எ-று ௮

குடதிசைக்கடலைசசீறிக் குணதிசைக்கடல்சென்றன்ன
நெடியதேர்கரிமாசேனை யெழுந்தனனிகும்பனென்போன்
வடகிரிதனக்குங்கும்ப மாமுனிமலைக்குநேரே
இடைபெருகரியமேரு வெழுந்ததாமெனச்சென்றான்.

(இ-ள்)மேற்குச்சமுத்திரத்தின் மேற்கோபித்துக் கிழக்குக்கடல்ச
ண்டைசெய்யப் புறப்பட்டதுபோல் பெரியதேர்களும் யானைகளும
குதிரைகளும காலாள்களும் புறப்பட்டதுகள் நிகும்பாசூரனென்
மகாமேருவுக்கும் அகஸ்தியரிருக்கின்ற பொதியமாமலைக்கு மத்தியிலே
நிறைந்த ஒருபெரியமேரு எழுந்ததென்று சொல்லும்படியாகப் போ
னான-எ-று

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்

எழுந்தவனுமாகதநேர் துரககமாயிரம்பூண்டவிரதமேறி,வழிந்த கரிமதக்கடலை யெழுந்ததுகளடக்கவுமை வனத்திற்சென்றான், கொழுந்துவிடுகனலனையாாவரவுகண்டுபலகோடி குன்றம்விசிர,தழைந்த ரீடாதுத் தாக்கணங்குநோக்கணங்கும் பொருதெதிரே தடுத்தாரன்றே.

இ-ள் இங்கப்பிரகாரம் நிதும்பாசுரன் பச்சைக்குதிரை ஆயிரங்கட்டியதேரிலேறிக்கொண்டு அப்பொழுது எழும்பிய சிறுஅணுக்கள் முன்போகாநின்ற யானைகளின்மதஜலம் சமுத்திரமாகத் தேங்கியிருப்பதைவறச்செய்ய பார்வதிதவஞ்செய்யும் வனத்திற்குப்போனான் கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பொத்த அசுரப்படைகள்அநேகமலைகள்விட்டெறிய இவர்கள்வருகிறதுகண்டு அம்மனிடத்திலிருக்கிற தாக்கணங்கு நோக்கணங்கு என்னுமிருவரும் ஆயுதபாணிகளாகப்போய எதிரேதடுத்தார்கள்-எ-று ௰

சண்டனுருக்கிரன்சோமன் கபாலிகர்சங்கரன் கோதண்டன் வீத, ஒண்டரியசித்திராங் கதனென்னும்வயிரவர்களிருநால்வோரு, மண்டமுகடுடையாகத் தானைகளைத்தொலைத்திட்டவரிகளைபோலக், கண்டகனுஞ்சாரதியுந் தேருமன்றிச சேனையெல்லாங் கணத்திற்சாய்த்தார்.

(இ-ள்)சண்டன்ருத்திரன்சோமன் கபாலிதனக்குத்தானே ஒத்தசங்கார கோதண்டன் வீதன் சித்திராங்கதன்இவ்வெட்டுயிரவர்களும் அண்டகோளமுடைபட யானைகளைக்கொல்லுகிற சிங்கள்போலகாசிதுநிதும்பாசுரனும் அவன்சாரதியும்தேருந்தவிரமற்றச்சேனைகளையெல்லாம நொடிப்பொழுதிலே கொன்றார்கள். ௧௧

அட்டவயிரவர்படையா லணங்குகளாற்றனது படையழிதலைக்கி,வட்டநெடுந்தேர் முடுக்கித் தாக்கணங்கின் முகத்திலெண்ணிலவாளிகோதகான், விட்டகணைகளைவிலக்கித் தேரோட்டுஞ்சாரதியை வீழ்த்திவாளி, தொட்டகாங்களைப்பிடுங்கி யவனுயிரைக்குடித்தந்தச்சூரமாது.

(இ-ள்)எட்டுவயிரவர்களுடைய ஆயுதங்களினாலும் இரண்டுபெண்களாலும் தன்னுடையபடைமுழுவதும் இறந்துபோகின்றதைப்பார்த்து நிதும்பாசுரன் வட்டமாகிய நெடியதேரைவிட்டுக் கொண்டு தாக்கணங்கென்பவளுடைய முகத்திலேகணக்கில்லாத பாணங்களைவிட்டான் அந்தபாணங்களைவிலக்கித்தேர்நடத்துகிறசாரதியைகொன்று அம்புதொடுத்தகைகளையறுத்து அவனுடையதலையையும் அறுத்துக் கொன்றாள் தாக்கணங்கு-எ-று ௧௨

ஓடினசெங்குருதிநதியுடலிழந்துவிழுமவுணருயிர்கள் போல,வாடினவெண்குறைத்தலைக ளனுதினமுமருந்துகின்ற வலகைபோலச்.குடினர்கள்வயிரவருந் தாக்கணங்கு நோக்கணங்கும் அம்பைவாகை,வீடினர்க ளவுணரென மகிடமுகற் குரைத்தனர்போயவிரைந்துதூதர்.

(இ-ள்.) வயிரவர்களாலும் இந்த இரண்டுபெண்களாலும் தேகமறு பட்டுச்சிகரிக்கிறபோது மகாசுரருயிர்போல் இரத்தநதியானது ஓடியதுமி தயம்மாமிசத்தைத்தின்று கூத்தாடுகிறபேய்போல்கவந்தங்கள் கூத் தாடியதுகளவயிரவர்முதலாகியவர்கள் தம்பைவாகைமாலை சூடிக்கொ ண்டார்கள் அசுரர்களிறந்துபோனார்களென்று மகிடாசுரனுக்குத்தூதர்கள் சீக்கிரத்திற் போய்ச்சொன்னார்கள்—எ-று. (௰

கேட்டளவினை மகிடமுகன் கயிடவன்றன் முகநோக்கிக் கிளத் துவானோர், காட்டிலுறைசிறுபேயுஞ் சணவனுநமபெரும்படையைக் கழி த்ததுவென்றல், நாட்டநுகலயனரியுமனைக இனிமேற்றிறைகொடுக்கவ னுவாரோவ, நீட்டினகைபுரிந்தெழுந்தா னேறினனுயிரங்கரிகுழிரத மீதில்.

(இ-ள்.) மகிடாசுரன் இந்தவார்த்தையைக்கேட்ட அளவில் தன்னரு கிலிருக்குங்கயிடவன் முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்வான் ஒருகாட்டிற்சஞ் சரிக்கின்றசிறியபேய்களும் கணங்களும் நம்முடைய பெரியசேனைகளைக் கொன்றதுகளென்றால் சிவன் பிர்மா விஷ்ணு முதலானவர்கள் சொன்ன படி கேட்பார்களோவென்று அதிகமாகியநகைகொண்டு எழுந்திருந்து ஆ யிரம்யானைகளைகட்டியதேரிலேறிக்கொண்டான்—எ-று. (௰௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பதினொருகோடியானைப் பலத்தராய்க்காந்தனீலன்
முதுகரன்குருதியண்டனீசகன்சண்டன்முண்டன்
மதுகயிடவன்றீக்கண்ணன் புகைக்கண்ணன்மாலியென்றும்
தகிகொளாயிரண்டுபேருந் தேர்களைத்தூண்டிச்சென்றார்.

(இ-ள்.) மகிடாசுரன்தேரின்மேலேறினவுடனே பதினொருகோடியானைப் பலத்தையுடையவராகியகாந்தன்-நீலன்-முதுகரன்-குருதி-அண்டன்-நீசன்-சண்டன்-முண்டன்-மதுகயிடவன்-தீக்கண்ணன்-புகைக்கண் ணன்-மாலியென்று-சொல்லப்பட்ட பன்னிருவரும் தங்கள்தங்கள் இரதங் களைநடத்திக்கொண்டுபோனார்—எ-று. (௰௫)

கரிமுகத்தவர்நிவாத கவசர்கள்காலகேயர்
பரிமுகத்தவுணர்மேதிப் பணைமுகத்தவர்கள்பற்றி
எரிமுகத்தவுணர்சீறி யெழுமபுலிமுகத்துக்களவ
ரரிமுகத்தவுணர்வெள்ள மாயிரஞ்சென்றவன்றே.

(இ-ள்.) யானைமுகத்தையுடையவர்கள்-நிவாதகவசர்கள் காலகேயர் கள்-குதிரைமுகத்தையுடையவர்கள் எருமைமாட்டுமுகத்தையுடைய வர்கள் நெருப்பெரிந்துகொண்டிருக்கிறமுகத்தையுடையவர்கள் புலிமுகத் தையுடையவர்கள் சிங்கமுகத்தையுடையவர்களாகிய அசுரர்கூடிய ஆயிர ம்வெள்ளம்நடந்ததுகள்—எ-று. (௰௬)

பாய்பரியதனிற்பாதி பரிகளிற்கரிகள்பாதி
காய்கரியதனிற்பாதி கடும்பரிக்கொடுந்தேர்செல்லப்
பேய்களுங்கொடிகளாடப் பிணங்கிவெண்கொடிகளாட்
வேயகளப்பறைகளார்ப்பக் குறுகிலன்விகதைகானில்,

(இ-ள்.) இப்படி ஆயிரம்வெள்ளங்காலாட்கள் புறப்பட்டவுடனேஐந் நூறுவெள்ளங்குதிரையும்இருநூற்றைம்பதுவெள்ளம்யானையும் நூற்றி ருபத்தைந்துவெள்ளம்தேருமாட்டகப்பேய்களும்காக்கைக்கூட்டமும்விரு ந்தாம்படுமென்றுகளித்துக்கூத்தாட வெள்ளைக்கொடிகளாட்டப்புள்ளா ங்குழல்பேரிகைமுதலானதுகளெழுழங்கமகிடாசுரன் அம்மனிருக்கிறகா ட்டில்வந்துசேர்ந்தான்—எ-று. (௰௭)

அடலவன்வரக்கண்டஞ்சி யடைந்தமைக்கபயமென்று
படருறுமுனிவர்கூற வுமையவள்பயங்கெடுத்து
விடலுடனருகுநின்ற விந்தையைவிரும்பிநோக்கி
கடகமேதாண்மடிவாயென்றாள்விடைகொடுபெயர்ந்தாள்கன்னி

(இ-ள்.) வல்லமைபொருந்தியமகிடாசுரன் வருகிறதைப்பார்த்துபய ப்பட்டுஓடிவந்துபார்வதிக்கு அபயமென்றுமுனிவர்கள் முறையிட்டுச சொல்லஅம்மனானவள் அவர்களுடையபயங்களைத்தீர்த்துத தன்சமீபத தில்நின்றபெருமைபொருந்தியதுர்க்கையைப்பார்த்து உன்னுடையகத் தியினாலேஅந்தஅசுரனைக்கொன்றுவிடென்றுசொல்ல உததரவுபெற்று ப்புறப்பட்டாள்துர்க்கை—எ-று. (௰௮)

ஆளிமேற்கன்னிசெல்ல வருணநாயகிமுன்செல்லக்
காளிதுந்துமிபின்செல்லசுந்தரிகணங்கள்செல்ல
ஞாளிமேல்வடுகாசெல்ல நான்முகிமுதலாமாதர்
தாளிமேற்செல்லத்தங்கள் விடையின்மேற்றாசிசென்றார்.

(இ-ள்.) துர்க்கையானவள் ஆளிவாகனத்திலேறிக்கொண்டுபோகஅ ருணநாயகியென்பவள்முன்னேபோகவும்காளிதுந்துமிஎன்கிற இருவ ரும்பின்னேபோகவும் பார்வதியினதுகணங்களும் சுவானவாகனத்தில் வயிரவர்போகவும்அபிராமிமுதலாகியமாதரெழுவரும்தங்கள் தங்கள்வா கனங்களேறிக்கொண்டு தூசிப்படையாகத் துகளெழும்பப் போனார் கள்—எ-று. (௰௯)

சென்றிதோமரத்திற்குன்றிற் சிலைகளிற்படையிற்கையிற்
கன்றிடமகிடன்சேனைப் பாதியைக்கணத்திற்சாய்த்தார்
வன்றிறன்மகிடன்சேனைத் தலைவருமகிடன்றானுங்
குன்றெனவெதிர்த்துகன்னி படையெலாந்துரத்திக்கொன்றார்.

(இ-ள்.) இப்படிதுர்க்கைசேனைகள்போனவுடனே உலக்கையினாலு ம்மலைகளாலும்வில்முதலாகியஆயுதங்களாலும் கைகளினாலும் கோபத் துடனேபோர்செய்கிறமகிடாசுரனுடையபாதிசேனையை ஒருநொடிப் பொழுதிலேகொன்றுவிட்டார்கள்மகிடாசுரனும் அவனுடையசேனாத தலைவர்களும்மலைபோலஎதிர்த்து துர்க்கையின்சேனைகளையெல்லாந் துர த்திக்கொன்றுவென்றார்கள்—எ-று. (௨௰)

துந்துமிமுதலாநால்வ ரிடைத்தனர்குலியான
சுந்தரிவாராகியோடு முகத்தகடிகிரிக்கையா
ளிகதிரியமறைபாளொன்று மெழுவருமறைந்தார்ஞானி
யுதிரிடைந்தார்கன்னி றந்தளர்ந்தனமேயவென்றான்.

(இ-ள்.) அசுரனதுபடைகளைஎதிர்த்துயுத்தஞ்செய்த அளவில்துர்க்கமி-காளிமதங்கி-சண்டி-என்கிறநான்குசத்திகளுமதோற்றார்கள்-சூலி-நீலகண்டி-வாராகி-சண்முகி-திரிசக்கையாள்-இந்திரையாளென்கிற ஏழுமாதரும்யுத்தஞ்செய்யமாட்டாமற்காட்டிலொளித்தார்கள் சுவாணவாகனத்தையுடையவயிரவர்களுந்தோற்றார்கள் ஆர்க்கையானவள் மனந்தளர்ந்துஉமாதேவியேயென்றுதியானித்துநின்றாள்—எ-று. ([illegible])

உறுதுணையுமையேயென்னும் பொழுதில்யோகினிகள்வானி
லறுபத்துநான்குகோடி யதிர்த்தெழுந்தழலின்மாரி
இறுதியாயருளசசேனை யிடிமழைசொரிகையாலே
குறுகியமகிடன்சேனைத் தலைவருங்கொதித்துச்சென்றார்.

(இ-ள்.) ஆர்க்கையானவள் அம்மனே துணையென்றபோது அறுபத்துநான்குகோடியோகினிகள் ஆகாசத்திலார்ப்பரித்தெழுந்து நெருப்புமழையையும்இடிமழையையும் சொரிந்தபடியினாலே மகிடாசுரனுடைய சேனைகளெரிந்துபோனதுகள் அப்பொழுதுசேனைத்தலைவர்கள்கோபித்துச்சண்டைசெய்தார்கள்—எ-று. (உஉ)

கலிவிருத்தம்.

அருசிகன்றனைச் சென்றனளாரணி
மருவுகாந்தனை மாய்த்தனள்வாரணி
காரனைவென்றனள் வேலுடைக்காரணி
நாகனுருயி ருண்டனளாரணி.

(இ-ள்.) அப்படிமகிடாசுரனுடைய சேனைத்தலைவர்கள் எதிர்த்தவுடனே அபிராமியென்பவள் அருசிகனென்பவனைக்கொன்றாள்வாரணியென்பவள்காந்தனென்பவனைக்கொன்றாள்சண்முகியென்பவள்காரனென்னும் அசுரனைக்கொன்றாள் நாரணிநாகனென்னும் அசுரனைக்கொன்றாள்—எ-று. (உங)

சூலபாணி தொலைத்தனன்மிண்டனைக்
கோலமாமுகி சண்டனைக்கொன்றன
ளாலவூணி மதுவையழித்தன
ணீலனுருயி ரிந்திரைநீங்கினள்.

(இ-ள்.) சூலக்கையாளென்பவள் மிண்டனென்பவனையும் வராகிச் சண்டனென்பவனையும்நீலகண்டிமதுவென்னுமசுரனையும் இந்திரை நீலனென்பவனையுங்கொன்றார்கள்—எ-று. (உச)

துந்துமிக்கொடி சோணிதவூணனை
தந்துமிக்கும் படிக்கதைநாட்டினாள்
நந்துமிக்க நிகர்க்கருணாசலை
வந்துமிக்கெரிக் கண்ணனைவாட்டினாள்.

(இ-ள்.) துந்துமிக்கொடியை யுடையவள்சோணிதவூணனென்பவனைத்தலையறும்படி தண்டாயுதத்தாலடித்தாள்சக்கரத்தைக் கையிலேதரித்த அருணாசலையென்கிறசத்தி அக்கினிக்கண்ணனைக்கொன்றாள்—எ-று.

கயிடவன்புகைக் கண்ணனிருவருஞ்
செயிரின்மாளாச் சிந்தினன்சுந்தரி

செயிடுமிக்க கணையிடுவேலினன்
மயிடவன்முகக் கடையெட்டிவந்தனள்.

(இ-ள்.) சுந்தரியென்கிற சத்தி மயிடனையம்புகைக்கண்ணையுடைய யுத்தத்திலே கொன்றாள், செய்யப்பட்ட பொறிநிறைந்த அணைகளைப்பொருந்திய வேலாயுதத்தையேந்திய கையையானவனா மகிடாசுரனைக்கண்டு எதிர்த்து வந்தாள்—எ-று. (உகூ)

வெங்கடாமுகன் மேவலு மாதர்க
டங்களாயுதங் கொண்டுதடுத்தனர்
சிங்கவூர்தி யவனெதிர்சென்றுகைச்
சங்கையூதினன் மேருசலிக்கவே.

(இ-ள்.) வெப்பம்பொருந்திய எருமைமுகக்கடாமுகத்தையுடைய அசுரன் யுத்தத்துக்குச்சேர்ந்திட்ட அளவிலசத்தமாதாகளும் தங்களாயுதங்களினாலே அவன்விட்ட ஆயுதங்களைவிலக்கினார்கள் அவன்மேலேயில சிங்கவாகனத்திலேறிவந்த துர்க்கையானவளவனுக்கெதிரேபோய் தன்கையிலிருக்கிற சங்கத்தைமகாமேரு அசையும்படிவாயிலவைத்தூதினாள்—எ-று ()

செருவிலங்கவள சங்கொலிசெய்திட
ஒருவரின்றி யவுணருறங்கினார்
பெருவரங்களிற பெறறசரங்களை
இருவருஞ்சொரிந் தாரமழையென்னவே.

(இ-ள்.) வல்லமைபொருந்திய சிங்கவாகனத்தையுடைய துர்க்கை சங்கத்தொனிசெய்ய அசுரர்களொருவராவது இல்லாமல்மயக்கத்தையடைந்தார்கள் அருமையாகியவரத்தினாலே பெறறுக்கொண்ட பாணங்களையிரண்டுபேருமமழைபோலச்சொரிந்தார்—எ-று. (௩௰)

எந்தவெந்தக் கணையிவளேயினும
அந்தவந்தக் கணையாலறுத்தனன்
விந்தைமீண்டிரு வெம்பிறைவாட்கணை
சிந்தினளவன் சென்னியழுந்தவே.

(இ-ள்) எந்தெந்தப்பாணங்களைத்துர்க்கையானவள் விட்டாளோ அதுகளை அந்தந்தபாணங்களினாலேமகிடாசுரன் அறுத்துத்தள்ளினான் அதன்பிறகுஇரண்டு அர்த்தசந்திரபாணங்களை அவனுடையசிரசில அழுந்தும்படியாகவிட்டாள்—எ-று. (௩௧)

வெம்புசெயபுனல் வெள்ளமுறக்கிய
செம்புபோலச சிதறவிடுங்கணை
யம்புபோலருகக்கினுமங்கவன்
கொம்புபோல விளங்கியகோடியே.

(இ-ள்.) இரத்தவெள்ளமான துஉருகினசெம்புபோல் சிதறிவிழவிட்ட அர்த்தசந்திரபாணங்கள் அம்பாகஇருந்தாலும அசுரன் தலையிலே புனைந்திருந்தகொம்பிரண்டுபோல் தலையிலேவைத்து அழுந்திவிளங்குதேசஞ்சினதுகள்—எ-று. (௩௨)

வெறிகொண்டவன் விற்கலைமுறித்தன
னுறுபவமயிற் றிலைநுதனைப்போதினாள்
கொற்றவையின் குலங்கள்விடுத்தவ
னெற்றிப்பறகண் ணழலினிமிர்த்ததே.

(இ-ள்) செயங்கொண்டவளாகிய துர்க்கைகையிலிருந்த வில்லையி ண்டாகமுறித்தாள் அந்த வில்லினாலே அசுரனுடைய நெற்றியிலே தாள் அங்கநபலமபொருந்திய அம்புகளைவிட்டவளாகி அந்தமகிடாசு ன்நெற்றியிலேசுவாமியினுடையகண்ணைக்கின்போலசுடுமென்று தாக் கியது—எ-று. (ரு௧)

சாபமெழுநிலை போகத்தரிப்பளோ
கோபமிஞ்சிக கொதித்தெழுகூறறகதிற்
றீபமென்னத திகிரியொன்றேவியே
பாபகாரி தலைவிழப்பண்ணினாள்.

(இ-ள்.) துர்க்கையானவள்வில்லொடிந்ததும்பொறுக்காமல் அதி கோபங்கொண்டுகொதித்தெழும்பாவிநெருப்பைப்போல பிரகாசிக்கின் றசக்கராயுதத்தைவிட்டுப்பாவியாகியமகிடாசுரனுடையதலையறுப்ப டிசெய்தாள்—எ-று. (ரு௨)

கன்னியாழி யெறிடக்கடாமுகம்
சின்னபின்னமாக வாயுஞ்சிதைந்திலன்
முன்னையாதவத் துன்மையினாமுமதம்
றுன்னுமால்தரி யாயெதிர்தோன்றினான்.

(இ-ள்.) துர்க்கையானவள்சக்கராயுததைவிட்டெறிய மகிடாசுர ன்தேகஞ்சின்னபின்னமாகியுஞ்சாகாதவனாகி பூர்வகாலத்திலேசெய்த தபோபலத்தினாலேமும்மதங்களைப்பொழியாநின்றபெரியயானையுருவ மகொண்டெதிராகவந்தெதிர்த்தான்—எ-று. (ரு௩)

ஆளியேறுசென் றங்கவனூசியின்
மூளைவாரி நுகாநதுவெய்யபிரான
மீளவுங்கைதை கொண்டெடுத்தாவீசனுன்
சூளிநாயகி கூர்மைவேலேவினாள்.

(இ-ள்.) அப்படியானையுருவங்கொண்டெதிர்த்தஅளவில் துர்க் கையேறுகின்ற ஆளியானதுபோய அந்தயானையுச்சியிலிருக்கின்ற மூ ளையைக்கையினாலேஅள்ளந்துதோண்டியெடுத்துத்தின்றது அதனாலு யுஞ்சாகாமற் கையினாலேதிருப்பியுந் தண்டாயுதங்கொண்டெதிர்ந்தான் பேய்களுக்கதிகாரியாயிருக்கின்றதுர்க்கைகூர்மைபொருந்திய வேலாயு தத்தைவிட்டாள—எ-று. (ரு௪)

விடந்ததும்பிய வேல்படவெஞ்சமர்க்
கிடந்ததும்பி முகனுமிறந்தனன
னடந்ததும்பிக ளாயிரமாயிரங
குடைந்ததும் பிரபமெனக்குன்றியே.

(இ-ள்.) விஷத்தைக்கக்கிக்கொண்டிருக்கிறவேலாயுதம் பாய்ந்த வுடனேயுத்தத்தில்நின்றயானைமுகன் அதைசகிக்கமாட்டாமல் இறந் துவிட்டான் அநேகமாயிரம்வண்டுகள்குடையவுள்ளேயென்று மிலவு

ம்த்துனேயோடுகூடிய அதஇமாம்போல்—எ-று. (௧௫)

வீழ்ந்தபின்பரி வேடமதாயெதிர்ப்
போர்ந்துவன்கசை கொண்டுபுடைந்தனன்
சோர்ந்தவன்கதை யுமமவன்சென்னியு
நாந்தன்கொண் டறுத்தனனாணி.

(இ-ள்.) அப்படிவிழுந்துஇறந்துபோனவுடனேகுதிரைமுகஅசு ரியெதிரேவந்துதண்டாயுதத்தினாலேஅடித்தான் அடித்ததண்டாயுதத்தையும்அந்தஅசுரனுடையதலையையுமகத்தியினாலேஅறுத்துத்தன் னினதுர்க்கையும—எ-று. (௧௬)

அக்கதன்பி னழலுருவாயினன்
கவகையாயினன் காரிருளாயினன்
பங்கையாசனனுயினன பங்கய
மங்கைநாயக னுயினன்மாயையால்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு அசுரன்நெருப்புருபங்கொண்டுவந்தான் அதன்பின்புசலப்பிரளயருபங்கொண்டும் அந்தகாரமாகியும்தாமரைப் புஷ்பத்திலிருக்கிறபிர்ம்மாவாயும் இலட்சுமிபுருஷராகியவிஷ்ணுவாகியும் எதிர்த்தான்மாயையினாலே—எ-று. (௧௭)

ஈதுகண்டவ ளென்செய்வன்மாயையால்
லாதுசெயதன ளென்றுதளர்ந்துவம
பாதநெஞ்சினிற் பற்றினள்பற்றிய
போதிலோர்மொழி விண்ணிறபுகன்றதே.

(இ-ள்.) அப்படிஅசுரன பலபலருபங்கொண்டவுடனே பார்த்து மாயையினாலேதுன்பப்படுத்துகிறான்என்னவுபாயஞ் செய்தாலும்சாகிறதில்லைஇதற்கென்னசெய்வேனென்றுதுர்க்கையானவள் பார்வதிதேவியினுடையஇரண்டுபாதத்தையும்மனதிலேதியானித்தாள் அப்படிதியானித்தவுடனேஆகாயத்தினின்றும் அசரீரிஒருவாக்கியஞ் சொல்லியது—எ-று. (௧௮)

மாயவேடங்க ளன்றிமகிடமே
மாயபோதி லவன்றலைத்தள்ளியே
தூயதாளின் மிதிக்கற்றொலைந்திடும்
நீயமாயையெனச்சொலத் தேறினள்.

(இ-ள்.) அநேகவிதமான மாயவேஷங்களல்லாமல்சுபாவமான எருமைமுகருபங்கொண்டபோதுஅவன்தலையையறுத்துக்கீழேதள்ளி உனனுடையபரிசுத்தமாகிய காலினாலேமிதித்தால் தீமைபெருந்திய மாயைதொலைந்துபோமென்றுசொல்லத்துர்க்கையம்மன்தேறினாள்—எ-று

மட்டின்மாயை வடிவின்மலைந்துபின்
னெட்டிலைத்தலைச் சூலத்தினிக்கினாள்
துட்டன்மேதிய தாய்ப்படைதொட்டனன்
வெட்டிவீழ்தரி யடியின்மிதித்தனள்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத மாயருபங்கொண்டுவா நெடுமைபொருந்திய அவனுடைய சூலத்தினாலேகுத்திக்கொன்றான் பின்பு அந்தத்து ஷ்டன் பழைய எருமைக்கடாமுகத்தை யுடையனாகிஆயுதங்களைப்பி

ரயோகஞ்செய்த அளவில் அதகளைவிலக்கி வாளாயுதத்தால் தலையை வெட்டித்தள்ளிக் காலினலேமிதித்துக்கொன்ருள் துர்க்காதேவி எ-று.

ஒப்பிலாபபத மூன்றுமிதித்திடில்
தபபிமாலைய தவிாப்பதுபாரமோ
வட்பதத்தை நினைக்கினுமாணவஞ்
செப்புகாமிய மாயையுந்தீக்குமே.

(இ-ள்.) துர்க்கையம்மன் பாதத்தைநினைத்தாலும் அதைநினைத்தவருடைய ஆணவமாயை காமியமென்கிற மும்மலங்களையும் நீக்கிவிடும் அப்படிப்பட்ட ஒப்பில்லாதபாதம் பரிசமாகும்படி ஊன்றி மிதித்தால் பொய்யாகிய மாயைமாத்திரந் தவிர்ப்பதுபெரிதோ—எ-று. (சக)

போதவாணவர் பூமழைபெயதனர்
மேதிமாமுகன் மெய்க்கதியுற்றனன்
நீதிலாவவன் செங்களந்தன்னிலோர்
சோதிலிங்கமிருந்ததுதோன்றவே.

(இ-ள்.) தேவர்கள்மிகவும் புஷ்பவருஷம்பொழிந்தார்கள்மஹிடாசுரனும் அம்மன்கையினலிறந்ததினலே மெய்யாமையாமோட்சத்தைச் சேர்ந்தான் யாதொருகுற்றமுமிலலாத அவனது சிவப்பாகிய கண்டத்திலே ஒருபடிகலிங்கமிருந்தது—எ-று. (சஉ)

கண்டமட்டிலக் காக்கொளக்கார்கவ
கண்டமட்டிற் புறந்தகடாமகன்
கண்டமட்டி லிருந்தகடவுளைத்
கண்டமட்டி லெடுத்தனள்கன்னியே

(இ-ள்) நவகண்டமட்டும் ஆண்டமஹிடாசுரனுடையகழுத்தைச்லெக்காகவைத்துத் துர்க்காதேவி அறுக்கஅந்தக்கழுத்தி லிருந்தபடிகலிங்கத்தை கண்டபோதே கையினலெடுத்தாள்—எ-று. (சங)

கொண்டுசென்றுமை கோகநகப்பதங்
கண்டுபோற்றிக ழ்கடவுளையியந்தனள்
வண்டுவார்குழல் வாஙகினள்செங்கையை
அண்டர்நாயகன் விண்டலனுகையால்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட படிகலிங்கத்தையெடுத்துக்கொண்டுபோய் உமாதேவியினது பாதங்களைத்தொழுதுநடந்தகாரியமெல்லாம்சொலவி. த்சுவாமியைக்கொடுத்தாள வண்டுகளசூழ்ந்திருக்கின்ற கூந்தலையுடையபார்வதியம்மன் கையினலேவாங்கினள்தேவர்களுக்கெல்லாம்நாதராகவிருக்கின்றசுவாமியும் அம்மன்கைமேல் வைத்திருக்கிற ஆசையினலே கையைவிடாமற கெட்டியாகஇருந்தார்—எ-று. (சச)

தாயுமந்நது கண்டுமகிழ்ந்திறை
ஞயவென்காம பற்றியசதனெ
லாயையக்கை புதைந்துமகபதிக்
காயிரக்கண் ணளித்தவன்கூறுவான்.

(இ-ள்) பார்வதியாமவள் அந்த ஆச்சரியத்தைப்பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்துசுவாமிபானடர்தன் கையைவிடாமலிருந்தது எதனாலேயென்

ற்கேட்கத் தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்கொடுத்த கௌதமரானவர் வலையங்களினாலே பொருந்திக்கொண்டு அயமனுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௬௫)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

முன்னகத்தியனமுதலாமுனிவர்களைம்பதின்மர்வரமுனிபாற்செ
ன்னவனைறன்னமதிப்பாலவமதிப்பாயிருந்திடவுமவனைநோக்கி
யெப்பொன்னனையதவமுனிவர்வெகுண்டெனைப்பாவெருமையின்முகத்தபுன்னை
யாலே, இன்னரியகருமங்கடாவா யினிப்பிறக்கக்கடாவா யென்றுரைச்
சொன்னார்.

(இ-ள்) முற்காலத்திலே அகஸ்தியர்முதலான ஐம்பதுரிஷிகள் கூடி வரமுனியென்பவருடைய ஆசிரமத்திற்குப் போனார்கள் அந்தவர முனியானவர் தம்முடைய தபோபலத்தினாலே மரியாதையாக உபசா ரஞ்செய்யாதிருந்தார் அப்போது அதைப்பார்த்து பொன்போலும் அரியதவத்தையுடைய எல்லாமுனிவர்களும் கோபித்து எங்களுக்கு அ வமரியாதைசெய்தபடியினாலே யாவராலும் குறைவுசொல்லப்பட்டார் களெருமைக்கடாவாகப்பிறப்பாயென்று அவர்களவருக்குச்சபித்தார்கள்.)

அந்தவைம்பதின்மருமன்றுரைத்தமொழிக் கொடுமையைக்கண் டச்சமாகியிருந்தவனுமெழுந்துபணிந்தெனதுபிழைபொறுத்தருள வீ சென்றுரைத்தப், பெருந்தவர்புடனுரைப்பாரமகிடமுகத்தவுணனென வுப்பிறந்துபின்னர், இருந்தவாளிடமேவடித்தவம்புரியுமுமைகனைத்தி ர்த்தீர்ப்பாளென்றார்.

(இ-ள்) அரியதவத்தினையுடைய ஐம்பது முனிவர்களும் அன்றுசொ ல்லியசாபத்தின் குரூரத்தைக்கேட்டு பயப்பட்டு பெருமைபொருந்திய த வஞ்செய்த வரமுனியும் எழுந்து வந்தனஞ்செய்து முனிவர்களே அ றியாமல்நான்செய்தபிழையைப் பொறுத்தருளக்கொள்ளுங்களென்றார் அந்த முனிவர்கள் நீர் எருமைமுகம்பொருந்திய அசுரனாகி அசுரனாகால த்தில் சுவாமியினது இடப்பாகத்தைப்பெறும்படி தவஞ்செய்துகொ ண்டிருக்கிற அம்மனானவள் உம்முடையசாபத்தை நொடிப்பொழுதில தீர்ப்பாளென்றுசொன்னார்கள்—எ-று. (௬௭)

அங்கவர்சொற்படியிலவ ணசுரர்பொருங்குலத்திலுதித் தரசனாகி யோங்கியபேர்மகிடனெனக்கொடுங்கோலைப்புரிகுதலுமொருநாள்வே ட்டைத், தீங்குதெரிவனத்திலடைந்தழுபசியாலிளைத்தோடித்திரிந்தா னாங்கு, ஙேகரியவருச்சனைசெய்மன்னதனென் றொருமுனிவனேர்ப்ப ட்டானே.

(இ-ள்) அந்தமுனிவர்கள் சொன்னபிரகாரம் வரமுனிஅசுரர்குலத் திற்பிறந்துஇராஜாவாகிமகிடாசுரனென்கிறபெயரையடைந்துகொடு ங்கோலாகச்செய்துக்கொண்டுவருகையில் ஒருநாள்வேட்டையாடும்படி யாகவனத்தில்வந்து மிகுந்தபசியினாலே இளைப்பொன்றும் ஆகப்படாமல் ஓடித்திரிந்துகொண்டிருந்தான் அவ்விடத்தில் மிகுந்தஅரியதவஞ்செய் கின்றமன்னதரிஷி யென்கிறவன் எதிர்ப்பான்—எ-று. (௬௮)

மன்னதனுமவனையிவன்காத்தி லிங்கத்துடன்விழுங்கி மகிழ்ந்துபோனான், பின்னகனுலவன்மிடற்றிறசிவனுருவமிந்ததந்தப்பெருமையாலே, யுன்னதமாயினன்சிவனுமூறுததறித்தவுடனுமிறைபருவமென்றே, வன்னதனால்வினையடைந்தததுதவுருநவதீர்த்தமாடியென்றான்.

(இ-ள்) எதிர்ப்பட்ட அந்தமன்னதனென்கிறரிஷியைக் கையிலிருந்த இலிங்கத்தோடேஇந்தமகிடாசூரனெடுத்துவிழுங்கிவிட்டுப்போனான் பின்புஅவனகண்டத்திற்சிக்கிக்கொண்டு படிகலிங்கமிருந்தபடியினாலே யிருந்தபெருமையடைந்தான் அந்தஇலிங்கமிருந்தகண்டத்தையுடையவனும் சிவசொரூபமன்றோ அவனைகொன்றபடியினாலே பாவமசம்பவித்தது நவதீர்த்தங்களாடினால் அந்தபாவமபோகுமென்றார்கௌதமர்

அன்புமுனியுரைத்தளவிலொருமொழியங்காத்திலெழுந்தரியதீர்த்தமொனபதுமவ்விடத்நலவருமவை வருமாறியற்று மெனவுமையும்விந்தை, தன்பதும முகநோக்கி யுனதுகைவாளிநதுகங்கைதருவாயென்றான, வன்பணிலமெடுத்தானு தொழுதுகைவாளிலத்தெறிந்துவாங்கும்போதில்.

(இ-ள்) மிகவும்பத்தியையுடையகௌதமர்இந்தப்பிரகாரஞ்சொன்னஅளவில் பாவந்தீர ஆடுதற்கு ஒன்பதுதீர்த்தமும்இவ்விடத்தில் வருமபடிச்செயயென்று ஆகாயத்திலிருநது ஒருவார்த்தைபிறந்தது அதைககேட்டுபார்வதியும் தாமரையினதுமலர்போன்ற முகத்தைப் பார்த்து உன்னுடையகையிலிருக்கிறவாளினாலே பூமியைபிளந்துகங்கைவரும்படிசெயயென்று சொல்ல ஜயசக்கையிரண்டாரித்த துர்க்கையும்வணங்கிவாளாயுதத்தால்பூமியிலேவீசியெடுத்தபோது-எ-று. (௩ய)

நவநதியுமபிறவுளநனைதிகளுமசசொகந்தீர்நல்லதான
சுவையதிகழுதவுபலதடாகங்களுமவ கெழுந்தவந்தசசுனையினாடே
பவமகலவொருமாதமுழுகியிருந்தாள் காதைப்பற்றிநீவகாச் [ற்
சிவவடிவுமகன்றதுதன்னுளமகிழ்ந்து கரையில்வந்தாடேவர்போற்

(இ-ள்) ஒன்பதுதீர்த்தங்களும்மற்றுமுள்ளநதிகளும் விடாயாறும்படிஉதவிசெய்யும நலருசியைக்கொடுக்கின்ற அனேகம்தடாகம்உண்டானதுகள் அந்தநதிகளில் ஒருமாதவரைக்கும் அம்மன்குற்றம் நீங்கும்படி ஸ்நானஞ்செய்துக்கொண்டிருந்தாள கையைப்பற்றிக்கொண்டு விடாமலிருந்த லிங்கமுமநீங்கியது அப்போதுதேவர்களபோற்றும்படி மனதுசந்தோஷித்துஅம்மனக்கரையில்வந்துசேர்ந்தாள்-எ-று. (௩க)

அருவருவாமொருசிவனையதன்கரைமேறபுறத்திருத்தியருச்சித்தாணம் இருவினையுந்தவிர்ப்பானுக்கென்பாவந்தீர்த்தானென்றியற்பேரிட்டாள் திருமருவும்பெருஞ்சுனைக்கு மினியகட்கதீர்த்தமெனத்திரிப்பேரிட்டாள், குருமணியைப்பருணகிரிப்பெருமானைத்தொழக்கனகக்கோயில் சார்ந்தாள்.

(இ-ள்) அருவமாகியும்உருவமாகியும்விளங்குகின்றஐப்பற்றசிவனை அந்தநதிக்கரையிலேஎழுந்தருளச்செய்து அர்ச்சனைசெய்தாள்நம்முனை

யங்கவிளை இவினை இரங்கட்டயுடைத கருணையையாக கு எனபாவந்தீர்த் தானென்றுபேரைத்தரித்து அழகுபொருந்திய அத்தச்சினைக்குக் கட்ச தீர்த்தமென்றுபெயரிட்டாள் நிறம்பொருந்தியமணியொத்தவளை அரு ணையத்தில்எழுந்தளியிருக்கின்றபரமசிவனை வணங்கும்படியாகபொன் னாங்கியகோவிலுக்குப்போனாள்-எ-று. (௫௨)

மூருருமலரயன்றடத்திற்படிந்துவெண்ணீரணிந்துசெங்கைமுடியிற் கூப்பி, யருகுவருங்கோதமன்சொற்படிதொழுதுட்புகுந்துகணநாமு ழைநககண்ணுற், றுருகிநிலமுறவிழுந்துபணிந்தெழுந்துபரவசமாயப்பா டியாடி, பருகியுவாதழுதுயர்த்து வலமபுரிந்து தனதுகுறையுரைத்துப் போற்றி.

(இ-ள்) வாசனைபொருந்தியதாமரைமலரிலிருக்கிறபிர்மாவினுடைய தீர்த்தத்தில்முழுகிவிபூதிதரித்துச்சிவந்தகைகளைசிரசில்வைத்துக்கும் பிட்டுத்தன்னருகேவருகிறகௌதமர்சொன்னபிரகாரம உள்ளேபோய்க் குளிர்ச்சிபொருந்தநமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்திருந்துபரவசமாகிப்பாடி யாடிஉருக்கமடைந்துகளித்துஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப்பெருமூச்செ றிந்துவலமாகவந்துதன்னுடையகுறையைசசொல்லிவணங்கினாள்-எ-று

கார்த்திகைத்திங்களிறதிருநாளாக மற்றின்படிநடத்திக்கனற்கண்ணனை தோத்திரம்பண்ணுதலுமொருசுடர்மலைமே லெழுந்தச்சுடரினூடே [த வதரியபலகோடியிரவியெனவொருசேதி யெழுந்துமின்னே வாய்த்தமலைவலமாகநடத்தியெனவுரைத்துடனே மறைந்ததன்றே.

(இ-ள்) கார்த்திகைமாசத்தில் ஆகமப்பிரகாரந்திருநாள்செய்துநெ ருப்புக்கண்களையுடைய சிவனைப்பணிந்தவளவில் மலைமேலேஒருபிரகா சமுண்டாகி அதிலேசொல்லுதற்கரிய பலகோடி சூரியப்பிரகாசமாயசு வாமியெழுந்துபெண்ணேஇந்தமலையைவலமாகநடந்துவாவென்றுசொ ல்லிமறைந்துவிட்டார்-எ-று. (௫௪)

காரிதனைச்சிலையாக்குமுனிவனுமப் படிவலமாநடத்தியென்றான் வாரியெனமறைபுகழ்க் காரிகையுநடந்தண்டன்மலர்க்கைகூப்பி பேரிகையுங்காகளமுஞ் சல்லரியும்மல்லரியும்பெரியவாணி றாயமுகந்துந்துமியுமத்தளமுங் குடமுழவுந்துவைத்தவன்றே.

இ-ள்) அகலிகையாகியபெண்ணைக்கல்லாக்கியகௌதமரிஷியும் அம் மாஅப்படியே வலமாகப்போவென்றுசொல்லச் சமுத்திரம்போல்வேத கோஷ்டமுழங்கவும் ஆகாயத்தில்பேரிகை காகளம் சல்லரி மல்லரி துந் து துந்துமி மத்தளம் குடமுழா முதலானவாத்தியங்கள் முழங்கவும்பா ர்வதிஇரண்டுகையுங்கூப்பிக்கொண்டுநடந்தாள்-எ-று. (௫௫)

அரம்பையுருப்பசிமுதலாமகபதிநாட்டரிவையர்க ளாடல்காட்டக் குரும்பையெனநெருங்குமுலை வரையரமங்கையர்மலரின்குப்பைகொட் டரும்புகளிக்தனையமொழுப்புனலாமங்கையரிருட்டுங்கவரியாட்ட [டச் சுரும்புயுருகளைபுரிய முரவமிதூர்ப்பணிவிளக்கமெடுத்துநீட்ட.

(இ-ள்) இந்தப்ரகாரம்பார்வதியம்மனரும்போது இரம்பையூர்வசி முதலாகியதேவலோகத்துப்பெண்கள் நாட்டியமாடவுந்தென்னக் குறுந்தையொத்த தனத்தையுடையமலையரமகளிர் அம்மன்கூடவந்து வருகின்றது பாதம்பூமியிலேபட்டு உறுத்தாமலிருக்கப்புஷ்பங்களைக்குப்பைக கொட்டக் கருப்பஞ்சாறுபோலும் வார்த்தையையுடைய கின்னரப்பெண்கள்சாமரம் எடுத்துவீச இரும்புகூடஉருகும்படி கானஞ்செய்கிற நாகலோகத்துப்பெண்கள் இரத்தினதீபங் கையிலேயெடுத்துக்கொண்டுவர-எ-று.

இதுமுதலிரண்டுபாடல் குளகம்

முண்டகமண்டபமயிலும்புலோமிசையுமுறுந்துவளருளரிமானு
கண்டகமும்வழிபாலுமொழித்துவர நிலகடன்கைகணிட்ட
அண்டர்குலமடந்தையருமுநிவர்குலநிதையருமருவிப்பூந்தேன்
வண்டவிழுஞ்சேரகமறி மலரினறுந்துகள்சொரிந்துவழிகளாக

(இ-ள்) தாமரைப்புஷ்பமாகியமண்டபத்திலிருக்கிற லட்சுமியும்இந்திராணியும்வெண்டாமரைப்பூவிலிருக்கிறசரஸ்வதியும போகிறவழியிலிருக்கிற முள்ளுகளையும்கல்லுகளையுந்தள்ளிக்கொண்டுவரப் பூமிதேவி கைகளைநீட்டிச சாக்கிரதையாகத்தாங்க தேவஸ்திரீகளும் முனிவர்களுடையஸ்திரீகளும புஷ்பத்திலிருக்கிற தேனருவியினாலே வழிசேற்றாகிறபுஷ்பத்துக்குள்ளேயிருக்கிற பராகப்பொடிகளைக்கொட்டி நல்லவழியாகச்செய்ய-எ-று. (௯௭)

கன்னிகைதன்னிருசரணம்பொறுக்கருள்வாயெனவங்கைகூப்ப
மன்றனதிசையணுகிபழங்கிரியையெதிர்முகமாவணங்கிப்போற்றி [ன்
தென்றிசையுநிருதிபெறுந்திசையினையுங்கடந்துகுடதிசைக்குச்சென்று
குன்றவிலாப்புகழரனுமழவிடைமீதினிற்காட்சிகொடுத்துப்போனான்.

(இ-ள்) கன்னிகையானவள் அம்மாபார்வதி உன்பாதமிரண்டு பூமியிலே படக்கன்றிப்போயவிட்டது பொறுக்கவேணுமென்று இரண்டுகைகளையுங்கூப்ப அழகிய அக்கினிதிசையிலேவந்து அக்கினிமலைஎதிர்முகமாகத்தொழுதுதெற்குதிக்கும்நிருதிமூலையுந்தாண்டிமேற்குதிக்கிற்போனான்குறைவில்லாதகீர்த்தியையுடையசுவாமியும்இளமையுடையரிஷபவாகனத்தில எழுந்தருளிவந்துதரிசனங்கொடுத்துநடந்தார்-எ-று. (௯௮)

நாற்றிசையுட்போற்றிசெயும்புகழணியுண்ணாமலையாநடங்கால்போற்றி
மேற்றிசையுங்காற்றிசையுங்கடந்துவடதிசையணுகிவிரும்பியேத்தி [ற
எற்றிசையுமுறைறதிசையுமகிழ்ந்துகுணதிசையடைந்தாளிளமைவெற்பி
சேற்றிசையுடனேவழலைவலம்புரிந்தசெயல்போலநெறிந்ததன்றே.

(இ-ள்) நாலுதிக்கும்வணங்குகின்றகீர்த்தியையுடையஅருணாசலேசுரனுடையபாதத்தைவணங்கிமேற்குதிக்கும் வாயுதிக்கும் தாண்டிவடதிசையில்மறுபடியுந்தொழுதுஈசானதிக்கிலேறுகின்றஈசானனுடைய திக்கைக்கடந்துகிழக்குதிசைக்குவந்தாள் அப்படிவந்தது இமவற்பர்வதத்திற்பார்வதியாண்டுசெய்தபோதுமார்க்கினியவலம்வந்ததுபோலிருந்

கலித்துறை.

பானுகம்பன்கனச் சங்கொலிநெடியமால்பணிலத்
தானகம்பலை நாரதர்வீணையினரவம்
வானதுந்துபி கம்மலைதிசையெலாமறைத்த
தேனிறைந்திழி மலர்மழையிமையவர்சிதற.

(இ-ள்) பானுகம்பனென்பவன் தன்னுடைய ஆயிரங்கைகளிலுஞ் சங்கத்தைவைத்தூதுகிறவொலியும் விஷ்ணுவானவர் தமது சங்கத்தை வாயில்வைத்தூதுகிற சத்தமும்நாரதர் வீணையைவாசிக்கிறசத்தமும ஆகாயதுந்துபியினுடைய சத்தமும் திக்குகளெல்லாஞ் செவிடுபடச்செய்தது கள் தேனிறைந்தபவநஷ்ங்களைதேவர்களசொரிய.-எ-று (௯0)

இது முதல்மூன்றுபாடல்களுக்குளகம்.

கற்றைவார்சடை யிளம்பிறைநெடுநிலாக்கமழப்
பற்றராமணி யிளவெயில்விரித்திடப்புலியைப்
பெற்றமாதினுக் கொருபுறமளித்திடப்பிடித்த
வெற்றநூலெனப் புரிபூணுன்மார்பகத்திலங்க.

(இ-ள்) கற்றையாகியநீண்டசடையில்தரிக்கப்பட்ட இளமையாகியபிறையினது நெடுமைபொருந்தியசந்திரிகைபிரகாசிக்கவும் ஆபரணமாகிய புற்றிலிருக்கின்றசர்ப்பத்தின்தலையிலிருக்கிறமணிகாந்தியை விரிக்கவும உலகமாதாவாகியபார்வதிக்குப்பாதிசரீரத்தைக் கொடுக்கிறதற்காகப் பிடித்தவெறுநூல்போலபுரியாகியபூணுலானது மார்பிற்பிரகாசிக்கவும.

பிறப்பிலாமதன்மறைசியலரமளவிடாபபெரியோ
னிறப்பிலாவிடையிறையினமேலினிதெழுந்தருள
வறத்தினுபகியடிபணிந்திறைஞ்சினளனைத்துக்
துறைக்குமன்னனுமவளுட னிவையினவசொலலும்.

(இ-ள்) பிறப்பில்லாதமூர்த்தி அநேகவேதங்களாலும அறியப்படாதவர் இறப்பில்லாதபரமசிவன் ரிஷபவாகனத்திலெழுந்தருளத்தருமவளர்க்கின்றபார்வதி அந்தச்சுவாமியாதத்தைத்தொழுதுவணங்கினளெலலாவற்றையும்நீக்கியகடவுளானவர் ஆநந்தமபனேடு சொலவா-எ-று,

பெண்ணுமாணுமா யுலகுயிர்பபொருளொலாமபிரிந்தோ
மண்ணுதாகிய பீடமுமிலிங்கமுமானோ
மெண்ணுநீயென நாமெனவிரண்டிலைமரமு
முண்ணலாவிய வயிரமுமிகர்த்துடனுறைவோம்.

(இ-ள்)வாராயுமையேநீயும்நானும்பெண்ணுமாணுமாகிஉலகத்தில் அனேகம்சிவராசிகளைவேறுவேறுஉண்டாக்கினோம்சமீபமாய் ஆவிடையாரும்லிங்கமானோம்நீயென்றும்நாமென்றும்வேறுபேதமில்லைமரமும அதற்குளளேயிருக்கிறவயிரமும்போலஒன்றாயசஞ்சோநிருப்பாம் (௯௧)

அங்ஙம்யாவுநம்பொருட்டுவிட்டிமயவெற்படைந்தா
யிங்குகாமு ணகொருபுறமளிப்பதேயியற்கை
மங்கையேமெஇடப்புறத்துறைகணமகிழ்வுற்
றகையாலிணைந்தருளினனுருகியொன்றுஞர்.

(இ-ள்) தேகத்தைவிட்டுநம்பொருட்டாக இமயபர்வதத்திலேவந்து பிறந்தாய் அவ்விடத்தில்நாம்உமக்குஒருபாகங்கொடுப்பதுசுபாவமே உண்ணே நம்முடையஇடப்பாகத்திற்சேர்ந்திருவென்று சந்தோஷத்தோ யடைந்துகையினாலே அணைத்துக்கொண்டார் இரண்டுதேகமும உருகி ஒருதேகமானுர்கள் அம்மனுமசுவாமியும்-எ-று. (கஅ)

அடுத்தசெஞ்சடையொருபுறமொருபுறமளக
தொடுத்தகொன்றையோர்புறமொருபுறமலர்குவளை
வடித்தசூலமோர்புறமொருபுறமலர்கருவளை
நிடதமிலாகழலொருபுறமொருபுறஞ்சிலம்பு.

(இ-ம்) அப்படியிருவரும்உருகிச்சுவாமியினுடையபாதியும் அம்மனுடையபாதியும் ஒருதேகமானபோது ஒருபக்கத்திற்சிவந்தசடையும்ஒருபக்கம்கூந்தலும்ஒருபக்கம்கொன்றைமாலையும ஒருபக்கம புஷ்பமாலையும்ஒருபக்கமசூலமும் ஒருபக்கம்நீலோற்பலபுஷ்பமும ஒருபக்கமவீர கண்டாமணியும்ஒருபக்கமசிலம்பும்தோன்றியதுகளஎ-று. (கஙு)

பச்சைவன்னமற்றொருபுறமொருபுறப்பவளங்
கச்சுலாமுலையொருபுறமொருபுறமகவின்மா
ரச்சநீக்கியவரமுமொன்றபயமொன்றங்கை
இச்சையாமிவறுறுதல்கண்டிறைஞ்சினரிமையோர்.

(இ-ள) ஒருபுறமபச்சைநிறமும்ஒருபுறமபவளநிறமும்ஒருபுறம்இரவிக்கையணிந்தஸதனமுமஒருபுறமஅழகுபொருந்தியமார்பும் ஒருபுறம அபயமும ஒருபுறம்வரமுமாகியஆசையோடு இருவரும்பொருந்ததைப் பார்த்துதேவரும்வணங்கினுர்களஎ-று. (கசு)

இந்தமாக்கதைபடித்தவர்செவிகளிற்கேட்டோர்
சந்தனசலமுனியிவிற்றமிக்கடல்கடப்பா
மைந்தரோமுதற்கிளையுடனுலகிலில்வாழ்வார்
பந்தபாசமறறழிவிலாப்பரகதிபெறுவார்.

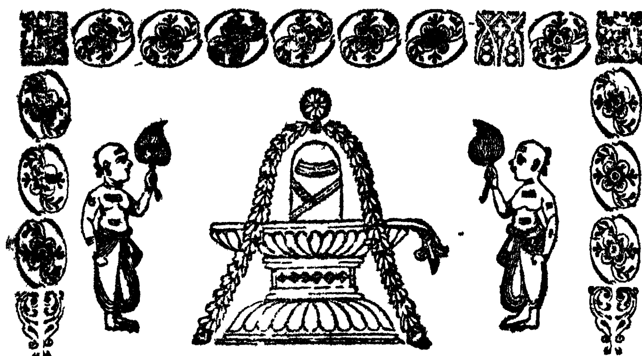
(இ-ள்) இந்தக்கதையைப்படித்தவர்களும் காதிலேகேட்டவர்களும் சந்தனவிருட்ஷங்களசூழ்ந்தபொதியமலையிலிருக்கிற அகஸ்தியாபோல தமிழக்கடல்கடப்பாகளசந்தானபாக்கியத்தோடுஞ்சுற்றத்தாரோடும் உலகத்தில்வாழ்வார்கள்தங்களைபந்தமாகச்சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிறதீவினையைத்தளளிமோட்சம்பெறுவார்கள-எ-று.

முனிவனேயெனப்பயந்தவனுரைத்தஇம்முறையென்
றனையமாமுனிக்குரைத்தலுமவனெழுந்திறைஞ்சிக
கனகவச்சிராங்கதனுயர்கதிபெறுங்கதையை
வினவினன்முனிவினவுமகிழ்ந்திவைவிளம்பும்.

(இ-ள்) அந்தக்குமாரர் மார்க்கண்டேயனைப்பார்த்துக்கலைப்பெற்றப ரமேஸ்வரன்சொன்னசரிதத்திறத்தின்முறைஇதுவென்றுஅங்குச்சொல்ல அந்தமார்க்கண்டேயரிஷிஎழுந்துதண்டஞ்செய்துபின்புசுவாமி வச்சிரா ங்கதபாண்டியன்உயர்வாகியமோட்சம் அடைந்த கதையைச் சொல்லத் தொடங்கினாரென்றவாறு. (௯௮)

ஐந்தாவது இடப்பாகம் பெற்றசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௪௭.

உ

சிவமயம்.

ஆறாவது.

வச்சிராங்கதபாண்டியன்சருக்கம்.

(௧)

கலி-விருத்தம்.

தோகைமஞ்சந்தனவனத்திடைதிரிந்தே
நீடுதமிழின்சுவை யளைந்துமெதுவா
யாடுமடவன்னவர்க ளன்னநடைபோலே
வாடைமிசைதென்றல்புகும் வையைவளநாடு.

(இ-ள்) புஷ்பவிதழ்மணக்குஞ்சந்தனவனத்தின்மத்தியிலேசஞ்சரித் துச்சியாகிய தமிழினதுமாதுரியத்தைஅளைந்துமெதுவாக ஆடாநின் றமயிற்போன்றபெண்களுடையநடைபோலவாடைக்காற்றில்சமயந்தமா யதென்காற்றுவாராநின்றவையையாறுபொருந்தியபாண்டியவளநாடு,

வெவ்விருக்குணரிடையமின்னனைமருங்கே
செவ்விபெறுசெந்நெல்செறிந்துளதாம்
[illegible]

(இ-ம்) வெப்பத்தைச்செய்யும் கண்களையுடையபெண்களினடையைப் பார்த்துமின்னலென்றுமயங்கி அழகுபொருந்தியதாமரைகள்புஷ்பிக்கும் காடுமானைபோன்றமாதர்கள் கூந்தலைப்பார்த்து இருளென்றுயின்னந்து ல்லிச்செடிகள்காயிலேபுஷ்பிக்கும்வையைவளமபொருந்தியநாடு-எ-று

அந்தவளர்நாடர்பெரு மானரசர்கோமா
னிந்திரன்முடிக்கிடையெறிந்தவளைவீர
னிகரையன்றுதென்கயிலைநெற்றிவிழிபோலே
மூந்தியதிசைக்கரிமுகத்தெழுதிவைத்தோன்.

(இ-ள) அத்தன்மையாகியபாண்டிவளநாட்டாருக்கு இராசன் அரசர்க்கரசனானவன்தேவேந்திரன்முடிசிதறும்படியாகவளையென்னும் ஆயுதத்தைபபிரயோகித்தவன்குற்றமற்றதென்கைலாசத்துக்குநெற்றிக்கண்போல்அஷ்டதிக்கிலுமிருக்கிறயானைகள்முகத்திலே தன்னுடைய மீனக் கொடியையெழுதிவைத்தவன்-எ-று. (௧)

கலி-விருத்தம்.

ஆகமாதி மதனினழகினு
ஞகமாதி தெளிந்தவறிவினன்
பாகமாரியி பத்தியினன்மொழிப்
பாகமாரியர் பற்றியதோளினன்.

(இ-ள்) தேகத்தினாதியந்தமாகமன்மதன்போலழகுள்ளவன் ஆதிசேடனைப்போல் தெளிந்தவிவேகத்தையுடையவன்பாகத்திலேபார்வதியையுடையசிவன்மேல்பக்தியுடையவன்பாகுபோல்மதுரமாகியசொற்களையுடையஸ்திரீகளைவிருமபாநின்றதோளையுடையவன்-எ-று. (௨)

வானகத்திலு மண்ணிலுமெண்ணிம
வானகத்திலும் வைத்தபுகழினன்
கானகத்தொளி யார்சடைக்கண்ணிதன்
கானகத்தொளி யாமனைக்காப்பவன்.

(இ-ள்) தெய்வலோகத்திலும்பூமியிலும்எண்ணைப்பொருந்திய இமயபர்வதத்தினிடத்திலும்தன்கீர்த்தியைநாட்டினவன்சுவாமிதரிக்கின்றசடைக்காட்டினிடத்தில்பிரகாசிக்கின்றஆத்திமாலையினது வாசனையைத்தன்மனதிலேநினைத்துக்கொண்டுபூமியைகாக்கின்றவன்-எ-று. (௩)

தங்களுயக னைத்தலைசூடிய
வெங்களுதாடித்தலையேத்தினன்
பொங்குநன்றியறிதுபோற்றுவா
ரிங்கிவர்க்கிணையாவருமில்லையே.

(இ-ள்) தங்கள்குலத்துக்குதலைவனாகியசந்திரனைசிரசில்தரித்தசங்கரநாதரதுபாதங்களைதலையிலேவணங்கினவன் மிகுநதநன்றியையறிந்துதைப்பாதுகாக்கின்றவர்களில்இவனுக்குச்சமானம் ஒருவருமில்லை-எ

பங்குனார்திரைமீதுமபடாபுகழ்
வித்துவாரியிரைக்கின்றமேன்மைபோ
னத்துவாரியிலவாரினர்கல்கிய
முத்துவாரியிரைக்கின்றமேன்மைபோ.

(இ-ள்) கீண்டபத்துத்திக்கிலுமபரவக்கீர்த்தியாகியவிரைவாரியி றைக்கின்றதன்மைபோல் சங்கங்கள்தவழாநின்ற சமுத்திரத்தில் குளித்துவாரிவந்தவர்கள்கொடுத்தமுத்துகள் இறைந்துகிடக்காநின்ற மும்மைத்தையுமுடையவன்-எ-று. (எ)

ஆடறாதவரசன்புகழ்க்கடல்—ஓடுகின்றகலங்கதிரோட்டுதேர்
கூடுசெக்காபவளகொடிகளே—நீங்கிக்கிளாசீரின்மதிதரே.

(இ-ள) வெற்றிபொருந்தியஅரசனதுகீர்த்தியாகியகடலுக்குள ஓடுகின்றகப்பலானது சூரியனுடையதேர்கூடியசெக்காவானமே அக்கடலிற்படாநதபவளகொடிகளநீண்டஎட்டுதிக்கிலுமுள்ள மனிதர்களே அக்கடலிற்சஞ்சரிக்குமனோமனிதா-எ-று. (அ)

சசராசரமுவகளிப்பெயதவே
நசசுராவுலகாளுநலதகுனன்
கச்சாரவுகழறபொலிகாலினான்
வசிராஙகதனெனவொருமன்னவன்,

(இ-ள) அசையும்பொருள் அசையாப்பொருள்களாகியவைகயுஞ்சந்தோஷத்தையடையவிஷத்தையுடையஆதிசேஷன் தாஙகிவுலகத்தையாளுகின்றபமையுடையவனகசசுஅராவிய வீரகண்டாமணியைத்தரித்த காலையுடையவன்வசிராஙகதபாண்டியனென்றொருவனிருநதானன-று.

படையிற்றோறறவரசரைப்பல்சிறை
யிடையிற்போட்டனனென்கையியபபதோ
கொடையிற்றோற்றிடுங்கொண்டலையுஞ்சிறை
யிடையிற்போட்டனனென்பதிருக்கவே.

(இ-ள்) அவன்யுத்தத்திலேதோறறராசாக்களைச்சிறையிலே போட்டானென்கிறதென்ன ஆச்சரியம்தன்கொடைக்குத்தோறற மேகத்தையுஞ்சிறையிற்போட்டானென்பதிருக்கும்போது-எ-று. (௯)

நாட்டுமல்வரசன்ஒருநாளிலே—வேட்டையாடவிருமபினனாகியே
மூட்டுசேனைகரிபரிமொய்த்திட—ஓட்டினான்பரியுத்தரதிக்கிலே

(இ-ள்) இப்படிசெயத்தைநாட்டியவச்சிராங்கதபாண்டியன்ஒருநாள் வேட்டையாடும்படியாகமனதிலெண்ணியானை குதிரைசேனைகளசூழக் குதிரையைநடத்திக்கொண்டுஉத்தரதிக்கிலேநடந்தான்எ-று. (௰௧)

துங்கவாம்பரியீதிவன்தோன்றலு
[illegible]

திங்களின்குலச் செல்வனன்றஞ்சியே
யெங்குமோடு மிருட்கணமென்னவே.

(இ-ள்) சந்திரவமிசத்திற்பிறந்த அரசன்தாவுகின்ற சிவந்த குதிரையின் மீதேறினமாத்திரத்திற்சந்திரனைக்கண்ட விருட்கூட்டம்போல திக்கையையுடைய யானைக்கூட்டங்கள் அஞ்சியோடின-எ-று.

வீறுமாமபுலியின் குலமேன்மையான்
வீறும்புலியின் குலவிட்டிறுன்
றுறிலொன்று கடமைகொண்டாள்பல
றுறிலொன்று கடமைகொன்றனரே.

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய அம்புலியென்னும் பேருடைய சந்திர குலத்திற்பிறந்த மேன்மையினாலே இருமாப்படைந்த அழகியபுலிகளைக்கொன்றான் ஆறிலொருகடமை வாங்கிக்கொண்டு ஆளகிறவன் மார்க்கத்தில நேரிட்டகடமை மிருகங்களைகொன்றான்-எ-று. (௰௩)

சேரமானினந் தன்னைச்சிதைப்பவன
சேரமானினந்தன்னைச் சிதைத்தனன்
வாரமாய்கலைச் சங்கம்வளர்த்தவன்
மாரமாய்கலைச் சங்கம்வளைத்திட்டான்.

(இ-ள்) சேரமானென்னும் பெயரையுடையசேரனது சேனையைச் செயித்தவன் ஒருமிக்க மானினங்களைக்கொன்றான் அன்போடு ஆராய்கின்ற வித்தியாசங்கத்தை வளர்த்தவன் அனேககலைமான் கூட்டங்களை வளைத்துக்கொண்டான்-எ-று. (௰௪)

சோலைபொனபத மாரிசொரிந்திடும்
யானைதேர்பரி யாண்முதலாகிய
தானைபின்னிடத் தான்றனிவாசிமேற்
கானாவியைக் கண்டுதொடர்ந்தனன்.

(இ-ள்) சோலைவருஷம்போல் மதத்தைசொரிகின்றயானை தேர்குதிரை ஆள்இவர்கள்பின்னிட்டுப் போகத்தா னொருவனுக்குக் குதிரைமேற் கொண்டவனாகி ஒருபுனுகுபூனையைத்தொடர்ந்தான்-எ-று. (௰௫)

அந்தனுவிய கன்றருணசலத்—துந்தியேவல மாய்விரைந்தோடவு
முந்திவாசி யதன்பின்முடுகினன்கந்தனுவிவிழுந்தது கண்முன்னே

(இ-ள்) அப்படிராசாவாலே துரத்தப்பட்ட புனுகுபூனையானது சிக்கிரத்திலே அருணசலத்தைவலமாகச்சுற்றியோடின அளவில்வேகத்தோடுங்குதிரையைநடத்தினன் அந்தப்புனுகுபூனைவந்துகண் முன்னேவிழுந்தது-எ-று. (௰௬)

பச்சைநாவிய ருகினர்போல்விழு—தச்சனுவிதன் னுகம்விடுத்தெழில்
விச்சைவேந்தா துதிக்கவிமானமே—விச்சைமேனிகொண்டேகியெழுந்ததே.

(இ-ள்) நாவியாகியவிஷத்தைச் சாப்பிட்டவர்கள் போல் விழுந்துபயத்தையுடையபுனுகுபூனைத்தன்தேகத்தைவிட்டுவித்தியாதரர் முதலானவர்கள்துதிக்க விமானத்தின்மேல்திவ்வியதேகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டெழுந்தது-எ-று

மேவுமந்த வரசன்விழுந்திட
மாவும்வீழ்ந்து வாழ்வுதன்னைத்துறந்
தேவியர்களெழுந்தாவு நக்கொண்டொரு
பூவிமானம தேறிப்பொலிந்ததே.

(இ-ள்) அகஸ்மாத்தாய் மன்னராசன் விழக்குதிரையானதுமிடறிவிழுந்து தன்தேகத்தை விட்டுச்சித்திரகாரருக்கும்எழுதக்கூடாத திவ்வியரூபத்தைப்பெற்று ஓர் புஷ்பகவிமானமேறிப்பிரகாசித்தது-எ-று.

கைவிலங்கனை யான்பரிக்காலின்விழந்
தவ்விலங்கை யரசனைப்போலவே
செவ்விலங்க லடியிற்றேம்பினான்
வெவ்விலங்குட னோடில்விழுவார்களே

(இ-ள்) யானைபோன்றவச்சிராங்கதபாண்டியன் குதிரைக்காலினருகில்விழுந்து அந்தஇலங்காபுரி இராவணன்போல் அருணாசலத்தினடியில் வருந்தினான் மிருகத்தின்பின்வோடினால் யார்தான்விழுவார்கள்-எ-று.

பாய்ந்தநாவி பரிப்பெயர்போய்ப்பழங்
காய்ந்திசாலி கலாதரப்பேர்படைத்
தாய்ந்தகண்போ டருவிபகைணராய்
மோய்ந்தணைந்து மகிட்சியின்மூழ்கினார்.

(இ-ள்) பாய்ந்துசெல்லாநின்ற குதிரைநாவியென்கிற பேர்போய்பழையகாந்திசாலி கலாதரனென்கிறபேரைப்படைத்தவராகிமிகுந்தசினேகராய் அருவிபோலக்கண்ணிலிருந்துசலம்வரஒருவர்க்கொருவர் கட்டியணைத்துஉச்சிமோந்துசந்தோஷத்தில்முழுகினார்கள்-எ-று. (௨௰)

அன்னவீரர்களவ்விடைநின்றழி
யொன்னலர்க்கு முறுந்துயருற்றிடும்
மன்னர்மன்னவன் மறுகிதுவந்தவா
றென்னவென்னவென் றேங்கியிரங்கினான்.

(இ-ள்) அந்தவீரர்கள் அவ்விடத்தில்நின்றபோது தன்சத்துருக்களுக்குவந்ததுக்கத்திலும் அதிகமாய்வருந்துகின்றபாண்டியன் இதுவந்தவகையென்னவென்று இரங்கிவருத்தமுற்றான்-எ-று. (௨௧)

விஞ்சைமன்னர் விமானத்தராகியே
தஞ்சமில்லவன் றன்புடைசூழ்ந்துநீ
யஞ்சவெஞ்சலன் றங்கையமைத்தனர்
பஞ்சவன்மகிழ் வோடேம்பருவான்.

(இ-ள்) வித்தியாதரர்களாகிய அவ்விருவரும் விமானத்திலேறிக்கொண்டு தஞ்சமில்லாதபாண்டியனிடத்தில்வந்துநீ பயப்படாதேபயப்படாதேயென்றுகையமர்த்தினார்கள் அப்போதுபாண்டியன்மிகவுஞ்சந்தோஷத்தோடுசொல்லுவான்-எ-று. (௨௨)

நீதியாங்கரு ணேவரைத்துயர்
காதிகாரணையாதில்வருந்துயர்
போதுமாறேது போதியுமென்றென்
னோதியோதக் கலாதரனென்னவுன்,

(இ-ள்) நீதிபொருந்திய நீங்களிருவரும்யார்உங்களுக்குஇப்படி[illegible] துக்கத்திறகுக்காரணமென்ன அதுபோயது எந்தவிதத்தில,லேசொ[illegible] ங்களென்றுகேட்ட கலாதரனென்பவன்சொல்லுவான்-எ-று. (உ௪)

வாய்ந்தசாலிமதுரையின்மன்னனே, ஏய்ந்தவினுசையர்யாங்களிவன்[illegible] யர்,காந்திசாலிகலாதரனெனபெயா,ஆய்ந்தணைபினராய்வினையாடினோ.

(இ-ள்) செல்வினையாயின்றமதுரைக்கு அரசனேநாங்கள்ஒப்பற்ற[illegible] த்தியாதரர்கள இவன்பேர்காந்திசாலிஎன்பேகலாதரன்நாங்களிருவரு[illegible] டமிருக்தசிநேகராயவிளையாடிக்கொண்டிருந்தோம்-எ-று. (உரு)

மாரவேளும்வசந்தனுமபோலவே, யாரவேபிரியாதுறைநாளிலே, சேரு ஆழ்வினைசென்றுதொடாங்கிட, மேருமால்வரைச்சாரலினமேவினேம்.

(இ-ள) மன்மதனும்அவன்சிநேகனுகியவசந்தனுமபோல ஒருவர்க் கொருவர்பிரியாமலவாசஞ்செயகிறநாளையிலேமுன்செய்தவூழ்வினைவந் தடையமகாமேருவின்சாரலிலேபோய்ச்சேர்ந்தோம்-எ-று. (உ௬)

கலிவிருத்தம் வேறுவண்ணம.

மாச்சரியமிககதுருவா சமுனிவாழு
மாச்சிரம்மேலருகி லத்தமுனிவோனே
நீர்ச்சொரியநெஞசுருகி நின்றமரமெல்லாம்
பூச்சொரியுநந்தவன மீதினிடைபுக்கோம்.

(இ-ள) கோபமிகுந்ததுருவாசரிஷிவாழாநின்றஆச்சிரமத்தினருகி லேஅந்தரிஷிமனமுருகிததணணீர்சொரியவளர்ந்தவிருட்சங்களெல்லா ம புஷ்பங்களைசொரிகின்ற நந்தவனத்திற்புகுந்தோம-எ-று. (உசா)

புக்கவனத்தூற்சிறு புதற்களைமிதிததான்
மிக்கவினையேனுமதின் மென்மலாபறித்தென்
அக்கணமுணர்ந்துமுனி யங்கிவிழியாளே
கக்கவொளிமிக்கசடை கட்டவிழவந்தான்.

(இ-ள) அப்படிப்புகுந்தவனுகிய இநதகாந்திசாலி அங்குள்ளசிறுபுத ல்களைமிதிததான் மிகுநதவினையையுடைய நானும அதுகளிலிருக்கிற மென்மையாகியபுஷ்பஙகளைப்பறிததேன் அந்தட்சணததிலேதுருவாச ரிஷி அறிந்துவிழிகளாலேநெருப்புகளைக்கொட்டிக்கொணடு சடையவிழ் ந்துவிழக்கோபித்துவந்தார்,எ-று. (உஎ)

முத்துமணியாமென முகத்தினில்வியர்ப்ப
வித்துமமின்னைத்தனைய மெல்லிதழ்துடிப்ப
வுத்தரியமவிழவதை யடிக்கடியுயர்ததிச்
சித்திரவழற்பொறி தெறிக்கவிவைசொன்னான்,

(இ-ள) முத்துகள்போல் முகத்தில்வேர்வையுண்டாகவும் பவளம் போன்றமேன்மையாகியஇதழ்துடிக்கவும்நழுவியபோகின்ற வஸ்திரத் தையடிககடிஉயர்த்திக்கொண்டு சித்திரமாகிய அக்கினிப்பொறிதெறிக் கஇவைகளைச்சொன்னார்-எ-று. (உஅ)

செந்தபனர்தங்கதிர் வாராதசிறுகாலு
நந்துமறுகாலுமொரு காலுமிலைகண்ணு
முந்திலையுகிர்த்தபுல [illegible]
[illegible]

(இ-ள்) கிரணப்பாகிய சூரியகிரணமும் என்னுடையபாதத்திலேவரக் கூடாது தென்றற்காற்றுமவன்கேளும்படி நடபோதும் இந்தவனத்தையடையாதுகள் இல்லைதிராது வாடாதுநாசத்தையடையாது இந்தவனத்தில் ஒருவர்வருகிறதற்குளளிதோ-எ-று (௨௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சேவினூர்க்கினியபூசைக் கணிமலர்செலுத்துங்காலில்
பாவிகாள்புகுந்தென்கோபக் கனலிடைபஞ்சதாகீர
மேவியதுரங்கமாதென் றிவர்க்குமாவிடத்தையீந்தா
னுவியாய்ப்பிறப்பாயென்றா னுணமலர்பறித்தவென்னை

(இ-ள்) ரிஷபவாகனராகியசிவனுக்குஇனிமையாகியபூசைக்குச்சாத்துமபுஷ்பங்களபொருந்தியசாலையில்பாவிகளேநீங்களபுகுந்தஎன்னுடையகோபமாகியநெருப்பினிடத்திலேஅகப்பட்டபஞ்சாநீர்கள் குதிரையாய்ப்போவென்று விஷம்போல் இந்தகாந்தசாலிக்குசாபத்தைக்கொடுத்தார்புஷ்பம்பறித்தஎன்னைப்புனுகுபூனையாயப்போவென்று சபித்தார் தாருவாசரிஷி-எ-று. (௩௦)

கோபமேதவமதாகப் பலித்திடுங்கொடியோனிட்ட
சாபமேலவரவோங்க ளிருவருந்தளர்ந்துஞான
தீபமேயருளேயன்பர் செல்வமேயெனச்சென்றேத்திப்
பாவமேலிடுமிச்சாப மொழியுநாள்பகாதியென்றோம்.

(இ-ள்) கோபமேதவசாகப்பலித்தபொல்லாதரிஷியிட்டசாபம் எங்கள்மேலவரநாங்களிருவருந் தளர்ச்சியடைந்து ஞானவிளக்கேகிருபையேபத்தருடையசெல்வமேயென்றுவணங்கிபாவமஉண்டானதினாலே எங்களமேலவந்தசாபம ஒழியுநாள்எல்லைக்குச்சொல்லுமென்றுகேட்டோம-எ-று, (௩௧)

முனிவதுதவிர்ந்தசாப முனிவனுமொழிவானிந்த
தனிவருஞ்சாபஞ்சோண சலதகினைவலஞ்செய்தாற்போம்
மனிதருஞ்சுரரும்போற்று மலைவலம்புரிகைதானு
மினிமையாமபாணடிநாட்டி னிறைவனுமெய்துமென்றார்

(இ-ள்) தாருவாசரிஷிக்குக்கோபமநீங்கினானிட்ட இந்தலைப்பற்றசாபமானது இருவரும்மலையைவலமாகவந்தாற்போதும்மனிதருமதேவருமவணங்குகிற அந்தமலையைப பிரதக்ஷணஞ்செய்தல்சிறந்தபாணடியதேசத்துராசாவினாலே கிடைக்குமெனறா-எ-று, (௩௨)

என்றொருகதையுஞ்சொல்வா னெரியழற்கிரியதாக
நின்றவெண்பிறைவன்முன்னா ணெடு * வனக்கடவினீந்த
மன்றல்சேர்கனியைதந்தசேயிருவரும்வருந்திக்கேட்க
வின்றுலகனைத்துஞ்சூழ்தோர்களிப்பனன்றிறையுஞ்சொன்னார்

(இ-ள்) இப்படிச்சொல்லி ஒருகதையுஞ்சொல்லுவார்அக்கினிமலையாகிநின்றஸ்வாமியானவர்முன்னேவனக்கடவுள்கொடுத்த வாசனைபொருந்தியமாம்பழத்தை தம்முடைய பிள்ளைகளாகியவிநாயகர் சுப்பிரமணியர்இருவரும்வருந்திகேட்க இன்றைக்குள்உலகமுழுதுஞ்சுற்றி வந்தவர்க்கு இந்தப்பழங் கொடுக்கிறேனென்றுசொன்னா-எ-று. (௩௩)

* வனக்கடவுளென்பது—அருணபகவான்

கற்றுமயிலிலேறிக் கடலுலகனைத்துஞ்சூழ
முந்தினான்கரியவானை முகத்தவனெழுந்தெல்லோர்க்குந்
தந்தையாந்தனதுதாதை தனைவலம்புரியத்தந்தை
மைந்தனைத்தழுவிவேண்டும் வரத்துடன்கனியுமீந்தான்

(இ-ள்) சுப்பிரமணியர் மயில்வாகனத்திலேறிக்கொண்டு சத்தசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமிமுழுதுஞ்சுற்றிவருதற்குள் யானைமுகத்தையுடைய விக்கினேசுவரர் எழுந்திருந்து சுவாமிதானே உலகமாயிருக்கிறார் அவரைச்சுற்றினால் உலகத்தைச்சுற்றிவருதலொக்குமென்று எல்லார்க்குந்தகப்பனாகிய தன்னுடைய தகப்பனைப்பிரதக்ஷணஞ்செய்தார் சுவாமி மகனைத்தழுவிக்கொண்டு வேண்டியவரங்களும் பழமுங்கொடுத்தார் எ-று. (௯௪)

மேவினுள்கடிதுமேவிக் கனிதரவினவத்தம்மை
காலினுலவலமாயிந்தக் கரிமுகன்வந்தானென்று
ஞாலமேவலஞ்செய்தாலும் பலபலதலஞ்செய்தாலும்
பாலகாநமைச்சூழ்தெய்வப் பலத்தினுக்கிணையோவாக்கில்.

(இ-ள்) சுப்பிரமணியர் சீக்கிரத்தில்பூமியைச்சுற்றிவந்து பழங்கேட்கச்சுவாமி நம்மைவிக்கினேசுரன் காலாலவலம்வந்தான் பூமேலுலகந்தோறும் வலஞ்செய்தாலும் பலபலவாகிய தலங்களைச்செய்தாலும் மகனே நம்மைச்சுற்றிவருமபலனுக்குச் சமானமாகுமோ பார்க்குமிடத்தில் எ-று. (௯௫)

செம்மலையுருவனம்மைத் தினம்வலம்புரிந்தோர்வேதன்
தம்மிலுமதிகமாயோன் றனக்குமேலதிகமாகி
லும்மிலுமதிகரித்த வமையிலுமதிகராமந்த
எம்மிலுமதிகரென்றோ னெவர்க்குமேலதிகமானோன்.

(இ-ள்) சிவப்பாகியமலையுருவாகிய நம்மைத்தினம்வலம்வருகிறவர்கள் பிரமாவிலுமதிகராவார் விஷ்ணுவிலுமதிகராவார் பார்க்கில் உமையிடத்திலும் அதிகராவார் பார்வதியிலுமதிகராவார் மகனே எம்மைப்பார்க்கிலுமதிகராவாரென்றார் எல்லார்க்குமேலாகியசிவன் எ-று. (௯௬)

மாசிலாநமதுமேனி வணைதயங்கமர்தாமும்
பூசனைபுரியமாட்டா ரம்மைவலம்புரிந்தபெருங்
காசையாயளிக்கும்பூசை நமக்கினிதளிக்கும்பூசை
கூசுமாறிழைத்ததீயகு நமைச்செயுங்கொடுமையாகும்.

(இ-ள்) குற்றமில்லாதநமது உருவமாகிய ஆன்மலிங்கத்தைத் தேவர்களும் பூசைபண்ணமாட்டார்கள் ஆதலால் நம்மைவலமாகச்சுற்றிவருகிறவர்கள் செய்கிறபூசை நமக்கு இனிதாகச்செய்கிறபூசையாகும் ஆகமத்துக்குக்கூசும்படிசெய்கிறதீமையாகுமென்று சுவாமி சுப்பிரமணியருக்கு அருளினார் எ-று. (௯௭)

என்பதுமொழிந்தானத்த னெனச்சொலிமுனிவன்போனான்
பின்பதன்படியேநாவி புரவியாம்பிறந்தோமென்று
தென்புவியுடையாய்நின்னாற் றிருமலைவலமும்பெற்றோ
மின்பொலிபழையகோலம் படைத்தொழில்விமானத்தானும்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம்சுவாமிசொன்னதென்று துருவாசரிஷிசொல்லிவிட்டுப்போனார் பின்பு அந்தப்படி குதிரையாகவும் நாமியாகவும்பிறந்தோம் இந்தப்பாண்டியதேசத்தையுடையராசனே உன்னாலே

பிரதட்சணஞ்செய்கோம்பினைஸ்போல் பிரதட்சியானின்றம்
வந்ததபபெற்ற விமானத்தில்லுறினவர் களாம்-எ-று (௩௮)

எந்கன்தமவாதுன்பா லிடுக்கணைவந்தடைந்தநிந்த
வெண்கலவரையமாகின் மிசைவலஞ்செய்யாமே
பொயவிதமதுவும்பூசை புரிகிடும்போமெனறேத்திப்
தங்களூர்ப்புகுந்தாராகாகதி சாலிருந்தானுமாக

(இ-ள்) எங்களுடையசரித்திரம இது அக்கினிசொரூபமாகிய இந்தம
லையைக்காலினாலேவலஞ்செய்யாமல்குதிரையிலேரிவலஞ்செய்தபடியி
னாலேயெனக்குத்துன்பம்வந்துசம்பவித்தது அதுவும் சுவாமியைப்பூசை
செய்தறபோமென்றுசொல்லிக்காந்திசாலியுங்கலாதரனுந் தங்களூருக்கு
போனார்கள்-எ-று ௩௯

வேழமும்பரியுந்தேரும் வீரருஞ்சிவபூபாடிச்
சூழமைந்தரிகளோடிஞ் சூழ்ந்தனர்துயரந்தீர்த்தான்
தாழையின்கமுகிகாடுந் தவளவான்கதிரைத்தீண்டும்
வாழைபுங்கரும்பின்சாற்றின் வளர்ந்திடும்வையைநாடான்

(இ-ள்) அதன்பின்புயானையுங்குதிரையுந்தேரும்காலாள்களும அடிய
ற்றிக்கொண்டுமந்திரிகளுடனே இராசாவைச்சுற்றிக்கொண்டார்கள் அப்
பொழுதுவிசனநீங்கினான்தென்னமரங்களும்கமுகுவளரும்சந்திரனை
தடவுமவாழைமரங்களும் கரும்பின்சாற்றிலேவளர்ந்திடும பாண்டிய
தேசத்துக்கரசனாகியவச்சிராங்கதபாண்டியன்-எ-று (௪௰)

அரதனாகனைமைந்தன் யனைக்கடிதழைப்பித்தாகி
மரதனுமெனவிப்பாரைப் புரவெனப்பகர்ந்தான்சில
விரதனாகநினைக்கள வதனமுனமவிடைபெற்றுனை
யிரதனுமருக்குஞ்சூழப் பதிபுகுந்திறைமைசெய்தான்

(இ-ள்) வச்சிராங்கதபாண்டியன்றன்பிள்ளையாகியரத்நாங்கதபாண்
டியனைச்சீக்கிரத்திலவரவழைத்துமுன்னுலகமதுவமிசத்திற் பிரபலனாயி
ருந்தபாதன்போல இராசியத்தைக்காப்பாற்றென்றுசொனனான் அந்தவா
ர்த்தையைக்கேட்பதற்குமுன்னமேவிடைபெற்றுக்கொண்டுமகனானவன்
ஆனைதேர்முதலாகியசேனைகள்சூழமதுரைக்குப்போயராச்சியபரிபால
னஞ்செய்தான்-எ-று (௪௧)

மூலறயினுலிறையின்வந்த களகமுமுத்துந்தெவ்வார்
இரையினுலளந்தபொன்னும் தினந்தொறுங்களிற்றின்மேலே
இறைவனுந்தனதுகாதைக் கனிகதிடவிறைவன்வேணிப்
பிறையினுற்கினியபூசை திருப்பணிபெறுதனுசெய்தான்

(இ-ள்) நியாயமாகபூமிலொருகடமைகொண்டதிரவியமமகடவிற்கு
ளித்துவாரியமுத்துக்களுமசத்துருக்களால் திறைவிட்டபொன்னும்
இறைத்தோறும் ஆனையின்மேலேற்றிஅரசனாகியதன்தகப்பனுக்குஅனு
பவிக்கவச்சிராங்கதபாண்டியன்சடையில்சந்திரனைத்தரித்தசுவாமிக்குநி
த்தியமாகியபூசைதிருப்பணிபெரிதாகச்செய்தான்-எ-று (௪௨)

செய்தபின்றவமதாகி கவுதமர்சிரமத்தோர்பா
லெய்தியன்பொடு யேற்றினம்பாகன்றீர்க்கு

முதலுழுவைமறுநகண்பாய் மலைவல்லுஞ்செய்புனைந்தக்
கைதவற்கெதிரேவந்தான் கைதவற்கெதிரேவாரான்.

(இ-ள்) அருணாசலேசுரருக்குத்திருப்பணியும் பூசைமுதலானவைக ளுஞ்சிறப்பாகநடக்கப்பின்பு தவஞ்செய்கிறதற்குவிரும்பி கௌதமருடைய ஆச்சிரமத்திலொருபக்கத்திற்சேர்ந்து பன்னகசாலைகட்டிநம்மு[illegible] த்தைத்தீர்க்காநின்றநீலகண்டத்தையுடைய சுவாமிக்குஅன்பாகிரிப்பிர தட்சணஞ்செய்கின்றநாளிலகைதவனாகியபாண்டியனுக்கெதிரேதோன்றி னார்வஞ்சமபொருந்தியமனத்தையுடையவர்களெதிரே வாராதபரமசிவ ன்-எ-று. (௪௬)

அணிச்சிறுபிறையும்போத வருள்பொழிவிழியுநீல
மணிக்களமிடறுநாலு புயங்களுமலர்க்கைமானுங்
கணிச்சியின்விடையின்மீதி லிருப்பதுங்கண்டெனபாவப்
பிணிச்சிறைவிடுப்பதென்றோவெனச்சொலிப்பெரிதுந்தாழ்ந்தான்

(இ-ள்) அழகுபொருந்திய சிறுசந்திரனையும்மிகவும்கருணைபொ ழியாநின்றகண்களையுமநீலமணிபோல் பிரகாசியாநின்ற கண்டத்தையு ம்நான்குகைகளுமபுஷ்பமபோன்றகையில் மானுமழுவையு முடையவரா கிரிஷபவாகனத்தின்மேலிருப்பதுபார்த்து என்னுடையபாவப்பிணிப்பு என்னைவிடுவதுஎன்றைக்கோவென்றுசொல்லிமிகவும்பாண்டியன் வண ங்கினான்-எ-று. (௪௭)

வேறு-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்ணாமலையுடையாய்மழவிடையாயணிசடைசேர்
தண்ணாமலையுடையா யெமையுடையாய்நுதலழுவுங்
கண்ணாமலையுடையா வினைகடவாரறிவரிதற்
கொண்ணாமலையுடையா யுமையுண்ணாமுலைதலைவா.

(இ-ள்) அண்ணாமலையென்னும்பெயரையுடையஇளமையாகிய ரிஷ பவாகனத்தையுடையவரே அழகுபொருந்தியசடைமேலேகுளிர்ச்சிபொ ருந்தியகங்கையையுடையவரே எங்களையாட்கொள்ளஉடையவரேநெற்றி யிற்கண்ணுடையவரேபாவிகளறியப்படாதகைலாயத்திலிருக்கின்றவரே உண்ணாமுலையாகியபார்வதியினதுதலைவரே எ-று. (௪௮)

மையாகியவினைதேனுனையொருமாவினில்வலமாய்ச்
செய்யாததுசெய்தேனிதுநீதென்றுரைசெய்தான்
பொய்யாதவன்மொழிகின்றது கண்டேயருள்பொழியும்
றையானனமுடையான்மழவிடையானிவையருள்வான்.

(இ-ள்) தீவினையையுடையவனாகியநான்உம்மை ஒருகுதிரையிலேற் றிவலமாகவந்துநான்செய்யத்தகாதகாரியம் செய்தபடியினாலே பொறுத் தருளவேண்டுமென்றுபொய்யில்லாதபாண்டியனசொல்ல அதைக்கேட் டுகிருபையுண்டாகியிளமைபொருந்தியரிஷபவாகனராகிய ஐந்துதிருமு கத்தையுடையபரமசிவன்அருளிச்செய்தார்-எ-று. (௪௯)

மன்னுமகபதிநீயெமைமதியாதொருகுலிச்
மன்னுள்விடலுற்றாயினியதனாலேகார்வடிவா
யின்னுதனைபெற்றாயினியிமையோரதிபதியாய்ப்
பொன்னுடைலையென்றேவரமொழிந்தேடீனடனதீர்தா.

(இ-ள்) வச்சிராங்கதபாண்டியனே நீ பூருவசென்மத்தில் தேவேந்திரனா யிருந்தாய் அந்தநாளில் நம்மை அலட்சியஞ்செய்து வச்சிராயுதத்தை நம் மேலேபிரயோகஞ்செய்தாய் அதனாலே பூமியிலே மனிதனாகப்பிறந்து நின் பக்ஷத்தையடைந்தாய் அதன்பின்பு நம்மைப்பூசித்து வலம்வந்தபடியினாலே விமானத்திலேறி தேவர்களுக்கு அதிபதியாக தேவலோகத்துக்குப்போவென்றுவர ங்கொடுத்துசுவாமிமறைந்தார்-அ-று ௬௭

அருணைப்பதியளவிப்படி யருணாபுரிசிவனே
மருணைத்துகளுடையாசிவன் வடிவாகுவரென்றான்
கருணைக்கொருகடலேபர கதிபெற்றனமென்றே
சரணத்திடைபணிந்தார்கம றனைவாட்டியதவத்தோன்

(இ-ள்) அருணாசலத்தின் வளமிப்படி இந்தஸ்தலத்தை நினைப்பவர்கள் மரணாவஸ்தைப்படாமல் சிவனுடையரூபம் பெறுவார்களென் று கேசவரர்சொல்லயமன்வாடும்படியாகச்செய்த தவத்தையுடைய மார்க்கண்டேயர்கேட்டு கிருபாசமுத்திரமானவரே உமதாலேபரகதிய டைந்தேனென்றுபாதத்திலேவணங்கினார்-எ-று ௬௮

இக்காதையின்பொருளானதோ ரெழுத்தாகிலுந்தெளிந்தோர்
தக்காருடன்படிகதோர் சிவசாயச்சியமபெறுவார்
மூக்காலமுமிதுகற்றவர் வினவிப்பொருண்முடிப்பார்
புக்கார்சிவகதியென்பது புதுமைப்பொருளன்றே

(இ-ள்) இந்தக்கதையில் ஒருஎழுத்தினது பொருளாயினுமறிந்தோ ர்களும்பெரியோர்களோடுபடித்தவர்களும்சிவசாயுச்சியமடைந்தனர் தி ரிகாலத்திலுமிதுகற்றவர்கள் இதின் அருத்தத்தைக்கேட்டு முடிப்பார்க ளசிவகதியிற்சேர்வார்களென்பது எ-று ௬௯

ஆறாவது வச்சிராங்கதபாண்டியன் சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௬௬௯

இதனுள்
சகலருக்குந் தெ
ரிவிப்பதியாதெனில்
இந்தவச்சிராங்கதபாண்டி
யன்சருக்கம்ஆனவுடன்வல்லா
ளமகாராசன்சருக்கம் இருக்கவேண்
டியதைஇதுவரையில்அச்சிடாமலிருந்த
மையான்இப்போதுமேற்படிவல்லாளமகாராஜ
ன்சருக்கத்தைபற்பல ஏட்டுப்பிரதிகளைக்கொண்டுபி
ழையறச்சீர்திருத்தி அச்சிட்டிருக்கின்றோமவே
ண்டியவாகளமேற்படிவல்லாளமகாராசா
ன்சருக்கஞ்சேர்ந்தஅருணாசலபுரா
ணத்தைவாங்கிப்பார்வையிட்டு
புண்ணியவான்கள்மனங்க
ளித்துஆனந்திக்கும்ப
டிமிகவுக்கோரு
கின்றோம்.

ஏழாவது,

தீர்த்தச்சருக்கம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

செருமலையுங்களிற்றுமுகப் பிள்ளையாருபதமபோற்றித் திறையான்முத்தக, கருமலையுமொருமலையுந்தொலைத்தமலைக்கிழவனிரு சரணம்போற்றிப், பொருமலையு மிரவகலையு மடியாருக் கொழிக்கவழற்பொருப்பாயநின்மேயன், கருமலையுஞ்செம்மலையும் பச்சைமலை மடந்தையையுமகருத்துடசோபபாம்.

(இ-ள்) யுத்தஞ்செய்யத்தக்கயானையினதுமுகத்தையுடையபிள்ளையாரது பிரணவபாதத்தையும்வணங்கி அலைகளாலே முத்துக்களைக்கொழிக்குஞ்சமுத்திரத்தையும கிரவுஞ்சமென்னுமலையையும அடக்கியசுப்பிரமணியரது பாதத்தையும்வணங்கித துன்பத்தையுஞ் சோதலையும்அடியார்களுக்குறழிக்கஅக்கினிமலையாகநின்றஎன்னுடையபிறவியைக்கொடுக்குஞ்சிவனையும்மரகதநிறம்பொருந்தியபார்வதியையுமனதிறசேர்ப்பா [ம்.

கலிவிருத்தம்.

தேங்குமன்பிற்சிவபுராணந்தனி, லோங்குருத்திர சங்கிதையோதினேன், பாங்கிலிங்கபுராணப்பரப்பினு, மீங்கடிந்தபடியுமியம்புவேன்;

(இ-ள்) பெருகியஅனபினாலேசிவபுராணத்தில்உயர்ந்திருக்கின்றஉருத்திரசங்கிதையைமுன்சொன்னேன், பெருமையாகிய இலிங்கபுராணப்பரப்பிலேஎானறிந்ததன்மையுஞ்சொலவேன் எ-று. (௧)

ஆதிவேதனருளச்சனகனும், வேதம்வல்லவியாஸனுக்கீந்தனன், சூதனுக்கவனசொல்லினன்சூதனு, மேதமற்றவிருடியர்க்கீதனன்.

(இ-ள்) ஆதியிலேபிரமாஜனகரிஷிக்குச்சொல்ல ஜனகர் வேதவியாசருக்குச்சொலல வேதவியாசர்சூதரிஷிக்குச்சொன்னார் சூதருமகுற்றமற்றநைமிசாரணியத்துரிஷிகளுக்குச்சொன்னார்-எ-று, (௨)

வன்னிமாமலைகதோற்றமும்வான்மலைக், கன்னிபாகங்கலந்ததுமுன்னமே, சொன்னதாதலினுஞ்தொழிந்தனன், பின்னருள்ள கதைசிலபேசுவோம்,

கன

(இ-ள்) அக்கினிமலையானது தோன்றினதும்பெருமைபொருந்திய மலைப்பெண்ணுமையார்வதி சுவாமியினது இடப்பாகம்பெற்றதும் முன்னமேசொன்னபடியினாலேஅவைநீக்கிப்பின்னுண்டாகிய சிலசரித்திரங்களைச்சொல்லுவோம் எ-று.

தீர்த்தமுமதிற்செய்தருமங்களும், வாய்த்தவெற்பின்வலமுமயினின்கமும், மேதகிடாதலவெய்துமிகழ்ச்சியும், பார்த்தான்பொருள் கொண்டவர்பாவமும்.

(இ-ள்) தீர்த்தங்களின்மகிமையும் அதிற்செய்யப்பட்ட தர்மங்களும்கிரிப்பிரதக்ஷணத்தின்மகிமையும் இலிங்கமகத்துவமும் சுவாமியையவமதித்தவர் அடையும் இகழும்அவரடைந்தஇகழ்ச்சியைப்பார்த்துச்சுவாமியினதுபொருளை அபகரித்தவர்களுக்குவருகின்றபாவமும். எ-று

பந்தமாயுறியாதுசெய்பாவமுஞ், சிந்தையாறவறிந்துசெய் தீமையுமா,முந்தையோர்களொழித்தமுறைமையு, மெந்தைதானம்மகிழ்வமியமபுவே

(இ-ள்) பந்தவசமாய் அறியாமற்செய்த பாவமும்மனதார அறிந்துசெய்தபாவமும் முற்காலத்திலுள்ளவர்கள் அப்படிவந்தபாவத்தைத்தீர்த்துக்கொண்டமுறைமையுமசுவாமியினால்மகிழ்ச்சியடைந்தபுழுகுபூனையின்செய்கையுஞ்சொல்லுகின்றன்-எ-று. (௬)

வேறு-அறுசீரடி-ஆசிரியவிருத்தம்.

விரும்பில்கோதமனுநீசன் றிருமுனேவேள்விநாட்டத்
திரும்பொலிசடையோன்றன்னற் செனித்திருமறையோனொ்ரு
உருப்பொலிகனலோனென்ன வுத்தமனவனைநோக்கிப்
பொருப்பிறையவனைப்பூசை புரியெனபுகழ்ந்துசொன்னான்.

(இ-ள்) உலகத்துஆசையில்லாதகௌதமரிஷி சுவாமியின்சந்நிதிமுன்னமேவேள்வியொன்றுசெய்கிறதற்குயத்தனித்துஅக்கினிவளர்க்கஅழகுபொருந்தியசடையையுடைய அந்தச்சுவாமியின் கிருபையால்முன்னமேதோன்றியிருக்கிறசிலபிராமணன் அந்தயாகத்தில் அக்கினிசொரூபம்போலப்பிறந்தார் அவனைப்பார்த்துக்கிரிரூபமாகவிளங்கிய அருணாசலேசுரரைப்பூசைசெய்யென்றுபுகழ்ச்சியாகஉபசாரஞ்சொன்னார்.

மற்றுமேழ்தருப்பைதீயி லிடுதலுமலர்மாதென்னக்
கறைமையுங்குழல்மின்னாரு முதித்தனர்கணிகைமாராய்
நிற்றலுமிறைவர்முன்னே நிருத்தமேபுரியுமென்று
ரைற்றடம்பல்வுங்கண்டு நகரமுஞ்சிறப்புஞ்செய்தார.

(இ-ள்) அதன்பின்புகௌதமர் ஏழுதருப்பையையெடுத்துக் குண்டத்தின் அக்கினியிலேபோட்டஅளவில் இலட்சுமிபோலக்கறையாயிருக்கின்றகூந்தலையுடைய ஏழுபெண்கள் தேவதாசிகளாகப் பிறந்தார்கள் அவர்களைப்பார்த்துநீங்களசுவாமியின்சந்நிதியிலேநாட்டியஞ்செய்துவாருங்களென்றார் அவர்கள்நன்மையாகியதடாகங்கள்பலவுண்டாக்கிஊரைச்சிறப்புசெய்தார்கள்-எ-று. (௮)

மந்திரம்பரவும்வேந்திமலைதனக்கடுத்தகீழ்பா; லிந்திரதிசைமுண்டாந் தவிந்திரன்முதலேகண்ட, தந்தரத்தமரர்காமுடிதிற்றின மூழ்கலாலே சந்தனக்குழம்புநாறு மணக்குளமகதருவின்பாலே,

(இ-ள்) தேவர்கண்மந்திரங்களாலே தோத்திரம்பண்ணப்பட்ட அக்கினிமலைக்கு அமுத்தகிழக்குதிக்கிலஇந்திரதடாகமென்றொன்றுண்டு அநகதேவேந்திரன் முன்னுண்டாக்கினது தேவலோகத்திலுள்ளவர்கள் அநிலநித்திபம்புமுந்தலாலேசந்தனக்குழம்பின்வாசனையும் கற்பகபுஷ்பத்தின்மாலையினுடையவாசனைமணக்கும் எ-று. (௬௭)

பரமமாமதிற்றைப்பூசம் படிநனிழற்பரகிற்கோடி
பிரமபாதகம்போமென்றா லதினலமபேசலாமோ
சுராபதிமூழ்கிமுன்னே தொடர்ந்ததீவினைகடீர்ந்தா
கிரவியுள்ளளவும்வாழ விமையவருலகம்பெற்றான்.

(இ-ள்) மேன்மைபொருந்திய அந்தகதேவேந்திரதீர்த்தத்திலேதைப்பூசதினத்ஸ்நானஞ்செய்து ஒருகைலாசம்அஸமனஞ்செய்தால்கோடிப்ரமஹத்திதோஷம்போமென்றால் அதன்பெருமையைப்பேசக்கூடுமோ தேவேந்திரன்முன்பு அதிலமூழ்கிதன்னைப்பற்றியதீவினைகளைதீர்த்துக்கொண்டு சூரியனுள்ளளவும்வாழத்தேவலோகத்தையும்பெற்றான்

அங்கிகனபெயரற்றீர்த்த திருணாமல்லைதன்கீழ்பால்
பொஙகிபத்தலின்மீனத் திங்கட்பூரணையின்மூழ்கில்
செங்கயற்கருங்கண் செவ்வாய திருந்திழையவரால்வந்து
தங்கிபவினையுந்தீருந் தருமமூர்கவமுஞ்சாரும்.

(இ-ள்) அருணாசலத்துக்குத் தென்கிழக்கில் அக்கினிதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு அதிலபங்குனிமாதம பௌர்ணமியில் முழுகினால் செம்பொருந்தியமீன்போன்ற கரியகண்களையுமசிவப்பாகியவாயையுமுடையமாதர்களாலேவந்தபொருந்தியபாவமுந்தீரும தருமமும்தவமும்சேரும.

ஒனனிமுனனொருநாளேழு மறைக்குலமுனிவர்சாதர்
றன்னியமட்டைமாரை விருப்பத்தின்சுவாசையந்த
பன்னியவடிவமாகப் புணர்ந்துமேற்படர்ந்தபாவந்
தன்னைதகானகண்டவந்தத் கடதனினீற்படிநதுசாய்த்தான்

(இ-ள்) அக்கினிதேவன்முன் ஒருநாள்வேதமுணர்ந்த ஏழுமுனிவர்களுடைய பத்தினிகளைவிரும்ப அவைதத்தனது பெணசாதியாகிய சுவாகாதேவியென்பவளறிய அந்தஸ்திரீகள் ரூபத்தைஎடுக்கப்புணர்ந்து மேலேவினைத்தபாவத்தைஅ தீர்த்தத்தன்றாலே உண்டாக்கப்பட்ட அந்தத் தடாகத்திலஸ்நானஞ்செய்துபாவத்தைப்போக்கிக்கொண்டான்-எ-று

தென்றிசைதீர்த்த மொளத்திறசெறிந்துமூழ்கி, பொன்றிகள்வடிவமாகு மூடற்பிணிபடப்பட்டோம், சென்றியிற்காலன்மூன்னாள் விதிப்படை தொடரபோனி, குன்றியசாபர்தீர்த்த மாதனிடைகுளித்துமாதோ

(இ-ள்) [illegible] அருணமலைக்குத் தென்பக்கத்தில் யமதீர்த்தமொன்றுண்டு அதில் அடைந்துமுழுகினால் உடல்பொன்வடிவமாகும்தேகத்துயாவியாதிபோம் வெற்றிபொருந்திய பிரமாவினதுஆயுதந்தொடாந்த சேனைகளுடனான யமனனவன அதில்மூழ்கித் தீர்த்துக்கொண்டான் -எ-று (௬௯)

தீக்கிருதிருதிதீர்த்த மூனாதுமேனிருதிகோணத்
தாகைதின்முழுகினருக்கரும்புனையனைத்துந்தீறும்

துறையத்தடத்தின்மூழ்கி யுருகியே நிருதிநாதன்
லிங்கமுண்டாக்கிப் பேய்வ யல்கையை விசயம்பெற்றான்.

(இ-ள்) நீங்குதற்கரிதாகிய நிருதிதீர்த்தமென்று நிருதிமூலையிலிருக்கின்றது அதில்முழுகினவர்களுக்கு அரியபகைகளெல்லாந்தீரும் உயர்ந்த அந்தத்தீர்த்தத்தில் முன்னேமுழுகின பலத்தினாலே நிருதியானவன் நெருப்புநிறம்போன்றகண்களையும் ஆழமாகியவாயையுமுடைய பேயைத்தன் வசமாக்கிக்கொண்டான்-எ-று. (௧௬)

வசையறுமலைக்குமேல்பால் வளம்பெறுவருணதீர்த்த
கசைபெறுவதனின்மூழ்கிற் கிரகமொன்பானுநவரும்
இசைபெறக்கிரகமெல்லா முழுகிமவ்விடத்தில்வாயு
திசையினிறபவனதீர்த்த முழுகிலெத்துயரந்தீரும்.

(இ-ள்) குற்றமற்றஅருணகிரிக்குமேற்குதிசையிலே வளம்பொருந்திய வருணதீர்த்தமொன்றுண்டு ஆசையுண்டாக அதிலே முழுகினால் ஒன்பது கிரகங்களும் நன்மையைக்கொடுக்கும் அந்தவிடத்திலே பெருமை அதிலே தங்கள் இஷ்டத்தையடைய முழுகுவார்கள் வாயுதீர்த்தமொன்றுண்டு அதிலேமுழுகினால் எல்லாத்துன்பமுந்தீரும்-எ-று. (௧௭)

வடதிசைக்குபேரதீர்த்த முழுகினோர்வறுமைபோகத்
தடமதிற்குணபாலீசன மருத்துவாசமைத்ததீர்த்தம்
புடைசெறிந்ததனின்மூழ்கிற் புலையநிக்கடையரோனு
மடைவுடன்வருணநான்கி லதிகமாயரனைச்சேர்வார்.

(இ-ள்) வடக்குதிக்கிலே குபேரதீர்த்தமொன்றுண்டு அதில் முழுகினவர்களுடைய தரித்திரம் நீங்கிப்போம் அதற்குக்கிழக்கு ஈசானியத்திக்கிலே அக்கவளிதேவர்களாலே உண்டாக்கப்பட்ட தீர்த்தம் இருக்கின்றது அதில்முழுகினால் நீசப்பாவிகளும் இழிந்தவராயிருந்தாலும் பெருமையோடு நான்குவருணத்திலும் அதிகமாகிய பரமசிவனைச்சேருவார்கள்-எ-று (௧௮)

அந்தகத்தடத்திற்றென்பாலகத்தியத்தா முண்டதை
மூசியகன்னிமாத மூழ்கியுட்கொண்டோர்கள்
சந்திரவதனநண்டோர் தமிழ்க்கவிக்கரசராவார்
செந்திருமயிலுங்கலைச் செல்வியுஞ்சேருமொன்றே

(இ-ள்) முன்சொன்ன யமதீர்த்தத்துக்குத்தெற்காக அகஸ்தியர் தீர்த்தமொன்றுண்டு அதிற் புரட்டாசிமாதத்திலேமுழுகி ஒருகை சலம் உட்கொண்டவர்களுடைய சந்திரனைப்போலுமுகமுடைய பார்வதியவர்கள் தமிழிற்சிறந்தவர்களாவார்கள் இலட்சுமியும்சரஸ்வதியும் அவ்விடத்திற்சேர்ந்திருப்பார்கள்-எ-று

தனபதிதடத்தைச்சேர வசிஷ்டனார்தடமுண்டந்த
முனிவனைப்பசியைமூழ்கி முனிவரிற்றலைமைபெற்றான்
சனையதின்மூழ்கினோர்கட் கயமுஞ்செங்கைநெல்லி
கனியெனவிளங்குமாவக் கடலதுங்கடப்பரன்றே

(இ-ள்) முன்சொன்ன குபேரதீர்த்தத்துக்கருகே வசிஷ்டதீர்த்த மொன்றுண்டு அதில்வசிஷ்டர் ... முழுகி முனிவர்

கரும்பிணியெல்லாமொழிந்ததனைமையாயிருக்கப்பெற்றார் அப்படிப்பட்ட தீர்த்தத் திற்முழுகினவர்களுக்குச் சாஸ்திரங்களெல்லாம் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போலவிளங்கும்படியாகிய கடலையுந்தாண்டுவார்கள் -எ-று. (௰௮)

கனகவேற்குமரனேயுகந்தவன் கதிரோன் வெற்பின்
மங்கையோர்வடிகன்கன்னி மதியமென்வசுக்கள் வெள்ளைப்
பங்கயமடைந்ததேவர் குழாத்தடம் பலவுஞ்சூழு
மங்கைதோய்த்தடந்தனைமேன்மை மறைகளுமறிவுறாதே.

(இ-ள்) கனகவேலாயுதத்தைத் தாங்கிய சுப்பிரமணியர் விக்கினேசுரர் சூரியன் பார்வதி விபிரவாசத்தகன்னிகள் சந்திரன் அஷ்டவசுக்கள் சரஸ்வதி முதலான தேவர்கள் முழுகிய தீர்த்தங்கள் அநேகமுண்டு அதுகளில் ஒவ்வொரு தீர்த்தத்தின் பெருமையை வேதங்கள் கூடச் சொல்ல அரியதுகள் -எ-று. (௰௯)

ஒருநதி நாலுமொவ்வாத்திருநதி வடபாலாக
வருநதி முழுகிப்பூமான் மாயவனுரத்திற்சேர்ந்
தருமனைப்பரவுஞ்சோணைநனைநதி தன்பாற்றேர்ந்தும்
சுராநதி புனைபொன்னி பணிந்தும் துயரந்தீர்ந்தார்.

(இ-ள்) ஒருநதியையும் ஒப்புச்சொல்லக்கூடாத திருநதியென்று ஒரு நதி அருணாசலத்துக்கு வடக்குப்பக்கத்திலுண்டு அதில் இலட்சுமி முழுகி விஷ்ணுவினுடைய மார்பைச் சேர்ந்தாள் நர்மதாநதி வணங்கும் சோணையென்று ஒரு நதி அருணாசலத்துக்குத் தென்பாரிசத்திலிருக்கும் அதில் கங்கையும் முன் காவேரி முதலியநதிகள் முழுகித் தங்கள் துன்பத்தைப் போக்கிக்கொண்டார்கள் -எ-று. (௨௰)

புண்ணியவாறு செய்வமலைக்கு மேற்றிசையிற் பொங்கு
நண்ணியபுண்ணியாற்றா லொருபேர் நகரந்தானு
மண்ணியநதியின் மூழ்கிப் பழியொப்பற்ற ராசன் றீங்காம்
பெண்ணியல்வடிவதாக நான்மடியுமபேறும்பெற்றான்.

(இ-ள்) தெய்வீகம் பொருந்திய அருணைமலையின் மேற்பாரிசத்தில் புண்ணியநதியென்று ஒன்றுண்டு அதனருகிலே புண்ணியாற்றாங்கரை ஒரு நகரமுண்டு அதில் இருந்த ராஜனென்கிற ராசன் தனக்கு நீங்காக வந்தடைந்த பெண்ணுருவத்தை அந்நதியில் முழுகித் தீர்த்து நல்லவுருவமும் பலமேன்மையுடைய பேறும்பெற்றான் -எ-று. (௨௧)

திருந்தசேயாறுமுன்சொற் றிருந்திவடபாற்றோன்றும்
பொருந்தவேலெறிந்து செவ்வேள் வழைத்திடப்புனிதநீரி
லருந்துசுழியிலொன்றா முழுகியசுரரைத் தொலைக்குஞ்சீரு
மருந்தயிலமரர்சேர்ந்த பதியெனுமவரமும்பெற்றான்,

(இ-ள்) அழகிய சேயாறென்றுநதி முன்சொன்ன திருநதிக்கு வடபாரிசத்திலிருக்கும் அது முன் சுப்பிரமணியர் வேலெறிந்து அழைத்த தீர்த்தம் அதில் மிகவும் பிரகாசிக்கின்ற வேலையுடைய அந்தச் சுப்பிரமணியர் முழுகி அசுரர்களைக் கொல்லும் வரமும் அமிர்தபானஞ்செய்யும் தேவர்களுடைய சேனாபதியென்கிற பேறும் பெற்றார் -எ-று.

நிர்க்காலபத்தி னுள்ளேசிவகங்கைநாமத்திற்றன்
கருத்தினால்நினைத்தால்தெய்வக் கங்கையிற்படிந்ததொக்கும்
உருத்திராபலரும்மாசி மகத்திலேயுகந்துமூழ்கி
எருத்தினிலிருந்துதேவ ரெவரினுமேற்றம்பெற்றார்.

(இ-ள்) சுவாமியினது ஆலயத்தில்சிவகங்கையென்றொருதீர்த்தமுள — அதைத்தியானிக்கிறோர் தன்மனதிலேநினைத்தால் கங்கையில்ஸ்நானம்பண்ணின பலனுண்டாகும் அனேகருத்திரர்கள்மாசிமகத்திலேஸ்நானஞ்செய்து ரிஷபவாகனரூடராய எல்லாத்தேவர்களிலும்மேன்மைபெற்றார்கள்-எ-று. ()

சக்கரதீர்த்தமெனுந் தடத்தினிற்குண்பாற்றோன்றும
மைக்கடல்வண்ணமேனி வராகமால்படிந்ததாகும்
அக்கரை வலமாய்வந்தோர் மூழ்கினோருந்தினோர்கள்
துக்கசாகரமுட்டுடைசன் றுணைப்பதம்பெறுவன்றன்றே.

(இ-ள்) சக்கரதீர்த்தமென்றொருதீர்த்தம் முன்சொன்னதீர்த்தத்துக்கு கிழக்கேயிருக்கின்றது அது மேகசமுத்திரத்தினிறம்போன்றவிஷ்ணு வராகஅவதாரத்தில் முழுகிப்பேறுபெற்றதாகும் அந்தத்தீர்த்தத்தை வலமாகவந்தவர்களும் அதிலமுழுகினவர்களும் அந்தநீரையுட்கொண்டவர்களும் துன்பசமுத்திரத்தினின்றுநீங்கிச்சிவனது இரண்டுபாதத்தையுமடையும்பாக்கியம்பெறுவார்கள் எ-று. (உ௪)

நாயகனமருங்கோயின் மருங்கினிலிருக்கோயிற்
றூயவன்பொராதாசத்தீ பவன்றிசையிற்றோன்றும்
காயமத்தடத்திற்றோயந்தார்பிறவியாங்கடலிற்றோயா
ராயிரஞ்சனனந்தோறுமடைந்ததீவினையுந்தீர்ப்பார்.

(இ-ள்) அருணாசலேசுரரெழுந்தருளியிருக்கிறகோயிலுக்குப்பக்கத்தின் அக்கினிதிசையில் பிரமதீர்த்தமென்றொருதீர்த்தமுண்டு அதில்முழுகினவர்கள் பிறவிசமுத்திரத்தில்முழுகார்கள் ஆயிரம்பிறப்புகளதோறுஞ் சேர்ந்தபாவங்களையுந்தீர்ப்பார்கள்-எ-று. (உரு)

அக்கரைமூழ்கிச்சொர்பொன் னணுவளவளிப்பாராகிற்
சக்கரசாகரஞ்சூழ்ந்தப் புவிமுழுதனைத்தினோடு
முத்தணிமணியினோடுநிறைத்துமுழுதுமீசன்
பதத்தாயுளிக்குமந்தப் பலத்தினுமதிகமாகும்.

(இ-ள்) அந்ததீர்த்தத்தில்முழுகித்தங்கம்ஒரு அணுவளவு கொடுப்பாராகில் சத்தசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இந்தப்பூமியெல்லாம்சொர்ணத்தினாலும் முத்து முதலாகிய ரத்தினங்களினாலும்நிறைந்து அவைகளையெல்லாஞ் சுவாமியினுடையசந்நிதியிலேகொடுக்கும்பலனிலுமதிகமாகும்-எ-று.

தேனெருங்கடத்தின்மூழ்கிச் செய்யவானிந்தோர்வெள்ளைத்
தானவாரணஞ்சூழ் செம்பொற்சயிலநேர்விமானத்தேறி
மேனகையரம்பைதூயகவரிகளிரட்டமேவி
யானிலோர்மயிர்க்கோர்கற்ப மரன்பதத்திருப்பரன்றே.

(இ-ள்) தேன்பொருந்தியபுஷ்பங்களையுடையஅந்ததீர்த்தத்தில் முழுகிச்சிவப்பு பசுவைத் தானஞ்செய்தவர்கள் மதங்கொண்ட வெள்ளை யானைகளாற்சூழ்ந்துதாங்கப்பட்ட மகாமேருபோலுஞ் சொர்ண விமானத்திலேறிக்கொண்டு மேனகைரம்பை இருவருஞ்சாமரிசத்தவிழ கவரிச

பமேபாய அப்பசுவினாலுயிரொன்றுக்கு ஒருகற்பகாலம் சிவபதத்தில் இருப்பார்கள்-எ-று (௨௭)

காலமேயதனின்மூழ்கிக் கரியவானளித்தோர்கோல
நீலமால்வரைபோனீல நெருங்கியவிமானத்தேறி
சூலமேபிடித்துப்பூத கணத்தவர்தொடர்ந்துபோற்றப்
பாலவிவாசனாவாளகின்ற புரபதத்திருப்பாரன்றே

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்தத்தில் காலமேமூழ்கிக் கறுப்புப்பசுவைத்தானஞ்செய்தவர்கள் அழகுபொருந்திய நீலமலைபோல் நீலரத்தினமுநிறைந்தவிமானத்திலேறிச் சூலாயுதத்தையும் பிடித்துக்கொண்டு பூதகணங்கள் தொடர்ந்துவந்துவணங்க நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவனுடையபரமபதத்தில் இருப்பார்கள்-எ-று (௨அ)

வெள்ளையானளித்தோர்வெள்ளை விடைகளாயிரமுஞ்சூழ்ந்து
கொள்ளையாம்விமானத்தேறி யிமையவர்சூழ்ந்துமட்டு
வள்ளலார்பதத்திற்சேர்வார் மலைக்குமடுசெருப்புக்கோர்
வெள்ளருமபரிமாவிஃதோர் இந்திரபதத்திற்சேர்வார்

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்தத்தில் முழுகி வெள்ளைப்பசுவைத்தானஞ்செய்தவர்கள் ஆயிரம்வெள்ளைரிஷபங்கள் சூழ்ந்துவர முத்துநிறைந்த பட்டவிமானத்திலேறிக்கொண்டு தேவர்கள் சூழ்ந்து வணங்கச் சுவாமியின் பதத்தில்சேர்வார்கள் மலைக்குக்குடையும் காலுக்குப்பாதரட்சையும் கொடுத்தவர் இகழ்தலில்லாத குதிரைகொடுத்தவர் தேவேந்திரபதவியிற்சேர்வார்கள்-எ-று (௨௯)

கன்னியைத்தானமாகக் கரைதனிலளித்தோர்தேவர்
பொன்னியலுலகிற்போக பூமியிலளகைநாட்டுனி
மின்னிக்கமலரோனாட்டில் விரும்பினதுகர்ந்து தேவர்
சென்னியால்வணங்கிப்போற்ற சிவபதத்திருப்பாரன்றே

(இ-ள்) அந்ததீர்த்தக்கரையிலே கன்னிகாதானஞ்செய்தவர்கள் தேவலோகத்திலும் சுவர்க்கலோகத்திலும் குபேரனுடைய அளகாபுரிப்பட்டணத்திலும் பிரகாசம்பொருந்திய பிரமலோகத்திலும் சிலசிலநாட்களிருந்து விரும்பினவற்றையெல்லாம் அனுபவித்து தேவர்கள் தலையாலேவணங்கவுந்தன்பின் சிவபதவியிற்சேர்வார்கள்-எ-று (௩௦)

உத்தமதலத்திற்கோடி யருந்தவர்க்குதவுமன்னம்
நித்தமாங்காசியீதோர் அன்னப்பலனாமக்குநேரா
தத்ததலத்தனந்தங்கோடி யருந்தவர்க்குதவுமன்னந்
சத்தியவருணைநாட்டி னலப்பலன்றனக்கொவ்வாதே.

(இ-ள்) உத்தமமாகியஸ்தலங்களில் கோடிஅருமையாகியதவசிகளுக்குப்படைத்த அன்னத்தின பலனானது சித்தியமாயிருக்கிறகாசியிலே பெரியோர்களுக்குப்படைத்த அன்னத்தில் ஒரு அன்னப்பலனுக்குமொவ்வாது அப்படிப்பட்டகாசியில்அநேககோடிதபசிகளுக்குப் படைத்த அன்னத்தின்பலன் உண்மையாகிய அருணாசலஸ்தலத்தில்படைத்த அன்னப்பலனுக்குஒப்பாகாது-எ-று (௩௧)

ஆவடியலவுபூமி யந்தணர்க்களித்தொரீசன்
சேவடிமிடவிறைங்கள் இணையுடன்சொக்கிலாம்வார்

றிடையார்க்குவிட்டோர்மற்றெருவிடையேலேறி
யேய்ந்திடுஞ்சிவலோகத்திற் பவனிபோயுவப்பரன்றே.

(இ-ள்) பசுவின்குளம்படியளவு பூமிபிராமணர் களுக்குத் தானஞ்
செய்தவர்கள்பரமசிவனதுபாதநிழலிலேதங்களுடையசுற்றத்தோர்களி
னுடன்வாழ்வார்கள்சுவாமிக்குப்பெருமைபொருந்தியரிஷபங்களைத்தானஞ்
செய்தவர்கள் மற்றோரிஷபவாகனத்திலேறிகொண்டுசிவனது லோகத்
தில்பவனியாகப்போய்ச்சந்தோஷித்திருப்பார்கள்-எ-று. (௬௨)

சாலைகள்சமைத்தோர்நந்த வனஞ்சமைப்பித்தோர்கேணி
கூலமார்தடங்களகண்டோர் குலிசனூர்பதத்திற்சேர்வார்
ஆலயமெழுகித்தூர்த்து விலக்கிட்டோரலங்கரித்தோர்
மேலையின்விழ்ப்பாந்தன் மெத்தையிற்றுயில்வரன்றே

(இ-ள்) அருணாசலத்திலேசாலைகட்டினவர்களும் நந்தவனம் வைத்த
வர்களும்கிணறுகளமைக்குன்றுபொருந்தியகுளங்கள்வெட்டினவர்களு
ம்தேவேந்திரபதவியை அடைவார்கள் ஆலயத்திலுள்ளடங்கிவிளக்கெ
ழுவிளக்கேற்றிவைத்தவர்களும் அலங்காரஞ்செய்தவர்களும் விஷ்ணு
வாயதிருப்பாற்கடல்நடுவிலசருப்பசயனத்திலயோகநித்திரைசெய்வா
ர்கள்-எ-று. (௬௩)

மழைப்புனலரிதாநாளின்மருவநீர்ப்பந்தல்வைத்தோர்
செழிகருமேற்பதவிதன்னின்றமரருந்துதிக்கவாழ்வார்
புழைக்கைமாவிரியரன்பர்க்கணிகலம்புனைவித்தோரோ
ரிழைக்களவிறந்தகால மிறைபதத்திருப்பாரன்றே

(இ-ள்) ஜலம்அரிதாகியகோடைகாலத்தில் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்
தவர்கள்செழுமைபொருந்தியமேலாகியபதவியில தேவர்களும் வணங்க
வாழ்வார்கள்யானையுரிபோர்த்தசிவனுடைய அன்பருக்குவஸ்திரம் கொடுத்
தவர்கள்ஒருஇழைக்குஅளவிறந்தகாலம் சிவபதத்தில இருப்பார்கள்-எ-று

மடஞ்சமைத்தவர்கள்தமடத்திலோர்துகட்கோற்பம்ப
மிடம்பிடித்தழியாவீட்டிலிருப்பரவேறுந்தபோகரும்
விடக்குடித்திறந்தபேர்க்குமவிதியினூலுறுதிவேள்விக்
கடன்கழித்தனரோலந்தக் குலமெலாங்கதியிற்சேரும.

(இ-ள்) இத்தஸ்தலத்தில்ஒருமடங்கட்டினவர்கள் அந்தமடத்திலிருக்கி
றவருதுகளுக்குஒருகற்பகாலம்கெடுதலில்லாதமோட்சத்திலநிலைபெற்றி
ருப்பார்கள்பின்னும்அவச்சாவாயிறந்தவர்களுக்கும்விஷங்குடித்திறந்தவ
ர்களுக்கும்விதியாகவுறுதிபொருந்தியபிதிர்யாகம்இந்தஸ்தலத்தில்செய்தா
ல்அவர்கள்குலத்தாரெல்லாருநற்கதியில்சேர்வார்கள்-எ-று. (௬௫)

நாகமுன்பலிபீடத்திற்பலிதனைக்கருமபோதி
லாகமார்சிறையைக்கீழ்புடைத்தகாலயத்தினூடே
ஓங்கைடாமதுகோயில்விளக்கியதெனவுட்கொண்டு
பாகசாதனனூர்வாழும்பலியினைப்பரமநோதான.

(இ-ள்) ஒருகாக்கையானது அந்தஸ்தலத்துக் கோபுரச் சலிபீடத்தி
ல் வைக்கிறபலி யன்னத்தை வாயினால் கக்கி றபோ து கள வ

டைய சிற்பால் பிழையைத்தது அதைச்சுவாமிபார்த்து ஆலயத்தினுடை பிரியத்தினால் நம்முடைய கோயிலை விளக்கியதென்றுநினைத்துத்தேவேந்திரன்வாழ்கின்ற லோகத்தை அந்தஎலிக்குக்கொடுத்தருளினார். ஸ்ரீ

மூடிகமொன்றுகோயின் முழையினைக்கிளறும்போது
தேயருமணியொன்றங்கே சிதறியோர்விளக்கிற்காட்ட
வாடியபெருமன்றீப மளித்ததென்றதற்குநல்ல
வீடுயர்நெறியுங்காட்டி விரைந்துசாலோகமீந்தார்.

(இ-ள்) ஒருபெருச்சாளியானது கோயிலில்வளையுண்டாக்கும்போது தேடுதற்கரிய மாணிக்கமணியொன்று அங்கேசிதறிச்சந்நிதியிலேவிளக்குபோலக்காணப்பிக்க உடனேசெய்த சுவாமியானவர் நமக்குத்தீபங்கொடுத்ததென்று அந்தஞானமார்க்கத்தைத் தெரிவித்துச் சாலோக பதவியைக்கொடுத்தார்-எ-று. (௩௭)

சிலந்தியொன்றொருநாளந்தத் திருமலையிடத்துநூலைக்
கலந்துடனிழைக்கவீது கலைகமகளித்ததென்று
நலந்திகழரசனாக்கி யதற்குநல்லறிவுநல்கி
யுலாந்தபின்நெடியமாய னுலகினையுதவினானே.

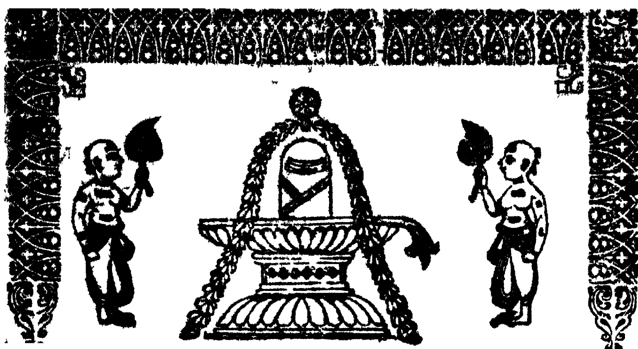
(இ-ள்) அந்தமலையில் ஒருநாள் ஒருசிலந்திவாயினூலாலே பின்னவிட இதுவஸ்திரஞ்செய்துகொடுத்ததென்று அந்தச்சிலந்தியைஇராஜாவாகப்பிறப்பித்து நல்லஞானத்தைக்கொடுத்துத் தேகவியோகமானபிற்பாடுவிஷ்ணுலோகத்தைக்கொடுத்தார்-எ-று. (௩௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

ஒருமணலைச்சிவனுருவமெனநினைத்தவ் விடத்திலவைத்தா னொருவன்பின்னைப், பரகதிபுக்கடைந்துசிவனென்ன வேற்றுமை யகன்றபதவிசேர்ந்தான், பொருவரியவருணகிரிப் பதிவளமீதெனவுரைத்துப்புண்டரீகத், திரு முகமண்டலமலர்கதேயிருந்தனனுன் மறைபுகன்ற செல்வன்றானே.

(இ-ள்) பின்னும் அந்தஸ்தலத்தில் ஒருவன்மணலைச்சிவனுருவமென்றுநினைத்துவைத்தகனால் அவன்மேலாகிய கதியைச்சேர்ந்து சிவனென்றும் இவனென்றும்பேதமில்லாமல் இருக்கிறசாரூபியபதவியைப்பெற்றான் ஒப்பில்லாதஅருணாசலத்தின்வளம இதுவென்று தாமரைமலர்போல் முக மலர்ந்துசொல்லியிருந்தார்நான்குவேதங்களையுஞ்சொன்னபிரமா-எ-று. (௩௯)

௪-ஆவது-தீர்த்தச்சருக்கம்-முற்றிற்று.
ஆக திருவிருத்தம் (௨௮௮.)

உ

சிவமயம்.

எட்டாவது,

திருமலைவலம்புரிச்சருக்கம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கனகமலகனகமலத்தடங்களது பெருமையினுங்களித்தேனந்த
வனகமலைவலம்புரியுஞ்செயலினையுந் தெரியவுரைத்தருளவாயென்று
சனகமுனிஎழுந்துபணிந் துரைக்குதலுமனமகிழ்ந்துகிரணக்கோலிற்
றினகரனுர்திறந்தடைக்குந் திருக்கோயிற்கடவுளிவைசெப்பலானுன்.

(இ-ள்) மேன்மைபொருந்தியபிர்மாவே பொன்போன்ற நிறத்தை
யுடையதாமரைப்புஷ்பங்கள்சூழ்ந்த தீர்த்தங்களின்பெருமையைசொ
ல்லக்கேட்டுச் சந்தோஷித்தேன்பாபரஹிதமாகிய கிரியைவலஞ்செய்யும்
பெருமையுந்தெரிய அருள்செய்வாயென்று ஜனகரிஷியானவர்எழுந்து
வணங்கிச்சொன்னஅளவில் மனதுசந்தோஷித்துச்சூரியன்தனதுகிரண
மாகிய திறவுகோலாலே திறந்துமூடுந்தாமரைமலராகிய கோயில்வா
சஞ்செய்கிற பிர்மா சொல்லத்தொடங்கினுர்-எ-று. (க)

அற்புமெலாமரியதவம்புரிந்தவருமதின்பெருமைகாணமாட்டார்
அற்பதவம்புரிந்தவருக்கருணகிரிவலத்தினலமறியலாமோ
இற்பரன்றன்புகழ்கேட்குமிருப்புடையர்எனவுனக்குச் செப்பாநின்றே
னற்புதவிக்கதையமுதச்செவிவழியேபுரட்டின்பமருந்துகென்றுன்.

(இ-ன்) கற்பகாலம்அரிதாகிய தவஞ்செய்தவர்களும் அதன்பெரு
மையையறியமாட்டார்கள் அற்பமானதவத்தைச் செய்தவர்களுக்கு அ
ருணாசலத்தை வலஞ்செய்யும் பெருமையை அறியகூடுமோ பரம
னுடையபுகழைக்கேட்கும் ஆசையுள்ளவ னென்று உனக்குச்சொ

ஷைத்தொடக்கினேனும் அறுபுதமயமாகுநேய இத்தக்கதையாகிய ஆயி த்தை உன்காதாகிய வாய்வழியேபுகட்டி இன்பமாக அருந்துமென்று சொன்னார்பிரமா-எ-று.

சோணகிரிவலம்புரி தல்பிறவியெனும் பெருங்கடற்குத் தோணியாகு
மேனரகக்குழிபுகா தரியமுத்திவழிக்கேறவேணியாகும்
ஞானரியதவத்தினுக்குமறத்தினுக்குமருமபொருட்டுமேகாணியாகும்
வானுதல்மின்னிடத்திருக்குங்கணனுக்கலைமனமுருக்கமகிழ்ச்சியாகும்

(இ-ள்) அருணாசலத்தைவலஞ்செய்கிறதுபிறவியென்கிறபெரியக டலைத்தாண்டுதற்குஒருதோணியாகும் ஏழுநரககுழியிலும்புகுதாமல் அருமையாகியமுத்திவழிக்கு ஏறுகிறதற்கு ஏணியாகும்காணியாயிரு க்கும் ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய பார்வதியை இடப்பாகத்தில் வைத்திருக்கின்ற சுவாமியைமனதையுருக்குஞ்சந்தோஷமாகும்-எ-று.

காசிமுதற்சிறப்புடைய தலங்களிலேயிருந்திறையைக்கற்பகாலம்
பூசைசெயுமொருபலமுநெடுங்காலமரியதவம்புரிகைதானு
மேசிகனுரைத்தபடி சமாதியிலேயிருந்துபெருஞ்சித்திதானு
நேசமுடனருணகிரிவலம்வருகென் றுரைப்பதற்குநிகராமோ.

(இ-ள்) காசிமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட சிறப்பையுடைய ஸ்தலங்க ளிலேயிருந்துசுவாமியைக் கற்பகாலம்பூசைசெய்தபலமும் அநேககால ந்தவஞ்செய்தலும் குருசொல்லியமுறைப்படியே சமாதியிலே யிருந்து அடைகின்றசித்திகளும்அருணாசலத்தைவலம்வரவேண்டுமென்றுசொ ல்லியபலனுக்கு நிகராகுமோவென்றுசொன்னார்-எ-று. (௪)

அருணகிரிவலம்வருகென்றுரையபல விலங்கபிரமகத்திக்கு
நருமதையினளவுமதவருக்குமபலம்வருந்தநோய்க்கேயாகும் [கும்
பருவுபெறுமபொருளகவாத்தபழவினையுங்காங்குவித்தவழிகொண்டே
குருபரற்குத்தவறிழைத்த கொடுவினையுமயாத்துகருக்குலையுந்தானே.

(இ-ள்) அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யென்றுசொல்லும் அளவில்பி ரமஹத்திபாதகமபோயவிடும நருமதையாற்றுநீளவு மதுவைப்பானம்ப ண்ணியபாவமுமவருத்தமுற்றுநோடுக்கியோடிப்போகும பிறருடைய அநேகமபொருள்களைக்களவுசெய்த பழமையாகியபாவமும் கைகுவித் துக்கொண்டு ஓடிப்போகும குருவாகியசுவாமிகளுக்குத் தவறு செய்தபாவ முமடைந்து கருப்பங்குலைந்து ஓடிப்போகும்-எ-று. (௫)

அந்தவினையுடன்படலும்பொருகாற்றினெறிசுடரபோலவியாகிற்குந்
தனைதயனைக்கடிந்தவினைகருட்டனிற்றவாவெனவேதளர்ந்துமாயு
மைந்தராயுமகளிராய்க்கொலைதவினைகடல்சுவறிலறியவாகு
மெந்தைபொருள் கவர்ந்தவினை தனக்கிறுக்கு மிடமேதென்றினைக்குந் தானே

---

* ஏழ்நரககுழியென்பது - ஏழுநரககுழியெனத்திரிந்ததுசெந்தமிழ் மொழிவழக்கு.

(இ-ள்) இருநிலைவக்கெடுக்கும்பாவமும் அருணசலத்தைவலஞ்செய்யுமென்று நினைத்தஅளவில் குரைக்காறறினெதிராக இருக்குர் நியமயோர் அவித்துபோகும் தகப்பனைக்கொன்றபாவமும கருடனைக்கண்டபாம்புபோலடுக்கத்தையடைந்து ஓடிப்போகும்பிள்ளைகளையும் ஸ்திரீகளையுங்கொன்றபாவமாகியகடலும்வற்றிப்போகும்எமமுடைய சுவாமியினது திரவியத்தை திருடினபாவமும்காணிருக்குமிடமெங்கேயென்று ஓடிப்போகும்-எ-று. (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம் வேற்றுவண்ணம்.

ஓரடிக்கியாகஞ்செய்த பலத்தினையுதவாணிற்கு
யீரடியிராசசூய பலந்தருமினியமூன்று
நேரடிபரிமேதத்தின் பலத்தினை நிறைக்குநாலு
பாரடியிவொக்கியாகப் பலமெலாமபலிக்குந்தானே.

(இ-ள்) அருணசலதனைதவலஞ்செய்யவேண்டுமென்று நினைத்து ஓரடிஎடுத்துவைத்தவருக்கு யாகஞ்செய்தபலன் சித்திக்கும இரண்டடிக்கு ராஜசூயமாக பலன்சித்திக்கும் மூன்றடிக்கு அஸ்வமேதபலமுண்டாகும் நாலடிக்கு எல்லாயாகத்தின்பலனுஞ் சித்திக்கும்-எ-று. ()

வளங்கொளோரடியேபூமி வலஞ்செயும்பலத்தைநல்கும்
அலங்குமீரடியேதீர்த்த மாடியபலன்களியும்
தலங்கொண்மூரடிகளீரெண் டானதின்பலத்தைநல்கும்
மிலங்குநாலடிகளியோகத் தெண்வகைப்பலத்தைநல்கும,

(இ-ள) பிரதக்ஷணஞ்செய்யும்போது தூக்கிவைத்தஓரடியின் பலன் பூமியைபிரதக்ஷணஞ்செயத பலனை உண்டாககும இரண்டடியின்பலன் சர்வதீர்த்தமாடிய பலன்களைககொடுக்கும் மூன்றடியின்பலன சோசுஷதானப்பலனைககொடுக்கும் நாலடியின்பலன் அஷ்டாங்கயோகஞ்செயதபலனைக்கொடுககும்-எ-று. (அ)

வைத்தவோரடியேபூசைப் பலனெலாம்மழங்குமங்கே
உய்த்தவீரடியேலிங்கத் தாபிதவுறுநல்கு
மெயத்தவேயடிமூன்றிட்ட பலனசொலின்விமானங்கோடி
யெத்தனைதாபிக்கோயில் சமைத்தபேறெல்லாநல்கு

(இ-ள்) அதுவல்லாமலும் வலமாகவைத்தஓரடிக்குப் பூசாபலன்களெல்லாம்பலிக்கும் இரண்டடிக்கு இலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்தபலனைக்கொடுக்கும் மூன்றடிக்குக்கோடி விமானஸ்தாபிகளையுடைய கோயில்தனைக்கட்டியபேறுகொடுக்கும்-எ-று. (௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

நீடருணகிரிவலத்தோரடியிட்டொரு ருத்திரர் வாணிலைக்கொண்டோர், நாடியிரண்டடியிட்டோர்மகேசுரர்தம்பதத்தடைந்தார் நதியுஞ்சூடி, ஆடரவம்புனைந்தமலை வலமாகவெழுந்தொருமூன் றடியிட்டார்க்கே, கோடிதலைமுறையவனாச்சிவலோகத்தனித்கொண்டுபோயக்குடிவைத்தாரே,

(இ-ள்) நீண்ட அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யவேண்டுமென்று ஓரடி வைத்தவர்கள் உருத்திரபதவியையடைவார்கள் இரண்டடிவைத்தவர் மகேசுரபதவியையடைவார்கள் மூன்றடிவைத்தவர்கள் கோடிதலைமுறையிலுள்ள மனிதரையும் பதவியிற்கொண்டுபோய்ச்சேர்க்கும்-எ-று. (௰)

நன்றிதருமருணகிரிவலமாகச்சிறிதுவழிநடந்தபேர்க்குத்
துன்றிநெடுங்கிரணவெள்ளிக் கயிலைமலைவழிகடுகித்தொலையாநிற்கு
மன்றியுமம்மலைவலமாயநடந்தவழிப்பாலுறுத்துமழற்சியாலே
கன்றியகாலனைக்காணிற்கன்றியகாலனைப்போலக்காணும்பாகம்.

(இ-ள்) நன்றியைக்கொடுக்கும் அருணாசலத்தை வலமாகக்கொஞ்சதூரம்நடந்தவர்களுக்குநெருங்கியகிரணத்தைவீசுகின்றவெள்ளிமலையாகிய கைலாயத்துக்குப்போகிறவழி சீக்கிரத்தில்தொலையும் ஆவலாமலும் அந்தமலையை வலமாகப்போகிறபோது பருக்கைக் கல்லுகளாலும் அழற்சியினாலும் கன்றிப்போன காலையுடையவரைக்கண்டால் யமனென்றுபயந்து பாவங்கள்ஓடிப்போகும்-எ-று. (௰௧)

வன்னுமலைவலம்புரிந்தோர்பசுந்துகளொளனருவாயுவசத்தினாலே
யுன்னகரமனையவிடம்புகுவிலதுகயிலையெனப்புனிதமாகும்
மின்னுமவர்பதத்துகளோர்மனிதருடறசெறியிலவரிறப்புநீக்குத்வேமே
துன்னுமவர்பிறப்பொழியும்வலம புரிந்தோர்பெருமைகளென்சொல்லு

(இ-ள்) அக்கினிமலையை வலம வந்தவர்கள் பாதத்தில் ஒட்டியதூளொன்றுகாற்றினாலேநகரத்தையொத்த இடங்களிலேசேர்ந்தால் அதுவுங்கைலாயம்போலபரிசுத்தமாகும் இனனுமவலமவந்தவர்களபாதத்துகளிலேஒன்றுமனிதரதுதேகத்தலேபட்டால்இறப்பும்அவர்களைபின்பற்றிவருகிறபிறப்புநீங்கும்அப்படியாகும்போதுபிரதட்சணஞ்செய்தவர்களுடையபெருமைகளையென்னசொல்லுவோம்-எ-று. (௰௨)

இந்தமலைவலம்புரிந்தோரிவணிருக்குங்கயிலையிணேகுமபோதிற்,சந்திரன்வெண்குடைபிடிக்குமிரவிவிளக்கெடுக்கு மங்கைதருமந்தாங்கும்,மந்திரமேவிந்திரனூர்வழிகருமலர்ப்பரப்பிடுவா னனைக்கோமான்,வந்தனைசெய்தருகுவருங்கந்தமலாமழைசொரிவார்வசுக்கடாமே.

(இ-ள்) இந்த அருணாசலத்தைதவஞ்செயதவர்கள்பாபமிலவன்வாசஞ்செய்கின்றகைலாயமலையைச்சேரும்போதுசந்திரன் வெள்ளைக்குடைபிடிப்பான்சூரியன்விளக்கெடுப்பான் தருமதேவதை கைதாங்கிவரும் தேவேந்திரன்வருகிறவழியில் புஷ்பங்களைபரப்புவான்குபேரன்தண்டஞ்செய்துசமீபத்தில்வருவான்அஷ்டவசுக்கள் புஷ்பவருஷங்களைப்பொழிவார்கள்-எ-று. (௰௩)

மேனகையுமரம்பையுமூர்வசியுந்திலோத்தமையும் விண்ணியக்கும் கானமடமயிலனைய மடந்தையுமோர் பூவைகதி கவரிவீசும். போ...

டுவ்வளவு வழுவைத்தூதிருழுவெலெடுத்தெதிரேபோகும்போதும், நானுமு ங்மெக்கிருதனைவப்புடைத்தா ணுறுவமேவையுமபுகழ்ந்துநடக்குந்தானே,

(இ-ள்) மேனகையும அரம்பையும் ஊர்வசியுந் திலோத் தமையும் விதுண்யாத்தியத்துடனே சகிதம்பாடிநடனஞ்செய்துக்கொண்டுவருவா ர்கள் கங்கையும்யமுனையும் சாமரைவீசிக்கொண்டு வருவார்கள் சாப்பி டத்தகுந்த அமிர்தத்தையும் பல்லவவஸ்திரங்களையும் மேகமெடுத் துக்கொண்டுஎதிரேகரும் இலட்சுமி பூவுக்கஸ்தூரியுங் கொண்டுவருவா ள் முகமளேசதுர்வேதங்களும் புகழ்ந்துகொண்டுவரும்-எ-று. (௧௭)

வேறு அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பேசுபொதிசதுகளுகங்கை படிவதுஞ்சிறந்ததானம்
பார்ப்பதுமியோகதசவே வருதலும்பலமொவ்வாதால்
ஆப்பொலிசடையான்சோண சலத்தினைவலமாய்ச்சூழல்
சாற்பலமென்றெண்ணுமல் முழுபயலங்கருதுங்காலே,

(இ-ள்) சேதுகண்டைகுதித்துவிளையாகின்றகங்கைமுதலாகியதீர்த் தங்களாடியபலனும சிறந்த சிவஸ்தலங்களைத் தரிசனஞ்செய்தபலனும் யோகஞ்செய்தலினுலேவந்தபலனும்ஒப்பாகாது ஆத்திமாலையைத்தரித் தசடையையுடையசிவசொரூபமாகிய அருணாசலத்தை வலஞ்செயதால் காற்பலமென்றெண்ணுமல் முழுபலமாகுமெனிணக்கும்போது-எ-று.()

நிரந்தரமிமையோர்போற்றுநெடியமால்வரையைச்சூழ்வோர்
பரந்திடுமேவழிநின்றோன்றயபாலிருஞ்சினர்தபாதம
வரங்கொளவணங்குமமரர்மகுடகோடிகளிற்றைத்து
விரிந்தசெம்மணிகடாக்கிமிளவுஞ்சிவக்குமாதோ,

(இ-ள்) எப்பொழுதும்தேவர்கள் வணங்கும்பெருமை பொருந்திய அருணாசலத்தைவலஞ்செய்வோர்களுடைய வழியிலேகிடக்கின்றபாழ்கல் லுகளையிறித்துச்சிவந்தபாதமபின்புவரத்தைப்பெருகிறதற்கு வணங்கு ம்தேவர்களுடையமகுடகோடிகளிற்பதித்துப்பிரகாசிக்கின்றஇரத்தினங் களதாககிமறுபடியுஞ்சிவக்கும்-எ-று. (௧௯)

காணடைகொடுககப்பெற்றன் கரியகண்டெரியப்பெற்றென்
மாளிடபபிறவியுற்றென்மலைவலம்புரியாமாந்த
ருணுடைப்புழுக்கூடேதிரேகிடையூசலாடி
தாளிடர்ப்படுவதல்லர் ஞயகிலர்சனகவென்றார்

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட அருணாசலத்தை வலஞ் செய்யாதவர்கள் நாக்கைடையுண்டாயிருந்து திரியப்பெற்றென்ன பிரயோசனம் கறுத்தக ணைகள் நன்றாகத்தெரியப் பெற்றென்ன பிரயோசனம் அரியமானிடப் பிறப்பாகப் பிறந்தென்ன பிரயோசனமு மாமிசம் இரத்த புழுக்களையு

ட்டயதேகத்திலேசேர்ந்து நரகத்திலேவிழுந்து அலைந்து துன்பப்படு வதல்லாமல் பிறக்கமாட்டார்கள் சனகனேமுயார் ருக்பிரமா-எ-று

வஞ்சியர்புணர்ச்சிவேண்டின் மன்னவர்கைவசமாவேண்டி
லஞ்சியபகைக்ளையெல்லா மக்கணாதகற்றவேண்டிற்
பிஞ்சிலமதிபோனல்ல புதல்வரைப்பெறுதல்வேண்டிற்
சஞ்சிதமுதலாமூன்று கருமமுந்தவிர்க்கவேண்டில்

(இ-ள்) அதுவல்லாமலும் நல்லஸ்திரீகளுடைய போகம்வேண்டினு ல் அரசர்கள்கைவசமாக வேண்டுமேயானால் அஞ்சத்தகுந்த பகையெல் லாம அகதட்சணத்திலேநீக்கவேண்டுமானால பாலசந்திரன்போல நல் லபிள்ளைகளைப்பெறவேண்டுமானால் ஆகாமியசஞ்சிதபிராரத்துவமா கியமும்மலங்களையுநீக்கவேண்டுமானால-எ-று. (௰௮)

முயல்களைகையிற்பூற கணங்களைமுனியவேண்டிற்
றுயருறுபிணியுமாகச் சோகமுந்தவிர்க்கவேண்டி
னியலிசையறியவேண்டின் மலையமபுரிகாரவல்லார்
மயலறுபுகழைவேண்டின் மலைவளம்புரிகாரவல்லார்

(இ-ள்) முயல்கள்போன்ற இராட்சதரையும பசாசுகளையும் பூதகூட் டங்களையும கோபிக்கவேண்டினால துன்பத்தைச்செய்யும வியாதியை யும தேகத்தில்வரும் சோகத்தையும் நீக்கவேண்டினால் இயலிசைமு தலாகிய கல்வியைவேண்டினால் அழகைவேண்டினால் குற்றமற்றகீர்த்தி யைவேண்டினால அந்தமலையைவலஞ்செய்வார்பெரியோர்கள்-எ-று.

வரந்தருமருக்கவார மலைவலம்புரிந்தோரொவ்வியான
தெரிந்தமண்டலத்தைக்கீறிச் சிவகதியாசசேர்வார்
திரந்தருஞ்சோமவாரந் திருமலைவலமாய்வந்தோர்
புரந்தரனெனவேழ்பாரும் புரந்தான்றனைமைபூணுவார்

(இ-ள்) சிரேஷ்டராகிய ஆதிவாரத்தில் அந்தமலையைவலஞ்செய்த வர்கள் சூரியமண்டலத்தைப்பிளந்து சிவபதத்தைச்சேர்வார்கள் ஸ்திர மாகியசோமவாரத்தில் வலமாயவந்தவர்கள் தேவேந்திரன்போல எ ழுலகத்தையுமாண்டு சிவசாரூபியத்தையடைவார்கள்-எ-று. (௨௰)

மங்களதினத்திற்சூழ்வோர் கடனுடன்வருமைநீங்கி
சங்கிலித்தொடராமேழு பிறம்பெயுந்தவிர்ப்பார்புநதிக்
கெகைகளுயகரைச்சூழ்வோர் ரிருக்கலைமறைகளுடா
றங்கமுந்தெளிந்துமுத்திக் கருகராயமாராவார

(இ-ள்) மங்களவாரத்தில் கிரியைவலஞ்செய்வோர் தங்களுக்குண் டாகியகடனையும் தரித்திரத்தையும்நீங்கிச் சங்கிலிக்கட்டுபோல தம் மைவிடாதஎழுபிறப்பையு நீக்குவார்கள் புதவாரத்தில் சுவாமியைப்பி ரதட்சணஞ்செய்வோர் நாலுவேதங்களும் ஆறுசாஸ்திரங்களும் அறு பத்துநாலுகலைகளும் தெரிந்து முத்திக்கு நெருங்கினவராய்த் தெவாக ளாவார்கள்-எ-று. (௨

மாவியாழத்திற்செய்ய மணிவரைவலமாய்ச்சூழ்வோர்
மூவரும்புகழத்தேவர் முனிவர்தங்குரவராவார்
நாவிலாவெள்ளிவாரந்தனில் வலம்புரிந்தோர்கஞ்சப்
பூவையைப்புணரும்பூவைப் புணருமாற்புரத்திற்சேர்வார்

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய குருவாரத்திலே அந்தமலையைவலமாய்வந்தவர்கள் திருமூர்த்திகளும் புகழும்படியாகத் தேவர்கள் முனிவர்களுக்குச்சமானராவார்கள் குறைவிலாத சுக்கிரவாரத்தில்வலஞ்செய்தவர்கள் தாமரைமலரிலிருக்கின்ற இலட்சுமியைச்சேரும் காயாமலரையொத்த விஷ்ணுபதத்தைச்சேர்வார்கள்-எ-று. (௨௨

உதயமேபணிசாட்சூழ்வோர் கொள்பதுமிரகசன்றாய்
பதினோராமிடத்திற்றாய பலன்களைப்பனியாயிற்கும்
மதியுனிசிவனிராயும முடம்வந்துநிக்குமூரும
அதிகமாமநுமமாகு மைப்பசிமுதலாமூன்றும

(இ-ள்) சனிவாரஉதயத்தில்பிரதட்சணஞ்செய்வோர்களுக்குநவக்கிரகங்களும்பதினோராமிடத்திலிருந்தபலனைக்கொடுப்பார்களசிவராத்திரியிலுமவருஷப்பிறப்பினென்றும்ஐப்பசிமுதலாகியமூன்றுமாதமும் வலஞ்செய்தவர்களுக்குமேற்சொன்னபலன்களிலும்அதிகபலன்சித்திக்கும்

அயனசங்கிராமமாசிமகத்திலர்த்தோதயத்தில்
வெயிலுறுங்கதிரைப்பாமபு விழுஙகுநாளவிதிபாதத்திற்
பயனுறவலஞ்செயவோர்க்கும் பலன்களிற்கோடியாகும்
அயர்வறத்தனமுன்சூழ்வார பேறதையாரறிபவல்லார்.

(இ-ள்) உத்தராயணத்திலும் தட்சணாயணத்திலும் மாசிமகத்திலும் அர்த்தோதயத்திலும் சூரியகிரண காலத்திலும விதி பாதத்திலும் இஷ்ட சித்தியைஅடையவிரும்பி வலஞ்செய்தவர்களுக்குக்கோடிபங்குஅதிகமாகப் பலன்கிடைக்கும் தளர்ச்சியடையாமல் தினந்தோறுமவலஞ்செய்தவர்களுக்குஉண்டாகும்பலனையார்அறிந்துசொல்லுவதற்குவல்லவர்-எ-று. (௨௪)

காரிகையவரையந்தைக் கனவிலும்புணர்ந்திடாம
னீரினின்மூழ்கிந்தூய துடுத்தவெண்ணிறுசாத்தி
யாதிமைமுறையேதான மளித்துதாமலைதொள்ளாமப்
பாரிடைநடந்துசூழ்ந்த தேவரைப்பணிந்துபோற்றி.

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட அதிகபலனைத் தாப்படாவின் அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யும்விதமெப்படியெனில்பிரதக்ஷணஞ்செய்யும அன்றைக்குப்பெண்களைச்சொற்பனத்திலுநினையாமல்சலத்தில்ஸ்நானஞ் செய்துபரிசுத்தமாகியவஸ்திரத்தையுடுத்திக்கொண்டு விபூதிதரித்து அந்தவிடத்திலே தானங்கிரமமாகக்கொடுத்து தாம் ஒருவரிடத்தில்தானம்வாங்காமல் பூமியிலேகாலினாலேநடந்து கிரியைச்சுற்றியிருக்கிற தேவர்களைப்பணிந்துவணங்கி-எ-று. (௨௫)

கஞ்சுகம்போர்வைநீத்துக் கவிகையுஞ்செருப்புநீத்தே
யஞ்சுதல்வெகுளிசோக மக்கணத்தகற்றிவாசி
குஞ்சரமுதலாயுள்ள வாகனக்குறுகிடாமல்
விஞ்சியவடைக்காயுண்டி வழியிடைவெறுப்பதாக்கி.

(இ-ள்) அங்கத்தில் தரிக்குஞ்சட்டையும் போர்வையையும் நீக்கிக்குடைபிடித்துக்கொள்ளாமல் கால்களுக்குச் செருப்புப்போட்டுக்கொள்ளாமல் பயமும் கோபமும் சோபமும் நீக்கிக் குதிரை யானை முதலாகிய வாகனங்களிலேறாமல் தாம்பூலம் தரிக்காமல் போசனத்தையும வெறுத்து-எ-று. (௨௬)

செங்கைவீசாமற்சோரா துவகையாற்சிரத்திற்கூப்பி
மங்கையர்பதிதர்நீச ருறுப்பிலாவழிவுநோக்கா
தங்குறுமடியினோசை செவிப்புமாதரசர்மாதர்
திங்களையிரண்டுசென்று நடந்திடுஞ்செயல்போற்சென்று.

(இ-ள்) கைகளை வீசிக்கொண்டு போகாமல் சோர்வில்லாமல்சந்தோஷத்தொடு சிரசிற்கைகளைவைத்து கூப்பிக்கொண்டு,ஸ்திரீகளையும்பாவிகளையும நீசரையும் அவயவ ஈனரையும் பாராமல்நடக்கிறபோது அடியினுடையசத்தம் காதிற்கேட்காமல் மெள்ள இராஜஸ்திரீகள பத்துமாதத்துக் கருப்பத்தோடு நடக்கிறதுபோலநடந்து-எ-று. (௨௭)

இருவினையகற்றுமந்த மலையையெண் டிசையுமவீழ்ந்து
பரவியங்கதனைச்சூழ்ந்த கடவுளர்பணிந்துபோற்றி
யருவமாய்வலமாஞ்சித்த ரமரரைமனத்தார்போற்று
யுருகியங்கவர்மேற்கையாற் படுமெனவொடுங்கிச்சென்று

(இ-ள்) நலவினை தீவினை இரண்டையுமநீக்கும் அக்கிரியை எட்டுத்திக்கும்வணங்கி அந்தத்திக்கிலிருக்கின்ற சுவாமிகளையும்வணங்கிஉருவந்தெரியாமல்வலஞ்செய்துகொண்டு வருகிறசித்தர்களையும்தேவர்களையும் மனதினால் வந்தனஞ்செய்து அவர்கள்மேல்தங்கள் கைகால்கள் படுமென்றுபயந்து வழியினின்றும் ஒதுங்கிச்சென்று-எ-று. (௨௮)

வானமார்மலையைப்பொன்னிற் படிகமன்மணியாயெண்ணி
மோனமாய்நடக்கவல்லிறைபுகழ்மொழியைக்கேட்க
வானவிச்செயலினாலே வலஞ்செய்தாலபத்திநண்ணி
யேனமுன்னறியான்றாளைப் பணிந்துதன்னிருக்கையெய்தி.

(இ-ள்) ஆகாயமட்டுமோங்கிய அந்தமலையைப் பொன்போலவும் படிகம்போலவும், இரத்தினம்போலவும் நினைந்து மவுனமாய்நடக்கவேண்டியது அல்லது சுவாமியின் ஸ்துதிகளைக்கேட்கவேண்டியது இப்படிப்

மட்ட தன்மையாகவலம்வந்து கோயிலுட்சென்றவிருத்துவாகிய பன்னியறியாத சுவாமியினையாகத்தினை வணங்கித் தங்கியிருக்குமிடத்துக்குவந்தான்-எ-று. (உகூ)

குன்றெனுங்குணத்தர்சூழ விருந்துநின் கனியரல்கொள்க
வன்றியேபுலவுநீத்த வடிசிலையுண்கநீதி
நின்றவித்தலத்தோர் செய்யு நிலைமையீதிதாரத்தின்
சென்றவர்வருத்தமாயெவ் வகைவலஞ்செயினுஞ்சீராம்.

(இ-ள) மலைபோலுயர்ந்தகுணத்தையுடையவராகிய சிவபக்தர்கள்சூழவிருந்து மதுரமாகியபழங்களும் பாலுஞ்சாப்பிடக்கடவர் அப்படியில்லாவிட்டால் மாமிசபதார்த்த மில்லாமல் அன்னத்தைப்புசிக்கக்கடவர் இப்படிப்பட்ட செய்கைகளை நீதிபொருந்திய அந்த ஸ்தலத்திலிருக்கிறவர்கள் செய்யவேண்டியது அதிகதூரத்திலநின்றும வந்தவர்கள தங்களுடையவருத்தத்தினாலேஎவ்விதமாகவலஞ்செய்தாலும்நன்மையாகும

தணடுதலிலாதஞானச் சனகவிசசயிலஞ்சூழ
வெண்டிசைபுரப்போர்தமபே ரின்றசிவவுருவங்கண்டார்
வணடிசைபெருகுமோதி மலைமகண்மலையின்கீழ்பால
கண்டனன்பவளவெறபிற கயிலைவெற்பிறைவன்காடசி

(இ ள) கெடுதலிலலாத ஞானத்தையுடைய சனகரிஷியே இம்மலையினெட்டுதிககிலும் திககுப்பாலகா எட்டுபேரும தங்களபேரினாலே இலிங்கங்களை ஸ்தாபித்துப் பூசித்திருககிறாகள வணடுகளினது ஒலிபொருந்திய கூந்தலையுடைய பாாவதியானவள கிரியின் கிழககுததிககில் பவளமலைபொல் ஒருலிங்கத்தை ஸ்தாபித்துப்பூசித்தாள-எ-று.

மணிவரையரியிறுழ்ந்துவச்சிராஙகதனப்போது
புணர்பவந்தவிர்க்கத்தென்பால புழுகணியிறையைக்கண்டான்
தணிவிலாவினைகணீககத் தமியனேன்மலையின்மேறமால்
அணிபண்ணுமலையாவென்று மருவுருவிறையைக்கணடேன்

(இ-ள்) அருணாசலத்தினிடத்தில் குதிரையி லேறிகொண்டு வந்த வச்சிராங்கதபாண்டியன் அக்காலத்தில் தன்னையடைந்த பாவத்தைத்தீர்க்கத் தென்திக்கில புழுகணியிறைவனென்று ஒருலிங்கத்தைஸ்தாபித்துப பூசித்தான் தணியாதபாவங்களை நீக்கிக்கொள்ள நானும அந்தமலையின் மேற்குத்திக்கில் அணியண்ணாமலையானென்கிற பேரிட்டு ஒருலிங்கத்தைஸ்தாபித்துப் பூசைசெய்தேன்-எ-று. (ஙஉ)

வாலவெண்கதிர்மேற்சோண வரைகடந்தொருநாட்பாய்ந்து
சாலுமத்துயரந்தீர்த் தனதுபேரிறையைக்கண்டா
னலயமுழுதுந்தேவர் நாகர்நாட்டுறைவோர்சித்தர்
சீலமாமுனிவர்கண்ட சிவவுருத்தெரிக்கொணாதே

(இ-ள்) சூரியனானவன் அருணாசலத்தைத் தாண்டிப்போனதினால் வந்தபாவந்தீரத் தன்பேரிட்டு ஒருலிங்கத்தை ஸ்தாபித்துப் பூசைசெய்தான் அதுவல்லாமல் அந்த மலையிலிருக்கிற கோயில்கள் முழுதும் தேவர்கள் நாகலோகத்தார்கள் முனிவர்கள் இவர்களாலே ஸ்தாபித்துப் பூசையண்ணப்பட்ட சிவலிங்கங்களை இவ்வளவென்று சொல்லக்கூடாது.

ஈசனுர்வடிவமான லிங்கமவ்வெவலைசூழ
யோசனைமூன்றுஞ்சேர செருங்கும்வானுடுக்கள்போலப்
பேசுவதெவனோவந்தத் தலத்தினிற்பெருமைவேலன்
நேசுறுங்கவுரியானை முகத்தனும் தெரிக்கொணாதே.

(இ-ள்) பரமசிவரூபமான அனேக லிங்கங்கள் அவ்வெல்லையைச்சுற்றி மூன்றுகாதவழிமட்டும் ஆகாயத்து நக்ஷத்திரங்களபோல நெருங்கியிருக்கும் அப்படியிருக்கிறபோது அந்தஸ்தலத்தினது பெருமையை சிவசுப்பிரமணியர் பார்வதி விநாயகர் இவர்களாலேயே சொல்லககூடாமலிருக்கிறபோது என்னால் சொல்லப்படுமோ-எ-று. (௬௪)

தாதவிழ்மலரோனிவ்வா றுரைத்தலுஞ்சனகன்போற்றி
வேதனேபிறவிதீர்க்கும் விமலனேவிமலனான
வாதியைப்பழித்தோனசெம்பொன் கவர்ந்தபேரடையுந்தீங்கும்
பாதகந்தவிருமாறும் பகரெனப்பதுமன்கூறும.

(இ-ள்) தாதுவிரிந்த தாமரைமலரிலிருக்கின்ற பிரமமா இந்தப்பிகாரஞ்சொன்னதும், ஜனகரிஷியானவர் வணங்கி வேதமுழுதுங்கற்றுணர்ந்தவரே, பிறப்பைநீக்குமபரிசுத்தரே மலரகிதரான சிவனைப்பழித்தவர்களுக்கு வந்தபாவமும் அவர்தனத்தை அபகரித்தவர்களடையும் பாவமும அவைகள்நீங்கும் வகையும் சொல்லுமென்றுகேட்கப் பிரமாசொல்லுகிறார்-எ-று. (௬௫)

ஒன்பதாவது திருமலை வலம்புரிச்சருக்க முற்றிற்று.
ஆ திருவிருத்தம் ருஅச

உ

பத்தாவது

ஆதித்தச்சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலஆசிரியவிருத்தம்

அற்றமற்றமுனிவாசூழ மருணபூதரத்துடன்
மற்றவெறுபுமொக்குயென் றிகழுந்துலாத்தமனிதர்வாய்

புற்றெழுந்து புகையெழுந்து புழுநெளிந்துபுலவுநீர்
சுற்றெழுந்துபெருகுமண்டு சோரிமாரிசொரியுமே

(இ-ள்) குற்றம்நீங்கிய முனிவர்கள் சூழ்ந்துவருகின்ற அருணாசலமென்னு மலையோடு மற்ற மலைகளையு மொக்குமென்று நிந்தை சொன்னமனிதருடைய வாயிலே புற்றுஉண்டாகிப் புகைபுகைந்து புழுக்களநெளிந்து புலால்நாற்றம் நாறுகின்ற நீர்சுற்றியெழுந்து மிகவும இரத்தமாரி சொரியும்-எ-று (க)

அந்தமைந்தர் தம்மையேற்றி யந்தகன்றனேவலாய்
வந்ததூதர்செக்கிலிட் டரைத்தரைத்தெடுப்பர்வாய்
வெந்தவாளிநூறறுப்ப ரெந்தைசோணவெற்பையே
நிந்தைசெய்வையென்றடித்து நெய்யில்வேகவைப்பரே.

(இ-ள்) அருணாசலத்தை நிந்தித்த அந்தமனிதர்களைப் பின்புயமனுடைய ஏவலாய வந்த தூதர்கள செக்கில் அநேகதரமபோட்டு அரைத்து எடுப்பார்கள் அவர்களுடைய வாய்களை நெருப்பிற் போட்டுக் காய்ச்சியகத்தியினலறுப்பார்களஎங்களாண்டவன்மலையையோநிந்தைசெய்வாயென்று அடித்துநெய்யிலேவேகப்போடுவார்கள்.-எ-று.

பஞ்செழுத்துவைத்தரக் குருக்கிவாய்பரப்பியே
நஞ்சினைப்புகட்டிவெய்ய நரகிலேயிடத்துவார்
அஞ்சியந்நரகுதானுமருவருத்தலேறிடும்
நெஞ்சகத்திலெண்ணினர் தமக்குமீதுநிகழுமே.

(இ-ள்) பின்னும்அந்தஅருணாசலத்தை நிந்தித்தவர்களையமதூதர்கள்பஞ்சாகத்துவைத்து அரக்கையுருக்கி வாயிலேவிட்டு நஞ்சைக்குடிப்பித்துத்தீமையாகியநரகிலே தள்ளுவார்கள் அந்நரகமோவென்றால் பயப்பட்டுஇவர்களைத்தாங்குகிறதற்குசசகிக்காமல மிகவும்வருந்தும இப்படிப்பட்டதுன்பம்மனதிலேஇந்தமலையைக் குறைவாக வெண்ணினவாகளுக்குமஉண்டாம்எ-று. (உ)

குருக்கடைந்ததாயராவி கொன்றதீயர்முதலினோ
ரிருக்கும்வெய்யநரகின்மீதி விட்டபோதிலவர்களும
பெருக்கநொந்துபாவியென்று பேசுவார்கடம்முடன்
சரிக்கொணாதுதள்ளுமென்று தங்கள்கண்புதைப்பரே.

(இ-ள்) ஆசாரிகளையும் தாய்தகப்பன்மாரையும் பிராணன்வாங்கியதீயபாவிகள்முதலானவர்கள்வாசஞ்செய்யுங்கொடிதாகியநரகத்திலேஇந்த அருணாசலத்தைநிந்தித்தவர்களைப் போட்டபோதுஇவர்களைமுன்னமேயிருக்கும் பாவிகள்மிகவும்வருத்தப்பட்டு சுவாமியைநிதநித்தபடியினுலேநமமிலுமபாவிகளென்று சொல்லிநமமோடேயிவாகளசரியாயிரு

க்கக்கூடாதுதள்ளிவிடுமென்று தங்கள்கண்களைப் பொத்திக் கொள்ளு வார்கள்-எ-று. (௬)

என்றுரைத்துகானும்வைய மேழுமுண்டமாலுமா
யன்றுமின்றுமளவிடாதவருணபூதரத்தையோர்
குன்றமென்றிகழ்ந்துசென்று குன்றிமெய்குறைந்துமுன்
கன்றினொருதனென்று கதைவிளம்பலாயினான்.

(இ-ள்) பிர்மமாவானவர்இப்படியென்றுசனகரிஷிக்குச்சொல்லிப்பி ன்னுஞ்சொல்லுவார்களும் ஏழுலகத்தையுஞ் சாப்பிட்ட விஷ்ணுவுஞ் சோதி அன்றுமுதலின்றையவரைக்கு மளவிடப்படாத மகிமையுள்ள அருணாசலத்தைஒருவன்ஒருமலையென்றிகழ்ச்சிசெய்துபோய்க் குன்று தலடைந்து தேககுறைந்துதுக்கப்பட்டான் முன்காலத்திலேயென்று அக்கதையைசசொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று.

உலவுகின்றசோதியாவு முளளில்வைத்திவ்வுலகிலோர்
மலையதாகிநின்றதெய்வமலையைமறறமலைகளபோல
அலகுபெற்றவிரவியெண்ணி யாழியொன்றுவாசியே
ழிழுந்தோமமலையினுச்சி யெல்லையாய்கடத்தினான்

(இ-ள) நான்குதிக்கிலுஞ்சென்று விளங்குகின்றபிரகாசங்களையெல் லாம தனதுளளத்திலவைத்துக்கொண்டு இத்தப்பூலோகத்தில் ஒப்பற் றமலையுருவங்கொண்ட தெயவீகமாகிய அருணாசலத்தை மறறமலைகள போல்நினைத்த ஒருசக்கரமும ஏழுகுதிரையும்பூண்ட தேரை அந்தஅரு ணாசலமலையினுச்சிவழியின் எல்லையாகநடததினான்சூரியன்-எ-று. (௭)

முகுந்தர்தேடுமந்தவெறபின்முடியின்மேவுமுன்னமே
மிகுந்தசோதியுள்ளினும வெடித்தெழுந்துவெம்மையாய்
புகைந்துசொல்லவிரகழலவர்புரமெனப்பொரிந்ததே
யுகைந்துபச்சைவாசியோ வுலர்ந்தவாசியானதே,

(இ-ள்) சூரியன்விஷ்ணுவால்தேடப்பட்ட அந்தமலையினது உச்சியி லே போகிறதற்குமுன்னே மிகுந்தபிரகாசமான மலைவெடித்து அந்தவு ள்ளிடத்தில்நினறுஎழுந்துவெப்பங்கொண்டுபுகைந்துவரத் தேரானது திரிபுரமெரித்த பரமசிவனது நகையாகிய நெருப்பிலேபொரிந்ததுபோ லப் பொரிந்துபோய்விட்டது நடத்தப்பட்டகுதிரைகளோ சீவனில்லாத குதிரைகளானதுகள்-எ-று. (௭)

அறுசீரடி-யாசிரிய-விருத்தம்.

குதிரையுங்கரிகளாகிக் கொடியதேரலகைத்தேராய்க்
கதிரையுந்தனதுபாகன் காலெனவிழுந்தடானு
மதியழிந்திருந்தானந்த மலைவலஞ்செய்துஞானக்
கதிபெறசசெல்வேன்கண்டு கதிரவறகினையுரைத்தேன்.

இ-ள்) அந்தமலையின் உச்சியின்மேல் எழுந்த ஆணவப்பத்தினாலே குதிரைகளெழும் கதிகள் கெட்டுப்போய்க் கொடியையுடைய தேர் கானல் போலத்தோன்றிய முறுமிலாத தாழ்த்ததனுடைய பாகனுமவன் காலையிழந்தது போலக் கிரணங்களெல்லாவற்றையும் தானிழந்து சூரியனானவன் மதிகெட்டிருந்தான் அந்தமலையை வலஞ்செய்துகொண்டு மேலாகிய கதியை அடையும்படியாகப்போகாநின்ற நான்பார்த்து அந்தச்சூரியனுக்கு இந்தவார்த்தைகளைச்சொன்னேன்-எ-று. (அ)

ஐயனே மலையென்றெண்ணி யகந்தையாலிகழ்ந்துவீழ்ந்த
கையனே யொருகாலத்துங் கதியிலையுனக்கென்றாலுஞ்
செய்யுமோர்தொழிலினாலே நீக்காலந்தெளிவுளார்க்கு
மெய்யனையருணையானை வலஞ்செயென்றுரைத்துமீண்டேன்.

(இ-ள்) அருணாசலேசுரனை ஒருமலையென்றுநினைத்து அகங்காரத்தினால் நிந்தித்து கீழேவிழுந்து நிற்கின்ற ஆயிரங்கிரணங்களையுடைய சூரியனே உனக்குள்ளதவனையிலும் ஒருகாலத்துங் கதிகிடையாது அப்படியிருந்தாலும் ஒருதொழிலினாலே கிடைக்கலாம் அது யாதென்றால் தெளிவுள்ளவருக்கு மெய்மையாகிய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்துகொள்வாயென்றுசொல்லித்திரும்பினேனென்றார் பிரம்மா-எ-று. (க)

ஓதியபடியேசென்று பொன்மலைவலமாய்முன்னஞ்
சாதிக்கவருக்கனேசோணாசலத்தினைவலமாய்வந்தான்
வாதிக்குமுழுவினாலு மழவிடைமீதிற்கோடி
யாதித்தரெனவேதோன்றி யாதிக்கம்கருளிப்போனான்.

(இ-ள்) பிரம்மாவர்ணனவா அனுக்கிரகஞ் செய்தபடியே மகாமேருகிரியை முன்னே வலமாகவருகின்ற சூரியன் அருணாசலத்தை வலஞ்செய்துகொண்டிருந்தான் அந்தச்சூரியனுக்கெதிரே வாதித்துசத்துருக்களைக்கொல்லுகின்ற மழுவையேந்திய பரமசிவன் இளமையாகிய ரிஷபத்திலே கோடிசூரியர்போலத்தோன்றி அனுக்கிரகஞ்செய்து கைலாயத்துக்கு எழுந்தருளினார்-எ-று. (௰)

பன்னிருமாதந்தோறும் பரிதிமுற்பயத்தினாலே
வன்னரியின்வழிவதான மலையினைவலமாய்ச்செலவான்
சென்னியினெல்லைசெல்லா விடப்புறஞ்செல்வானன்றேர்
அங்கிலைவரும்போதேதனி யலாசொரிந்ததனுமென்றான.

(இ-ள்) சித்திரைமுதல்பங்குனியீறாகச்சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டுமாதமுஞ்சூரியன் முன்னேதனக்குண்டானபயத்தினாலே அக்கினிசொ

ரூபாசியமலைபுலகஞ்செட்டுகொண்டுபோவான அம்மலையினுடைய உச்சியின்மேலும்போகான் இடப்புறமாகவும்போகான் அந்தமலைக்குச் சமீபத்தில்வரும்போது ஸ்தோத்திரஞ் செய்துபுஷ்பமாரியொழிந்து செலவானென்றுசொன்னார்பிரம்மா-எ-று.

பத்தாவது-ஆதித்தச்-சருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம-ருசுஙு

௨

பதினோராவது.

பிரதத்தச்சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

அருணைவாழிறைவன்றிரவியமணுமட்டாயினுங்கரந்தபேருடனே
மரணமாய்யமனுடடழலிலேகுளிப்பர் வசிரவுலக்கையான்மறிவ, ரிரு
ளிறைநரகமிருபத்தெண்கோடியிட்டதிலுமடைவிலேயிருப்பார,தரணி
யிற்புழுவாயபிறபபர்களகளவுதனக்கியைக்தவருமத்தகையர்.

(இ-ள்) அருணாசலேசுரரது திரவியத்தில் அணுவளவாவது திருடினவர்கள உடனேமரணமடைந்து யமலோகத்திற்குப் போய்அக்கினிக்குழியிலேவிழுந்து அவஸ்தைப்படுவார்கள் வசிரத்தினாற்செய்த உலக்கையால் அடிபடுவார்கள் இருள்நிறைந்த இருபத்தெட்டுகோடிநரகங்களிலும் அடைவாகவிருந்து கிடப்பார்கள் மறுபடியும பூமியிலேவந்து புழுவாய்ப்பிறப்பார்கள் அந்தத்திருட்டுக்குடன்பட்டிருந்தவர்களும் அப்படிப்பட்டதுன்பத்தை அடைவார்கள்-எ-று. (க)

ஓங்கியதரையுளிசைத்தபொன்னெதிரோ யுற்றபேருடலையு மொறு க்குந், தேங்கியகருணையருணநாயகர்பொற்செய்கையைப்படியினிற்கர ந்து,வாங்கியபெயரைக்கிளையுடன்சிதைக்குமலையினுங்கடலினுமொளித் து, நீங்கியபொழுதுந்தொடர்ந்திடும் விடுமோநிழலெனத்தொடருமெந் நிலத்தும்,

(இ-ள்) திருடிபூமியிலுள்ளொளித்துவைக்கப்பட்டபொன்னுனது அந்த விடத்தின்மேல் தங்தவருடையதேகத்தையும் கண்டிக்கும அப்படிசெ ய்வது `மிகுந்தகிருபையை யுடைய அருணைசலேசுரருடையதிரவியத் தினது செய்தியாம் அநதப்பூமியில்லொளித்துவைத்துஎடுத்துக்கொண்ட வரையோவென்றால் அவர்களுறவோடுகெடுக்கும் மலையிலும கடலிலு மொளித்துக்கொண்டபொழுதுந் தொடர்ந்தவருத்தம் விடமாட்டாது எவ்விடத்திற்போனாலும் நிழலைப்போலதொடரும-எ-று, (௨)

கடிக்கலாஞ் சிலையைவிழுங்கலாநெருப்பைக் கடுவிடங்குழைத்திழை த்தெடுத்துக், குடிக்கலாமிரும்பை யருந்தலாங்கடுமபாறகொள்ளலாமரு ததினற்குணத்தால். முடிக்கலாம்பகையை யருணநாயகர்பொன்விழுங் கினல்பிடற்றிலேபிடிக்கும், உடற்குளேகனலும்புகையுமவ்வளவோ வு யிரையுமுளத்தையுமொறுக்கும்.

(இ-ள்) பின்னுஞ்சொல்லுவார் பிரமா கல்லைக்கடிக்கலாம்நெருப்பை யெடுத்துவிழுங்கிவிடலாம விஷத்தோடேகொல்லும்படியான வஸ்துக்க ளைச்சேர்த்துக் குழைத்தெடுத்துச்சாப்பிடலாம் இரும்பைப் புசிக்கலா ம் கள்ளிப்பால்முதலியவற்றையுங் குடிக்கலாம் இவைகள்உபத்திரவஞ் செய்யவொட்டாமல்நல்லமருந்துகளாலே நிவர்த்திபண்ணிக்கொள்ளலா ம் அருணைசலேசுரர் திரவியத்தைச்சாப்பிட்டவுடனேதொண்டையைப் பிடித்துக்கொள்ளும்தேகத்துக்குள்ளேநெருப்பாகக்கனற்றும்புகையுண் டாக்குமவ்வளவுதான் செய்யுமோவென்றால அவர்களுயிரையுங்கொன று உள்ளத்தையுங்கெடுக்கும்-எ-று. (௩)

முக்கணன்பொருளைக்கவர்ந்தபேரிருக்க முயன்றபேர்நினைத்தபேர் முதலா, யக்கணத்தழிவரவர்களுமிருக்கவடியவர்பொருட்கவர்ந்தலைக்கத் தக்கதுநினைத்தார்கெடுவரென்றுரைத்துச் சத்தியம்பலபலசாற்றிச்,செக் கருங்கருகவொளிவிடுமணிப்பூண்திசைமுகனுரைகதைசெப்பும்.

(இ-ள்) மூன்று கண்களை யுடைய அருணைசலேசுரரது திரவிய த்தைத் திருடின வர்கள் படுகின்றதுன்ப மிப்படிப்பட்டது அது இருக்கட்டும் அந்தப்பொருளைத் திருடுகிற தற்கு முயற்சி செய்த வர்கள் திருடநினைத்தவர்கள் இவர்க ளந்தக் கணத்திலே யழிவார்கள்

அவர்களுமிருக்கட்டும் சிவபத்தர்களுடையபொருளைத் திருடியவர்களைத் துன்பப்படுத்த நினைத்தபேர்களும் கெடுவார்களென்று பலபலசாத்தியத்தோடெஞ்சொல்லிச் செல்வானமுன் கருகும்படி ஒளிவிடுகின்ற இரத்தினபாணங்களைத்தரித்த பிர்மாவானவர் ஒருகதைசொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (ச)

முன்னையேயொருநாள் வடதிசைக்கிறைவன் மூழுமணிக்கங்கைநீர்த்துறைவன், இக்கிலத்திழிந்தவிந்திரனையாளுண்மையில் முருகவேளனிகர்வான், மன்னவர்நிறைந்த மகுடகோடிகளின் வயிரநாயகங்களாழ்ந்தேய்ந்த,பொன்னவிர்கழலான்றருமமுன்கழலான்புகழ்பெயர் பிரதத்தனென்பான்.

(இ-ள்) பிர்மாசொல்லுகிறார் முன்காலத்திலே ஒருநாள் வடதேசத்துக்கு இராஜாவாயிருக்கிறவன் விலையுயர்ந்தமுத்துக்களுக் கிருப்பிடமாயிருக்கிறகங்காநதித்துறையையுடையவன் தெய்வலோகத்தினின்று பூமியிலிறங்கிய தேவேந்திரன்போன்றவன் ஆண்மைக்குணத்தில் சிவசுப்பிரமணியருக்குச் சமானமானவன் இராஜாக்கள்பணியும்போது அவர்களாலே நிரைநிரையாகத்தாழ்த்தப்பட்ட கிரீடகோடிகளில்இழைக்கப்பட்ட வயிரகண்டையைத்தரித்தவன் தருமமென்பதை இடைவிடாதுசெய்கிறவன் கீர்த்திபொருந்தியபிரதத்தனென்னும் பெயரையுடையவன்-எ-று.

காலனோர்விழியார்முகமெனவிளங்கிக் களங்குடைத் தொழுக்கியமதிபோல், நீலமாமணிக்காம்பினைத்தவெண்கவிகைநெடுநிலப்பரப்பெலாநிழற்றச், சாலவேபணிகாவரசர்களிவன்பொற்சரணமே படிந்துயிர்பெறுமென், றோலவேயழைக்குந்தருமதேவதைபோலிரண்டு சாமரைகளார்த்திடவே.

(இ-ள்) யமன்போலக்கொடுமையைச் செய்கின்றகண்களை யுடையபெண்களதுமுகம்போல விளங்கிக்களங்கத்தையுடைத்தா யொழுகவிட்ட சந்திரன்போல நீலரத்தினமிழைத்திருக்கிற காம்பையுடைய வெள்ளைக்குடையானது நீண்டசந்திரிகையைப் பூமியினபரப்பெல்லாம் நிகழ்த்துவும் மிகுந்தவிரியாதையோடு பணியாத சத்துரு ராஜாக்களைப்பார்த்து இந்திரனுடைய அழகியபாதங்களை வணங்கி உங்களுயிரை இறக்காமல் பெறுக்கொள்ளுங்களென்று பொருந்த அழைக்குந்தருமதேவதையைப்போல இரண்டுசாமரங்கள்வீசவும்-எ-று. (சு)

வருணமண்டலத்திற் புரவிபோந்திடத்தமரகதக்குரகதம்வயங்க, அருணமண்டலத்தை யனைவிடுங்கொடித்தே ரடவிகள்புடவியையடைப்பக், கிரணசிந்துரத்துப்புகர்முகங்குப்பிற்கிம்புரிக்கிரிசைகளரத்,தரணியுரநெளிய மந்திரிகணத்தோ டெழுந்தனன்றனடயாத்திரையே.

(இ-ள்) வருணமண்டலத்தில் விளங்கும் குதிரைகள்போல் உயர்வாகிய மரகதநிறத்தையுடைய குதிரைகள் பிரகாசிக்கவும் சூரிய மண்டலத்தையளாவிய கொடிகள்கட்டிய தேர்க்கூட்டங்கள் பூமியைப்புடைக்கவும் கிரணம்பொருந்திய சிந்தூரந்தீட்டிய புள்ளிகளையுடைய முகத்தையும் பூண்கட்டிய தந்தங்களையுடைய யானைகள் திசைகள்தோறும் பிரகாசிக்கவும் சத்துருமன்னர் பயப்பட மந்திரி கூட்டத்தோடுஞ் சேனைகளோடும் பிரயாணப்பட்டான் யாத்திரையாகப் பிரதத்தராஜன்-எ-று. (௭)

அங்கர்புற்றேற யவனர்வெற்படைய வலந்தியர்வில்லிறுண்கௌவச்
சங்கிலித்தொடக்காய மற்றமன்னவர்கள் தம்மிறைதாங்களேசுமக்க
சிங்கவேறெனவே சோழநாடணைவான் றிருநதிகடந்துதென்னருணைக்
கங்கைவார்சடையான் கோயிலிற்புகுந்தான் கங்கையுங்காசியுமபுரப்பான்

(இ-ள்) இங்ஙனம் பிரதத்தராசன் பிரயாணப்பட்டபோது அங்கதேசத்தரசர் பயந்து புற்றிலேறிக்கொள்ளவும் யவனதேசத்து இராசர்கள் மலையிலொளித்துக்கொள்ளவும் அவந்திதேசத்தரசர் விலவிலிருக்கிற காணியைக்கௌவிக்கொள்ளவும் மற்றதேசத்து இராசர்கள் சங்கிலிபோலத் தொடர்ந்து நின்று தாங்கள் கட்டவேண்டிய கப்பணங்களைத்தாங்களே சுமந்துவரவும் ஆண்சிங்கம்போலச் சோழநாட்டுக்கு போகும்படியாக புறப்பட்டுத் திருநதியைக்கடந்து அழகிய அருணசலஸ்தலத்துக்குவந்து கங்கையைத்தரித்த சடையையுடைய பரமசிவனது கோயிலிற்புகுந்தான் கங்காநதியையும் காசிதேசத்தையும் ஆளுகிற பிரதத்தராசன்.

அரும்பவிழ்மலர்கொண்டருச்சனைபுரியவருணைநாயகர்திருக்கோயில்
விரும்பியுட்புகுந்தானியுமவ்விடத்தில்விடத்தினுங் கொடியகூர்விழியாள், இரும்பையுமுருக்கையுமிசையினொளொருத்தியிலங்கிழையாருடனிறையால், கரும்பெனுமொழியார்பாடுதல்கேட்டான் கண்டனன்வளைத்தவேள்கரும்பை.

(இ-ள்) காசிதேசத்து ராஜாவாகிய பிரதத்தன் அரும்புகள் மலர்ந்த புஷ்பங்களைக்கொண்டு அருச்சனைபண்ணுகிறதற்காக அருணசலேசுரர் வீற்றிருக்கும் திருக்கோயிலுள் பத்தியோடுபோய் வந்தனஞ்செய்யும்போது அவ்விடத்தில் விஷத்திலுங்கொடுமைசெய்கின்ற கூர்மையாகிய கண்களையுடையவள் இரும்புகூட உருகும்படிச்செய்யும் சங்கீதவித்தையையுடையவளாகி ஒருதாசிப்பெண் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களைத் தரித்த சிலபெண்களோடு நின்று சுவைநிறைந்தபாலும் கரும்பின்ரசம்போன்ற மொழியினாலே பாடுகிறதைக்கேட்டான் அக்ஷணத்தில்தானே மன்மதன் வளைத்தகரும்புவில்லையுங்கண்டான் காமவிகாரங்கொண்டு பிரதத்தராஜன்-எ-று. (௧)

அன்னமோமோகினியோவமிர்தமோதிருவேவமிர்தமோவமாருக்களித்த
வன்னமோகினியோயிரதியோபிரமன்மனத்திலுல்வருத்தமேனகையோ
என்னமோகமதாய்த்தனதுநாட்டினிற்கொண்டேகுவனினைந்தனனதற்கு
முன்னமேகுரங்கு முகமதாயிருந்தான் மூறுவலாயினதேவர்முகமும்.

(இ-ள்) காசிதேசத்துப் பிரதத்தராஜனானவன் அந்தத்தாசிப்பெண்ணைப்பார்த்துச்சொல்லுவான் இவள் அன்னமோ மோகினியோ தேவாமிர்தமோ இலட்சுமியோ அசுரரைக்கொன்று அமிர்ததை முன்காலத்தில் தேவருக்குக்கொடுத்த அழகாகிய மோகினியோ இரதிதேவியோ பிரமதேவன்மனத்தினால் சிருஷ்டித்தமேனகையோ என்றுநினைந்து மோகத்தோடு தன்னுடையதேசத்துக்கு அந்தப்பெண்ணைக் கொண்டுபோகிறதற்கு நினைந்தான் அந்நினைப்பு உண்டாகுமுன்னமேதானே குரங்குமுகத்தையுடையவனாயிருந்தான் அதைக்கண்டு எல்லாருமநகைத்தார்கள் எ-று. (௰)

மந்திரிக்கிழவராசனை வினவி மன்னவனினைத்தவாரதனால்
வந்தவித்துயர்ந்தவிரதிடமலைமேன மருந்தினைப்பணியெனவவனுஞ்
சிந்துரக்குலங்ககனவாமபரியுஞ் செழுமணிசசிவிகையுந்தேருமசந்தனமணியுந் தனதினர்பலருந் தமனியக்கோயின்முன்விடுத்தான்,

(இ-ள்) மந்திரிமார்கள பிரதத்தராசனைப் பார்த்து குரங்குமுகம் வந்ததற்கு காரணங் கேட்டறிந்து கொண்டு அரசனை நீமையாகிய உமது நினைப்பினால அடைந்த இத்துன்பம் நீங்குமபடி மலைமேல்மருந்தாகிய அருணாசலேசுரரைவணங்கென்றுசொல்ல அந்தஇராஜனும்மலையையொத்தயானைகளுமவேகமாய்தாவுகின்றகுதிரைகளையும் நல்லஇரதங்களையும்விறைக்கப்பட்டிருக்கிற குதிரைகளையும் தேவர்களையும சந்தனக்குழம்பைப்பூசுகின்றஸ்தனங்களையுடையபெண்களையும் பொற்பிரகாசமபொருந்திய அந்தக்கோயிலுக்கு முன் காணிக்கையாகக் கொடுத்துவிட்டான் எ-று. (௰௧)

பன்னருமக்கபூசனைபுரிந்தான்பரமனுமவற்கருள்புரிந்தான், கின்னரமொழியான் விருப்பினுலடைந்த கிலேசவானரமுகமொழிந்தான், நன்னரமுகம்பெற்றிறையுநாடணைந்தானுதலாலான்பொருட்கவர, உன்னியபாவம்பதின்மடங்கும்பொன்னுதவினுறநவிருமென்றுரைத்தான்.

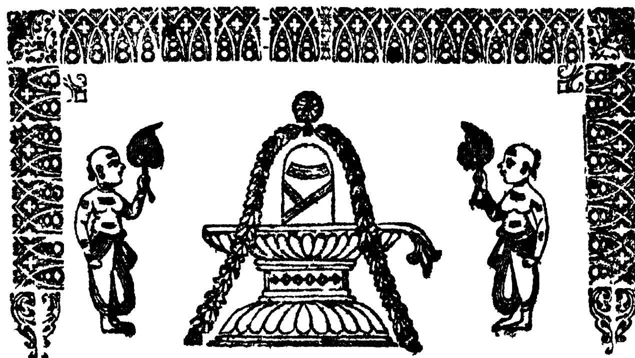
(இ-ள்) பிரதத்தராஜன்சுவாமிக்குச்சொல்லுதற்கரியஅநந்தமருமையான பூசைகள்செய்தான் அப்பொழுதுசுவாமியும் அந்தஇராஜனுக்குக் கிருபைசெய்தார் வீணையினிசைபோலும் வார்த்தையையுடைய பெண்மேற்கொண்ட ஆசையினாலடைந்த துன்பம்பொருந்திய குரங்கு முகத்தையொழித்தான் நல்லமானிடமுகத்தையடைந்து அந்தஇராஜன தன்

னுடைய நாட்டுக்குப்போய்ச்சேர்ந்தான் ஆனபடியினாலே அருணாசலே
சருடைய பொருளைத்திருடினைத்ததனாலுண்டாகிய பாவமும் அப்பொரு
ளுக்கும் பதின்மடங்குதிரவியங்கொடுத்ததால்நீங்கிற்றென்றுசொன்னா பிர்
ம்மா. அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம். (௯௨)

புராதீர்வுளைய நூணகிரிவளமிதுதானெனத்திருவாய்மலர்ந்தானந்தப
போதனையங்கடிபணிந்துன்போதனையானமகிழ்ந்தனமிப்புவியின்மீதே,
கோதமுடனறிந்துசெய்தபவந்தவிருங்கதையினையுங்கூறுகென்றான்,மூ
தறிவாயினனாலுமுகத்தினுமாயிரமுகமாய்மொழியலுற்றான்.

(இ-ள்) மகத்தாகிய தவத்தையுடையசனகரிஷியே அருணாசலத்தி
னதுவளம் இதுதானென்றுசொன்னார் அந்தப பிர்ம்மாவை அவ்விடத்
திலசனகரிஷியானவர் வந்தனஞ்செயது உம்முடைய போதனையினாலே
ஆநந்தத்தையடைந்தேன் இந்தலோகத்தில்குற்றமாக அறிந்துசெயதபா
வடிநீங்கும்படியானகதையையும்அருள்செய்யவேண்டுமென்றார் பேரறி
வுகொண்ட பிரம்மாவானவர்தம்முடையவாய்நான்கும் ஆயிரம்வாயாக
ச்சொல்லத்தொடங்கினான்-எ-று. (௯௩)

பதினோராவதுபிரதத்தச்சருக்கமுற்றிற்று
ஆ திருவிருக்கம்-கூ௱அ.

உ

பன்னிரண்டாவது,

பாவந்தீர்த்தச்சருக்கம்,

கலிவிருததம்.

வாக்கினால்வடிவினால்மநத்தினாலபவங்
தாகினாருணைமா சயிலனேக்கினு

னீக்கிடுமொன்பது நிகழ்த்தினன்மறை
தேசிகனின்சிலகதை செப்பலாயினன்.

(இ-ள்) வாக்கினாலும் தேகத்தினாலும்மனத்தினாலும் தாவிஷ்டங்களைச்சொல்லியும் செய்துமினைந்தும் பாவத்தையடைந்தவர்கள் திருவண்ணாமலையைத் தரிசனஞ்செய்தால் அப்பொழுதே தங்கள பாவத்தை நீக்குவார்கள என்றுசொல்லிநான்குவேதங்களையுந் தன்னிடத்தி லுடையபிரம்மாவானவர்சிலகதைகளைச்சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று, (௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எம்பெரியசபையிடத்தி லிருநான்குவசுக்களுமங் கிருந்தாரமுன்னே,தமபெரியதவத்தினையும் புகழினையும்வியந்துரைத்துத்தகைமையமீ தூரக்கிக்,கும்பமுனிமுதலவர்களிடையிலுமை வியந்துரைத்த கொடுமையதாலே,அம்புவியிலிழைததவமனத்தினையுமவமாகவிடுகவென்றேன்

(இ-ள்) எனனுடையபெரியசபையினிடத்தில அஷ்டவசுக்களுமமுன்னொருகாலத்திலவந்திருந்தார்கள் அப்பொழுது அவர்கள்தங்களுடையதபசின்பெருமையையும் அதனால்வந்தகீர்த்தியையும கொண்டாடிக்கொண்டேசாஷித்தார்கள அதைப்பார்த்து அகஸ்தியா முதலானரிஷிகளபுத்தியிலேஉங்களைநீங்களே புகழ்ந்துசொல்லிய கர்வத்தினாலேயுங்களுற்ற பூமியில்செய்ததவமெல்லாம்அவமாகச்செய்துவிடுமென்றுசொன்னேன்.)

உற்றபெருந்தவத்தினையுந்தமதறத்தினலத்தினையு முரைத்தபெருமற்றொருவர்தமையிகழ்ந்தவருந்துயரக்கடன்மூழ்கியரிவரென்றோ,ரிற்றிலாதியவசுக்களிவர்களுங்கியிதுதீருமகாலஞ்,சொற்றருளுகெனவுரைத்தா ரினியருளாறதீருமங்கேயோதானென்றேன்

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய தமமுடையதவத்தையும் செய்தசருமத்தையும் சொன்னவர்களும்மற்றொருவரை யிகழ்ந்து பேசியவர்களுமதுக்கசமுத்திரத்தில்மூழ்கி மறிபட்டுக்கிடப்பார்களென்றேனை இவ்வுடைய அஷ்டவசுக்களும அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு நடுங்கி இந்தச்சாபம் எந்தக்காலத்தில்தீரும் அருள்செய்யவேண்டுமென்றகேட்டார்கள் பரமசிவனருளையுங்களுக்கு என்றைக்குக்கிடைக்கின்றதோ அவரைநாடுகதீருமென்றேன்-எ-று (௫)

சொல்லுதலுமவசுக்களெலா மெனையகன்றுநெடிய கங்கைத்துறையிலேகி,எல்லையிலாநெடுங்காலமிறையைநினைத்தரியதவமியற்றினார்களவல்லிபகனொருநாளின்மழவிடைமேலடைந்து தவமவரமேதென்றான்அல்லிமலரவன்கொடுத்த கொடுஞ்சாபக்கடலிலெடுத்தருளுகென்றார.

(இ-ள்) அப்படிச்சொன்னவுடனே வசுக்களெல்லாரும என்னுடையசபையைவிட்டு நெடுந்தூரஞ்செல்லுகின்ற கங்காநதியினது துறையி

ற்போய் அளவில்லாதகாலம் பரமசிவனைநினைத்து அரிதாகியதவத்தை ச்செய்தார்கள் பார்வதியை வாமபாகத்தில் வைத்துக்கொண்ட அந்தச் சுவாமியானவர் ஒருநாள் இளமையும்ரிஷபவாகனத்திலெழுந்தருளிவந் து நாம்உங்களுக்குக்கொடுக்கவேண்டிய வரமென்னவென்றுகேட்டு அ ருள்செய்தார் அந்தவசுக்கள் இதழினையுடையதாமரைமலரிலிருக்கின்றபி ரம்மாவானவர்கொடுத்தகொடியசாபமாகியகடலினின்றும் எங்களைஎடு த்தருளவேண்டுமென்றார் எ-று. (௪)

கருணைமுகின் முகமலர்ந்துவசுக்களுடை யமதுபவங்கடக்கவேண்டில,
தரணியிலேபொருகரந்தலேசுரமென் றிலங்குமந்தத் தலத்தின்மீதே,
அருணகிரியெனுமலையாயிருக்குமந்தப் பதியணுகி யசலஞ்சூழ்ந்த,வரு.
ணதிசைதொடங்கியெட்டுத திசைகளினுமிருந்துதவ மியற்றுமென்றான்

(இ-ள்) கிருபாவருஷத்தைப்பொழிகிறமேகமாகிய பரமசிவனானவர் திருமுகமலர்ந்து அந்தவசுக்களைப்பார்த்து உங்களுடையபாவத்தைநீங் களகடக்கவேண்டினால்பூமியிலதலேசுரமென்று ஒருதிவ்வியஸ்தலமவி ளங்குகின்றது அந்தஸ்தலத்தில் அருணாசலமென்று ஒருமலையிருக்கு ம அந்தஸ்தலத்தையடைந்து அந்தமலையைச்சூழ்ந்த மேற்குத திக்குத தொடங்கியெட்டுத திக்குகளிலுமிருந்துதவஞ்செய்யுங்களென்றருளிச்செ ய்தார்-எ-று. (௫)

அன்னவயலருணையிலரியதவமியற்றிடு மவ்வளவேயுங்கள்முன்
னருணகிரியுமெட்டுமுகமாகவிளங்கியுடமூர்த்தியாகு, மன்னுமுங்கள
ரும்பவமுந்தவிருமென வுரைத்துவெள்ளிமலையிற்சேர்ந்தான், தனையு
டைந்தவர்களெல்லாந்தனைப்போலவிருக்கவரந்தருந்தவானே.

(இ-ள்) அன்னபட்சிகள்தங்கிய வயல்சூழ்ந்தஅருணாசல ஸ்தலத்தி ற்குப்போய் நீங்கள் அரியதவத்தைசெய்யுங்கள் அப்படிச்செய்த அளவி லே அக்கினிசொரூபமாய் விளங்கிய ஒப்பற்றஅந்தமலையானதுஉங்களு க்குமுன்பாக எட்டுமுகமாயக்காட்சிகொடுக்கும் அப்போது நிலைபெற்ற உங்களுடையபாவமுமய நீங்குமென்றுதிருவாய்மலர்ந்து கைலாயத் திற குயெழுந்தருளினார் தம்மிடத்திலடைந்தவர்க ளெல்லாரையும் தம்மை ப்போல உருவத்தையடைந்திருக்க வரமருளிச்செய்கிறபரமசிவன்-எ-று.

முந்தவசுரரையுமலர்புரத்தினையுமெரித்தபிரான்மொழிந்தவாறே
அந்தவசுவனைவருஞ்சென் லருணையிலேயரியதவமியற்றினார்க
ளிந்தவசுமதிதழைக்கவழற்கிரியெட்டுருவாகியிருந்ததங்கே
தந்தவசுநிலைபுகழ்ந்துகொடுஞ்சாபகிரிகளெலாந்தள்ளினார்கள்.

(இ-ள்) முன்பு அசுரர்களையும் அவர்கள் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருந்த திரிபுரங்களையும் எயைத்தெரித்த சுவாமியானவர் அருளிச்செய்த பிரகாரமே அந்த எட்டுவசுக்களும்போய் அருணாசலத்தில் அருமையாகிய தவத்தைசெய்தார்கள் இந்தப் பூமியானது தழைக்கும்படி அக்கினிமலை எட்டுமுகமாய் விளங்கி யிருந்தது முன்னேதங்களுடைய தவத்தைப்புகழ்ந்து சொல்லி யதனால் வந்த கொடியசாபமென்று சொல்லப்பட்ட மலையைத்தாண்டிவிட்டார்கள் எ-று. (எ)

பூதலஞ்சூழ்திசைகளெல்லா மிருந்தஷ்டமூர்த்திதனைப்பூசித்தார்க
ளாத லிறும்பழயபடிதமதுபதவிகளையடைந்தருள்பெற்றாரக
ளேதமறுமபடிக்கரிய மறைப்பயனெட்டுருவாகி யிருந்தபோதுஞ்
சீதரனும்பதுமகிரமத் துடனறியான்முடியெனக்குத்தெரிந்ததின்றே.

(இ-ள்) அந்தமலையைச்சூழ்ந்த எட்டுத்திக்கிலு மிருந்தவசுக்கள் அஷ்ட மூர்த்தமாகிய சுவாமியைப் பூசித்தபடியினாலே பழயபடியேதமது பதவிகளைப்பெற்றுக்கொண்டு சுவாமியினது கிருபையும பெற்றார்கள் குறமங்கீழ்ம்குமபடி அருமையான வேதப்பொருளாகிய அந்த சுவாமியானவர் எட்டுமுகமாயிருந்தபோதும் விஷ்ணுவும் திருவடியைக்கிரமத்துடனே அறியாமற்போனாலும் எனக்கும் முடிதெரியவில்லை-எ-று. (அ)

சண்முகனையளித்துவைத்துமுகத்தவனெண்வசுக்கள்செயுந்தவத்தினாலே எண்முகமா யிருந்ததுகண்டொருமுகமாயிமையவர்வாழ் தெடுத்தாரென்று, தண்முகநான்குடையபிரான்சனகமுனிக்குரைத்தருளச்சயிலத்தாயே, பண்முகமாழனையமொழித் திலோத்தமைசேர் கதையினையும்பகரலுற்றான்.

(இ-ள்) சிவசுப்பிரமணியரைப்பெற்ற பரமசிவனானவர் எட்டுவசுக்களுஞ் செய்த தபோபலத்தினாலே எட்டுமுகமாயிருந்ததைப் பார்த்துத் தேவர்களெல்லாம் ஒன்றாய்க் கூடிவணங்கிப் பல்லாண்டு கூறினார்களென்று கருணைபொருந்திய நான்குமுகங்களையுடைய பிரமாவானவர் சனகரிஷிக்குச்சொல்லி அருள்புரிகின்ற அந்தத்திருமலையில் யாழினது இசைபோன்ற வார்த்தையையுடைய திலோத்தமை யென்பவள் அந்தக்கதையையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினள்-எ-று. (கூ)

கலிவிருத்தம்.

தேவர்கோன்முன்னமென் னிடத்திற்சேர்ந்துதன்
பாவமதிலாப்பெரும்பதவிவேண்டியே
யாவருமருந்தவ மியற்றினாரதற்
காவதுசெய்யென வறைந்துபோயினான்.

(இ-ள்) பிர்மா சொல்லுவார் தேவேந்திரன் முன்னே என்னிடத்தில் வந்து தன்னுடைய பரிசுத்தமான பதவியைச் சிந்தித்து எல்லாரும் அருமையான தவத்தைச் செய்கிறார்கள் அந்த தவக் குறைவேறுதபடிக்கு ஏதாவது ஒரு விக்கினத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டுப்போனான்-எ-று. (௧௦)

இந்திரன்போனபின் னியக்கமங்கைய
ரந்தரமங்கைய ராவகாட்டவர்
சுந்தரச்சுடம்புவித் தோனகமார்வரை
மந்தர்பூலோச்சிய ரழகுவாரியே.

(இ-ள்) தேவேந்திரன் போனபிற்பாடு யட்சலோகத்துப்பெண்கள் தேவலோகத்துப்பெண்கள் நாகலோகத்துப்பெண்கள் அழகுபொருந்திய கடல்சூழ்ந்த பூலோகத்திலுள்ளபெண்கள மந்தரகிரியோ டொத்த முலையினையுடைய வரையரமகளிர் இவர்களுடைய அழகுயெடுத்துக்கொண்டு.

வருத்தமில் திலோத் தமையென்னுமவஞ்சியை
யுருத்தனைவலியமன் மதியையோட்டினன்
மிருக்கதோர் விஞ்சையிற் புலியின்வேட்டுவ
னைக்கதுவழிததுட லணிப்பதென்னவே.

(இ-ள்) குளவியானது தன்னிடத்திலுள்ள ஒரு சாமார்த்தியவிசேஷத்தினாலே புழுவினது உடலைகெடுத்து அதற்குவேறொருதேகத்தைக் கொடுப்பதுபோலத் திலோத்தமையென்னும் பெண்ணை உண்டாக்கினேன் அப்பொழுதே அதனமேற்கொண்ட ஆசையால் என்னுடைய வல்லமையையிழந்தேன் ஞானத்திற்செல்லுகின்ற என்னுடைய புத்தியையுந்துரத்திவிட்டேன் எ-று. (௧௨)

மன்மதன்கணையினுன் மயங்கிவாடுமென்
றன்மையையறிந்துநான் றனக்குத்தாதையென்
றென்மனம்பொருந்திலா தெனதுகையுறுண்
முன்பினினொளிககநான் முகமுந்தேடினேன்.

(இ-ள்) மன்மதனுடையபாணத்தினாலே மயக்கத்தையடைந்து வாடுகின்றஎன்னுடைய இயல்பையறிந்து நான்தனக்குத்தகப்பனென்றுஎன் கருத்துக்கு ஒவ்வாதவளாகியும் நான்பிடிக்கும்போது என்கைக்கு அகப்படாதவளாகியும் எனக்குமுன்னின்றும் ஓரிடத்தில் தானறியாதபடி ஒளிததுக்கொள்ள நான்குபக்கங்களிலும் அவளைத்தேடினேன்-எ-று. ()

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கன்னிமானுகச்சென்றாள் கலையதாய்த்தொடர்ந்தேன்பேட்டு
வன்னியாய்ப்பறந்தாளசேவல் வடிவமாய்த்தொடர்ந்தேனமங்கை

பின்னையோர் கதியுங்காணான் பிறங்கலாமருணைநாதன்
றன்னையேதூரக்கண்டாள் சரணமென்றுரைத்துசார்ந்தாள்.

(இ-ள்) அப்படிநான்தேடி அவளைக்கண்டுபிடிக்கும்போது பிடிக்கிறதற்குமுன்னே பெண்மானாகி ஓடினாள் நான் கலைமானாகத்தொடர்ந்தேன் அதன்பின் பெண்கிளியாய்ப்பறந்தாள் நான் ஆண்கிளியாயப்பறந்து தொடர்ந்தேன் அந்தத்திலோத்தமையானவள் பிற்பாடு என்கையிலகப்படாமலிருக்கிறதற்கு வேறொருகதியுங்காணாமல் வருந்தும்போது மலையுருவாகிய அருணாசலேசுரரைக் கொஞ்சதூரத்திற்கண்டு நீரேகதிசரணமென்றுசொல்லி அடைந்தாள்-எ-று. (௰௪)

மாயல்விடையின்பாகர் விடிவிலாபுடைப்பின்பாகர்
காயழலானமெய்யர் கானகத்தாடுமையர்
ஆயுமாரணத்தின்சோதி யடைக்கலமென்றோளைய
சேயிளமழலைபோலத் திருச்செவிசாற்றினளே.

(இ-ள்) மாயஞ்செய்கின்ற விஷ்ணுவாகிய ரிஷபத்தின்மேல் வருகின்றவரோ தோற்றாத இடையினையுடைய பார்வதியையும் பாகத்தில்வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவரோ தகிக்கின்ற அக்கினிசொரூபமானவரோ திருவாலங்காட்டினிடத்தில் நடனஞ்செய்த சுவாமியே ஆராய்ந்து தேடுகிற வேதத்தையுடைய சோதியே நானடைக்கலமென்று சகலரையும் ஆளுகின்ற பரமசிவனது திருச்செவியிற்சொல்லும்படி குழந்தையினதுஇளமையாகிய குதலைச்சொல்லைப்போலச் சொன்னாள்-எ-று. (௰௫)

முருகலர்குழலினுடன் முறையிடுமுறைக்கேவலையன்
திருவுருவனைத்துந்தூய செவிகளாயிருந்தபோது
விறைவின்மால்வரையைக்கீறி வேட்டுவனாகிநாலு
சுருதியுஞ்ஞமலியாகத் தோன்றினன்றோகைபாகன்.

(இ-ள்) வாசனைபொருந்திய புஷ்பமாலையணிந்த கூந்தலை யுடைய திலோத்தமையினது முறையிடுதலுக்கு என்சுவாமியினது அழகிய உருவமெல்லாம் செவிகளாலருந்தன அதனால் சிகரத்தில் மலையைக்கீறி அதில்நின்றும் தாம் வேடரூபமாகவும் நாலுவேதங்களும் நாய்களாகவும்தோன்றினர் பார்வதியை யிடதுபாகத்தில் வைத்துக்கொண்டபரமசிவன்-எ-று. (௰௬)

கூடகச்செங்கைபாகன் சிலையொடுதோன்றும்போதில்
வாடியமருங்குலாண்மேன் மயக்கமும்வருத்தந்தீர்த்தே
நாடியபெருமானம்மை முனியுமென்றஞ்சித்தாழ்ந்தேன்
வேடனைப்பறவைகண்டால் வெருவுமோவெருவுறாதே.

(இ-ள்) வினைபலை பனிக்க கையையுடைய பார்வதியை திருப்பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பரமசிவன்வேடனாகி வில்லைக்கையிலேந்திக் கொண்டு தோன்றியபோது முன்னை கருணைசெய்த சுவாமியானவர் என்னைக் கோபித்துக் கொள்வாரென்று பயந்து அழிகின்ற இப்பிள்ளையுடைய நிலோத்தமையின் மேலுண்டாகிய மையலும் அதனாலுண்டாகிய வருத்தத்தையுந்தீர்த்து அந்தச் சுவாமியை வணங்கினேன் வேடனைப்பட்சிகண்டால் பயப்படுமோ பயப்படாதோ-எ-று. (௧௨)

வெறமெனுமலையாடன்னை விதிதநீவிரும்புந்திமை
கற்பகோடியினுந்திரா தாயினுங்கருணையாமித்
தப்பரமலைகண்டாயே யாதலாற்றவிர்த்தோம்போவென்
றப்புகன்மொழிந்துமீளப் புகுந்தனனருணைவெற்பில்.

(இ-ள்) மலைக்கு சிகரமாகிய ஸ்தலத்தையுடைய திலோத்தமையைப் பார்த்து நீயே விரும்புசலாலுண்டாகிய பாவமானது கற்பகோடிகாலத்திலுந்தீரமாட்டாது ஆனாலும் அருணருவமாகியும் தானேபரமாகியும் உள்ள இந்தமலையைதரிசித்தாயாதலால் அப்படிப்பட்ட பாவத்தைத்தீர்த்துவிட்டோம உனனிடத்திற்குப் போவென்று திருவாய்மலர்ந்து அம்மலைக்குள் சுவாமியானவர் மறைந்து விட்டார்-எ-று. (௧௩)

கலிவிருத்தம்

தன்னையறியாமல்வினை சாருமடருனுந்
தென்னருணைசேரிலது தீருவதுதிண்ண
மின்னல்வினையறறதனி லெண்ணியதுபெற்றுர்
முன்னமுளரொன்றயன் முனிக்குமொழிகின்றுன்.

(இ-ள்) ஒருவனுக்கு அபுத்தி பூருவமாகவந்த பாவமானது அவன் அழகுபொருந்திய அருணசலத்தை யடைந்தால் தீரும் அது நிச்சயமே முற்காலத்திலும் அநேகர் தஙகளுடைய வினையை நீக்கி அந்தஸ்தலத்தில் தாங்கள் நினைத்த வரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டார்களென்று பிரமாவானவர்சனகரிஷிக்கு ஒருகதைசொல்லுகிறார்-எ-று (௧௪)

கற்பமுடிவாயிருள் பெயர்த்துபுலர்காலத்
தற்பவிருணின்றதுமுன் ஞளிறையினுலே
சொற்பரவைமாயனுண ராதுதயில்கொள்ளச்
சிற்பரமயோகியர்கள் செம்மலைநினைந்தார்.

(இ-ள்) முற்காலத்திற் பரமசிவனுடைய திருவிளையாட்டினாலே கற்பகாலமானது முடிவுற்று மகத்தாகிய அந்தகாரமானது நீங்கிவெளிச்சமுண்டாகிறகாலத்தில் அந்த அந்தகாரத்திற்கொஞ்சம் நின்ற அக்காலத்தில் இதனையறியாமல் விஷ்ணுவானவர் சமுத்திரத்தில் நித்திரைசெய்

துக்கொண்டிருக்க மேன்மைபொருந்திய சின்மயமாகிய யோகியாகள பரமசிவனை நினைத்தார்கள்-எ-று. (உ௰)

அத்தனடியார்கடம தாணவமறுக்குந்
தத்தனலனொருசோதிவடிவானே
னெத்தலமுமெத்திசையு மெங்கும்வெளியானே
யுயத்தபொறிதமயிலுள வாயவுலகெல்லாம

(இ-ள்) எல்லாச்சீவராசிகளுக்கும் பிதாவாகியும தமதடியாரகளுடைய ஆணவமலத்தைக் கெடுக்கின்ற சுத்தராயு மிருக்கின்ற பாமசிவன் நெருப்புமயமாகிய ஒருசோதிரூபத்தைகயடைந்தார் எந்தஸ்தலங்களிலும் எநதத்திக்குகளிலும்மற்ற எந்தவிடங்களிலும் ஆகாயமே நமக்குருவமாகிய அந்த சுவாமியானவர் அப்போதுசிந்திய பொறிகளாலே உலகமெல்லாம் உன்டானதுகள-எ-று, (உக)

ஊழிமுடிவாயிருள் புலர்ந்துமுணராதே
யாழிமிசையிற்றுயிலுமச்சுதனையெய்தி
வாழியெனயோகிய ரெழுப்புதலுமாயன்
பாழியிலுநின்றதி பயத்துடனெழுநதான்.

(இ-ஏ) ஊழிகாலமுடிந்து மகத்தாகிய அந்தகாரம் நீங்கியும் அறியாமல் சமுத்திரத்தில் நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுவினிடத்தில்வந்து வாழியென்றுசொல்லி யோகியர்கள் எழுப்புதலும அந்த விஷ்ணுவானவர் சர்ப்பசயனத்தில் நின்றும் அதிகபயத்துடனெழுந்திருந்தார-எ-று. ()

வையகமளிக்கமல ரோனையுதவாதே
பையாவின்மிக்கதுயில் கொண்டபரிசாலே
வெய்யபுன்வினைதனெதாழல் விளைந்தனனெனத்துன்
றையுணர்வுமருசியென தையனைநினைகதான

(இ-ன்) உலகத்தையுண்டாக்கும்பொருட்டு பிரமாவைச் சிருஷ்டிக்காமல் படத்தையுடைய பாம்பின்மேல் நித்திரைசெயத தன்மையினாலே வெம்மையாகிய தீவினையைச் சம்பாதிததுக கொண்டேனென்று ஐம்பொறிகளுங்கலங்கி யென்னுடைய ஆண்டவனாகிய சுவாமியைநினைத்தார்-எ-று. (உ௩)

அன்பாகருதிற்கணமை யாகியெதிாவநதே
துன்பையகல்விக்குமது தூயதொழிலானுன்
வனபடிகவெற்புமிசை மன்னுசுடாபோலே
மின்படருமேனியுடன் வெள்விடையில்வந்தான்

(இ-ன) அடியார்கள நினைத்தால் சீக்கிரத்தில்தானே அவர்களுக்கு எதிராகத்தோன்றித் துன்பத்தைநீக்குவதே தமக்குப்பரிசுத்தமாகியதொழிலாகக் கொணட பரமசிவனானவர் வன்மையாகிய ஸ்படிகமலையினமே

ல் விளங்குகின்ற சோதிபோல வெண்மையாகிய ரிஷபத்தின்மேல் மி ன்போன்ற பிறத்தோடெழுந்தருளிவந்தார்-எ-று, (௨௪)

பொருக்கெனவெழுந்தடி பணிந்தருள்புகழ்ந்தே
யருக்கியமுதற்புரி யருச்சனையினாலே
யுருக்கியென்வினைத்தொட ரொருத்தருள்கியென்றா
னொருக்கணிருவாணிவை யெடுத்துமொழிகின்றான்

(இ-ள்) அப்படிபரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்தவுடனே விஷ்ணுவானவர் சீக்கிரத்தில் எழுந்து திருவடிக்கமலங்களுக்கு வந்தனஞ்செய்து அவருடைய திவ்வியகிருபையைப்புகழ்ந்து அவருக்கு அருக்கிய முதலிய பூசைகளினாலே சுவாமியினுடைய திருவுள்ளத்தை இளகச்செய்து எனக்கு நிந்தனையினால் வந்த வினையைநீக்கி அருள்செய்யவேண்டுமென்றார் எருக்கம்பூமாலையைத் தரிக்கின்ற சுவாமியானவர் இவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (௨௫)

வாசிமகமேமுதல் மகம்பலசெய்தாலும்
பாசமகலாதவினை பற்றறுதலெண்ணித்
தேசுமிகுதென்றிசை செறிந்தருணைதன்னிற்
பூசைபுரிவிட்டுவினை போகுமுனையென்றான்.

(இ-ள்) ஒருவன்தனக்குண்டாகிய பாசவினையை நீக்கும்படியாக நினைந்து அஸ்வமேதமுதலிய பலயாகங்களைச்செய்தாலும் அதுபோகாது ஆனபடியினாலே சோதிமயமாகிய தென்திக்குத்திசையில் விளங்காநின்ற அருணாசலத்திருப்பேராய பூசைசெய்தால் உனைவிட்டுவினையானது போகுமென்றார் பரமசிவன்-எ-று. (௨௬)

நாறுபொழிலண்ணாமலை நாமும்வடிவொன்றே
வேறலவதன்பெருமை வேதமுணராதல்
நீறுபுனையோகியர்க ணீவிர்பலதொண்ணூற்
றாறுபிரமாவதி லருச்சனைபுரிந்தீர்.

(இ-ள்) வாசனையுடைய சோலைகள்சூழ்ந்த அந்த அருணாசலத்திற்கும் எனக்கும் வடிவம் ஒன்றுதான் பேதமன்று அதனுடையபெருமையைவேதங்கள்கூட அறியாதுகள் விபூதியை முக்கியமாகத்தரிக்கின்ற யோகியர்களும் விஷ்ணுக்களாகிய நீங்களபலரும் தொண்ணூற்றாறுபிரமாக்களும் அந்தஸ்தலத்தில் பூசைசெய்தீர்கள்-எ-று. (௨௭)

முறுநிறையுரோகிணி முலைகளிடையின்மூழ்கா
மற்றவிருபத்தறுவர் வாழ்வையுமறந்தான்
கறைமதிதக்கனுடல்கன் றுறசபித்தான்
அற்றமதியப்பழியி லத்துயரொழித்தான்.

(இ-ள்) சந்திரனானவன் நன்றாகவேலை தீர்ந்த ஆபரணங்களுடைய ரோகிணியினது ஸ்தனங்களினுடைய போகத்தைவிரும்பி மற்றைஇருபத்தாறு நாயகிகளுடைய போகவாழ்வுகளையுமறந்துவிட்டான் அதை முன்சொன்ன இருபத்தேழு பெண்களுக்குத்தகப்பனாகிய தக்கன்கே

ள்விப்பட்டு எல்லாநாயகிகளிலும் விருப்பம் வைக்காது ஒருத்தியின் மேல் மாத்திரம் வைத்ததனால் அவனுடல் குன்றிபோகக்கடவதென்று சபித்தான் இந்தச்சாபத்தை யடைந்த சந்திரன் அந்த அருணாசலத்தில் வந்து அந்தத்துன்பத்தை நீக்கிக்கொண்டான்-எ-று. (௨௮)

வினைப்பளவின்முத்திதரு நீணகரமூற்றே
மகக்குறைதவிர்த்திடுதி யென்றிறைமறந்தா
னனறகிரியைநாடியபி யுத்திசையினண்ணிச்
சுனைக்கமலவாசமிகு சோணகிரிகண்டான்.

(இ-ள்) நினைத்தமாத்திரத்தில் முத்தியைக்கொடுக்கின்ற அருணாசலமெனகிற அந்தஸ்தலத்திற்குப்போய் மகக்குறையைநீக்கிக்கொள்ளென்று சுவாமிமறையர்தார் விஷ்ணுவானவர் அக்கினிவடிவாகிய மலையைதரிசனஞ்செய்து அதுவிளக்குந் தெற்குத்திசையையடைந்து சுனையிலிருக்கிற தாமரைபுஷ்பத்தினது வாசனைமிகுந்த அந்தஸ்தலத்தைக்கண்டார்-எ-று. (௨௯)

அசர்வடிவானமலை கண்டினிதிறைஞ்சித்
தேசுமிகுநன்னகர் செறிந்துமகிழ்வாகி
வாசவதடத்திடை மடிந்தவலமாகிப்
பூசனைபுரிந்துவினை போயமலனானான

(இ-ள்) மலையுருவாகிய சுவாமியைத்தரிசித்து அன்போடுபணிந்து பிரகாசம்பொருந்திய அந்தஸ்தலத்திற்போய்ச் சந்தோஷத்தையடைந்து இந்திரதீர்த்தத்தில் முழுகிக் கிரிப்பிரதக்ஷணமவந்து பூசைசெய்து கொண்டுவரத் தம்முடைய வினைநீங்கிவிஷ்ணுவானவர்பரிசுத்தரானார்,

மேவியருணைப்பதியின் மிக்கபுகழ்மாயன்
பாவமகல்வித்திடு பலத்தினையுரைத்துந
தாவியுமைபாகமுறை சோணகிரிநாத
னாவியின்மகிழ்ச்சியையு நான்முகனுரைப்பான்.

(இ-ள்) மிகுந்த புகழையுடைய விஷ்ணுவானவர் அருணாசலத்திற்குப்போய்த் தம்முடைய பாவத்தைநீக்கி அவர் அடைந்தபலத்தைப் பிர்மாவானவர் சனகரிஷிகளுக்குச்சொல்லிப் பார்வதியானவளை ஒருபுறத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற அருணாசலேசுரர் புழுகுபூனையினாலே அடைந்த சந்தோஷத்தையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (௩௧)

பன்னிரண்டாவதுபாவந்தீர்த்தசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௬௨௯.

பதின்மூன்றாவது

புளகாதிபச்சருக்கம்.

(*)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உருவுபலவேறாபுனைபுளகனெனு மோரசுரனொருபொழுதுநாவிவடி.
வா, யருணைகிரிமீதுலவியரிபுழுகேசிதறியதிகபலமாயவளிபோா, வெ

ருமையிலையோர்முனிவரொருவரொழியதழியவினைபுரிகையாலவரெ லாம், கருணைமலைபோலிமய மலையணைபாகர்றைகயிலையிலேவிமொழிவார்.

(இ-ள்) இவ்வசப்படி வெவ்வேறே உருவங்களை யெடுத்துக்கொள்ள வல்லமைபொருந்திய புளகனென்னும் ஓரசுரன் இருந்தான் புழுகுபூனை உருவத்தை அடைந்து வெவ்வியதிறத்தையுடைய அந்தமலையின் மேல் உலாவிக்கொண்டு புழுகைச்சிதறியபடியால் அவ்வழியினாலே அதிகபலத் தைப்பெற்றபூமியிலுள்ளவர்கள் யாவரும் தேவர்கள் முனிவர்கள் எல்லாரும் துன்பப்படவும் அவ்விருத்தியஞ்செய்வதினாலே அவர்களெல்லாம் இமவானுடைய புத்திரியாகிய பார்வதியையொருபாகத் திலேவைத்தருளிய கருணைமலைபோன்ற பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கைலாயகிரிக்குப்போய்ச்சொல்லுவார்கள்-எ-று. (௧)

புளகனெனுமோரசுரன் பிருகவடிவாகியகை புரியவுலகேழுமுறை யோய், வினையறாமாயினாக ளெவருஞ் செய்தாரவர்கள் விடலைவி சோடுபுகல்வா, ளெவிமணமாவபுழுகருணைகிரிமீதுதலியதிகபலமா யமருவின, ளெளிதிலழியாவெவரு மினியகரையேறவுமையிடரிலையிலே நவிடுவோம.

(இ-ள்) புளகனெனும ஒருஅரசுரனவன் புழுகுபூனை வடிவங்கொ ண்டு எழுலகங்களிலும் முறையேபுகுந்து சிவராசிகளையும்வதைசெய்ய அதனாலே யெல்லாரும் துன்பத்தை யடைந்தார்களென்று வந்தவர்கள் சொல்லக்கொள்ளப் பரமசிவனவா அவர்களோடுதிருவாய்மலர்ந்தரு ளுவார் மணம்வீசுகின்ற அவ்விலவாதபுழுகை நமதுருவமாகிய அருணா சலத்திலே சிதறியதனாலே அதிகபலத்தை அடைந்திருக்கிறான் அப்படிப் பட்டவன் எளிதில் அழியமாட்டான் ஆனபடியினாலே அவனை மோக்ஷ த்தில் அடைவித்து உங்களை துக்கசமுத்திரத்தில் நின்றும் கரையேற்று வோம்-எ-று. (௨)

மேவுமெனவோதியருளொடுபுளகாதிபனைவேதமுதல்கூவியவுணு காவினையகலவிடுவாயெனவுரைவிவடிவாள்மொழிகுவான் பாகமையொருபாகருணையபுராதனபராபரவிலோசனகுளா [தே னுவலெளியோன்மொழியுமாறுதர வெனவிறைவனிரடியின்மீதுதொழு

(இ-ள்) நீங்கள் உங்களிடத்திற்குப் போய்ச்சேருங்களென்றுவிடை கொடுக்கருளியிருக்கிறவையோடுபுளகனென்னும்அந்த அசுரனைவே தமுதலாகிய பரமசிவன் அழைத்து அசுரனேபுழுகு பூனை வடிவத்தைக் கொண்ட உன்பிராணனைவிடுவெனறுசொல்லியஅளவில்அந்த அசுரன் சொல்லுவான்பார்வதியையொருபாகத்திற்கொண்டருளியவரேஇருமை கரு இடமாயிருக்கின்றவரோ பழமையாலவரோபராபரமாகியவரோநெற்றி கண்ணையுடையவரோஉமக்குஏவல்செயதற்குரியஎளியேன்கேட்டுக்கொ ள்ளுகிறவரத்தைக்கொடுத்தருளுமென்றுசுவாமியினுடையஇரண்டு தி ருவடிகளுக்கும வந்தனஞ்செயதுசொல்லுவான்-எ-று. (௩)

எனதுகிளையாயிருக புனைதுதிருமேனிபுகவினியபுழுகாகியொருபே றினைகவிவணியேபாவியுயிர்விடலுமாகி புகுதவியாறுயோ னருளி

ஞர், மனமுருகியேமுனிவ ரிமையவர்கண்மானிடர்கண் மகிழ்வடியின் மேலணியவே, அனவரதமான்மத பூமிமசலமுமாலயமதருவியெனவே பெருகுமே.

(இ-ள்) சர்வேசருக்கு உருவமாகிய புழுகுபூனையினது மரபிலுள்ள உண்டாகின்ற புழுகானது உம்முடைய திருமேனி ஏறக்கொள்ளவும் அதனால் புழுகணிமிறைவனென்று ஓர்நாமத்தை சீர்கரித்துக்கொள்ளவும் அருளசெய்யவேண்டுமென்றுவணங்கி உவியுயிர் விட்டவுடனே அந்த அசுரன்கதிசேரும்படி சுவாமிஅநுக்கிரகஞ்செய்தார் அப்படி அவனை யிரட்சித்ததைகண்டு முனிவர்களும் தேவர்களும் மனிதர்களும் மகாவாச்சரியத்தையடைந்து சந்திரனைத்தரித்த சுவாமியினது சிரசில் புழுகுசாப்புச்சாத்த எப்போதும் அக்கபுழுகுகரைந்து பனிநீரோடு சுவாமியினுடைய ஆலயமானது அருவியையுடையதாகப்பெருகியோடும்-எ-று. ()

புழுகுபனிநீர்களப மனுவளவதேனுமிறை புனையும்வகையாலுதவினோர், விழிகுளிரவடியாரணிகணையடிகளேபரவி வினைவினாகளவீடுபெறுவார், குழைமருவுபாணியினர் சரிதமிதுவாகுமெனவுவகையுடனேயுரைசெய்தான், மொழியுமலராலயனை முனிவருடனேசனக முனிபுகழுவினோடுதொழுதான்.

(இ-ள்) புழுகும், பனிநீரும், கூட்டுவர்க்கச்சந்தனமுமாகிய இவைகளில அனுவளவாவது சுவாமியானவர் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்தவர்களும், கணைகள் களிப்படையும்படியாகத் தரிசித்துச் சுவாமியினது திருவடிகளை வணங்கி அவர்சரித்திரத்தைக்கேட்டவர்களுமமோட்சத்தை யடைவார்கள் மானைக்கரத்தில வைத்தருளிய பரமசிவனுடைய திவ்ய சரித்திர மிதுவாகுமென்று சந்தோஷமாய் நந்திப்பிரமாவானவர்சொன்னார், அப்படிச்சொல்லியபிர்மாவைச்சனகரிஷியானவர் முனிவர்களோடு தோத்திரஞ்செய்துவணங்கினார்-எ-று. (௫)

கலிவிருத்தம்.

அஞ்செழுத்தும்வாழிவாழிபருணைவாழியருணையான்
கஞ்சமுறுசரணம்வாழி கருணைவாழிகருணைபோன்
மஞ்சுமெற்றவானம்வாழி வையமவாழிவையமேற
றஞ்சமுறுநீறும்வாழி சைவம்வாழிவாழியே.

(இ-ள்) பாவங்களைப்போக்குகிறதற்குக் காரணமாயிருக்கின்றபஞ்சாக்ஷரமானது வாழ்கவாழ்க, அருணாஸ்தலம்வாழ்க, அருணாசலேசுரருடைய தாமரைமலர்போன்றதிருவடிகள்வாழ்க, அந்தசுவாமியினுடைய கிருபையானதுவாழ்க, அக்கருணைபோன்ற அழகாகிய மேகவருஷம்வாழ்க, பூலோகம் வாழ்க, பூமியில் உயிர்களுக்குப் பற்றுக்கோடாகிய திருநீறுவாழ்க, சைவசமயமானதுவாழ்க-எ-று. (௬)

ஞானம்வாழிநன்மைவாழி நாடுராஜநீதிசேர்
தானம்வாழிதர்மம்வாழி சரதவேதமாகமங்
கானம்வாழிகலைவாழி கற்றறிந்தகேள்வியர்
பானயோர்களவாழியீச னடியார்வாழிவாழியே.

(இ-ள்) ஞானம்வாழ்க, நன்மையானது வாழ்க, நாடும் இராசனும் அவனுக்குரியநீதியும், கீர்த்தியும், தானமும்வாழ்க, தருமமும்வாழ்க, உண்மையாகியவேதமும், ஆகமங்களும்வாழ்க, சங்கீதம்வாழ்க, மற்றவித்தைகளும்வாழ்க, அவைகளைக்கற்றறிந்தும், கேள்விப்பட்டும், யாவரிடத்தும் அன்புஉண்டானவர்கள்வாழ்க, பரமசிவனது அடியார்கள்வாழ்க வாக-எ-று. (எ)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

இக்கதைபடித்தோர்கேட்டோரெழுதினோரெழுதிவைத்தோர்
மைக்கடல்சூழ்ந்தவிர்ந்த வையகமுழுதுங்காத்துத்
தக்கசந்தானபோக சௌக்கியந்தழையவாழ்ந்து
இக்கருணேசரன்பால் சிவபதம்பெறுவர்தாமே.

(இ-ள்) அந்தஅருணாசலத்தின் மான்மியத்தைப் படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் எழுதினவர்களும் எழுதிவைத்துக் கொண்டவர்களும் கரியகடல்சூழ்ந்த பூமிமுழுதும காத்துத் தகுந்த புத்திரசம்பத்தும் போகசௌக்கியமும் தழையும்படியாக வாழ்ந்து யாவருக்கும் ஆதாரமாகிய அருணாசலேசுரர்கிருபையினாலேசிவபதம் அடைவார்கள்-எ-று.()

பதின்மூன்றாவது

புளகாதிபசருக்கம்—முற்றிற்று.

———0———

அருணாசலபுராணம்

மூலமும்-உரையும்.

முற்றிற்று.

——(*)——

பாயிரம்உள்பட ஆக சருக்கம் பதினான்குக்கும்

கூடிய திருவிருத்தம—௲சஎ.

திருச்சிற்றம்பலம்.